

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

**IRKÇILIĞA,
SÖMÜRÜYE,
ŞERİATA HAYIR!..**

Sorumlusu: Av. Hayri BALTA

hayri@tabularatalanayalanabalta.com

www.tabularatalanayalanabalta.com

TÜRK ULUSUNA TEMYİZ DİLEKÇESİ

“ATATÜRK’E HAKARET”TEN BERAAT...

Son Karar Dergisi'nin Kasım 1988 sayısında yayınlanan bir yazı İstanbul 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nde beraat etti. “Birgün” başlıklı yazı hakkında Atatürk'ü Koruma Kanunu'na muhalefetten dava açılmıştı. Yazıda şöyle deniyordu:

“10 Kasım'lar, beni hem neşeden ve hem de üzüntüden güldürür. Niçin? Neşenin sebebi, Batı dünyasının, kendi emperyalist çizgisinde dünyaya hâkim kıldığı değerleri, kendi ülkesinde ve bir çırpıda gerçekleştiren İngiliz ajanı nalları diktiği içindir! O alçak ki... nalları diktiği sene...”

Mahkeme kararında isnat edilen suçun yasal unsurlarının oluşmadığı belirtildi.

Haberi veren “İslamcı militan dergi” Ak-Doğuş ise “Kanunları nasıl germek?” sorusuna nefis bir misal veren gönüldeşlerimizin bu huruç hareketini, İnkılap mihrakinin neresi olduğunu göstermeye de vesile olması bakımından dosta ve düşmana gururla ilan eder!” yorumunu yapıyor.

(17 Aralık 1989. 2000'e Doğru Dergisi..)

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

IRKÇILIĞA,
SÖMÜRÜYE,
ŞERİATA HAYIR!..

Sorumlusu: Av. Hayri BALTA
hayri@tabularatalanayalanabalta.com
www.tabularatalanayalanabalta.com

TÜRK ULUSUNA TEMYİZ DİLEKÇESİ

“ATATÜRK’E HAKARET”TEN BERAAT...

Son Karar Dergisi'nin Kasım 1988 sayısında yayınlanan bir yazı İstanbul 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nde beraat etti. “Birgün” başlıklı yazı hakkında Atatürk'ü Koruma Kanunu'na muhalefetten dava açılmıştı. Yazıda şöyle deniyordu:

“10 Kasım'lar, beni hem neşeden ve hem de üzüntüden güldürür. Niçin? Neşenin sebebi, Batı dünyasının, kendi emperyalist çizgisinde dünyaya hâkim kıldığı değerleri, kendi ülkesinde ve bir çırpıda gerçekleştiren İngiliz ajanı nalları diktiği içindir! O alçak ki... nalları diktiği sene...”

Mahkeme kararında isnat edilen suçun yasal unsurlarının oluşmadığı belirtildi.

Haberi veren “İslamcı militan dergi” Ak-Doğuş ise “Kanunları nasıl germek?” sorusuna nefis bir misal veren gönüldeşlerimiz bu huruç hareketini, İnkılap mihrakının neresi olduğunu göstermeye de vesile olması bakımından dosta ve düşmana gururla ilan eder!” yorumunu yapıyor.

(17 Aralık 1989. 2000'e Doğru Dergisi..)

İÇİNDEKİLER

1 “ATATÜRK’E HAKARET”TEN BERAAT...	4
2 ADINA YARGILAMA YAPILAN TÜRK ULUSUNA TEMİZ DİLEKÇEMDİR...	4
3 DURUŞMA TUTANAĞI	6
4 TAKDİM	7
5 BİRGÜN BAŞLIKLİ MAKALE	8
6 M. KEMAL “FAZLA ÇALIŞMAKTAN MI” ÖLDÜ?	9
7 MÜTHİŞ BİR HADİSE	10
8 ATATÜRK’E HAKARET DAVASI	11
9 AK-DOĞUŞ VE SON KARAR DERGİSİ YAZI İŞLERİ MÜDÜRLERİNE,	12
10 İSTANBUL CUMHURİYET SAVCILİĞINA	18
11 EVREN SAVCILİĞA VERİLDİ	19
12 BASIN BİLDİRİSİ	21
13 BALTA’DAN İNCİLER...	25
14 BALTA’NİN DERGİMİZE GÖNDERDİĞİ MEKTUP...	26
15 SAYIN FATİH ÇEKİRGE,	32
16 SAYIN KIŞLALI (1)	33
17 SAYIN HİKMET ÇETİNKAYA VE MUSTAFA EKMEKÇİ,	35
18 SAYIN AHMET TANER KIŞLALI (2)	38
19 ALINTILAR	43
20 İŞTE DERİN DEVLET	47
21 DİYANET GELENEĞİ	48
22 “TÜRBAN PARTİ KAPATTIRIR”	48
23 TÜRBAN TARTIŞMASI SÜRÜYOR...	49
24 “MUSTAFA KEMAL DİNSİZLİĞİ İLE SAVAŞACAĞIZ”	51
25 TALİBAN KURSLARI	52

26 AMERİKAN TUZAĞI	53
27 KAÇAK SUYA HELAL FORMÜL BULDULAR...	54
28 BEN DİNİ DEĞİL, DİNDARLIĞI ÖĞRETİYORUM	54
29 İNANALIM MI?	55
30 SÜPER AYDINIM BÖYLE YAPARSA KARA CAHİLİM NE YAPMAZ	57
31 HİZB-UT TAHRİR ÇOŞTU: HİLAFET BAYRAĞINI İSTANBUL'A DİKECEĞİZ.	58
32 PAPAZ ve ŞEYTAN	59
33 UTANÇ SINIFI	60
34 İBN-İ HALDUN'DAN	61
35 BİLGE BALTA'NIN ATATÜRK DOSYASI	61
36 BURSA SÖYLEVİ YOK SAYILMAK İSTENMİŞTİ	63
37 İBRET LİK BİR ANI	65
38 MEHMET AKİF'TEN MUSTAFA KEMALE	66
39 "KEMALİZM" NEDİR?	67
40 KEMALİZMİ ORTAYA KOYAN NEDENLER:	71
41 NASIL BİR TÜRKİYE İSTİYORUZ?	73
42 M. K. ATATÜRK'ÜN KİŞİLİĞİ ve ÖZELLİKLERİ...	76
43 17 MAYIS 2009 MİTİNG SONRASI ADD ÖRGÜTÜNE SESLENİŞ	92
44 ATATÜRK'ÜN DİNE BAKIŞI	97
45 TARİH BOYUNCA TÜM İRKLAR TÜRKLER'İ BÖYLE GÖRDÜLER...	107
46 FEVZİ GÜNENÇ, "TATÜRK BUDUR" ADLI ÇALIŞMAMIZI ÖZETLİYOR:	119
47 PROF. DR. SİNA AKŞİN	186
48 AV. HAYRİ BALTA'NIN ÖZ GEÇMİŞİ...	201
49 TABULARA TALANA YALANA BALTA YAYINLARI:	205

1 “ATATÜRK’E HAKARET”TEN BERAAT...

Son Karar Dergisi'nin Kasım 1988 sayısında yayınlanan bir yazı İstanbul 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nde beraat etti. “Birgün” başlıklı yazı hakkında Atatürk'ü Koruma Kanunu'na muhalefetten dava açılmıştı. Yazıda şöyle deniyordu:

“10 Kasım'lar, beni hem neşeden ve hem de Üzüntüden güldürür. Niçin? Neşenin sebebi, Batı dünyasının, kendi emperyalist çizgisinde dünyaya hâkim kıldığı değerleri, kendi ülkesinde ve bir çırpıda gerçekleştiren İngiliz ajanı nalları diktiği içindir! O alçak ki... nalları diktiği sene...”

Mahkeme kararında isnat edilen suçun yasal unsurlarının oluşmadığı belirtildi.

Haberı veren “İslamcı militan dergi” Ak-Doğuş ise “Kanunları nasıl germek? sorusuna nefis bir misal veren gönüldeşlerimizin bu huruç hareketini, İnkılap mihrakının neresi olduğunu göstermeye de vesile olması bakımından dosta ve düşmana gururla ilan eder!” yorumunu yapıyor. (17 Aralık 1989. 2000'e Doğru dergisi..)

2 ADINA YARGILAMA YAPILAN TÜRK ULUSUNA TEMYİZ DİLEKÇEMDİR...

Bu gün, sağcısı-solcusu, öyle ki orta yolcusu bile; Atatürk'ün işlevinin bittiğini, devrimlerinin, ilkelerinin, ülkülerinin eskidiğini söylemekle O'nu aştığını sanmaktadır...

Atatürk aşılmaz değil, Atatürk aşınmaz değil... Ancak şu unutulmamalıdır: Akılcı ve bilimsel düşünme yolunu açan, ilhamını gökten değil yaşamın gerçeklerinden alan, egemenlik kayıtsız-koşulsuz ulusundur sözleri yanında yurtta sulh cihanda sulh diyen, kadınlarımızı siyasal ve sosyal yaşama katan ve kendisinin

fani olduğunu söyleyen bu Önder modern Türkiye Cumhuriyetinin kurucusudur...

Türkiye Cumhuriyetinin yaşamasını, kalkınmasını istiyorsak O'nu çıkış noktası olarak almak zorundayız. Aksi takdirde Cumhuriyetimizin, Ulusumuzun, yaşaması ve kalkınması sekteye uğrar. Bu nedenlerle O'na karşı nankörlük edilmemelidir...

+

İSLAMCI MİLİTAN “AK-DOĞUŞ” dergisinin 2. Aralık.1989 tarihli sayısının 19. sayfasındaki **“MÜTHİŞ BİR HADİSE”** başlıklı ve ekli olarak fotokopisini sunduğum yazıyı birlikte okuyalım.. Yazıyı yazanlar ve yayımlayanlar 10 Kasımlarda neş'eden ve üzüntüden gülüyorlarmış. Niçin?

İNGİLİZ AJANI NALLARI DİKTİĞİ için, O ALÇAK Kİ... NALLARI DİKTİĞİ SENE... için, O'nun LEŞİNİN KOKUSUNDA ORTADA VERİMLENDİRİLEBİLİNİR BİR MEYDAN KALMADIĞI için, ORTADA NE KADAR HAYALÎ İLERLEME... HAYALİ İHRACAT. YANİ TERSİNE KEMÂL VARSA, BÜTÜN BUNLARIN REMZ ŞAHSİYETLERİNİ O LANETLİ OLDUĞUNUN ŞUURUNDA OLDUKLARI için CEHENNEMİN DİBİNDE MEKANI HAZIR OLAN “AHBES”E LANET! ettikleri için...

+

Bu yazılar 10 Kasımlarda anılan biri hakkında değil herhangi bir kişi hakkında bile yazılıp yayınlansa, sorumluları ceza mahkemelerinde mahkûm olmaktan, hukuk mahkemelerinde manevî tazminat ödemekten kurtulamazlar.

Ne var ki Türk Ulusu adına yargılama yapanlar yukarıdaki yazıyı yazanları ve yayınlayanları **“SUÇUN UNSURLARI OLUŞMADIĞI”** gerekçesiyle **BERAAT** ettirmişlerdir..

Bu nedenle bir yıl önce yayınlanan bu yazı bir yıl sonra yeniden yayınlanmaktadır. İsterlerse her gün

de yayınlayabilirler. Çünkü temyiz edilmediği için kesinleşerek kesin hüküm niteliği kazanmıştır.

Bu durumda yapılacak başka yasal işlem kalmadığından ve bütün yargılamalar Türk Ulusu adına yapıldığından kesin kararlar sonuçlanan bu yazının bir kere de en son temyiz mercii olan Türk Ulusunca değerlendirilmesi ve yazılı emir yoluyla bozulması istemimdir

Takdir yüce Türk Ulusundur... 23.12.1989

Saygılarımla,

Av. Hayri Balta,

3 DURUŞMA TUTANAĞI

9.10.1989

M. Şefik Kutlu, 18392

Tekin Sevimli, 20373

Gülten Ölmez

Sanık gelmedi. Sanık vekili Hasan Özgel'in yüzüne karşı açık yargılamaya devam olundu.

Harun Yüksel hakkında C. Savcılığınca kamu davası açıldığı Mahkememizin 989/474 esas sayılı dosyasına kaydedilerek tensiple birlikte 989/235 tarih birleştirme kararı verilip bu dosya içine konulduğu görüldü.

Dosya incelendi:

İstem gibi:Mahkememizin 989/474 karar sayılı sanık Harun Yüksel hakkında kamu davası açılarak bu dava ile birleştirildiği,sanık savunmasının alınmamış olduğu görülmüşse de sanık Harun Yüksel'in dosyaları karşısında savunmasının alınmasında fayda olmadığından ifadesinin alınmasına gerek olmadığına karar verilip,

Açık yargılamaya devam olundu.

Sanık Serdar Yüksel vekilinden soruşturmanın genişletme talebi olup olmadığı soruldu, yoktur, dedi.

Soruşturmanın genişletilmesi talebi bulunmayan C. Savcısı mütalaasında

Sanıklar Harun Yüksel ve Serdar Yüksel haklarında her ne kadar Atatürk kanununa muhalefetten dava açılmışsa da sanıkların müsned suçun yasal unsurları oluşmadığından beraatlarına karar verilmesi mütalaa olunur dedi.

Sanık Serdar Yüksel vekiline savunması soruldu. Mütalaaya iştirak ediyorum müvekkilimin beraatına karar verilsin dedi.

Dosya incelendi. Yargılamaya son verildi.

G. D. Tafsilatın gerekçeli kararda açıklanacağı üzere:

Sanıkların üzerine atılı 9816 sayılı yasaya aykırılık suçunun yasal unsurları oluşmadığından bu suçlardan **BERAATLARINA,**

Sanıkların yokluklarında sanıklardan Serdar Yücel vekili Av. Hasan Ölçer yüzüne Cumhuriyet Savcısı Tekin Sevimli'nin huzurunda verilen karar Yargıtay yolu açık olmak üzere açıkça okunup anlatıldı. 9.10.1989

Katip Hakim: 18392

4 TAKDİM

İstanbul'da yayınlanmakta olan Siyasî Son KARAR Dergisi Kasım 988 tarihli 6. sayısında yayınlanan iki yazı dolayısıyla önce toplatılmış, sonrada 5816 sayılı kanuna (Mustafa Kemal'i Koruma Kanunu) muhalefetten dava açılmıştı. Yazılardan biri Emin Yılmaz müstear İsmiyle yayınlanan "Birgün" başlık yazı, diğeri Hukuk Müşavirimiz A. Harun Yüksel tarafından kaleme alınan ve imzasız o arak neşredilen "Atatürk Fazla Çalışmaktan mı öldü? "başlıklı haber-yorum... İstanbul 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nde yapılan yargılamada Karar Yazı işleri Müdürü Serdar Yücel'in avukatlığını İstanbul Barosu Avukatlarından Av. Hasan

Ölçer üstlendi, ve Mahkeme “sanıkların üzerine atılı 5816 sayılı yasaya aykırılık suçlarının yasal unsurları oluşmadığından bu suçlardan “BERAATLERİNE” karar verdi.

Ak-Doğuş, İstanbul Barosu Avukatlarından Sayın Av. Harun Yükselin şahsında Karar Dergisi’ne “geçmiş olsun” derken; “KANUNLARI NASIL GERMEK?” sorusuna nefis bir misal veren gönüldeşlerimizin bu huruç hareketini, İnkılap Mihrakının neresi olduğunu göstermeye de vesile olması bakımından dosta ve düşmana gururla ilan eder...

“Doğruyu Allah bilir!

Bizce tamamdır vade (S.M.)

Ak-Doğuş

5 BİRGÜN BAŞLIKLİ MAKALE

10 Kasımlar beni hem neşeden ve hem de üzüntüden güldürür!.

Niçin!

Neşenin sebebi, Batı dünyasının, kendi emperyalist çizgisinde dünyaya hakim kıldığı değerleri, kendi ülkesinde ve bir çırpıda gerçekleştiren İngiliz ajanı nalları diktiği içindir!..

O alçak ki bütün dünya Batı'nın dümen suyuna doğru onun dış yüz cazibesi yüzünden kapılır, bu manâda İslam aleminin ve üçüncü dünya ülkelerinin umdu en mukavemetli noktayı içten çökertmiş, tarihçilerin bildikleri ve bilmeleri gerektiği üzere, nalları diktiği sene hasta yatağımdayken İngilizlere yolladığı mesajda “birlikte kurduğumuz düzeni birlikte sürdüreceğiz!” diye de bilineni aleniyete dökmüştür!..

Üzüntünün sebebine gelince... O'nun leşinin kokusunda, ortada verilendirilebilir bir meydan kalmamış olması tenasül uzvu ve mideye bağlı zevklerin gayeleşmesi ve hayatın var oluş sebebi haline

gelmesindedir. Fakirlik veya zenginlik, şu ve bu sebeple gücü değişik de olsa, O'nun yetiştirdiği suyun birlik noktası buradadır!..

Açıkça belirtmeliyiz ki, evi ile işi ve eşi ile dışı arasında mekik dokuyan ve bu niyetle çizgisinde hayatını ve Müslümanlığı sürdürenler de (!) bu mânâya dahildirler!.

İnsanın, imtihan sahasında, mayınlı arazide yol almak gibi, tehlikelere göğüs germek demek olduğundan habersiz ve daha en küçük imtihanda çakan haysiyetsizler bir yana, gerçek iman sahipleri,. ortada ne kadar hayali ilerleme, hayali kültür, hayali itibar, hayali istikrar, hayali vakar, hayali namus, hayali ihracât yanı tersine kemal varsa bütün bunların remz şahsiyetlerinin O “Lânetli” olduğunun şuurundadırlar!..

Onlar, bugün de hem neşeden hem de üzüntüden öte bir mânâ ile gülüyorlar!.

İşte bunlardır ki. Necip Fazıl'ın “Dininin, dilinin, beyninin. ırzının, evinin, kininin, öcünün davacısı bir gençlik” dediği keyfiyetin sahibidirler; ve bugün de onu, BÜYÜK DOĞU - İBDA manasını daha bir dolu yaşarlar!.. ,

Cehennemin dibinde mekânı hazır olan “ahbes'e lanet...

Bunu ezbere bir nefret içinde sürdürürken, tersinden onu yaşadığını anlamayanlara esef...

Gerçek idrak ehli ve intikamcılara selam!...

Selam onlara ki ol iş zorluklarını sıçrama tahtası olarak kullanırlar ve menfiden müspete yol aramayı bilirler!..

Arayandır ki. bulur aradığını!..

Emin YILMAZ

6 M. KEMAL “FAZLA ÇALIŞMAKTAN MI” ÖLDÜ?

M. Kemal'in ölüm sebebinin siroz hastalığı olduğu

söyleniyordu. Siroz malum fazla içki içenlerin karaciğerlerinin tahrip olması sonucu ortaya çıkan bir hastalık. Yakın tarihimiz öylesine kapalı ve karışık ki neyin ne olduğunu bilmek pek mümkün olmuyor. Galiba Atatürk'ü Koruma Kanunu kaldırılıncaya kadar da pek mümkün olmayacak.

Cumhurbaşkanı Evren 11 Eylül Günü İzmir'in Kemalpaşa İlçesinde yaptığı konuşmada, M. Kemalpaşa "Vatan ve millet için çok fazla çalıştığı için erken denecek bir yaşta" ölmüştü. Doktorlara göre sirozdan ölen M. Kemal. Evrene göre fazla çalışmaktan* ölmüştü. Acaba gerçek hangisi? Karar sizindir.

7 MÜTHİŞ BİR HADİSE

İşte İddianame

İstanbul 2. Asliye Ceza Mahkemesine

DAVACI: KH

SANIK: Serdar Yücel, Hüseyin ve Meziyet oğlu, 1966 Doğ. Çanakkale İli, Geliboyu. İlçesi, Hane 36, Cilt 019/01, sahife. 89'da nüfusa kayıtlı, İstanbul'da Selmanağa Mah. Kargazarife Sok. No. 16 Üsküdar adresinde oturur.

SUÇ: 5816 sayılı kanuna muhalefet.

SUÇ TA.: Kasım 1988.

SUÇ YERİ: İstanbul.

Hazırlık evrakı tetkik edildi.

İstanbul'da münteşir aylık siyasi / Son Karar isimli derginin Kasım 1988 tarih ve 6 sayılı nüshasının 31. sayfasında, bir müddet önce öldüğü anlaşılan Emin Yılmaz müstear adı kullanan Seyit Ahmet Arvas'ın (Birgün) başlıklı yazısında. Atatürk'ten

"İngiliz ajanı, nalları diktiği içindir..."

"Onun leşinin kokusunda.." şeklinde söz edilerek

yazının bütünüyle ve ayrıca 26. sayfada “M. Kemal fazla çalışmaktan mı öldü” şeklinde alaycı bir ifade kullanılarak, Atatürk’ün hatırasına alenen hakaret edilerek 5816 sayılı kanuna muhalefet edildiği anlaşılmıştır.

İstanbul 1. Sulh Ceza Mahkemesince 30.11.1988 tarih 1988/215 Müt. sayılı kararı ile toplatılan yukarıda adı geçen derginin Sorumlu Yazı İşleri Müdürü sanığın eylemine uyan mûsnet suçtan 5680 sayılı kanunun 16/1. ve 16/2. maddesi delaletiyle 5816 sayılı kanunun 1/1 ve 2/1, 5816 sayılı kanunu. 1/1 ve 2/1 maddeleri gereğince ayrı ayrı tecziyesine karar verilmesi kamu adına iddia olunur. 26.5.1989

EK: 1 TAKİPSİZLİK KARARI

Turan ÖZATAN 20442 İstanbul Cumhuriyet Savcısı
(imza-mühür)

8 ATATÜRK'E HAKARET DAVASI

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı Son Karar dergisinin aldığı beraat kararının iptali için “Yazılı emre” gitti.

İstihbarat Servisi İstanbul: Cumhuriyet Başsavcılığı, Son Karar dergisinin Atatürk’e hakareten aldığı beraat Kararının iptali için “yazılı emre” gitti. Bu beraat kararını ve yazıyı ikinci kez yayınlayan aynı dergi ile kararı yayınlayan Ak Doğuş dergisi sorumluları için de hazırlık soruşturması açıldı. Yazılı emir konusuna Yargıtay’ın vereceği yanıtın sonra bu dergiler için açılan soruşturma da değerlendirilecek.

Öte yandan Ak Doğuş dergisi sorumlusu Sinami Orhan, dava konusu olan yazı bir yıl önce Son Karar dergisinde yayınlandığı halde yazının kendi dergilerine mal edilerek yayın yoluyla dergilerine hakaret edildiğini

öne sürdü.

Orhan, ihbarı yapan Hayri Balta ve eski Cumhurbaşkanı Kenan Evren hakkında dava açmak için savcılığa başvurdu.

Ak Doğuş ve Son Karar dergileri ayrıca ortak bir basın bildirisi yayınlarak bağımsız mahkeme kararlarının eleştirilmesini kınadılar ve “Bizim sırtımızdan sinsî Atatürk düşmanlığı yapan bu kişileri şiddetle kınıyor, kanunun bize verdiği olanakları sonuna kadar koruyacağımızı açıklıyoruz” dediler. (Milliyet, 12.1.1990)

9 AK-DOĞUŞ VE SON KARAR DERGİSİ YAZI İŞLERİ MÜDÜRLERİNE,

12.1.1990

12 Ocak 1990 günlü Milliyet Gazetesi'nin 7. sayfasındaki “ATATÜRK'E HAKARET DAVASI” başlıklı haberi okuyunca bu yazıyı yazmak gereği duydum.

Bu haberin son paragrafında: “Ak Doğuş ve Son Karar dergileri ayrıca ortak bir basın bildirisi yayınlarak, bağımsız mahkeme kararlarının eleştirilmesini kınadılar ve “Bizim sırtınızdan sinsî Atatürk düşmanlığı yapan bu kişileri şiddetle kınıyor, kanunun bize verdiği olanakları sonuna kadar kullanacağımızı açıklıyoruz!” dediler, deniyor.

Bir kere şu gerçeği belirtiyim: Mahkeme kararlarının eleştirilememesi diye bir kural yoktur. Her Mahkemenin son kararı da her zaman her yerde eleştirilir. Yalnızca görülmekte olan davada Mahkemeyi etkileyecek şekilde görüş bildirilemez, yorum yapılamaz.

Eğer Bilimsel öğreti ile ilgili yayınları, “Yargıtay Kararları Dergilerini” incelerseniz görürsünüz ki bu kitaplarda ki mahkeme kararları; öğrencilere., okuyuculara, hukukçulara ders olsun diye her zaman

ince ayrıntılarına değin eleştirilmiştir.

Kaldı ki yukarıdaki haberin yayınlandığı gün Türkiye’de yayınlanan tüm gazeteler, örneğin aynı gazetenin 7. sayfasının ikinci sütununda: “Genelev Kapısında Basın Toplantısı” başlıklı bir haber daha var. Sizin haberin biraz üstünde. Bu habere göre Sosyalist Partisi Ankara İl örgütü, hem de Genelev önünde, Anayasa mahkemesinin, fuhşu meslek edinen kadınlara tecavüzün daha az ceza gerektirdiğine ilişkin hükmünü basın toplantısı yaparak eleştirdiler. Demek ki mahkeme kararlarının eleştirilememesi diye bir kural yok.

Bütün bunlar yanında şu gerçek de unutulmamalıdır. Türkiye’de bütün yargılamalar “Türk Milleti Adına” yapılır. Bütün mahkeme kararlarında “Türk Milleti adına yargılama yapan” diye açıklama yapılır.

Bu demektir ki son yargı mercii Büyük Türk Ulusudur. Bütün kararlar Türk ulusu nezninde her zaman temyiz edilebilir. Böyle bir ilkeyi alışkanlık haline getiren bütün yargıçlar verdikleri kararın Türk Milletince inceleneceği düşüncesiyle kılı kırk yarararak karar vermek durumunda kalırlar ki bundan toplum kazançlı çıkar. Böylece adli hatalar en aza iner.

İşte ben 23.12.1989 tarihli Temyiz Dilekçemle “Adına Yargılama Yapılan Türk Ulusu”na baş vurmuş oluyorum. Ey Türk Milleti sizin adınıza verilen kararı bir de siz inceleyin, diyorum. Dilekçemin en altında da “Takdir yüce Türk Ulusunundur!” diyorum.

Eğer Yargılama Makamları verilen kararı yerinde ve yasalara uygun görürlerse yapılacak bir işlem yoktur. Ama uygun görmemiş olacaklar ki, kararın iptali için hukuksal yollara başvurmuşlar. Demek ki yargı organı Türk Milletine başvurumu yerinde görerek harekete geçmiş ve böyle bir beraat kararı nasıl verilmiş diye araştırmaya başlanmış.

Gelelim şu Atatürkçülüğünüze. Yani biz (Sayın

K .Evren ve Ben) sizin sırtınızdan SİNSİ ATATÜRK DÜŞMANLIĞI YAPIYORUZ. Siz de Sinsi Atatürk Düşmanlığı yaptığımız için bizi kınıyorsunuz.. Bari hiç olmazsa Atatürk'e sahip çıkmayınız. Demek sizler

“İngiliz ajanı nalları dikti.

O alçak ki... O'nun leşinin koşunda...

O lânetli.

Cehennemin dibinde mekanı hazır..

Ahbes'e lanet...” diye yazı yazarken ve bu yazının beraatı üzerine yeniden yayınlayıp “KANUNLARI GERMEK NASIL OLURMUŞ GÖRÜNÜZ” diye yol gösterirken Atatürkçü oluyorsunuz da, Biz: “Böyle bir yazı nasıl beraat eder?” diye adına yargılama yapılan Türk ulusuna başvurduğumuz zaman “Sizin sırtınızdan sinsi Atatürk düşmanlığı yapan kişiler” oluyoruz. Pes doğrusu..

Bari “İngiliz ajanı dediğiniz (ki bu İngiliz ajanı denilen kişi Çanakkale'de İngiliz askerlerini denize dökmüş ve Çanakkale Geçilmez dedirtmiştir}, nalları dikti diye hayvan yerine koyduğunuz ve bu düşünce ile de ölüsüne leş dediğiniz, alçak diyerek, ahbes diyerek lanetlediğiniz” kişiye sahip çıkmayınız.

İşyerime gelen Muhabirleriniz: “Yazıda Atatürk'ün adı geçmediği halde bu yazının Atatürk'le ilgili olduğuna nasıl karar verdiniz?” diye bir soru sordular.

İnsaf yahu, 10 Kasımlarda kim anılıyor. 10 Kasımlarda neş'eden ve üzüntüden niçin gülünür. Hiç olmazsa kendimizi aldatmayalım, hiç olmazsa kendimize doğru olalım. Hiç olmazsa iki yüzlülük yapmayalım. İkiyüzlüler hakkında sizin Kitabınızda ne yazıyor bilir misiniz: “Ey Peygamber! İnkarcılarla ve ikiyüzlülerle savaş. Onların varacakları yer cehennemdir, ne kötü dönüştür!” (Diyanet Çevirisi, K. Tahrim, 66/9

Unutmayın ki bizler de “Sinsi Atatürk düşmanlığı yapan kişiler” olursak; ve sizler de Atatürk'ü seven

kişiler olursanız yalancı durumuna da düşersiniz... İki yüzlü ve yalancı olmaktan Allah'a sığınırım...

İşyerime gelen Muhabirleriniz, ki dört kişi idiler, ikide bir "Türban Allah'ın emridir! Bu konuda ne diyorsun?" diye görüş bildirmemi istediler ve bu günkü gazetelerin birinci sayfasında da ODTÜ'ye karşı "ayetli türban eylemi"nden söz edilen haberleri gösterdiler...

Bu konudaki görüşlerimi de kısaca özetleyeyim. Bir kere Kuran' da şöyle bir ayet vardır. "Allah hükmünü yerine getirendir!" (K. 85/16) diye.

Eğer tesettür Allah'ın emri olsaydı fani varlık olan insanlar Allah'ın hükmünü engelleyemezlerdi. Nasıl ki Allah'ın emri ile bir yörünge üzerinde dönüp duran Güneşi, Ayı, Yıldızları engellemeyecekleri gibi.

Yine Kuran'ın 9 yerinde şöyle bir ayet vardır: "Allah bir şeyin olmasını murat ettiği zaman Ol demesi" yeterli...

Dernek ki Allah bütün kadınların tesettür kuralına uymasını dilemiş olsa idi "Ol!" demesi" yeterli idi. Allah kadınların kızların örtünmesini istemiş olsa idi "Ol!" derdi ve bunun üzerine dünyadaki bütün kadınlar kızlar da örtünürdü ve bizlerde böylece çekişmekten, didişmekten kurtulurduk.

Sakın sanmayın ki ben inançlara karşıyım. Asla!.. İnsanların inançlarının doğruluğu, eğriliği hakkında hüküm vermek bana düşmez. Böyle bir yanlışlığa kapılacaksam Allah canımı alsın!..

Ancak benim karşı olduğum türban eylemi, yapan kişilerin bunu siyasal bir hareketin simgesi yaparak devlet yönetimine talip olmasıdır. İnançların kullanılmasını engelleyenlere karşı çıkacağın gibi; dinin, devleti ve toplumu yönetmemesine de karşıyım...

Burada yeri gelmişken şu düşüncemi de açıklayayım. Türban eylemi yapan kadınlarımız, kızlarımız; bir erkeğe, ikinci, üçüncü, dördüncü eş olarak varmayı kabul ediyorlar demektir. Koşullar tamam olduğunda

dörde kadar alabilirsiniz emri Kuran'dadır.

Şimdi koşullar tamam oldu ve 4 türbanlı kızımız da bir erkeğe eş oldu deyelim.. Burada şöyle bir soru akla gelebilir? Akli olmayanın dini de yoktur. Peki akli olan bir kadın erkeğini kendisinden başka üç kadınla paylaşır mı?

Yine sizlerin çok kullandığı bir söz vardır. Hayvanlar arasında en aşağı olan domuzdur. Sadece domuzlar eşini kıskanmaz, diyerek o zavallı hayvanı aşağılıyorsunuz. Peki dört tanesi bir erkeğe varan kadınlarımız-kızlarımız eşini kıskanmamak gibi bir konuma düşmez mi? Öyleyse domuzu niçin aşağılayıp, kötülüyorsunuz?..

Ben bu konuları Muhabirlerinize anlatırken, 15'e yakın pozumu yakalayıp fotoğrafımı çeken Muhabiriniz: "Domuzluk insanın beyninde!" diyerek kendini savunmaya kalktı. Ben de kendisine: "Kendimizi aldatmayalım. Domuzluk beynimizde dediğine göre domuz etini yemen gerekir," Ben bu sözü söyleyince elektrikle çarpılmışa döndü. Ne diyeceğini şaşırıldı. Öyle ya Aleviler nasıl tavşan ati yemezlerse (bu sözün doğruluğunu pek bilmiyorum, ancak Sünniler kendilerinin domuz etini yememek için ölmeyi göze aldıklarını unutarak ikide bir onların tavşan eti yememelerini gülerek dile getirirler... Hintliler nasıl inek-öküz etini yemezlerse bizim Sünnilerle Aleviler de domuz ve tavşan etini yemezler...

Bütün bunlar dinlerin insanları koşullandırdığına ilişkin örneklerimdir. Şimdi insaf ile düşünelim Allah'ın emri diye 1400 yıl öncesinin koşullarına göre konulan kuralları bu gün uygulamaya kalkamayız. Uygulamaya kalkarsak dünya kamu oyundan dışlanırsınız.

Şimdi bir erkek olarak 4 karı-kız almak size cazip gelebilir ama; siz, kendi kızınızı, kendi bacınızı bir erkeğe dördüncü eşi olarak verebilir misiniz? Sizleri bilmem ama İslam Peygamberi; Hz. Ali'nin,

Fatima ananız üzerine evlenmesine izin vermemiştir. “Fatima benim parçamdır!” diyerek Hz. Ali’nin Fatima üzerine evlenme önerisini reddetmiştir. Bu olay hadis kitaplarında yazılıdır...

Sizin bana gönderdiğiniz Muhabirler iyi niyetli çocuklardır. Ancak din bilgileri pek yüzeyseldir. Din öyle kulaktan dolma bilgilerle elde edilmez. Bir berberlik için, bir terzilik için yıllarca çıraklık etmek gerekirken Müslüman ana-babadan doğan bir kişi hiç bir araştırma-inceleme yapmadan Müslüman’ım diye ortaya çıkıyor...

Oysa bütün dinler bir seçime tabi olmalıdır. Araştırmaya, incelemeye, düşünmeye tabi tutulmalıdır. İşte o zaman din gerçeği iman gerçeğinden ayrı bir konuma geçerek insanlara yararlı olmaya başlar.

Allah, din düşüncesi; insanı yüceltmezse, kötülükten, yalandan, inkarcılıktan, ikiyezlülükten alı koymazsa, İslam dışındaki düşünce ve inancı sapık sayarak imana gelinceye kadar onlarla savaşmayı ve onların malını yağ malayı, karısını, kızını cariye olarak kullanmayı mubah görürse, yıkıcılıktan, kıyıcılıktan, kan dökücülükten ve yağmacılıktan öteye bir yere varamaz. Sanmam ki Allah yarattığı kullarına bu işlemi reva görsün.

Allah kavramı, din kavramı, Ruhulkudüs, Cennet, Cehennem kavramı ve ilahir bütün dinsel kavramlar bir simgedir. Bunların din edebiyatında geniş yeri vardır. Örneğin Allah’ın ölüyü dirilteceği şeklindeki ayetlerin anlamı başkadır.

Eski tarih ve din kitaplarını incelerseniz görürsünüz ki Ölüünün dirilmesi demek: her türlü kötülüğü yapan kişinin, yaptıklarına nadim olarak, yepyeni bir kişiliğe bürünerek eski kötülüklerinden sıyrılması olarak anlaşılır...

İşte buna ölüünün dirilmesi denir. Yine çok kötü tanınan bir kişinin oğlunun çok iyi olarak kendisini

sevdirmesi de ölüden dirinin doğması olarak anlatılır.

Şimdi gel de sen bunu Müslüman bir ana-babadan doğan ama hiçbir araştırma yapmadığı ve eğitim görmediği halde İslam mücahitliğine soyunan ve Atatürk'e olmaz hakareti yaptıktan sonra kendisini gerçek Atatürkçü, bizi de Sinsi Atatürkçü olarak gösterenlere anlat... Aman varabbii! 12.1.1990

Av. Hayri Balta

10 İSTANBUL CUMHURİYET SAVCILIĞINA
Gönderilmek Üzere
YENİMAHALLE CUMHURİYET SAVCILIĞINA,

ŞİKAYETÇİ: Av. Hayri Balta, Adres Başlıkta.

ŞİKAYETÇİLER: 1. Sinami Orhan, Ak-Doğuş Dergisi Sahibi ve Yazışları Md. Mithatpaşa Cad, Kumkaplıhanı Sok, No. 17/5. Beyazıt/İstanbul

2. Mustafa Saka, Ak-Doğuş Dergisi Genel Yayın Müdürü, Mithatpaşa Cad, Kumkaplıhanı Sok. No. 17/5. Beyazıt / İstanbul

SUC ve TARİHİ: 5816 sayılı Kanuna Muhalefet, 2 Aralık. 1989

ACIKLAMA:

1. Sanıklar, yayınladıkları 2 Aralık 1989 tarihli Ak-Doğuş adlı "İslamcı Militan Dergi"lerinde Atatürk,ün Hatırasına Alenen Hakaret Etmektedirler".

2. Yalnız hakaret etmekle kalmayıp "Kanunlar Nasıl Gerilir?" sorusuna nefis bir misal ve "intikamcılara selam" diyerek başkalarını da suç işlemeye teşvik ve tahrik etmektedirler.

3. Adı geçen Dergi'nin kapak sayfası ile 19. sayfasının fotokopisi ekli olarak sunulmuştur. Sanıklar kapak sayfasında "Müthiş Bir Hadise" ve 19. sayfasında da "BİRGÜN" başlığı ile yayınlanan bu yazının 5.10.1989 tarihinde İstanbul 2. Asliye Ceza

Mahkemesinde BERAAT ETTİĞİNİ ileri sürmekte iseler de; Atatürk'e:

“Nalları diken İngiliz ajanı,
Alçak,
Leşinin kokusunda,
O lanetli,

Cehennemin dibinde mekanı hazır ahbes'e lanet” diyen bir yazının Türkiye Cumhuriyeti Mahkemelerinin hiçbirinde beraat edemeyeceği kanaatinde olduğum için (Aksi takdirde isteyen bu yazıyı, beraat ettiği için, her gün yayınlatabilir ve bu beraat kararı ile hukukun teminatı altına gireceğinden...) bu şikayeti yapmak gereğini duymuş bulunuyorum.

SONUÇ İSTEK: Sanıklar hakkında kamu davası açılarak cezalandırılmalarını ve BİRGÜN BAŞLIKLİ YAZININ yayınlanmasının önlenmesini saygı ile dilerim. 29.12.1989

Şikayetçi

Av. Hayri Balta

Eki: İki adet fotokopi. (Derginin kapağı ve 19. Sayfası)

11 EVREN SAVCILIĞA VERİLDİ

İSTANBUL - Eski Cumhurbaşkanı Kenan Evren hakkında yayın yoluyla hakareten dava açılması istendi.

Bir derginin Atatürk'e hakareten yargılanıp beraat etmesi ile sonuçlanan davadan sonra “o suçu işleyenler bir gün kanunlarımızın pençesine düşecektir” şeklinde beyanat veren Kenan Evren'in TCK'nın 487/2. maddesi gereğince cezalandırılması isteniyor.

Beraat kararını yayınlayan Ak-Doğuş dergisi sahibi ve sorumlu yazı işleri müdürü Sinami Orhan avukatları vasıtasıyla Cumhuriyet Savcılığına verdiği dilekçesinde Evren'in beraatla sonuçlanmış bir dava

hakkında kendisini yargı organları yerine koyarak yorum yapmasının suç teşkil ettiğini ifade etti.

Evren'in yazıyı yayınlayan dergi sorumlularını mahkeme kararına rağmen suçlu ilan ederek kamu oyunu yanlış bilgilendirdiğini ileri süren Sinami Orhan dilekçesinde şu görüşlere yer verdi:

“Kendini adliyenin üstünde bir temyiz mercii kabul eden sanık Kenan Evren beni ve Türk adliyesini tahkir ve tezyif edici sözler sarf ederek mahkeme kararını hiçe saymıştır. (O suçu işleyenler birgün pençesine düşecektir) ifadesiyle bizleri kamu oyu önünde mahkum etmeye kalkışmıştır.”

Sinami Orhan Son Karar dergisinde yayınlanan ve hakkında dava açıldıktan sonra beraat eden yazılar ile Karar'ın sorumlu yazı işleri müdürlüğünü yaptığı Ak-Doğuş dergisinde de yayınlanarak kamu oyunun aydınlatıldığını ileri sürerek “Sanıkların dillerine doladıkları beraat Türk hukuk tarihine geçecek nitelikte ve Türk hakim ve savcısının hür vicdanları hareket ettiklerini delillendiren yüz akı bir karardır.

Hem hakka ve hukuka hem de vicdanlara uygun bu kararın bahane edilerek hem tarafımıza hem de Türk adliyesine hakaret edilmesinin ardında bu yolla şöhret sahibi olma ve gündemde kalmaya çalışma ve buna da alet ve istismar etme niyeti olsa gerektir diye düşünüyoruz” dedi.

Kenan Evren ile birlikte beraat kararını eleştirir mahiyette mektuplar yazarak resmî makamlara postaladığı iddia edilen Hayri Balta isimli avukat hakkında da aynı gerekçelerle dava açılmasını isteyen dilekçede konunun beynelmil hukuk kuruluşlarına da intikal ettirileceği belirtildi.

Olaylar şöyle gelişti: Son Karar adlı derginin Kasım 1988 tarihli nüshasında “Birgün” başlıklı yazıda Atatürk'e hakaret edildiği gerekçesiyle dava açıldı. Beraat ile sonuçlanan davaya konu olan yazı ve karar

da Ak-Doğuş dergisi tarafından yeniden yayınlandı. Gelişmeleri bir İstanbul gazetesi de haber yaparak "Atatürk'e dil uzatanların cezasız kalmasına Evren'den tepki. Hakaret... Beraat... Gaflet... başlığı ile kullandı.

Evren'in söylediği belirtilen bu sözler üzerine yayını yapan Ak-Doğuş dergisi savcılığa müracaat ederek suç duyurusunda bulundu. (Türkiye gazetesi. 12.1.1990)

12 BASIN BİLDİRİSİ

11 Ocak 1990 tarihinden İBDA yayınevi salonunda okunan Ak-Doğuş ve Son Karar dergilerinin ortak basın bildirimlerinin tam metni.

1. Bir sene önce SON KARAR dergisinde yayınlanan "Birgün" başlıklı yazı dava mevzuu olmuş ve neticede bizzat yargı önünde aklanmıştır. Buna rağmen hem de hukuk adamı geçinen Hayri Balta isimli ispiyonculuğa bir virgüllük özne kanun ve yargı makamları ile birlikte halk vicdanına da arkasını dönerek "bu durumda yapılacak başka yasal işlem kalmadığından ve bütün yargılamalar Türk ulusu adına yapıldığından kesin kararlar sonuçlanan bu yazının bir kere de en son temyiz mercii olan Türk ulusuna değerlendirilmesi istemlidir" diye güya bir temyiz dilekçesi yayınlamıştır. İşte milletin cevabı: "İstem reddedilmiştir!.." Gereğesi de şu: "İSTEMİNE cevap vermeye terbiyem ve mizacım uygun değil!.." ve tavsiye ediyor: "Senin gibilerin oturduğu mahalleye git, orada müşteri bulursun!.."

2. Ne gariptir ki ispiyonculuğa soyunan bu öznenin "İstem"ine buldukları makamın hassasiyeti gereği tabii olarak sayın Cumhurbaşkanlığı Turgut Özal, sayın TBMM Başkanı Kaya Erdem, Sayın Başbakan Yıldırım Akbulut, Sayın Adalet Bakanı Oltan Sungurlu, sayın Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu Başkanı, sayın DYP Genel Başkanı, sayın SHP Genel Başkanı, sayın

RP Genel Başkanı, sayın IDP Genel Başkanı, sayın Genel Kurmay Başkanı, sayın MGK Genel Sekreteri, sayın Anayasa Mahkemesi Başkanı ve isimlerini saymadığımız devletin idari ve yargı görevlerinde bulunan diğer sayınlar iltifat etmemişken Marmaris'te ikamet eden Kenan Evren isimli kendini muhatap kabul etmiş ve doğrusu hiç de iyi etmemiştir. "O suçu işleyenler elbete bir gün kanunlarımızın pençesine düşecektir" diye kendini bağımsız yargı organların üzerinde gören bay Kenan; farkında mıdır ki, bir değil birkaç suç birden işlemektedir! Kanunlarla hükmeden bağımsız yargı organlarının beraat kararına rağmen kendini kanun ve bağımsız yargı organlarının üzerinde görerek "kanunlarımızın pençesine düşecektir" demesi kanunu kendi pençesi sanmasıdır ki fena!.. Aslında yüce devletimizin yüce meclis ve yüce idari ve yüce yargı organlarından temsil görevini yürütenlere mukabil şu anda ne ile iştiğal bilmediğimiz bay Kenan her şeyden önce şunu anlamalıdır ki haşmetinden pek emin diktatörlerin birkaç günde boş çuval gibi ufalanıverdiği günümüzde artık "Kanun benim!" yobazlığına ve örümcek kafalılığına yer yoktur!.. Kanunların ve bağımsız yargı organlarının kararları dışında fiilî durumlar meydana getirmeye amaçlayan kışkırtmalar anarşiye ve anarşiyi bahane ederek birtakım makamlara çöreklenmeye yarayanların işine yarar!.. Biz kendisi hakkında "Kanun önünde eşitlik" prensibi ve demokrasimizin sıhhat derecesini gösterecek olan hakaret ve manevi tazminat açmakla kalmayacak işi "Avrupa İnsan Hakları Komisyonu" ve "Avrupa adalet Divanına" götüreceğiz. Bu durumlara sebebiyet vermesinden ötürü devlet büyüklerinin kendisi hakkında ne düşündüğü ise bizim meselemiz değil!..

3. Babasının ve ağabeylerinin himayesinden emin sümüklü çocukların sahte kabadayılığı gibi bir caka ile

ortaya çıkan ve bu mevzuda deneneceğini ummayan Hayri Balta isimli özneye gelince... Bu adam hem kanunların ve bağımsız yargının kararına arkasını dönerek millete seslendiğini iddia etmekte hem de bu işi millete arkasına dönerek yargı ve idari makamlarda bulunanlarla bir takım kelepircilerle milletin sesi imiş gibi yapmakta... İki tarafı da arka olan garip bir hilkat!..

4. Biz gerek Hayri Balta isimli özne ve gerek Kenan hakkında “Atatürk’ü Koruma Kanununa” muhalefetten dolayı da dava açılması gerektiği kanaatindeyiz. Bu etkili ve yetkililerin işi... Fakat yine de kendi kanaat cephemize gösterelim: Neyzen Tevfik bir gün Karaköy meydanında “Ulan pezevenk” diye seslenmiş ve o anda kendisine bir sürü kafa çevrilmesi üzerine “Amma da çok pezevenk varmış!” demiş... İşte o hesap “O alçak ki, nalları diktiği gün”, “İngiliz ajanı” gibi hakaret ve vasıflarla çizilen mücerret tipin yazıda “Atatürk ismi geçmemesine ve yargı önünde de bu yüzden tabii olarak beraatına rağmen bu zatlar tarafından ona yorumlanması neticede kendi kanaatlerini gösterir... “Gün Allah’ın günü”, “Yer de yeryüzü...” size ne oluyor?.. Suçüstü yakalandınız!..

5. Bir hususun daha belirtilmesinde yarar görüyoruz: Ne özne Hayri Balta ne de deve güreşi gibi “etkinliklerde” çekilmiş resimlerinden tanıdığımız ve bu yoldan anlayamadığımız bir sebeple gündemde tutulmaya çalışılan ve olur olmaz laflar eden bay Kenan gibiler tek parti döneminde Necip Fazıl’a karşı yapıldığı gibi bir takım tedariklermiş tiplerle hareket tertibinden medet ummasınlar... Misli ile mukabele ederiz!..

6. Hukukta objektiflik kıstasının esas olduğu ve kimsenin sübjektif niyetine alet edilemeyeceğini kabul etmek demokrasi bir yana hukuk alfabesindedir... Bu cümleden olarak: Gülümlü olmayan basın kuruluşlarından sağ ve soldaki aydın kesimlere kadar

herkese “demokratik hak” talepleri yanında varolduğu söylenen en basit insan hakkında sahip çıkmalarını ve keyfiliğe prim verici bir dolmuşa gelmemelerini tavsiye ederiz!.. Hukuktaki objektiflik kıstası ve “kanun önünde eşitlik” prensibi hiç kimsenin istemi ile değişemez!.. Dalkavuk kefesinde atalet tartılmaz!..

7. “Kanunlar kaymağı kesim için artık alet olarak kullanılamaz. Hakim ve savcıların tam bağımsız olmadan Türkiye’de adalet kaosunun önüne geçilemez. Güçleri korumak için değil bu güne kadar susturulmuş olan garibanların hakkını arayacak bir yapıya ulaştırmak yargının esas görevi olmalıdır. Yargı bağımsızlaşmalı, kanun adamlarının siyasal iktidarın uzantısı olma durumu son bulmalıdır.” deyen Kars’ın Digor ilçesine sürülmüş Hakim Nurullah Aydın’ın bu görüşlerine aynen katılıyor hiç kimsenin Kılıç Ali devrine özenmemesini Büyük Doğu İBDA Mızrak etrafındaki yapılan hakkını arayacak güçte olduğunu bir kez daha hatırlatıyoruz!..

8. Hayri Balta isimli özne ile bay Kenan’ın o telaş içinde gözden kaçırdıkları bir husus da şudur: Ak-Doğuş dergisinde çıkan yazı bir sene önce SON KARAR dergisinde çıkan ve beraat eden yazının beraat haberi ile ilgili olarak yayınlanmıştır. Şayet ortada bir suç var ise gerek bu yoldan kendini göstermek isteyen Hayri Balta isimli özne ve gerekse bay Kenan işi milyonlarca insana duyurarak aynı suçu hem de katmerli bir biçimde işlemişlerdir!..

9. Ankara Barosunun kendini hem halk hem hukuk ve hem de hak ütünde görerek ortaya çıkan ve böylece hem hukuk ve hem de hak düşmanlığı yapan Hayri Balta isimli artistlik meraklısı hakkında gerekli işlemi yapacağına inanıyoruz. Netice şudur: Biz SON KARAR ve AK-DOĞUŞ yönetenleri olarak bizim sırtımızdan sinsi Atatürk düşmanlığı söz konusu kişileri şiddetle kınıyor ve bu mevzuda kanunun bize verdiği imkanları

sonuna kadar kullanacağımızı beyan ediyoruz...
İnancımız Hakkın hakimiyetinin gerçekleşeceğidir!...
SON KARAR. 1 Şubat 1990. Sayı: 16. s. 25

13 BALTA'DAN İNCİLER...

Kendisiyle görüştüğümüz, Hayri Balta bizimle çeşitli konularda tartışmalara girdi, özellikle din bilgisi (!), Allah, peygamber, vahiy, Kur'an v.b. konularda yüksek bilgileriyle (!) bizi aydınlattı (!) Tanrı (!) kelamının yüzeysel anlaşılmasını gerektiğini, Allah'ın peygamber göndermeye tenezzül etmeyeceğini, Kur'an'daki sure ve ayetlerin Allah'ın hükmü olamayacağını söyleyen Balta, Allah'ı: İnsanı iyiliğe yönelten içteki duygu, O'nun kanunlarını da: güneş, ay, yıldız, doğum-ölüm şeklindeki tabiat kanunları olarak anladığını ifade etti. Ayrıca kendisinin Allah'la temas halinde olduğunu. Allah'ın kendisine yüce sözlerle hitap ettiğini söylemeyi de ihmal etmedi.

Soru: Böyle bir dilekçeyi neden hazırladınız?

Cevap: Avukat kamu görevi yapar, kanunların yasaya uygunluğuna bakar, yani kamu görevini res'en yürütür. Dilekçeyi bunun için hazırladım. Beraat kararı adli bir yanılığa olabilir. Şu, bu olabilir... Ben haksızlıklara karşı çıkan birisiyim.

Soru: Bunca haksızlık varken... Özellikle Evren'e neden müracaat etme gereği duydunuz? Lâiklik konusunda ne düşünüyorsunuz? Türbanı nasıl görüyorsunuz?

Cevap: Ben haksızlıklara karşı çıkan biriyim. Beni tanıyanlar bunu iyi bilir. ANAP hakkında dini siyasete alet etmekten Yargıtay'da dava açtım. Devletin Lâik olmadığını düşünüyorum. Devlet dini kontrol altında tutmaya çalışıyor. Çünkü serbest bırakırsa şeriatın geleceğinden korkuyor. Ben Kenan Evren'den sordum, zorunlu din dersini Anayasaya bu yüzden koymuşlar.

Soru: Bu konuda sizinle hem fikiriz... inanç özgürlüğü konusunda...

Cevap: Birçok Kur'an hükmü yürürlükten kaldırılmıştır. Eğer bunlar Allah'ın hükmü olsaydı Atatürk bunları kaldıramazdı. Allah'ın hükmünü kaldırmak Atatürk'ün haddine mi düşmüş?.. Allah Kur'an'da beddua ediyor bu acizliktir... Ben inançlara saygılıyım... Ama şu türban giyenler bunu inançları için yapmıyorlar... Eğer böyle olsaydı önlerinde olurdu, onları da desteklerdim. Ama bu türban giyenler "Allah'ın emridir. Hakimiyet Kayıtsız Şartsız Allah'ındır, Milletin değildir. Allah'ın emri vardır. Müminlerden başkasına uymayın" diyorlar...

Türban giyim özgürlüğü değil şeriatın simgesidir. Bunlar şeriat devleti istiyorlar. Çünkü Kur'an'da "Allah'ın hükmü baki kalacaktır" deniyor. Bunlar devleti ele geçirince herkesi zorlayacak, zorla oruç, namaz kıldıracaklar, bu yüzden onlara karşıyım.

Allah hükmünü icra eder diye yazıyor. Bu Kur'an'da dokuz yerde geçiyor. Allah hükmünü icra ederse kendilerine ne oluyor? Bu türban meselesi; bugün türbandır, yarın Ayasofya'dır... öbürgün % 90 müslümandır, devleti niye biz yönetmeyelim diyecekler. Devleti günün ihtiyaçlarına göre değil 1400 sene evvelki kanunlara göre yönetecekler...

Not: Bu yazıyı Ak-Doğuşçular benimle röportajdan sonra yazmış. Bu yazı da yalan ve saptırma çok. Örneğin: Ben Kenan Evren'le konuşmadım.

İstanbul, Ak-Doğuş, Şubat 1990

14 BALTA'NIN DERGİMİZE GÖNDERDİĞİ MEKTUP...

Rahmetli Üslad'ın Sağır İsmet'e söylediğini söyleyelim bu soyu tükenmekte olan Kelaynak'a:

“Eğer bizim rejimimiz gelse sizin kılınıza dokunmazdık. Yalnız; sizi mummyalar, dev bir fanus içerisinde cemiyet meydanında teşhir ederdik. Tâki: Baksın ve ibret alsın insanlık: “İNSAN NEREYE KADAR DÜŞEBİLİRİMİŞ?..”

Not: Yukarıdaki yazı da Ak-Doğuşçular tarafından yazılmıştır. Eskilerin, eski düşünceyi savunanların soyu tükenir. Ben yeniyim. Benim soyum daha yeni yeni dünyaya gelmektedir...

Burada Ak-Doğuşçulara şöyle bir soru: Bir insan, kılına dokunulmadan nasıl mummyalanır?...

Yine öldürmeyip dev bir fanus içinde teşhir etmek düşüncesi sağlıklı bir düşünce mi?..

İstanbul, Ak-Doğuş, Şubat 1990

+

12 Ocak 1990 günlü Milliyet Gazetesi'nin 7. Sayfasındaki “ATATÜRK'E HAKARET DAVASI” başlıklı haberi okuyunca bu yazıyı sizlere yazmak gereği duydum.

Bu haberinizin son paragrafında: Ak-Doğuş ve Son Karar dergileri ayrıca ortak bir basın bildirişi yayınlarak bağımsız mahkeme kararlarının eleştirilmesini kınadılar ve “Bizim sırtımızdan sinsi Atatürk düşmanlığı yapan bu kişileri şiddetle kınıyor, kanunun bize verdiği olanakları sonuna kadar kullanacağımızı açıklıyoruz dediler.” deniyor.

Bir kere şu gerçeği belirtiyim. Mahkeme kararlarının eleştirilmemesi diye bir kural yoktur. Her mahkemenin son kararı da her zaman her yerde eleştirilir. Yalnızca görülmekle olan davada Mahkemeyi etkileyecek şekilde görüş bildirilemez, yorum yapılamaz. Eğer Bilimsel Öğreti ile ilgili yayınları, Yargıtay Kararları Dergilerini incellerseniz görürsünüz ki bu kitaplar da: mahkeme kararları öğrencilere, okuyuculara, hukukçulara ders olsun diye her zaman ince aynalılarına deign eleştirilmiştir.

Kaldı ki yukarıdaki haberlerinizin yayınlandığı gün Türkiye’de yayınlanan tüm gazeteler, örneğin aynı gazetenizin 7. sayfasının ikinci sütununda: “Genelev Kapısında Basın Toplantısı” başlıklı bir haber daha var. Sizin haberin biraz üstünde. Bu habere göre Sosyalist Partisi Ankara il örgütü, hem de Genelev önünde Anayasa mahkemesinin, fuhşu meslek edinen kadınlara tecavüzün daha az ceza gerektirdiğine ilişkin hükmünü basın toplantısı yaparak eleştirdiler. Demek ki Mahkeme kararlarının eleştirilmemesi diye bir kural yok.

Bütün bunlar yanında şu gerçek de unutulmamalıdır. Türkiye’de bütün yargılamalar “Türk Milleti adına” yapılır. Bütün mahkeme kararlarında Türk Milleti adına yargılama yapan diye açıklama yapılır. Bu demektir ki son yargı mercii büyük Türk Ulusudur. Bütün kararlar Türk Ulusu nezdinde her zaman temyiz edilebilir. Böyle bir ilkeyi alışkanlık haline getirdiğimizde bütün yargıçlar verdikleri kararın Türk Milletince inceleneceği düşüncesiyle kılı kırk yarararak karar vermek durumunda kalırlar ki bundan toplum kazançlı çıkar. Böylece adli hatalar en aza iner...

İşte ben 23.12.1989 tarihli Temyiz Dilekçemle “Adına Yargılama Yapılan Türk Ulusu”na başvurmuş oluyorum. Ey Türk Milleti sizin adınıza verilen karar bir de siz inceleyin, diyorum. Dilekçemin en altına da “Takdir yüce Türk Ulusundur” diyorum. Eğer Yargılama Makamları verilen kararı yerinde ve yasalara uygun görürlerse yapılacak bir işlem yoktur. Ama uygun görmemiş olacaklar ki, kararın iptali için hukuksal yollara başvurmuşlar. Demek ki yargı organı Türk Milletine başvurumu yerinde görerek harekete geçmiş ve böyle bir beraat kararı nasıl verilmiş diye araştırmaya başlamış.

Gelelim şu Atatürkçülüğünüze. Yani biz (Sayın K. Evren ve Ben) sizin sırtınızdan SİNSİ ATATÜRK

DÜŞMANLIĞI YAPIYORUZ. Siz de sinsî Atatürk düşmanlığı yaptığımız için bizi kınıyorsunuz. Bari hiç olmazsa Atatürk'e sahip çıkmayınız. Demek sizler "İngiliz ajanı nalları dikti. O alçak ki... O'nun leşinin kokusunda... O lanetli.. Cehennem dibinde mekanı hazır.. Alibes'e lanet..." diye yazı yazarken ve bu yazının beraatı üzerinde yeniden yayınlayıp "KANUNLARI GERMEK NASIL OLURMUŞ GÖRÜNÜZ" diye yol gösterirken Atatürkçü oluyorsunuz, da. Biz: "Böyle bir yazı nasıl beraat eder?" diye adına yargılama yapılan Türk Ulusuna başvurduğumuz zaman "Sizin sırtınızdan sinsî Atatürk düşmanlığı yapan kişiler" oluyoruz... Pes doğrusu.. Bari "İngiliz ajanı dediğiniz (ki bu İngiliz ajanı denilen kişi Çanakkale'de İngiliz askerlerini denize dökmüş ve Çanakkale geçilmez dedirtmiştir), nalları dikti diye hayvan yerine koyduğunuz ve bu düşünce ile de ölüsüne leş dediğiniz, alçak diyerek, ahbes diyerek lanetlediğiniz" kişiye sahip çıkmayınız.

İşyerime gelen Muhabirleriniz: "Yazıda Atatürk'ün adı geçmediği halde bu yazının Atatürk'le ilgili olduğuna nasıl karar verdiniz?" diye bir soru sordular, insaf yahu, 10 Kasımlarda kim anılıyor. 10 Kasımlarda neş'eden ve üzüntüden niçin gülünür... Hiç olmazsa kendimizi aldatmayalım, hiç olmazsa kendimize doğru olalım. Hiç olmazsa iki yüzlülük yapmayalım. İkiyüzlüler hakkında sizin Kitabınızda ne yazıyor bilir misiniz: "Ey Peygamber! İnkarcılarla ve ikiyüzlülerle savaş. Onların varacakları yer cehennemdir, ne kötü dönüştür!" (Diyanet Çevirisi, K. Tahrim, 66)

Unutmayın ki sizler Atatürkçü bizler de "sinsî Atatürk düşmanlığı yapan kişiler" olursak: aynı zamanda inkarcı durumuna da düşersiniz... İki yüzlü ve inkârcı olmaktan Allah'a sığınırım...

İşyerime gelen Muhabirleriniz ki 4 kişi idiler, ikide bir "Türban Allah'ın emridir!" Bu konuda ne diyorsun?" diye görüş bildirmemi istediler. Ve bu günkü gazetelerin

birinci sayfasında ki ODTÜ'ye karşı 'ayetli' türban eyleminden söz edildiğini söylediler...

Bu konudaki görüşlerimi de kısaca özetleyeyim. Bir kere Kur'an'da şöyle bir ayet vardır. "Allah hükmünü yerine getirendir!" diye. Eğer tesettür Allah'ın emri olsaydı fani varlık olan insanlar Allah'ın hükmünü engelleyemezlerdi. Nasıl ki Allah'ın emri ile bir yörünge üzerinde dönüp duran Güneşi, Ayı, Yıldızları engelleyemeyecekleri gibi... Yine Kur'an'ın 9 yerinde şöyle bir ayet vardır: "Allah bir şeyin olmasını murat ettiği zaman 'Ol demesi' yeterli!" Demek ki Allah bütün kadınların tesettür kuralına uymasını dilemiş olsa idi "Ol demesi" yeterli idi. Biz de böylece çekişmekten, didişmekten kurtulurduk.

Sakin sanmayın ki ben inançlara karşıyım. Asla! İnsanların inançlarının doğruluğu, eğriliği hakkında hüküm vermek bana düşmez. Böyle bir yanılsılığa kapılacaksam Allah canımı alsın bundan hayırlıdır. Ancak benim karşı olduğum türban eylemi yapan kişilerin bunu siyasal bir hareketin simgesi yaparak devlet yönetimine talip olmasıdır. İnançların kullanılmasını engelleyenlere karşı çıkacağım gibi, dinin devleti yönetmek üzere eyleme geçmesine de karşıyım.

Burada yeri gelmişken şu düşüncemi de açıklayayım. Türban eylemi yapan kadınlarımız, kızlarımız, kendilerinden dördünün bir erkeğe eş olarak varmasını da kabul ediyorlar demektir. Koşullar tamam olduğunda dörde kadar alabilirsiniz emri Kuran'dadır. Şimdi koşullar tamam oldu ve dört türbanlı kızımız da bir erkeğe eş oldu... Burada şöyle bir soru akla gelebilir? Peki akli olan bir kadın erkeğini kendisinden başka üç kadınla paylaşır mı? Akli olmayanın dini de yoktur. Yine sizlerin çok kullandığı bir söz vardır. Hayvanlar arasında en aşağı olan domuzdur. Sadece domuzlar eşini kıskanmaz, diyerek o zavallı

hayvanı aşağılarsınız. Peki dördü bir erkeğe varan kadınlarımız, kızlarımız eşini kıskanmamak gibi bir konuma düşmez mi? Öyleyse domuzu niçin aşağılayıp, kötülüyorsunuz?.. Ben bu konuyu muhabirlerinize anlatırken, 15'e yakın pozumu yakalayıp fotoğrafımı çeken muhabiriniz: "Domuzluk insanın beyninde!" diyerek kendini savunmaya kalktı. Ben de kendisine: "Kendimizi aldatmayalım. Domuzluk beynimizde dediğine göre domuz etini yemen gerekir." Ben bu sözü söyleyince elektrik çarpmışa döndü. Ne diyeceğini şaşırıldı. Öyle ya Alevîler nasıl tavşan eti yemezlerse (bu sözün doğruluğunu pek bilmiyorum, ancak sünniler ikide bir onların tavşan eti yememelerini gülererek dile getirirler ve kendilerinin domuz etini yememek için ölmeyi göze aldıklarını unutarak) Hintliler nasıl inek-öküz etini yemezlerse..

Bütün bunlar dinlerin insanları koşullandırdığına ilişkin örneklerimdir. Şimdi insaf ile düşünelim Allah'ın emri diye 1400 yıl önce konulan kuralları bu gün uygulamaya kalkamayız. Dünya kamu oyunundan dışlanırız. Şimdi bir erkek olarak dört karı-kız almak size cazip gelebilir ama; siz kendi kızınızı, kendi bacınızı bir erkeğe dördüncü eşi olarak verebilir misiniz? Sizleri bilmem ama İslam Peygamberi izin vermemiştir. "Fatma benim parçamdır!" diyerek Hz. Ali'nin önerisini reddetmiştir. Bu olay hadis kitaplarında yazılıdır...

Sizin bana gönderdiğiniz Muhabirler iyi niyetli çocuklardır. Ancak din bilgileri pek yüzeyseldir. Din öyle kulaktan dolma bilgilerle elde edilmez. Bir berberlik için, bir terzilik için yıllarca çıraklık etmek gerekirken Müslüman ana-babadan doğan bir kişi hiçbir araştırma inceleme yapmadan Müslüman'ım diye ortaya çıkıyor... Oysa bütün dinler bir seçime tabi olmalıdır. Araştırmaya, incelemeye, düşünmeye tabi tutulmalıdır. İşte o zaman din gerçeği şeriat gerçeğinden ayrı bir

konuma geçerek insanlara yararlı olmaya başlar. Allah, din düşüncesi: insanı yüceltmezse, kötülükten, yalandan, inkarcılıktan, ikiyüzlülükten alı koymazsa, İslâm dışındaki düşünce ve inancı sapık sayarak, imana gelinceye kadar onlarla savaşmayı ve onların karısını - kızını cariye olarak kullanmayı mübah görürse; yıkıcılıktan, kıyıcılıktan, kan dökücülükten ve yağmacılıktan öteye bir yere varamaz. Sanmam ki Allah yarattığı kullarına bu işlemleri reva görsün...

Allah kavramı, din kavramı, ruhulkudüs, cennet, cehennem kavramı ve ilahir bütün dinsel kavramlar bir simgedir. Bunların din edebiyatında geniş yeri vardır. Örneğin Allah'ın ölüyü dirilteceği şeklindeki ayetlerin anlamı başkadır. Eski tarih ve din kitaplarını incerseniz görürsünüz ki ölünün dirilmesi demek her türlü kötülüğü yapan kişinin, yaptıklarına nadim olarak, yepyeni bir kişiliğe bürünerek eski kötülüklerinden sıyrılmasıdır. İşte buna ölünün dirilmesi denir. Yine çok kötü tanınan bir kişinin oğlunun çok iyi olarak kendisini sevdirmesi de ölüden dirinin doğması olayıdır. Şimdi sen gel de bunu müslüman bir ana-babadan doğan ama hiçbir araştırmaya, eğitime girmeden İslâm mücahitliğine soyunan ve Atatürk'e olmaz hakareti yaptıktan sonra kendisini gerçek Atatürkçü bizi de sinsin Atatürkçü olarak gören birine anlat. Aman Yarabbi!...

İstanbul, Ak-Doğuş, Sayı 4, Şubat 1990

15 SAYIN FATİH ÇEKİRGE,

10.4.1995

İktidar Oyunu adlı programınızın videosunu arkadaşlar bana bu gün gösterdi. Bu programda Rufai Tarikati Şeyhlerinden biri Atatürklün ölmeden onheş gün önce kendine gelerek "DÜNYA Müslümanlarına son mesaj" adlı bir mesajını okuduğuna tanık oldum.

Atatürk'ün böyle bir Mesajı yoktur. Bu tamamen

uydurmadır. Bunun uydurma olduğunu Ankara 14. Asliye Hukuk Mahkemesinde ispat ettim; ancak, hukuksal yararım olmadığı için usulen davam reddedildi. Ama bu mesajın uydurma olduğuna ilişkin devlet arşivlerinde bulunan belgeleri mahkeme dosyasında bir araya getirdim.

Bu konuda Fatih Altaylı'ya da yazdığım mektubu ve yazıları ekli olarak gönderiyorum. Belgeleri de ilk fırsatta, göndermeye çalışacağım.

Başarı dileklerimle saygılar, sevgiler...

Av. Hayri Balta, 10.4.1995

+

EKLERİ:

Fatih Altaylı'ya mektup, 21.3.1995,

29.11.1988 tarihli yazı,

28.3.1989 tarihli dilekçe,

25.6.1990 Dava Dilekçesi, (İdare Mah.)

ADD Nasıl Kuruldu, 19.2.1994 tarihli yazı,

Ulus Gazetesi: Sizleri Aldatıyorlar

16 SAYIN KIŞLALI (1)

11 Nisan 1995

Önce saygı, sevgi..

Size, sözünü etmiş olduğum belgeleri ekli olarak gönderiyorum. Bu dava hakkında daha önce de Cumhuriyet gazetesi yazarlarından: Ahmet Tan, Hasan Cemal ve Yaşar Nadi'ye bilgi vermiştim. Ne var ki olayın önemini kavrayamadıkları için haber değeri bile görmedikleri gibi bir satırla olsun yanıt bile vermediler.

Oysa bu mesaj ile Atatürkçü düşüncede bir gedik açılmaktadır. Atatürk'ün böyle bir mesaj vermesine olanak yoktur. Ne Atatürkçüler ve ne de Muhammetçiler kendi önderlerini gerektiği şekilde anlayabilmiş değillerdir.

Bu iki lider arasında uzlaşmaz zıtlıklar vardır. Ekli

belgeler incelendiğinde bu zıtlıklar çarpıcı olarak görülecektir.

Ne var ki ben bu belgeleri yüzlerce resmî ve gayr-i resmî yerlere göndermeme karşın birinden bile olumlu ya da olumsuz yanıt gelmedi...

Bu mesaj Anadolu'nun bazı yerlerinde kahvelere bile, asılmaktadır. Bu mesajın kaynağı Prof. Hanif Fauk'tur. Kitabında bu mesaj için "Duygusal temele dayanmaktadır." dediği halde; yani, uydurma olduğunu açıkladığı halde herkes bu mesaj mal bulmuş mağribi gibi sarılmaktadır.

Bu konu kanal D' de ve ATV'nin İKTİDAR OYUNU adlı programında da dile getirilmiştir. Daha da getirileceği anlaşılmaktadır. Bu nedenle bu mesajın uydurma olduğuna ilişkin resmî belgeleri ekte sunuyorum. Yargı aşamasına ilişkin dilekçeleri de ekli olarak gönderiyorum. Dikkatle okursanız Atatürkçülük ile Muhammetçilik arasındaki zıtlıklara değindiğim görülecektir.

Yurdumuz dönüm noktasındadır. Kurtuluşumuz Atatürkçü Düşüncededir. İslam şeriatına dönüş toplumumuzu mezhep ve tarikat kavgalarına itecektir. Ne var ki aydınlarımızın bir çoğu bu tehlikenin ayırımında değildir.

Bu konuda söyleyeceklerim çoktur. Zamanınızı almamak için kısa kesiyorum. Fatih Altaylı'ya gönderdiğim mektubu ve eklerini de bilginiz olsun diye gönderiyorum.

Saygı, sevgi yeniden. Kalınız sağlıklıca...

Başarı beklentilerimle...

Av. Hayri BALTA, 11 Nisan 1995

+

EKLERİ:

Fatih Altaylı'ya gönderilen 21.3.1995 tarihli mektup,

29.11.1989 tarihli yazı,

28.3.1989 tarihli dilekçe,

25.6.1990 tarihli Dâvâ dilekçesi, (İdare Mahkemesine),
ADD Nasıl Kuruldu, (19.2.1994 tarihli yazı, Ulus),
Sizleri Aldatıyorlar, (22.3.1994 tarihli yazı, Ulus).

**17 SAYIN HİKMET ÇETİNKAYA VE MUSTAFA
EKMEKÇİ,
Cumhuriyet Gazetesi Yazarları,
ANKARA
1.5.1995**

Önce her ikinize de saygı, sevgi...

Bu mektubu ayrı ayrı yazamadığım için her ikinizden de özür dilerim. Ne var ki her ikinizin de aynı gazetede yazmış olması ve Atatürkçü kişiliğinizi yazılarınızdan ilgi ile izlediğim için bu şekilde yazıyorum. Biraz da sağlık durumum nedeniyle her ikinize birden yazma ve işi bir mektupla halletme zorunluluğu var...

28.3.1990 tarihinde Gaziantep'te BUGÜN gazetesinde günlük yazdığım sıralarda bu konuyu işlemiştim. Bilindiği gibi şeriatçı kesim, Cumhuriyetimizi yıkmak için, yeni düzencilerle, ikinci cumhuriyetçilerle, İrkçı Kürtçülerle, İrkçı Türkçüler el birliği ederek Mustafa Kemal'i yıpratmaya çalışırken; bir yandan da ona son mesaj verdirerek şeriatçı kesime taraftar toplamaya çalışıyorlar. Örneğin ekte sunduğum "ATATÜRK'ÜN SON MESAJI" ki şudur:

"Bütün dünya Müslümanları Allah'ın son peygamberi Hz. Muhammet'in gösterdiği yolu takip etmeli. Tüm Müslümanlar Hz. Muhammet'i örnek almalı. İslamiyet'in hükümlerini olduğu gibi yerine getirmeli. Zira insanlar, ancak bu şekilde kurtulabilir ve kalkınabilir."Atatürk, komaya girdikten sonra, ölümünden 15 gün önce kendine geldiğinde bu sözleri söylemiş ve bu mesaj Dışişleri kanalıyla da bütün dünyaya gönderilmişmiş. Bu açıklamalar 1988 yılı Atatürk'ü Anma Haftasında

TRT'nin "Din bir vicdan meselesidir" adlı programında yapılıyor...

"ATATÜRK'ÜN SON MESAJI" adı verilen bu mesaj, ilk olarak, Dil Tarih Coğrafya Fakültesi öğretim üyelerinden Prof. Hanif Fauk'un "Atatürk Urduca Yayınlarında" adlı kitabında yayınlanmıştır (s. 102).

Adı geçen, "SON MESAJ" adını verdiği bu uydurmasının altına not düşmeyi de unutmamış: "BU İFADELER DUYGUSAL TEMELE DAYANABİLİR" diyerek uydurduğunu itiraf etmiştir. Ne var ki kimse bu notun üstünde durmuyor. Bütün şeriatçılar mal bulmuş mağribi gibi bu mesaja sarılıyor. Uydurma olduğu kesin olan bu Atatürk'ün Son Mesajı ile Diyanet İşleri Başkanlığı yayınları arasında çıkan Ahmet Gürtaş'ın "ATATÜRK ve DİN EĞİTİMİ" adlı kitabının 70 ve 71. Sayfalarında da karşılaşılıyor. Diyanet İşleri Başkanlığınca yayınlanan Diyanet Takviminin 10 Kasım 1988 günlü yaprağında da görüyoruz bu mesajı... Bir de bakıyorsun Adnan Oktar adlı biri Rönesans dergisine de almış bu mesajı (Mayıs 1990, s. 7) Atatürkçü olduğunu söyleyen Adnan Oktar da Atatürk'ü şeriatçı gösteriyor bu mesaja dayanarak. Bir de bakıyorsun bu mesaj büyük panolara yazılmış olarak Sivas Gençlik Kitabevi'nin duvarlarına da asılmış. Kim bilir Anadolu'nun daha nerelerine asılmıştır... Teke Tek programında Rize Belediye Başkanı da bu mesaja sarılıyor... Yetmiyor, Fatih Çekirge'nin İktidar Oyunu adlı programında bir Rüfai şeyhi bu mesaj dayanarak "Atatürk de şeriatçı idi..." demeye getiriyor. Bizim Fatih Çekirge de mışıl mışıl dinliyor ve Türk ulusuna dinletiyor...

Oysa ben bu mesajın "yalan ve uydurma olduğunu" Ankara 14. Asliye Hukuk Mahkemesinin Esas numarası 1998/793 olan dava dosyasında belgelemiştim: Bu dosyada: Cumhurbaşkanlığından, Dışişleri Başkanlığından, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek

Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Başkanlığından, Türkiye Kemalist ve Sanatçılar Derneği Genel Merkezinden gelen resmî yazılarla **“ATATÜRK’E MAL EDİLMEYE ÇALIŞILAN BU SON MESAJIN YALAN VE UYDURMA OLDUĞU, ARŞİVLERİNDE BÖYLE BİR MESAJA RASTLANILMADIĞI”** belgelenmiş durumdadır....Bu gerçeği ben, Türkiye’deki bütün Üniversitelere, gazetelere bildirdiğim halde yine de bu mesaja sarılarak Atatürkçü Düşünce bir gedik aşmaya çalışıyorlar: “Atatürk’ün bile son vaktinde imana gelerek tek yolun şeriat olduğu gerçeğini Türk milleti yanında bütün dünyaya duyurmuştur...” deme utanmazlığını gösterip sürdürüyorlar...

Bu gösteriyor ki şeriatçılarımız Atatürk’ü anlamamışlar. Atatürk’ü anlamadıkları gibi kendi Peygamberlerini de anlamamışlar. Bu iki önder arasında 180 derecelik bir zıtlık vardır. Biri: “Yurtta sulh cihanda sulh!” derken; diğeri, Müslüman olanlarla olmayanlar diyerek dünyayı ikiye ayırmıştır: “Dar-ül harp (savaşılacak dünya) Dar-ül İslam (Savaşılmayacak dünya)...”Biri, “kadınları toplum yaşamına katar...” Diğeri ise: “Kadının yeri evdir, evin dip köşesidir, mutfaktır, yatak odasıdır, kocasına hizmettir...” der. Öyle ki kadının kocasına huzur vermek için yaratıldığını ileri sürer. (Bkz. K. 7/189: “Sizi bir nefisten yaratan (erkeklerle sesleniliyor) ve gönlünün huzura kavuşacağı eşini de ondan var eden Allah’tır...”)

Bu iki önder arasındaki zıtlık sayılamayacak kadar çoktur. Birinin söylediğinin tam tersini diğeri söylemektedir ve ben bunları yukarıda numarasını verdiğim dava dosyasında sıralamışım. Merak edip de bu dosyayı inceleme zahmetine katlananlar bu gerçekleri göreceklerdir.

Bu konuda daha önce Fatih Altaylı’ya, Fatih Çekirge’ye ve de Ahmet Taner Kışlalı’ya bilgi vermiştim. Ahmet Taner Kışlalı da geniş bilgiler içeren

dosya ve belgeler vardır. Ne var ki adı geçenler de ilgisiz kalmışlardır. İlgilenirseniz size de gönderebilirim onlara gönderdiğimim aynısını... Ama ekli olarak gönderdiğim haber yazım size bir yazı yazmaya yetecek kadar bilgi vermektedir...Atatürk'e yapılacak en büyük saygısızlık onu son vaktinde imana gelmiş bir şeriatçı gibi göstermektir. Ne var ki 12 Eylülcüler bu saygısızlığı yapmışlardır...

Saygılarımla,

Av. Hayri BALTA, 1.5.1995

+

Eki: Bir yazı...

(Açıklama: Adı geçen yazarlar gönderdiğim bu yazıyı ne yazı konusu yapmışlardır ne de bir sözcükle olsun yanıt vermişlerdir...

18 SAYIN AHMET TANER KIŞLALI (2)

21.1.1998

Her ne değin mektubuma saygı, sevgi diyerek başlamam gerektiğini biliyorsam da; bu saygı ve sevgimin giderek azaldığını size bildirmek gereğini duyuyorum. Örneğin, 16.1.1981 tarihli Cumhuriyet gazetesindeki "BAĞNAZLIĞIN SAĞI SOLU" başlıklı yazınızda "**Kemalizm'in dinde reform**", Atatürkçülüğün de: "**Türkçe ibadet**" demek olduğunu sizden öğrenmiş bulunuyorum.

Bu günkü yazınız daha ilginç. "Kemalizm ve Din" başlıklı yazınızda Atatürk'ün Fransız yazar Pernot'a şöyle dediğini yazıyorsunuz:

"Türk milleti dindar olmalıdır, yani bütün sadeliğiyle dindar olmalıdır demek istiyorum. Dinime bizzat hakikate nasıl inanıyorsam, buna da öyle inanıyorum. **BİLİNCE KARŞI, GELİŞMEYE KARŞI HİÇBİR ŞEY İÇERMİYOR.**" (Altını çizen ve büyük harflerle yazan benim.)

Bir kere Atatürk, bu sözleri hangi tarihte söylemiş? Bunu belirtmiş olsaydınız bu sözleri hangi amaçla ve de hangi koşullar gereği söylemiş olduğunu size açıklayabilirdim.

Her ne kadar Atatürkçü Düşünce Derneği'ne gelip gidiyorsanız da Atatürk'ü anlamadığınız yazılarınızdan anlaşılıyor. Eğer Atatürk'ü zerre kadar anlamış olsa idiniz yukarıdaki satırları yazmazdınız ve İslamiyet için: **“BİLİNCE KARŞI, GELİŞMEYE KARŞI HİÇBİR ŞEY İÇERMİYOR”** demezdiniz....

Yukarıdaki satırlara göre İslamiyet'i ve dolayısı ile İslam şeriatını bir de Atatürk ağzından olumlamış ve doğrulamış bulunuyorsunuz.

Ama öyle bir talihsizlikle karşılaştınız ki yazınızın yayınlandığı bu gün Star televizyonunda, saat 19,30 haberlerinde, İran'da zina yapan iki kadının taşlanarak öldürülmesi olayını izledik. Tam bir Ortaçağ vahşeti idi...

Ve kadınlar “Allah-ü ekber!” sesleri arasında, yarı bellerine değin toprağa gömüldükten sonra, taşlanarak öldürüldüler. Zina yapan erkek ise halkın önünde kırbaçlandı...

Belki izlememişsindir diye acele ile yazıyorum ve fakslıyorum. Ola ki bu yazımı okuyan arkadaşlar size telefonla ulaşarak izlemeniz için bilgi verebilirler.

Bu Ortaçağ vahşeti Starın Gece Hattı'nda yeniden gösterilebilir. Faksı alan arkadaşlar, size telefonla bildirirlerse, izleyeceğiniz kanısındayım. Bilmem o iki kadının taşlanma olayını izledikten sonra da İslamiyet; **“BİLİNCE KARŞI, GELİŞMEYE KARŞI HİÇBİR ŞEY İÇERMİYOR”** diyebilecek misiniz?...

Şeriatçıların, Atatürk'ü İslamcı gösterme çabalarını anlıyorum da sizin gibi Atatürkçü olduğunu ileri süren aydınların Atatürk'ü, dindar gösterme çabası ile çabalamalarını bir türlü anlayamıyorum.

Bilindiği gibi Anayasamızın 24 ve 25. Maddeleri

“dindar olmayı ve olmamayı” pek önemsememektedir. Ama sizler, Atatürk’ü ille de dindar gösterme çabasıdasınız.

Yine bir örnek vereyim: Size Atatürk’ün **SON MESAJI** ile ilgili bir belge göndermişim. Bu belgede **ATATÜRK’ÜN SON MESAJI** diye Türk Ulusuna dayatılan bir mesajın Ankara 14. Asliye Hukuk Mahkemesinin dosyasında; Cumhurbaşkanlığı, İçişleri bakanlığı, Atatürk Araştırma Merkezi, Kemalist Yazarlar ve Sanatçılar Derneği’nin yazısına (belgesine) dayanarak, yalanlandığını, duyurmuşum.

Bu konuda bir sözcük bile etmediniz. Bu mesaj şöyledir:

“BÜTÜN DÜNYANIN MÜSLÜMANLARI, ALLAH’IN SON PEYGAMBERİ Hz. MUHAMMED’İN GÖSTERDİĞİ YOLU TAKİP ETMELİ, VERDİĞİ TALİMATLARI TAM OLARAK TATBİK ETMELİDİR.

TÜM MÜSLÜMANLAR, Hz. MUHAMMED’İ ÖRNEK ALMALI VE KENDİSİ GİBİ HAREKET ETMELİ... ZİRA İNSANLAR, ANCAK BU ŞEKİLDE KURTULABİLİR VE KALKINABİLİR...”

Ankara 14. Asliye Hukuk Mahkemesi dosyasına göre yalan ve uydurma olduğunu belgelediğim bu mesaj, **BİLİM ARAŞTIRMA VAKFI** tarafından tam 12813 yere faks ve posta ile gönderilmiştir. Bilim Araştırma Vakfı’nın SAĞDUYU başlıklı 26.Eylül.1997 tarihli genelgesi ile Atatürk’e mal edilen bu uydurma mesajın: Tüm bakanlıklara, yüksek mahkemelere, ordu komutanlıklarına, valiliklere, savcılıklara, emniyet müdürlüklerine, bazı kaymakamlara, klüplere, derneklere, vakıflara, tüm basın kuruluşlarına ve özel radyo ve TV’ler başta olmak üzere 12813yere gönderildiği iki sayfalık SAĞDUYU başlıkla yazının (genelgenin) altında belirtilmektedir. Oysa bu mesaj uydurmadır. Cumhurbaşkanlığı arşivinde, İçişleri ve Dışişleri Bakanlığı arşivlerinde böyle bir mesaj

bulunmadığı belirtilmektedir. Ayrıca Atatürk Araştırma Merkezi de bu mesajın uydurma olduğunu tıpkı Kemalist Yazarlar ve Sanatçılar Derneği'nin yazısı gibi vurgulamaktadır. Yazıların aslı Mahkeme dosyasında olduğu gibi bir örneği de bendedir. İstenirse birer örneğini gönderebilirim...

Sizce iki kadının zina yaptıkları gerekçesiyle taşlanıp öldürülmesi "BİLİNCE KARŞI OLMUYOR MU?" Bu reem olayı karşısında "GELİŞMEYE ENGEL HİÇBİR ŞEY İÇERMİYOR!" diyebilir miyiz?

Ayrıca sizin yayınlamaktan ve açıklamaktan kaçındığınız "ATATÜRK'ÜN SON MESAJI"nda belirtildiği gibi "İSLAMİYETİN BÜTÜN HÜKÜMLERİNİ OLDUĞUNU GİBİ YERİNE GETİRİRSEK" İran gibi çağın gerisine düşmüş olmaz mıyız? Atatürk'ün kurduğu Cumhuriyette böyle bir ceza uygulamasından yüreğiniz sızlamaz mı?

Siz, Atatürk'ün resmî tarih tezini içeren TÜRK TARİHİNİN ANA HATLARI adlı kitaplarını okumadınız mı? Okuyarak Atatürk'ü dindar göstermek olur mu? Okuduktan sonra bu tür yazılar yazmak Atatürk'ün aziz hatirasına saygısızlık olmaz mı?

Atatürk'ü; halkın ve İslamcılarının seviyesine indireceğimize, halkı: Atatürk'ün düşünce aşamasına getirmek için aydınlatmacı yazılar yazmak daha doğru olmaz mı? Size bir kaynak daha vereyim: Şeriatçılar tarafından çıkarılan YAKIN TARİH ANSİKLOPEDİSİ'NİN 6. Cilt 230-232. Sayfasına ve 8. Cilt 123-142 sayfasına bakınız. Buraya bir göz atarsanız; şeriatçıların, Atatürk'ü sizden daha iyi anlamış olduğunu görürsünüz.

Ayrıca Doğu Perinçek'in "DİN ve ALLAH" adlı kitabı ile "Atatürk Din ve Laiklik üzerine" adlı kitaplarını da okumanızı salık veririm.

Bu kitaplarda İslamiyet'ten "Arap dini" diye söz ediliyor. Ve Arap dininin kitabını ezberleyen için de

“beyni sulanmış hafızlar” diye söz eder ve bu kitabın birinde: **“Efendiler, bütün insanlığın görgü, bilgi ve düşünüşte yükselip olgunlaşması; Hıristiyanlıktan, Müslümanlıktan, Budizm’den vazgeçerek yalınlaştırılmış ve herkes için anlaşılacak bir duruma getirilmiş katkısız ve lekesiz bir DÜNYA Dini’nin kurulması...”** dediğini okuyacaksınız. (Atatürk Din ve Laiklik Üzerine. s.107).

Kaynak olarak gösterdiğim bu kitaplardan daha da alıntı yapabilirim. Ne var ki bunu yaptığım takdirde TCK m. 175’i ihlal etmiş olurum.

Cemal Kutay büyüğümüz: **“ATATÜRK’ÜN BERABERİNDE GÖTÜRDÜĞÜ HASRET: TÜRKÇE İBADET - Ana Dilimizde İbadet”** diye bir kitap yazmış. Cemal Kutay’ın da Atatürk’ü anlamadığı anlaşılıyor.

Bir kere Atatürk’ün beraberinde götürdüğü bir hasret yoktur. Atatürk, Türk ulusuna, **“LAİKLİK İLKESİNİ KABUL ETTİRMEKLE”** VE Dünya Dinini (Laikliği) uygulamaya geçirmiş olmakla gözü arkada gitmemiştir.

Atatürk’ün dünya görüşünde (Felsefesinde) “kulluk” diye bir kavram yoktur. Atatürk, Türk ulusunu: Ümmetten, millete, kulluktan yurttaşlığa yükseltmiştir.

Atatürk, Türkçe ibadetle de olsa yurttaşlarının kulluk mertebesine düşmesine katlanamazdı. Cemal Kutay büyüğümüz bunu bilemiyor. Ama, hiç olmazsa, dilimize sahip çıkıyor ki; bu da kutlamaya değer..

Türk ulusu, Atatürk’ü düşüncesiyle bilir ve severse şeriatın korkunç karanlığından kurtulmuş olur. Ama, Atatürk’ün İslamlaştırırsak, Muhammet ümmetinden gösterirsek Atatürk’ten eser kalmaz.

Saygılarımla,

Av. Hayri Balta, 21.1.1998

19 ALINTILAR

Atatürk Tezi

“Tanzimat’ın yapamadığı yapılmadıkça, medreseden yetişme şeriatçıların vicdanlar üzerindeki egemenliği yıkılıp laik bir devlet sisteminde dünya işlerini yalnız akıl yolu ile çözüp çevirmedikçe, dini sadece Tanrı ile kulu arasında bir vicdan olarak bırakmadıkça, baştaki istibdat yıkılsa bile, Tanrı adına toplumu hükmü altında tutan geri medrese şeriatçılığının yarattığı ‘yiğın despotluğu’ önlenmedikçe, insan laik ve müspet ilimlere dayanan eğitime; toplumu değiştirmeye, ilerlemeye, kalkındırmaya, vicdan ve kafa hürriyeti yolundan siyasi hürriyete kavuşturmaya, rejimi devamlı ve kararlı bir hürriyet rejimi yapmaya imkân yoktu.”

Yukarıdaki satırlar Falih Rifki Atay’ın “Atatürkçülük Nedir?” adlı kitabından aktarıldı. (İlhan Selçuk. Cumhuriyet, 30.3.2005)

Hançer: “Artık kimse, öyle hoca kıyafetli sahte bilginlerin yalanına önem verecek değildir. En cahil olanlar bile o gibi adamların niteliğini pekâlâ anlamaktadır.

Fakat bu konuda tam bir güven sahibi olmaklığımız için; bu uyanışı, bu uyanıklığı, onlara karşı bu nefreti, hakiki kurtuluş ânına kadar bütün kuvvetiyle hatta arta bir azimle korumalı ve sürdürmeliyiz. Eğer onlara karşı benim şahsımdan bir ey anlamak isterseniz derim ki, ben şahsen onların düşmanıyım. Onların olumsuz yönde atacakları bir adım, yalnız benim şahsi imanıma değil, yalnız benim amacıma değil, o adım benim milletimin hayatıyla ilgili, o adım milletimin hayatına karşı bir kasıt, o adım milletimin kalbine yöneltilmiş zehirli bir hançerdir. Benim ve benimle aynı görüşte

olan arkadaşlarımla yapacağı şey , mutlaka o adımı atanı tepelemektir.” (20 Mart 1923. Konya Gençleriyle Konuşma. ASD. C. II. S. 145-146)

Kazım Karabekir: (Kuran’ı Türkçe’ye çevirme konusunda...) M. Kemal Paşa sözlerime karşı hiddetle bütün içindekileri ortaya addı:

“Evet Karabekir, Arap oğlunun yavelerini (Boş lakırdılarını, saçma-sapan sözlerini) Türk oğullarına öğretmek için Kur’ânı Türkçe’ye çevirtireceğim. Ve böylece de okutacağım. Ta ki budalalık edip de aldanmakta devam etsinler.” 14 Ağustos 1923. Kazım Karabekir Anlatıyor, Yayına hazırlayan Uğur Mumcu, Umağ Yayınları, 19. Basım, Ankara, 1996, s. 84-87).

Geri Kalmışlığımızın Nedeni: İslâm âlemi, Batının her yüzyıl yeni bir şekil ve renk alan ilerlemesinden uzak kalmıştı. Çünkü İslâm topluluğu ilerlemeye küçümseyerek bakıyordu, nefretle bakıyordu.... Batının yeniliklerine yüz çevirmek, çöküşümüzün sebep ve etkenlerinden diğer önemli bir sebebini oluşturur. (20 Mart 1923.ASD. c.II. S. 139-140)

Palaspere: Mısır’da belirsiz bir adamı halifedir diye yok ettiler, hırkasıdır diye bir palaspereyi, hilâfet âlâmeti DİYE ve imtiyazı olarak altın sandıklara koydular, halife oldular.(Medeni Bilgiler, Atatürk’ün el yazısı ile yazdıkları Medeni Bilgiler kitabına alınmamış...)

Beyni Sulanmış Hafızlara Döndüler: Arap dinini kabul ettikten sonra... Muhammed dinini kabul edenler, kendilerini unutmaya, hayatlarını Allah kelimesinin, her yerde yükselmesine hasretmeye mecburdurlar. ...bir kelimesinin anlamını bilmediği halde Kurân-ı ezberlemekten beyni sulanmış hafızlara döndüler. (Medeni Bilgiler. El yazısı ile yazdığı bu kelimeler alınmamış...)

Gericilik: Milleti gericiliğe yöneltmek isteyenlerin yeri zindan olacaktır. Katiyetle ve korkmadan söylerim ki milletin hakimiyetinin bir zerresini şu veya bu suretle sınırlamak isteyenler en koyu gericidir. Öylelerine karşı milletin yapacağı şey onları parçalamaktır. (Sosyal ve Kültürel Düşünceleriyle ATATÜRK. Atatürkçüler Derneği Yayınları: 1

Gökten İndiği Sanılan: “Bizim devlet idaresinde takip ettiğimiz prensipler, gökten indiği sanılan kitapların doğmaları ile asla bir tutulmamalarıdır. Biz ilhamlarımızı gökten ve gaipten değil doğrudan doğruya hayattan almış bulunuyoruz.

Bizim yolumuzu çizen; içinde yaşadığımız yurt, bağrından çıktığımız Türk Milleti ve bir de millet tarihin bin bir facia ve ıstırap kaydeden yapraklarından çıkardığımız neticelerdir. (1937. SD. S. 389)

“Ya Sev, Ya Terk Et!” Deyenlere:

GAZİ Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Mümtaz’er Türköne, “**Türkiye’yi bölerse Kürtler değil Türkçüler böler**” dedi. (Hürriyet, 11.4.2005)

Türköne, MHP milliyetçilini şöyle değerlendirdi. **“MHP ger adım atıp ayrımcılıktan uzaklaşacak, kültürel milliyetçilikten uzaklaşacak. Engeller ancak böyle aşılır. Milleti kültürel unsurlarla tanımlayıp bunun üzerinden milliyetçilik yapmak etnik ayrımcılığı getirir. Doğrusu, siyasi milliyetçiliktir. ‘Birlikte aşama iradesi’, ‘aynı kaderi paylaşma’, ‘vatandaşlık bağına dayalı, ortak hukukun getirdiği dayanışma’ siyasi milliyetçilikle gelişir. Ancak siyasi milliyetçiliğe Türkiye’de milliyetçiler çok sıcak bakmıyorlar.**

Ulusalçılara: (Cumhuriyet. Hikmet Çetinkaya, 12.4.2005)

“Sonuç: Ulusalçılık, şoven milliyetçilik değildir. Ulusalçılık **Mustafa Kemal Atatürk**’ün aydınlanma yolunu, daha da çağdaş kılan , her türlü ayrımcılığa, Türk İslam sentezine karşı çıkan, demokrasiyi içine sindiren, cumhuriyet devrimlerini, laikliği savunan, tarikat şeyhlerinin buyruğuna girmeyen, ülke çıkarlarını koruyan **“millicilik”**; yani, **“yurtseverliktir”**.

Milliyetçilik İdeolojisi: (Akşam. 13.4.2005. Nihat Genç)

“Milliyetçilik devletçiliktir, devletin bekası. Devlet uğruna halkı feda etme. Kanunî ve sonraki Osmanlı çağlarında başlar. Bu yüzden devletin kutsal simgeleri milliyetçiler için her şeydir.

Oysa bir de vatan vardır, vatanımız, fındığımız, yolumuz, pamuğumuz, Zigana’mız, halkımız, ürettiklerimiz...

Milliyetçilere yüzlerce yıldır’ toprağın ve ‘vatan’ın gerçek değerlerini öğretemedik. Milyonlarca genç devlete tapınarak vatansever olduğunu düşünüyor ama yolları, hazinesi birileri tarafından yağmalanırken sessiz kalıyor.

Ve birileri b.u toprağın değerlerini gençlere anlatmadan kutsal devletin kutsal simgeleriyle gençleri milliyetçilik dolmuşuyla talim yaptırıyor!..”

X

Yorum Sizin...

(Hürriyet, 11.4.2005) MHP Lideri Devlet Bahçeli: “Bu ülkenin çocuklarının eline silah almasına izin vermeyeceğiz.”

+

(13 Nisan 2005 tarihli Gazeteler...) “Kontgerilla Üssü Gibi Ülkü Ocağı!

Konya Ülkü Ocakları’nda bir kişinin silahla yaralanmasıyla sonuçlanan kavga sonrası içeri gren polis, dehşet verici bir manzarayla karşılaştı.

Polisin, Ülkü Ocağı'nda yaptığı aramada: Sekiz adet ruhsatsız tabanca, bir adet kalem tabanca, Filistin askısı, falaka ve çok sayılıda sopa ele geçirildi.

20 İŞTE DERİN DEVLET

Ne Demirel, Ne Ecevit “İşte “Derin Devlet bu!” demediler.

“NATO'nun 'stay-behind' denilen gizli ordusu hakkında bilgi almak mümkün değil. İtalya'da 'Gladio', Belçika'da 'SDRA8', Norveç'te 'ROC', İsviçre'de 'P26' ve Türkiye'de 'Counter-Gurella' adını taşıyan bu gizli ordudur. CIA ile İngiliz gizli servisi MI6 tarafından kuruldu, donatıldı ve eğitildi. Bunların koordinasyonunu NATO'nun gizli bölümleri üstlendi. NATO Gizli Ordusu, Türkiye'deki kanlı 1 Mayıs 1977'ye karışmış görünüyor. Bunu biliyoruz.

Şimdi bunun tam olarak nasıl yapıldığını ortaya çıkarmak zorundayız. Bunun üstesinden gelebilecek olağanüstü insanlar var Türkiye'de. Mehmet Ali Ağca, Abdullah Çatlı, Oral Çelik... Bunlar sıradan tetikçi değillerdi bence. Bu isimlerin NATO, Pentagon ve CIA ile ilişkilerini Öz el Harp Dairesi yanıtlamalıdır.

Uğur Mumcu'nun öldürülmesi utanç verici bir iştir. Önce gerçeği ortaya çıkaralım, sonra birbirimizi affederiz. Eğer yalan içinde yaşamayı sürdürür ve birbirimizi öldürmeye devam edersek, bizim için de çocuklarımız için de, 21. yüzyılda atom bombaları ve biyolojik terörle yaşamak keyifli bir iş olmaz. Bu şiddet spiralinden kurtulmalıyız.” (İsviçreli araştırmacı Dr. Ganser. Cumhuriyet, 26.4.2005)

21 DİYANET GELENEĞİ

Çanakkale Zaferi hutbesinden anılmayan Atatürk, 23 Nisan’da da görmezden gelindi.

Diyanet İşleri Başkanlığı, Çanakkale Zaferi hutbesinde olduğu gibi Çocuk Bayramı nedeniyle hazırlanan hutbede de Atatürk’ün adını anmadı. (Cumhuriyet, 20.4.2005)

+

“Ancak Türkiye, laik, demokratik, sosyal bir hukuk devletidir. Türkiye ne İslam devleti ne de İslam ülkesidir.

Laiklik ilkesi, Türkiye Cumhuriyeti’ni oluşturan tüm değerlerin kilit taşıdır. İlimli İslam modeline dönüştürülmek halinde, bu yaklaşıma ulusça karşı çıkılacağı gözden kaçırılmamalıdır.” (Sabah, 21.4.2005)

22 “TÜRBAN PARTİ KAPATTIRIR”

Anayasa Mahkemesi Başkanı Bumin, AKP yönetimini Refah Partisi örneğini anımsatarak uyardı:

Mustafa Bumin, Anayasa Mahkemesi’nin 43. kuruluş yıl dönümünde yaptığı konuşmada, öğrencilerin üniversitelere, kamu görevlilerinin de resmi dairelere türbanla girmesinin anayasaya aykırı olduğunu vurgulayarak laiklik karşıtı yasal düzenlemelerde bulunulmaması uyarısı yaptı. Bumin, türbanın çatışmaya yol açabileceğine işaret etti.

Türbana özgürlük getirmek amacıyla anayasa değişikliğine gitmenin de çözüm olmayacağını belirten Bumin, “Bu konuda anayasa kural konulsa bile bu AİHS’ye uygun olmayacaktır” dedi. Bumin, kuruluş yıldönümü resepsiyonunda da “Aynı

davranış biçimini yapanların safahatını anlattım. Tabii ki anlayana” diyerek AKP’ye mesaj verdi.” (Cumhuriyet, 26. 4.2005)

Gaziantep Haber gazetesinden bir yazar, Halil Eyyupoğlu yazısında: “Ben bir Aleviyim. Bizim kadınlarımız da geleneksel giysi olarak kızıl başlık giyerek ortalıkta gezmeye başlarsa bu vatandaşlar arasında ayrımcılık yaratmaz mı?^

Doğru, diğer mezhep mensuplarının kadınları geleneksel giysileri ile ortalıkta dolaşmaya başlarsa ne olacak bu memleketin hali? Ey türbancılar bunu hiç düşündünüz mü?

1 Mayıs 2005

23 TÜR BAN TARTIŞMASI SÜRÜYOR...

(3 Mayıs 2005 tarihli GÖZCÜ’den)

“Anayasa Mahkemesi’ni kapatırız” diye gözdağı veren Meclis Başkanı Arınç’a her kesimden tepki yağıyor:

Demirel: “Arınç padişah yetkisi ile Meclis yetkisini birbirine karıştırdı.”

Deniz Baykal: “AKP çok daha büyük tehlikeleri davet ediyor”

Haluk Koç: “O zaman biri gelir, ‘Seni Başkanlıktan aldım’ der.”

Mustafa Bumin: “Bu sözler kendilerine yarar getirmez”

+

4 Mayıs 2005 tarihli GÖZCÜ’den:

Eski anayasa Mahkemesi Başkanı Yekta Güngör önden:

“Anayasa’yı yorumlama yetkisi yalnızca anayasa Mahkemesi’nindir. Anayasamızın, laiklik ilkesi sıkma başa izin vermiyor”

“Türban adıyla dayatılan sıkma başın, Anadolu kadınlarının başörtüsüyle hiçbir ilgisi yoktur”

“Anayasa Mahkemesi başkanı; konuşmasıyla, siyasal iktidarı tehlikelerden alıkoymuştur”

“Laiklik ilkesi kaldıkça ona aykırı kurallar geçersiz olur.”

5 Mayıs 2005 tarihli GÖZCÜ’den:

“Çözüm üretilecek yerde sorun yaratılıyor. Bindikleri dalı kesiyorlar.” (Yekta Güngör özden)

11 Mayıs 2005 tarihli POSTA’DAN:

+

Danıştay Da Uyardı

Danıştay Başkanı Ender Çetinkaya da hükümeti hukuk devleti ve laiklik konusunda uyardı.

“Laiklik korumasız bırakılamaz.”

“Laiklik vazgeçilmez en önemli ilkedir.”

“Laiklik inanç özgürlüğünün güvencesidir.”

+

Millî Gazete Yazarı M. Şevki Eygi Hakkında Verilen YGK Gerekçeli Kararından:

“Özgürlük sınırsız değildir.”

“Kamu düzeni için düşünce özgürlüğü sınırlanır”

“Sınırsız din ve inanç özgürlüğü ancak şeriatta olur, demokraside değil”

“Türbanı savunmak düşünce özgürlüğü sınırlarında değildir”

“Düşünceye sınırlama, demokrasiyi güçlendirir.”

+

Ankara’da özel bir ilköğretim okulunun kuruluş yıldönümünde, öğrenciler sahnede namaz kıldı, ilahiler söyledi. Milli Eğitim Bakanının eşinin de izlediği tören, velilerin toplu halde fatiha okumasıyla sona erdi.

+

Ab’ye Erdoğan Engeli:

25 Fransız Milletvekili, ‘Minareler süngümüz diyenleri nasıl Avrupa’ya alırsız’ diye sordu. (Cumhuriyet,12 Mayıs 2005)

“25 Fransız milletvekili: AB'nin Türkiye ile bağdaşmayan siyasi projesi var. Bu projeye, başbakanı, 'Minareler süngümüz, kubbeler miğferimiz, camiler kışlamız, müminler askerimiz' diyen bir ülkeyi nasıl entegre edebiliriz?”

+

Ozanlarla İlgili Bir Haber:

“İlerden beri Kültür Bakanlığı yoksul düşen halk ozanlarından 70 kadarına sanat eserlerinin yayınlanması ile sağlanan gelirlerden yetecek miktarda para yardımında bulunmuş. Bu yardım kesilmiş. Halk Ozanı Hüseyin Çırakman'a: “Eskiden parayı veren düdüğü çalardı. imdi ise iktidarın davulunu çalan yardıma konar.” deyince güldü.

+

Bu gün çarşafçılar; aslında (şariatçılar) “Başörtüsüne Özgürlük” adı altında Ankara'da 100 bin kişinin katılacağı büyük bir miting düzenliyor. Oysa “Başörtüsü”ne karışan yok. Gidin bakın Türkiye'nin bütün il, ilçe ve kasabalarına... Kadınlarımızın büyük çoğunlu başörtülü. Ama dertleri başka... Dertleri inançlarını yaşamak ve inançlarını devlet ve toplum yönetimine taşımak. Bunun Türkçesi: Laik Cumhuriyete kafa tutmak... Bunlar taa Osmanlıdan beri böyle celallenirler. Devlet varlığını gösterince sus pus olur, sinerler. Taa ki müsait bir ortamı yenden yakalayınca kadar...

H.B. 15.5.2005

24 “MUSTAFA KEMAL DİNSİZLİĞİ İLE SAVAŞACAĞIZ”

“Köktendinci grupların açtığı yasadışı Kuran kurslarında küçük çocuklara aşağıdaki yemin ezberletiliyor:

Ben Muhammed Müslüman ümmetindenim.
Türkiye dinsiz, laik bir memleket haline gelmiştir.

Hayatımı Mustafa Kemal dinsizliği ile savaşa
adayacağıma,

Türkiye'yi bir din şeriat devleti haline getirmek
için mücadele edeceğime,

Kemal Paşa zamanında çıkarılan dinsiz
kanunların tatbikini önleyeceğime,

Kısa zamanda ümmet esasına dayanan şeriat
devletinin kurulması için çalışacağıma,

Allah'ım, dinim ve bütün mukaddesatım üzerine
yeni ve kasem ederim.”

(GÖZCÜ. 30.5.2005)

25 TALİBAN KURSLARI

Ülkede 5 bin dolayında resmi Kuran kursu varken
kaçak Kuran kurslarına yeşil ışık yakmanın sebebi
hikmeti ne olabilir? Söylenen:

- Efendim tarikatlar Diyanet'in Kuran kurslarını
beğenmiyor. Çünkü oralarda tarikatçılık öğretilmiyor.
Atatürk'ü ve ve Cumhuriyet'i yerin dibine batıran
dersler verilmiyor. Kaçak kurslarda belli ki din adı
altında tarikatların uygun bulunduğu konular işlenecek.
Bu arada Hizbullah, El Kaide gibi örgütler de kurs açıp
terörist yetiştirmiş... Ne gam? Memleket Afganistan'a
dönecekmiş. Kimin umurunda... (MİLLİYET, 31.5.2005,
Melih Aşık)

+

Cumhuriyet kuşakları olarak biz, dinsel inanca
değil de; Cumhuriyet yerine, şeriat devleti
kurulmasına karşıyız.

H.B. 1.6.2005

26 AMERİKAN TUZAĞI

Bugünlerde mutlaka okunması gereken kitaplardan biri, Cengiz Özakıncı'nın son kitabı: "Türkiye'nin Siyasi İntiharı 'Yeni Osmanlı' Tuzağı"...

ABD'nin Türkiye'yi İslam devleti yapma çabaları aslında yeni değil...

Atatürk devrimi, sadece 15 yıl sürmüş, Ata'nın öldüğü 1938 yılı 10 Kasım'ından itibaren geriye dönüş süreci başlamıştır.

1946'dan itibaren ABD ile geniş tavizler içeren ikili anlaşmalar imzalanmış, 1949 yılına gelindiğinde Amerika Türkiye'yi çoktan fethetmiştir.

1949'da, İsmet İnönü'nün Başbakan'ı Şemsettin Günaltay, bakınız nelerle övünüyor: "...İlkokullarda din dersleri okutturmaya başlayan hükümetin başbakanıyım. Bu ülkede Müslümanlara namazlarını öğretmek, ölülerini yıkatmak için imam hatip kursları açan bir hükümetin başbakanıyım. Bu ülkede Müslümanlığın yüksek esaslarını öğretmek için ilahiyat fakültesi açan bir hükümetin başbakanıyım..."

Ve kitaptan bir başka çarpıcı bölüm:

"1949'da Türk Milli Eğitimi Amerikalı uzmanların denetimine geçtikten sonra Atatürk'ün yazdığı tarih kitapları okutulmaz olmuş, Osmanlı tarihi bir savaşlar ve meydan muharebeleri tarihine indirgenmiş, bilimsel buluşlarda geri kalındığı için Avrupa'nın gerisine düşüldüğü gözlerden kaçırılmıştır."

Bugünkü kaçıncı cumhuriyet bilinmez ama ikinci cumhuriyet İsmet İnönü döneminde başlatılmış, Atatürk'ün kurduğu onurlu cumhuriyete daha o zaman veda edilmiştir.

Melih Aşık - Açık Pencere - Milliyet - 05.06.2005

27 KAÇAK SUYA HELAL FORMÜL BULDULAR...

Kocaeli'nin Dilovası Beldesi'nde kaçak su kullandığı belirlenen abonelerin, **'boğazlarından haram geçmesin'** diye sadece mutfaktaki muslukları sayaca bağladığı belirlendi.

(Bu iki iletii Dr. A. Cengin Bükler göndermiştir. Kendisine teşekkür...)

+

Brüksel Zirvesi Sonuç Bildirisi'nden...

YORUMSUZ: Brüksel Zirvesi Sonuç Bildirisi'nin "Türkiye" başlıklı bölümünden; "Presidency Conclusions"

Madde: 23. "...müzakerelerin yalnız Türkiye'yle değil, diğer devletlerle de yapılabileceğini... Müzakereler sırasında Türkiye birkaç devlete bölünürse veya güneydoğu bölgesinde bir Kürt devleti kurulursa, yeni bir karara gerek olmaksızın onlarla da müzakere yapılacağına...

ÖNEMLİ NOT: Lütfen yurtseverlik görevinizin gereği bu durumdan herkesi haberdar edin... Türkiye üzerine oynan oyunları herkes öğrensin...

UGUR AYYILDIZ, 18.6.2005

28 BEN DİNİ DEĞİL, DİNDARLIĞI ÖĞRETİYORUM

Ben değilim dindarlığı öğreten. Bu bir kitap adı. Bu kitabın kitapçılarda satıldığını bir okuyucum haber verdi. İletisinde şöyle diyordu: **"Bu kitapla senin görüşlerin arasında benzerlik var!"**

Kitabı aldım, okudum, beğendim. Çoğu yerlerde görüşlerimiz arasında çakışma var.

İşte kitabın arka kapağında yazılanlar:

"Din insanların anlattığı şey değildir. Din Hıristiyanlık değildir. Hinduizm değildir. Müslümanlık değildir.

Dünyada var olan tüm dinler -sayıları hiç az değildir.

Dünyada üç yüz din vardır- ölü kayalardır. Onlar akmazlar, onlar değişmezler, çağla birlikte hareket etmezler.

Tüm sözde dinler yaşantınızı, sevginizi, sevincinizi yıkarak ve kafalarınızı Tanrı hakkında, cennet ve cehennem reenkarnasyon (gene doğum) ve çeşitli saçmalıklar hakkında fantezilerle, kuruntularla ve halüsinasyonlarla doldurarak size mezar kazıyorlar.

Hakiki dindarlığın peygamberlere, kurtarıcıları, kutsal kitaplara, kiliselere, papalara, rahiplere ihtiyacı yoktur. -çünkü dindarlık yüreğinizin çiçek açmasıdır. O varlığınızın en merkezine ulaşmaktır. Ve varlığınızın en ortasına ulaştığınız an bir güzellik, saadet, sessizlik, ışık patlaması olur. Tümüyle farklı bir kişi olmaya başlarsınız. Yaşamınızda karanlık olan her şey ve yaşamınızda yanlışı olan her şey kaybolur.

Eğer dindarlık tüm dünyada yayılırsa dinler silinip gider. Ve insan ne Hıristiyan., ne Müslüman ne de Hindu olmayıp sadece insan olduğu zaman bu insanlık için en büyük bir nimet olacaktır.”

(BEN DİNİ DEĞİL DİNDARLIĞI ÖĞRETİYORUM. OSHO Bhagwan Shree Rajneesh. Türkçe’si: Nur Yener. Okyanus Yayınları.

Ben yazsaydım kitabın adını şöyle kordum: **“BEN DİNİ DEĞİL ERDEMIÖĞRETİYORUM”** Çünkü dindarlık da din kadar iddialı bir akımdır.

HB, 1.7.2006

29 İNANALIM MI?

9.7.2005 TARİHLİ Hürriyet gazetesinde Bekir Çoşkun’un “BAŞBAKAN’DAN ŞARKILAR... “yazısının ikinci bölümünden:

+

Önceki gün **Sun Valley** Konferansı’nda, Amerikalılara söylediği şu şakı nasıl:

“Din üzerinden siyaset insanlığa suikasttır...”

Dini iktidar olma yolunda en iyi kullanan kişidir Tayip Erdoğan.

Daha birkaç saat önce kızlarının ve oğlunun inançları yüzünden Türkiye’de okuyamadıklarını söyleyen... Türban -Kuran kursları-tesettür-imam hatiplerin önü açılсын diye tutturan... Meydanlarda erdiği dinci vaatler tutmak için daha birkaç saat önce gazetecilere formüller açıklayan sanki başkasıydı?..

Ve Türkiye ilk kez **Laikler-Müslümanlar** diye ikiye bölündü. **Tayyip Erdoğan**’ın **“din üzerinden siyaset”i** yüzünden...

Gazetelere bir bakın; **TBBM’de çocuklara Kuran kursundan, konuk mimarlara dağıtılan kitapçıklara kadar** akıl almaz bir dinci deneme fırtınası esiyor Türkiye’de...

Başbakan sağına türbanlı eşini, soluna türbanlı iki kızını almış fotoğrafta **“İslami iktidar”** mesajını verirken **“Din üzerinden siyaset insanlığa suikasttır”** diyebiliyor.

Nasıl buldunuz şarkıyı?..

+

Gerçekten **“Din üzerinden siyaset insanlığa suikasttır”**. Bakalım **“Din üzerinden siyaset”** AKP’nin başına ne getirecektir? **H.B. 15.7.2005**

Önce Şu Haberi Okuyalım:

“İstanbul’da 1000 El Kaide’li Takipte”

“Türkiye’de Kasım’a kadar bir eylem olma ihtimali var. El Kaide bağlantısından şüphe ettiğimiz kişilerin her hareketini izliyoruz.” (Vatan, 29 Temmuz 2005. Açıklamayı yapan: İstanbul Emniyet’inin istihbarattan sorumlu Müdür Yardımcısı Şammaz Demirtaş)

Şimdi de Başbakanımızın Demecini Okuyalım:

“İslami Terör” diyemezsiniz:

Başbakan Tayip Erdoğan son dönemde terör tartışmasına katılarak terörün İslam'a fatura edilemeyeceğini söyledi: "Dini terör diyebilirsiniz ama İslami terör diyemezsiniz. Adı Müslüman olan biri terör eylemi yaptı diye bu İslam'a fatura edilemez."

En sonunda dini terör diyebildi terör eylemini yapanların da Müslüman olduğunu kabul etti... Bu da bir gelişme... Dünyayı kana bulayan bu terör örgütü hangi dine mensup acaba?

+

Bir de Şu Haberleri Okuyalım:

Kimileri bu duaya amin! Diyor.

"Duayı İcrada ara

Allah'ım, biz senden İslam ve ehline izzet başıslayacağıın; nifak ve ehlini zebil edeceğin onurlu bir devletin tahakkuk bulmasını istiyoruz; öyle bir devlet ki, bizi o devlette, itaatine davet edenlerden ve hidayet yolunun öncülerinden kılasın...

Ya cabbar; ya kahhar: ya müntakim (öç alan, intikam alan) Allah...

Bizi intikamına memur et."

(29 Temmuz 2005. Cumhuriyet. İlhan Selçuk köşesi)

Tahakkuk bulmasını istedikleri devlet; İslam Devleti; yıkılmasını istedikleri devlet Laik Türkiye Cumhuriyeti... Bu da "Dua ile olmaz eyleme geç!" diyorlar.

Başbakanımızın buna ne diyeceğini merak ediyorum çok! (1.8.2005)

30 SÜPER AYDINIM BÖYLE YAPARSA KARA CAHİLİM NE YAPMAZ

Yorum yapmıyorum. Çünkü söyleyecek söz bulamıyorum. Bilgi ve ilginize sunuyorum:

Paranın Gözü Kör Olsun

Sabah gazetensin eski ve yeni patronları genel

yayın müdürü hakkında ağır yazıları yazan Fatih Altaylı Türk basın tarihindeki transfer rekorunu kırarak SABAH'A geçti

Fatih Altaylı'nın Hürriyet'ten ayrılıp SABAH'a geçmek için Turgay Ciner'e ait Kanal 1 adlı televizyonun yüzde 20 hissesini aldığı, Ciner, Star TV'yi satın alırsa, oradan da yüzde 10 hisse sözü aldığı biliniyor.

Altaylı'nın transfer ücreti olarak Ciner'den yaklaşık 2 milyon dolar aldığı konuşuluyor. İmzayı attıktan sonra, yeni patronu Turgay Ciner Altaylı'ya 110 bin Euro (180 milyar TL) değerinde bir saat etti."

Gerek Fatih Altaylı'nın gerekse SABAH yönetiminin unutmak istediği Fatih Altaylı imzalı yazılardan birkaç örnek:"

Bu örnekleri okudukça benim yüzüm kızarıyorum. "Bir insan bu denli duyarsız olur mu?" diyorum... Ne var ki bu örnekler çok uzun olduğundan buraya alamıyorum. İsteyenler 1 Ağustos 200 tarihli VATAN gazetesine bakabilir.

Fatih Altaylı her yazısında "**Ne zaman adam oluruz?"** diye sorardı. Nasıl adam olunacağını bize gösterdi... 15.8.2005)

31 HİZB-UT TAHRİR ÇOŞTU: HİLAFET BAYRAĞINI İSTANBUL'A DİKECEĞİZ.

Liderliğini Filistinli Ata Abu Raşta'nın yaptığı radikal İslami örgüt Hizb-ut Tahrir, bir ay önce Türkiye'de resmi bir sözcülük açtığını ilan etti. Türk yargısının ve emniyetinin kendisiyle ilgili kanaatine rağmen, resmi sözcülük görevi üstlenen üyesini TEMPO buldu. Bastırdığı kartta Hizb-ut Tahrir Resmi Sözcüsü Türkiye Vilayeti unvanını kullanan Yılmaz Çelik, çarpıcı açıklamalarda bulundu:

"Biz İslami Olmayan Bu Toplumu Kökten, Tamamen Değiştirmei Amaçlıyoruz"

+ *Hilafetin başkenti İstanbul ve merkezi Topkapı sarayı olacak.*

+ *İktidara geldiğimiz heykelleri yıkacağız, Cem Evlerine izin vermeyeceğiz.*

+ *Allah'ın izniyle orduyu ele geçireceğiz, tek kurşun atmadan İslam devletini kuracağız.*

+ *Bizim için cihat, hilafetin kurulması sonrasında başlayacak. Hemen cihat ilan edilecek.*

Gerisini okumak istiyorsanız bayilerde satılmakta olan 23 Ağustos 2005 tarih ve 34/924 sayılı TEMPO dergisini alıp okumanız gerekiyor... 1.9.2005

32 PAPAZ ve ŞEYTAN

Söylendiğine göre şeytan bir gün çok üzgün bir şekilde bir ağıcın altında oturuyordu. Bir aziz geçiyordu. ve şeytana bakıp dedi ki:

“- Duyduğumuza göre sen hiç dinlenmezmişsin, sürekli bir takım kötülükler yaparmışsın. Burada ağacın altında oturmuş ne yapıyorsun?”

Şeytan gerçekten depresyondaydı. Dedi ki:

“- Görünen o ki benim işimi papazlar ele geçirmiş ve ben hiçbir şey yapamıyorum; ben tamamen işsiz kaldım. Bazen intihar etmeyi bile düşünüyorum çünkü bu papazlar işini o kadar iyi yapıyor ki!”

Rahipler çok başarılı çünkü özgürlüğü hapishaneye çevirdiler, hakikati doğmaya çevirdiler; farkındalığın düzleminde her şeyi uykunun düzlemine dönüştürdüler.

Bu uykunun tam olarak ne olduğunu anlamaya çalış çünkü ne olduğunu hissedebilirsen uyanık olmaya başlamışsın demektir; şimdiden onun dışına çıkacak yola girdin. Nedir bu uyku? Nasıl gerçekleşir? Çalışma yöntemi nedir?”

+

Farkındalık (Dengeli Yaşamın Anahtarı) OSHO. Owo yayınları. 2004. s. 39-40.

Sözünü ettiğim kitabın yazarı OSHO; dinciler için, İsa'dan sonra dünyaya gelmiş en tehlikeli bir adamdır. Çünkü OSHO da; İsa gibi insanın dışında madde olarak bir Allah olmadığını ileri sürmektedir...

Ne var ki İncil'i okuyanların pek çoğu kendi dışında maddi bir Allah var sanmaktadır... 15.9.2005

33 UTANÇ SINIFI

İstanbul Gazi İlköğretim Okulu'nda velisi bağış yapmayan çocukları "Gariban" sınıfında toplanıyor.

İşte Utandıran Diyalog

Müdür: Çocuğun senin için kıymetliyse o bağış yapacaksın, 100 milyon liradan aşağı olmaz.

Veli: Başbakan bağış vermeyin, isteyen şikayet edin diyor.

Müdür: Git kardeşim, şikayet et o zaman.

Veli: Devlet size almayacaksınız diyor.

Müdür: Devlet bana, bildiğin gibi yap, diyor

Veli: Para yoksa okutamayacak mıyız çocuğumuzu?

Müdür: Okutacaksın ama sadece okur yazar olacak.

Veli: Para verenlerin eğitimi farklı, diğerleri farklı mı olacak?

Müdür: Mecbur, ne yapalım. Para vermeyenlerin çocukları gariban sınıfında okuyacak...

Yalnızca okur yazar olacak...

VATAN, 15 Eylül 2005

+

Her sene, bu hikaye, gelir önümüze.

Devlet der "İsterlerse para vermeyin!"

Müdür der: "Devlete boş verin!"

Burası Türkiye'dir. İnsanın başına beklemediği şeyler gelir.

Her türlü hukuksuzluk yapılır. Yakınmaya kalkarsan: "Git, hangi taş büyükse ona başvur!" denir...

Ülkemiz hukuk devleti olmadığı içindir ki, sokakları vicık vicık it boku ile dolu AB istenir...

AB de “Kıbrıs”ı vermelisin, zamanı gelince İstanbul’un da yarısını vermelisin!” der de, der...
19.9.2005, 1.10.2005

34 İBN-İ HALDUN’DAN

Milli Eğitim Bakanlığı, lise ders kitaplarından **Darwin**’in “Evrim Teorisi”nin anlatıldığı bölümleri makaslamış.

Çetin Yetkin’in piyasaya yeni çıkan “Hıristiyan ve İslam Siyasal Düşüncesi” adlı kitabında (Otopsi Yayınları) **İbn Haldun**’un şu görüşlerine de yer veriyor:

“... aşağı tabakadan türeyerek, hayvanın nevi ve cinsi tedrici surette fikir ve düşünce sahibi olan insanın teşekkülüne kadar yükselmiştir...”

Müslüman bir düşünür **Darwin**’den 600 yıl önce Evrim Teorisi’ni yakalıyor...

Bizim Milli Eğitim Bakanlığı, **Darwin**’den yüz yıl sonra onu makaslayarak gözlerden kaçırmaya ç alışıyor... (Milliyet, Melih Aşık. 5.10.2005)

+

Bu konuda sözüm, özetle şöyledir:

“Boşa!.. Öyle bir düğüm atmış ki atan,

Düğümü atan gelse çözemez inan! 15.10.2005

35 BİLGE BALTA’NIN ATATÜRK DOSYASI

Sevgili Ustam,
Yazıyı buldum, yolluyorum.
Sevgi...
FEV

Mavi Dergisi’nden:
Dergimiz yazarı Hayri Balta’nın yayımlanmış

kitaplarının yanı sıra o upuzun boyuna erişir sayıda yayınlanmamış dosyaları var daha. Hem de her biri bir diğerinden değerli... Hepsi inci, mercan, altın gibi...

Bunlardan biri de **“Atatürk, Din ve Devrimler”** adını taşıyor. Yazarımız uzun yıllardan beri konuyla ilgili olarak basında yer almış olan yazıları, haberleri derlemiş. Bunlara kendi düşüncelerini de katarak eserini oluşturmuş.

Mavi'nin bu sayısınının 29 Ekim ile 10 Kasım'ı içermesi nedeniyle Yazı Kurulu'ndaki arkadaşlar sayfalarımızda Atatürk'le ilgili yazıların yoğunlukta olmasını istedi

O nedenle Bilge Balta'mızın (Hayri Balta'nın) sözünü ettiğim kitabından alıntılar yaptım.

Kitap Atatürk'ün bir sözüyle başlıyor. **“Ne yaptıkça tehlikede, Cumhuriyet dahil”** diyor Türkiye cumhuriyeti devletinin kurucusu büyük adam.

Demek ki onun kutlu emanetleri daha yaşıyorken bile yok edilmeye çalışılıyordu. Ya bugün ne durumda o emanetler?

Yorum yok.

Sadece iyi ki Atatürk bugünlere geldiğimizi görmüyor, demekle yetineceğiz.

Şimdi Balta'nın henüz yayımlanmamış kitabından alıntılarımıza geçelim.

Tek Başıma Kalsam da

Enver Behnan Şapolyo

Yıl 1920... Aylardan Nisan. Ufuklar karanlık. Anadolu yer yer işgal edilmiş. Bütün bu olumsuzluklara rağmen ankara'ya mebuslar gelmekte. Kasaba görünümü eski Ankara'da hiç bir şey yok. Ne para, ne asker... Fakat inanç yüklü bir Mustafa Kemal var. Nisan'ın 23'ü... Büyük Millet Meclisi'nde bir gizli oturum. Ve işte o gün ruhu iman dolu Mustafa Kemal, milli benliğinin şahlanan bir sahnesini daha yaratır. Kürsüye gelerek;

“Bazı arkadaşların yoksulluk içinde bu büyük davanın başarılamayacağını zannederek memleketlerine dönmek istediklerini duydum.”

-Arkadaşlar, ben sizleri bu milli davaya silah zoruyla davet etmedim. Sizi burada tutmak için de silahım yoktur. Fakat şunu biliniz ki, bütün arkadaşlarım beni bırakıp gitseler, ben tek başıma kalsam da mücadeleye devam edeceğim. Düşman buraya kadar gelecek olursa, elime silahımı ve Türk bayrağını alıp Elma Dağı'na çıkacağım. Orada tek başıma son kurşunuma kadar çarpışacağım. Göğsüme sardığım bu bayrak kanımı sindire sindire emerken ben de milletim uğruna hayata veda edeceğim. Huzurunuzda buna ant içiyorum!” diyerek kürsüden indi.

Meclis donakalmıştı.

Görülüyor ki Atatürk'ün en büyük kuvveti kültüründen, tarihinden ve atalarından aldığı milliyetçilik idi. O, bu ruhla muzaffer oldu. Çünkü milletler tarihleriyle birlikte yaşarlar ve ondan aldıkları milli ruh ve ilhamla geleceklerini hazırlarlar.”

Atatürk budur!

36 BURSA SÖYLEVİ YOK SAYILMAK İSTENMİŞTİ

Yaşar Öztürk

1 Şubat 1933 günü bir grup yobaz, Türkçe ezanı bahane ederek Bursa'da baş kaldırmaya çalıştı. (...)

Bu sırada Anadolu gezisinde olan Atatürk olayı Ege'de duydu. Gezi programını değiştirdi ve Bursa'ya doğru yola çıktı.

Türkiye Cumhuriyeti ve devrimlerinin korunması için canını veren Kubilay olayı ile gericilik konusunda çok duyarlılaşan Atatürk, tren makinistine “Daha çabuk!” diye buyurdu.

...(Bursa'da) İncelemelerini tamamlayan Atatürk'e, Bursa'dan ayrılmadan önce Çekirge köşkünde onuruna yemek verildi.

Aralarında gazeteci Rıza Ruşen Yücer ile Musa Ataş'ın da yer aldığı 13-14 kişinin bulunduğu yemek sırasında Atatürk'e:

"Bursa gençliği bu olayı hemen bastıracaktı ama zabıta ve adliyeye olan güveninden ötürü..." diye bir açıklama yapılıncaya Atatürk:

"Bursa gençliği ne emek, ülkede parça parça gençlik yoktur. Sadece ve toplu olarak Türk gençliği vardır. Türk gençliği devrimlerin ve rejimin sahibi ve bekçisidir. Bunların gereğine, doğruluğuna herkesten çok inanmıştır, rejimi ve devrimleri benimsemiştir. Bunları zayıf düşünecek en küçük ya da en büyük bir kıpırtı ve bir hareket duydu mu, 'Bu ülkenin polisi vardır, jandarması vardır, ordusu vardır, adliyesi vardır' demeyecektir. Hemen müdahale edecektir. Elle, taşla, sopayla, ve silahla, nesi varsa onunla kendi eserini koruyacaktır. Polis gelecektir, asıl suçluları bırakıp suçlu diye onu yakalayacaktır. Genç: 'Polis, henüz cumhuriyetin ve devrimin polisi değildir' diye düşünecek ama asla yalvarmayacaktır. Mahkeme onu mahkum edecek, yine düşünecek: 'Demek adliyeyi de rejime göre ıslah etmek gerek, yeniden düzenlemek gerek.'"

Onu hapse atacaklar. Yasal yollardan itirazlarını yapmakla birlikte bana, İsmet Paşa'ya telgraflar yağdırıp haklı ve suçsuz olduğu için salıverilmesine çalışılmasını, kayrılmasını istemeyecek.

Diyecek ki: Ben inancımın ve kanaatimin gereğini yaptım. Müdahalemde ve hareketimde haklıyım. Eğer buraya haksız olarak gelmişsem, bu haksızlığı yaratan nedenleri ve etmenleri düzeltmek de benim görevimdir. İşte benim anladığım Türk genci ve Türk gençliği..."

Atatürk böyle bir gençliğe emanet etmişti Türkiye Cumhuriyetini. O gençlik Ata'sının öğüdüne uymuş, rejimi tehlikede gördüğünde müdahale etmişti sonraları. 1960 öncesinde de, 1980 öncesinde de... Atatürk'ün devrimlerini, emanetini korumak amacıyla hareket eden bu gençlerin kimileri zindanlarda çürümüş, kimileri idam sehpasında can vermiştir, ne yazık!

Her ne kadar zindanlarda çürütüldü, sehpalarda canları alındıysa da, ölmedi o gençler; ölmedi gençlik. Gençliğim hâlâ dipdiri ayakta, günü geldiğinde sesini yine yükseltecektir, Ata'sının emanetlerini: Cumhuriyetini, devrimlerini korumak amacıyla, canı bahasına da olsa!

37 İBRET LİK BİR ANI

Hacı Angı

Yıl 1934... O dönemde Ulus'tadır. Bakan ise Niğdeli Abidin Özmen'dir. Bakan makamında çalışmaktadır. Kapı çalınır. Bakanın gür sesi: "Giriniz!"

Atatürk'ün yaverlerinden biri yanında iki çocukla makama girer. Hoşbeşten sonra yaver bey, Bakan Abidin Özmen'e bir zarf uzatır.

Özmen zarfı açar. Atatürk'ten gelen bir mektuptur bu.:

"Bay Abidin Özmen, Milli Eğitim Bakanı... Yaverimle,, size iki adet fakir ve kimsesiz çocuk gönderiyorum. Bu çocukları uygun göreceğiniz bir liseye (parasız yatılı olarak) kaydını yaptırıp..."

Bu, Atatürk'ün bir emridir. Kesinlikle yerine getirilecektir. Bakan Abidin Özmen Ortaöğretim Genel Müdürünü çağırır ve şu direktifi verir:

"Yaver beyin yanındaki bu iki çocuğu H.P. lisesine paralı yatılı olarak kaydını yaptırıp, her ikisi için de üçer yıllık paralı yatılı makbuzlarının veli ve ödeyen

hanesine Atatürk'ün ismini yazdırarak bana getiriniz” der.

Bakanın emri yerine getirilmiştir. Abidin Özmen de kısa bir mektup yazarak Yaver Bey'le Atatürk'e yollar.

Mektubun içeriği şöyle:

“Muhterem Atatürk,

Yaver Bey'le göndermiş olduğunuz iki çocuk hakkındaki emirlerinizi aldım. Ancak arkalarındaki Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu ve Cumhurbaşkanı Atatürk gibi birisinin bulunduğu için; bu iki çocuğu fakir ve kimsesiz olarak kabul etmeme hem yasalarımız, hem de mantığımız izin vermedi. Bu nedenle her iki çocuğun da, emriniz gereği H.P. Lisesi'ne kayıtlarını yaptırdım. Çocukların üçer yıllık okul taksitlerine ait makbuzları ekte takdim...”

Atatürk bu mektup üzerine devrin Başbakanı İsmet İnönü'ye telefon ederek: “Bak,” demiş. “Senin Milli Eğitim Bakanın bana ne yaptı?” diyerek olayı anlatmış.

İnönü, Bakan'ı adına özü diler.

Atatürk:

“Yok,” der. “Özür dileme. Çok memnun oldum. Keşke her devlet memuru bu medeni cesarete sahip olabilse...”

Atatürk budur işte. O dönemin bürokratları da bunlardı...

xxx

38 MEHMET AKİF'TEN MUSTAFA KEMALE

Niçin Kitab-ı İlahî'yi pâymal ettin?
Niçin Şeriat'ı murdar elinle kirlettin?
Çıkıp tepinmeye yok muydu başka bir saha?
Nedir bu salladığın çifte Kitabullah'a?

Herif! Şu millet-i masume'den ne istedin?

Ki doğru yol diye tuttun dalaleti gösterdin!
Mehmet Akif Ersoy

Dalaletten kurtulmak isteyen, güzel ahlakla ahlaklanmak isteyen Yüce Kuranı -Kerime SIMSIKI SARILMALI, onu anlayarak okumalı ve yaşamalı.

10 KASIM DALALETTEN KURTULMA GÜNÜ İLAN EDİLSİN.

Recep Aykan'ın 11.11.2009 tarihli iletisinden...

+

Sayın Recep Aykan,
Size selam, sevgi buradan.

Bir isteğim olacak sizden,
Umarım esirgemezsiz bizden...

Mehmet Akif'in aşağıdaki sözlerinin kaynağını merak ettim.

Eğer iki satırlık ileti ile bildirirsen teşekkür ederim...

Sevgilerle,
Eren Bilge, 13.11.2009

+

Açıklama: Bu güne değin yanıt gelmemiştir.

39 “KEMALİZM” NEDİR?

“Cumhuriyetin Temel Değerlerini Korumak Siyasi İradeyle Değil, Halkın İradesiyle ve Halk Hareketiyle Mümkündür.”

Bunun Çözümü İse “Kemalizimdir...”

Kemalizm, bir “Çağdaşlaşma, Modernleşme” ideolojisidir. Kemalizm, Milli Hâkimiyet prensibine dayalı bir Demokratik, Ekonomik Kalkınma ve

Modernleşme İdeolojisidir.

Kemalist İdeolojinin en önemli niteliği, “Akılcı ve Bilimci” olmasıdır. Bunun anlamı ise “Milli”, “Milletlerarası” sorunlara duygusal ve dogmatik açıdan ve peşin hükümler ve kalıplar’a değil, akılcı, bilimci ve pragmatik bir yaklaşımla eğilmektir.

Bu konuda en başta belirtilmesi gereken nokta “Kemalizm” in katı bir “Doktrin” olmadığıdır. Esasen, bizzat Mustafa Kemal’ hareket ve dinamizmi önlediği gerekçesiyle çağın Marksizm - Leninizm, Faşizm, Nasyonal Sosyalizm gibi dogmatik, katı ve totaliter doktrinlere karşıdır. Bu nedenle “Kemalizm” ile ifade ettiğimiz görüş, Modern Türk Devleti’ nin kuruluşunda temel olan ilke uygulamaların bütününe ortaya çıkardığı davranış ve hayat tarzı anlamındaki pozitivist, akılcı, ampirik, pragmatik bir ideoloji” dir.

Bu anlamda olmak üzere, çağımızdaki siyasal ideolojileri “totaliter” ve “demokratik” olarak ikiye ayırmak adet olmuştur. “Marksizm - Leninizm” sol’ un “Nasyonal Sosyalizm - Faşizm” ise sağ’ ın, hoşgörüsüz ve totaliter ideolojileridir. Aralarında “demokratik sosyalizm” de bulunmak üzere, siyasal yelpazenin “ortanın solu” ndan “ortanın sağı” na kadar yer alan tüm çağdaş ve sosyal adaletçi, hürriyetçi rejimlerin “demokratik” olan ideolojilerinin temeli “dogmatizm” değil, “rasyonel amprizm” veya “pragmatizm” dir. Kendine akıl ve bilimi mürşit olarak kabul eden ve ayrıca 1789 Fransız İnsan ve Vatandaş Hakları Beyannamesinin “Milli Hakimiyet” ilkesinden ve İnsan Hakları anlayışından esinlenen Kemalizm “dogmatik” ya da” totaliter” ideolojiler arasında değil, “rasyonalist” ve “pragmatik” olan “demokratik” ideolojiler arasında yer almaktadır.

Bilindiği gibi, faşizm’ in “millet”, “devlet” , “lider” ve “ırk”; “Marksizm - Leninizm” ise, “sınıf” ve “sınıf kavgası” gibi değişmez ve dolayısıyla “dogmatik” kavramlara

dayanmasına karşın “Pragmatizm”, “mutlak gerçek” yerine, “deney”e; yani akıl ve bilimin gözlem ve bulgularına dayanan ve dolayısıyla zaman içinde değişen gerçekleri kabul eder.

Mustafa Kemal 1920 ve 1930’ların Komünist ve Faşist doktrin uygulamalarını görmüş, fakat bunları reddetmiş bir liderdir. Atatürk katı bir parti programı içinde doktrin oluşturmak yerine, bu işi akıl ve bilimin önderliği altında Türk Toplumunun ihtiyaçlarına göre oluşturma yolunu seçmiştir. Kurtuluş Savaşından sonra Türkiye Cumhuriyeti adı ile oluşturulan yeni Türk devleti’nin dayandığı “Atatürk İlkeleri”nin Cumhuriyetçilik, Milliyetçilik, Halkçılık, Laiklik, Devletçilik ve Devrimcilik gibi çeşitli ideolojik ilkelerden oluştuğu ve “Altı Ok” olarak sembolleşen bu ilkelerin özellikle tek parti döneminde “Kemalizm” olarak adlandırıldığı bilinmektedir. Fakat ideoloji olarak Kemalizm bunlardan ibaret değildir.

Hiç şüphe yok ki, Türk Toplumunun ihtiyaçlarından doğan bu ilkelerin yalnız sözlük anlamı ile tanımlanması mümkün değildir. Bunlar Atatürk tarafından hem sözle hem de uygulama ile belirlenmiştir.

Ayrıca bunları birbirinden çözüp ayırmaya tek tek değerlendirmeye girişmek büyük yanlışlık olur. Bunlar, bir bütünü oluşturan unsurlardır.

İşte bu uyum, bütünlük ve tutarlık “Kemalizm” dediğimiz dünya görüşünü ortaya çıkarır.

Dogmatizme karşı bir başkaldırma hareketi ve akılcılık demek olan Kemalizm, sürekli çağdaşlık ve ilericilik demektir. Esasen, önce Liberalizmin, daha sonra da “Marksizm - Leninizm” in uğradığı bunalımlar karşısında çağımızda “katı ve dogmatik” ideolojilerin sona ermesinden dahi bahsedilmiştir. Nitekim 1960’ların başında, devrin Sovyet lideri Kruşçev’ in Marksist - Leninist Dogmatizm’ine “Pragmatik” bir yaklaşımla yaptığı değişiklikleri “revizyonizm” olarak suçlayan Çin yöneticileri, Mao’ nun ölümünden sonra

“Dogmatizm”den “Pragmatizm”e yönelik uygulama içine girmişlerdir.

Kemalizm’ in bir ideoloji olmadığını ileri sürenlerin başında Türk Toplumı’ nda bir “ideolojik boşluk” yaratmak ve bu boşluğu yabancı ve temsilcisi oldukları ideolojilere doldurmak isteyenler gelmektedir.

“Kemalizm düşmanları” olan ve “Marksizm ve Leninizm” den “Nasyonal Sosyalizm”e, Kapitalist Liberalizm’e, Teokrasi’ ye kadar değişen “çağ dışı” dogmatik ve totaliter ideolojileri savunan bu gibi kimselerin, “Kemalist Atatürkçü” ideolojiyi inkâr veya tahrif etmek suretiyle Türk Toplumı’ nda bir ideolojik boşluk yaratmak istemeleri tabii karşılanmalıdır.

Ne var ki, “Kemalizm - Atatürkçülük’ ün bir ideoloji olmadığını düşünen bazı kimseler ise, ideolojiyi sadece “katı ideoloji” anlamakta, çağımızda dogmatik ve totaliter ideolojiler karşısında “Pragmatik ve Demokratik” ideolojilerin yer aldığını ve bir “hayat tarzı” anlamındaki bu tür ideolojiler arasında Kemalizm’ in yer alabileceği gerçeğini ya bilmemekte veya gözden kaçırmaktadırlar.

Mustafa Kemal’i kendinden önce gelmiş reformculardan ayıran nokta; Tanzimat Hareketi gibi sadece kanun ve yönetim alanında kalmayıp, bütün hayatı içine alan bir değişiklik istemesiydi. Memleketin siyasi yapısını değiştirmek, halkı uyandırıp, onu Fransız İhtilali ile doğan ve Batı Avrupa’ nın birçok ülkesinde gelişen Milli Hâkimiyet kavramına çekmek istiyordu.

Böyle bir değişiklik pek çabuk olmayacaktı. Mustafa Kemal bunun da sebebini biliyordu. Gücünü tartışmadan değil, tahakkümden, düşünce hürriyetinden değil, kayıtsız-şartsız itaatten alan “dinsel kuvvetler”, demokrasinin yerleşmesine karşı koyacaklardı. Onun için Mustafa Kemal, siyasi devrimi her şeyden önce, bir “inanç devrimi” olarak görüyordu.

Kurtuluş Savaşımızın askeri yönü sona erip, vatan toprakları dış düşmanlardan temizlenince, başta bilgisizlik, yoksulluk ve geri kalmışlık olmak üzere, bütün iç düşmanların tüm güçleri ile ayakta kaldığı ve ülkemizin çağdaş milletler düzeyine çıkabilmek için çok şeyler yapmak gerektiği görüldü. Bunun için, öncelikle, toplumda uyanmış bulunan “millet olma bilinci” ni pekiştirmeye lüzum vardı. Yüzyılların birikimi olan yanlış inançlar ve anlayışlar yüzünden, milletimiz bu bilinçten oldukça yoksun bir seviyede kalmıştı.

Öyleyse, belirgin ilkeler üzerinde yeni bir devlet yapısının kurulmasına ihtiyaç ortadaydı. Bu da millet olma bilincinin uyanık tutulmasına bağlıydı. Böylece, Türk Toplumunu’ nun adı “Türk Milleti’nin yeni “Türk Devletinin adı “Türkiye Cumhuriyeti” olarak belirmiş, Kurtuluş Savaşından sonra, Türkiye Cumhuriyeti adı ile ortaya çıkan yeni Türk Devleti’nin dayandığı Atatürk ilkeleri ve fikirleri anlayış olarak gelişmiştir.

40 KEMALİZMİ ORTAYA KOYAN NEDENLER:

Cumhuriyetçilik, Milliyetçilik Halkçılık, Laiklik, Devletçilik ve Devrimcilik olarak ifadesini bulan bu ilkeler, bir bütünü oluşturan ve “ortak özellikleri” bulunan ilkelere dir. Atatürk ilkeleri Türk Toplumunu’nun ihtiyaçlarından doğduğundan, bunlarda baskı, taklitçilik veya özentisi yoktur.

Bu ilkeler yalnız sözlük anlamıyla tanımlanamaz. Zira bunlar Atatürk tarafından hem sözle, hem de uygulama ile belirlenmiştir. Bu ilkeler bir bütünü oluşturan unsurlar olduğuna göre, bunları tek tek değerlendirmeye girişmek yanlış olur.

Bunların sağladığı uyum ve bütünlük “Kemalizm” dediğimiz Dünya görüşünü ortaya çıkarır.

**ATA’NIN (Mustafa filmi ile ilgili)
CAN DÜNDAR’A MEKTUBU**

Utandım çocuk,
Beni anlatan bir film yapmışsın.
Kızgınım, utanç içindeyim.

Sana değildir kızgınlığım. Filmdeki Mustafa’dan da utanmış değilim. Başaramamışım, bundandır utancım.

Komutam altında, bu vatan için kanını akıtan Türk askerlerinden utandım.

“Özgürlük” demiştim, benim karakterimdir.

“Bilim” demiştim, tek yol göstericidir.

Sen, “Karanlıktan korkardı” demişsin benim için.

Korkardım evet. Bu ulusu boğmak isteyen karanlıklardan çok korktum.

Ama insaf be çocuk, korkup da kaçmadım ya.

Söküp atmadım mı o karanlığı bu ülkenin üzerinden?

Diktatör demişsin bir de. Hiç okumadın mı çocuk?

Nerde benim nesilleri emanet ettiğim öğretmenler?

Anlatmadılar mı sana?

Başkomutan olarak cepheden cepheye koşarken ve bütün kararları tek başıma alabileceksen neden bir meclis kurdum ben çocuk? Böyle diktatör olur mu?

Ah be çocuğum.

Neden, nasıl düşman ettiler seni bana?

Baktım aşktan, sevgiden, aileden bahseden güzel şeyler yazmışsın bugüne kadar.

Belli ki, çalışkansın, zekisin. Kara cüppeleri ile milletin ümüğüne çökmüş olan yobazları çok iyi anlarım da çocuk, seni anlayamıyorum.

Onlar zaten hiç sevmedi beni. Yüzyıllardır süren iktidarlarını çekip almıştım ellerinden. Sevmeyecekler beni elbette. Peki, sen çocuk, sen neden kol kola girdin bu kara kalplilerle? Dedim ya, sana değil kızgınlığım.

Başaramamışım.

Anlatamamışım demek ki özgürlüğün kıymetini, bağımsız bir ulusun, onurlu özgür bireyi olmanın ne büyük bir nimet olduğunu. Yazık olmuş, onca vatan evladının kanına, onca ananın gözyaşına. Veremem ki şimdi hesabı, ne o gencecik bedenlere, ne de gözü yaşlı analara.

“Bu muydu uğruna bizi ölüme gönderdiğin vatan?” derlerse, “Bu nesiller miydi, ölen evlatlarımızın kanıyla Kurduğun ülkeyi emanet ettiğin?” Diye sorarlarsa ne derim ben onlara be çocuk? Olmadı be çocuk... Olmadı. (Saygılarımla Türk kamuoyuna) 30.10.2008

41 NASIL BİR TÜRKİYE İSTİYORUZ?

Türkiye zor bir dönemden geçiyor. Siyasette, ekonomide...

Sokaklarda ve toplumsal yaşamın her alanında gerilim ve kriz giderek tırmanıyor. Tırmanan bu gerilim, ne toplumun iradesini parlamentoya yansıtmayan bir seçimle, ne de herhangi bir geçici düzenlemeyle aşılabilir. İçinden geçmekte olduğumuz kriz, 12 Eylül'den bu yana bizlere dayatılan yaşam biçiminin, siyaset tarzının, ekonomik politikaların ürünüdür. Dolayısıyla krizi aşmanın yegâne yolu, “Darbe Hukuku”nun ve ülkemizde yarattığı toplumsal, siyasi ve ekonomik erozyonun yaşamımızın her alanından çıkarılmasıdır.

Cumhurbaşkanlığı seçimleriyle doruğa çıkan mevcut siyasal kriz, basit anlamda “yöneticilerin niteliği” üzerinden yürütülecek bir tartışma ile aşılamaz.

Siyasal Krizin Çözümü, Her Alanda Köklü Demokratik Dönüşümün Sağlanmasıdır. Bugünün siyasal krizinin temelinde, siyasetin toplumsal dayanaklarından ve demokrasiden uzak bir alanda yürütülüyor olması yatmaktadır. 12 Eylül hukukunun yarattığı baskı, geniş halk kesimlerini siyasetten

uzaklaştırmış, emek ve meslek örgütlerini, demokrasi güçlerini siyasete müdahalenin uzağına itmiştir.

Krizin çözümü için siyasal alanda acilen bir demokratikleşme süreci başlatılmalıdır. Bunun için seçim sistemi ve siyasi partiler yasası derhal değiştirilmelidir. Temsil sistemi, yasaklardan ve eşitsizliklerden arındırılarak demokratik bir içerikle yeniden düzenlenmelidir. Tüm toplum kesimlerini siyasetin içine doğrudan davet eden bir yaklaşım süratle hayata geçirilmelidir.

Kriz, salt siyasal yaşamda nükseden bir olgu değil, ülkemizin ekonomik hayatının da yapısal bir sorunudur. Bu sorunun kaynağı, halkı yok sayan, emekçilerin taleplerini duymayan, yoksulların yaşam hakkını görmezden gelen neoliberal ekonomik politikalarıdır.

Bizler, ülkeyi içinden çıkılmaz bir kâbusa sürükleyen neo-liberal ekonomik politikaların terk edilerek, halkın ihtiyaçları doğrultusunda, emekten ve halktan yana bir ekonomik programın hayata geçirilmesini istiyoruz.

Eğitim, sağlık ve sosyal güvenlik alanlarında yaşanan tahribat giderilerek, sosyal alanda yaşanan yıkımı telafi edecek önlemler alınmalıdır. Eğitim, sağlık ve sosyal güvenlik alanları, kamusal bir bakışla yeniden yapılandırılmalıdır. Giderek büyüyen zenginler ile yoksullar arasındaki açığın kapatılması için sosyal destekleme programları hayata geçirilmelidir. Çalışma yaşamındaki esnek, güvencesiz, sigortasız istihdam uygulamalarına, antidemokratik baskı yasalarına son verilmelidir.

Gericiliğin ve Irkçılığın Çözümü Özgürlüklerin Genişletilmesidir!

Siyasetin antidemokratikleştirilmesi ve ekonominin neo, liberalleşmesi ile ortaya çıkan yoksulluk/yoksunluk, işsizlik ve örgütsüzleşme süreçleri toplumda yaşanan hızlı muhafazakârlaşma ile eş zamanlı gitmiştir. İmam hatiplerle, zorunlu din eğitimiyle, kuran kurslarıyla,

Türk İslam sentezi politikalarla, devlet kurumlarında ve medya aracılığıyla tüm toplumda yayılan tek tiplilik insanlarımızın bir arada, dostça yaşama kültürünü yok etmektedir. İrkçı-şoven bir anlayışla farklı kimliklerin toplumsal ve siyasal yaşamda kendisini ifade etmesi engellenmiştir.

İnsanları birbirine düşman eden, toplum içindeki bağları kopararak parçalanmaya iten bu ötekileştirici, düşmanca politikalar, toplumsal bütünlüğümüzün en büyük tehdididir. Her türden etnik, dini, cinsiyet v.b kimliklerin özgürce yaşanabildiği, farklı kültürlerin ve düşüncelerin kendilerini ifade olanaklarının yaratıldığı, özgürlükçü bir laiklik anlayışının egemen olduğu, bir arada kardeşçe yaşama kültürüyle yoğrulmuş bir ülke, toplumsal barış ve huzurun tek reçetesidir.

Son günlerde ülkenin dört bir tarafı yeni cenazeler ile sarsılıyor. Ağlayan tüm annelerin acısı yüreğimizi yakıyor. Biz yine söylüyoruz; son 20 yılı aşkın bir süreç bu sorunun şiddete dayalı politikalarla çözülemeyeceğini göstermiştir. Silahların konuştuğu ortamlarda demokrasiden söz etmek mümkün değildir. Biz bütün sorunlarda olduğu gibi bu sorunun da barışçıl ortamda ve demokratik yöntemlerle çözülebileceği inancını taşımaktayız.

Şiddet ve gerilim ortamlarının yarattığı kitlesel kamplaşmalar ülkemizin ve insanımızın yararına değildir. Türkiye'nin, "kitlesel refleks" çağrıları ile toplumu kamplaştırma ve kitlesel çatışma ortamı yaratma yerine, kardeşçe bir arada yaşamı sağlayacak iklimin yaratılmasına ihtiyacı vardır.

IMF ve Dünya Bankası nezdinde karnesi A olan AKP, bir yandan demokrasıcılık oyunu oynarken öte yandan polisin görev ve yetkilerini düzenleyen yasada olduğu gibi antidemokratik uygulamaları Meclis'ten geçiriveriyor. Emekçiler, AKP 'nin bu oyununun bilincindedir.

Biz aşağıda imzası bulunan emek ve meslek örgütleri; içinden geçmekte olduğumuz seçim sürecinde, yürütülen sosyo-ekonomik politikaların sonucu olan krizin geçici ve kısmi tedbirlerle aşılamayacağına inanıyoruz.

İlkesizleşmiş ve birbirinin aynısı hale gelmiş mevcut siyasi partiler Türkiye'nin sorunlarına köklü çözüm üretmekten aciz haldedir. Türkiye'nin temel sorunu anti demokratik yasalar, emek karşıtı özelleştirmeci politikalar ve halkın karar mekanizmalarından uzaklaştırılmasıdır.

Yapılması gereken, krizin temelinde yatan nedenlerin doğru tespit edilerek ona uygun köklü ve bütünlüklü bir çözüm üretilmesidir.

Yoksulluğa, İrkçılığa ve Gericiliğe Teslim Olmayacağız!

Halkımıza dayatılan sahte çözümlerin çıkmaz yol olduğunu, ırkçılığa varan milliyetçi söylemlerin, sosyal ve siyasal yaşamı din temelli anlayışa göre kurgulamak isteyenlerin ülkemizi içinden çıkılmaz bir kaosa doğru sürüklediklerini, bu kaostan çıkış yolunun demokrasi dışı yöntemlerle olamayacağını bir kez daha ifade ediyoruz.

Çözüm; eşit, özgür, bağımsız, demokratik ve laik bir Türkiye'de bir arada kardeşçe yaşam anlayışının egemen olmasından geçecektir. Tüm siyasi partileri seçim döneminde kamplaşma ve ayrışmayı körükleyen bir söylemden uzak durmaya, ülkemizin temel sorunlarına yönelik somut projelerle halkın oyunu talep etmeye çağırıyoruz.

Saygılarımla,

42 M. K. ATATÜRK'ÜN KİŞİLİĞİ ve ÖZELLİKLERİ...

Sevgili "ATATÜRK GENCLİĞİ SÖZDE
ATATÜRKÇÜLERDEN ve TETİKÇİLERDEN

KURTULMAK SİZ M.K. ATATÜRK GENÇLİĞİNDE...
"Mustafa Kemal Atatürk, Çok yönlü ve üstün kişiliği olan bir liderdir". Ben böyle tanımlıyorum ÖNDERİMİZİ ya, siz.?

Birinci Dünya Savaşı sonunda imzalanan Mondros Ateşkes Anlaşması'yla ortaya çıkan tehlikeli durumu ilk olarak görüp milletin dikkatini çeken o'dur. Mustafa Kemal, Amasya Genelgesi'nde, vatanın bütünlüğünün ve milletin istiklâlinin tehlikede olduğunu söyledi. Erzurum Kongresi'nde, millî sınırlar içinde vatanın parçalanmaz bir bütün olduğunu bütün dünyaya ilân etti.

Kurtuluş Savaşı'nı bunun için başlattı. Bu konuda hiçbir taviz vermedi. Vatan savunmasını her şeyin üzerinde tuttu. Sakarya Savaşı sırasında "Vatanın her karış toprağı, vatandaşın kanıyla ıslanmadıkça terk olunamaz" diyerek bu konudaki kararlılığını gösterdi. Vatani için her şeyini feda etmeye hazır olduğunu şu sözü ile açıkça ifade etmiştir: "Yurt toprağı! Sana her şey feda olsun. Kutlu olan sensin. Hepimiz senin için fedaiyiz. Fakat sen Türk Milleti'ni ebedî hayatta yaşatmak için feyizli kalacaksın."

Mustafa Kemal, vatani ve milleti için canını feda etmekten kaçınmazdı. Daha Çanakkale savaşları sırasında Anafartalar grubu komutanı iken en ön safta savaştı. Bu savaş sırasında Atatürk'e bir şarapnel parçası isabet etmiş, fakat sağ cebinde bulunan saati kendisini ölümden kurtarmıştı. Sakarya Savaşı sırasında ise atından düşmüş ve kaburga kemikleri kırılmıştı. Buna rağmen cepheden ayrılmamış, savaşı sedye üzerinden yönetmişti.

Mensubu olduğu Türk Milleti'ni sonsuz bir aşkla seven Mustafa Kemal Atatürk, milleti için her türlü zorluğa katlanmış ve kendini ona adamıştır. Onun "Ben, gerektiği zaman en büyük hediyem olmak üzere, Türk milletine canımı vereceğim" sözü, milletini ne

kadar çok sevdiğini göstermektedir.

Mustafa Kemal Atatürk, idealist bir liderdi. Onun idealizmi, yüksek vasıf ve kabiliyetlerine inandığı milletin sonsuz hürriyet ve bağımsızlık aşkından kaynaklanıyordu. Mustafa Kemal'in en büyük ülkülerinden birisi de millî birlik ve beraberlik içerisinde vatanın bölünmez bütünlüğünü sonsuza dek yaşatmaktı.

Mustafa Kemal Atatürk'ün en büyük ideali, millî sınırlarımız içinde millî birlik duygusuyla kenetlenmiş uygar bir toplum oluşturmaktı. Vatanı kurtaran, hür ve bağımsız Türkiye idealini gerçekleştiren Mustafa Kemal, yeni Türkiye'yi modernleştirmek amacı ile çağdaş medeniyet idealine yöneltmiştir.

Atatürk'ün en büyük ideallerinden birisi de milletler arasında kardeşçe bir insanlık hayatı meydana getirmektir. İdeallerini gerçekleştirmek için çok çaba harcadı. Bu çabalarına örnek olarak 1934'te imzalanan Balkan Antantı, 1937'de imzalanan Sadakat Paktı gösterilebilir.

Atatürk'ün inkılâpçılığı, akıl ve mantığın toplumsal gelişmeye egemen kılınması esasına dayanır. Onun şu sözü akıl ve mantığa verdiği değeri en güzel şekilde ifade eder: "Bizim akıl, mantık ve zekâ ile hareket etmek en büyük özelliğimizdir. Bütün hayatımızı dolduran olaylar bu gerçeğin delilidir".

Mustafa Kemal'in olaylara yaklaşımı hep mantıklı ve gerçekçi olmuştur.

Milletine hep hakikatleri söylemiş ve bunu tavsiye etmiştir. "Milleti aklımızın ermediği, yapmak kudret ve kabiliyetini kendimizde görmediğimiz hususlar hakkında kandırarak geçici teveccühler elde etmeye tenezzül etmeyiz" sözü çok anlamlıdır. O, akıl ve bilime çok önem verirdi. Gerçeğe akıl ve bilim yoluyla ulaşılacağına inanan Atatürk, "Dünyada her şey için, medeniyet için, hayat için, muvaffakiyet için en hakiki

mürşit ilimdir, fendir” sözü ile bunu en güzel şekilde açıklamıştır.

Mustafa Kemal, yaratıcı düşünceye sahip bir liderdi. Türk Milleti’ni Kurtuluş Savaşı’na hazırlarken düşmanı yurttan atmak için savaşmak gerektiğine halkını inandırmakla işe başladı. Yapacağı işlerin plânını en ince ayrıntılarına kadar tespit edip bunları uygulamak için değişik yöntemler denedi. Sakarya Savaşı öncesinde, ülkenin kaynaklarından en verimli şekilde yararlanılmasını sağlayarak ordumuzun ihtiyaçlarını karşıladı.

Atatürk, bütün inkılâplarını gerçekleştirmeden önce, kamuoyunu hazırlamaya, millete inkılâpların gerekliliğini anlatmaya büyük bir özen göstermiştir. Ona göre: “Milleti hazırlamadan inkılâplar yapılamaz”. Atatürk, yurt gezilerinde halkla konuşmalar yaparak bunu gerçekleştirmiştir.

Gerek Kurtuluş Savaşımızın başarıyla sonuçlanması, gerek gerçekleştirilen inkılâplarla, Türkiye’nin çağdaşlaştırılması onun dehasının bir eseridir. Başarılı olmanın sırlarından birisi de sabır ve disiplindir. Mustafa Kemal Atatürk, her engeli sabır ve disiplin ile aşıp Kurtuluş Savaşı’nı başarıya ulaştıran bir liderdir.

O, meseleler karşısında önce düşünür, gerekli araştırmayı yapar, tartışır, kararını ondan sonra verir. Verdiği kararı uygulamaya koyarken uygun zamanı beklerdi. Zamanlamaya çok önem verirdi.

Samsun’a çıkmadan çok önce, millet egemenliğine dayanan bağımsız yeni bir Türk devleti kurmayı düşünmüştü. Bu fikrini, o zaman açıklamadı. Samsun’a çıktıktan bir süre sonra vatanın kurtuluşu ile ilgili fikirlerini uygulamaya başladı. Kongreler topladı. Türkiye Büyük Millet Meclisi’ni açtı. Türkiye Büyük Millet Meclisi açıldığı zaman, saltanatı kaldırıp cumhuriyet yönetimini kurmayı düşünüyordu. Fakat

mecliste saltanat yanlıları olduğundan zamanlamayı uygun görmemişti.

Ancak Kurtuluş Savaşı başarıya ulaştıktan sonra açılan ikinci meclis döneminde Atatürk'ün önderliğinde saltanat kaldırılıp Cumhuriyet ilân edilmiştir.

Atatürk, Millî Mücadele'nin kazanılmasından sonra yaptığı inkılâpları çok önceden plânlamıştı. Ancak, bunları uygulayacak ortam sağlanıncaya kadar büyük bir sabırla bekledi ve tam bir disiplin ile düşündüklerini gerçekleştirirmeyi başardı.

Mustafa Kemal Atatürk, daha Birinci Dünya Savaşı devam ederken Osmanlı Devleti'nin hızla felâkete doğru sürüklendiğini görüp çareler aramaya başlamıştır. Ülkemizin içinde bulunduğu durumu en doğru şekilde tespit etmiş ve ilerisi için en doğru kararları almıştır.

Atatürk, ileri görüşlü bir devlet adamıdır. Atatürk'ün 1932'de Amerikalı General Mc. Arthur'la yaptığı bir konuşma, bunu en iyi şekilde ortaya koymaktadır. Atatürk bu konuşmasında; Avrupa'da Almanya'nın Versailles Antlaşması'nı ortadan kaldırmaya çalışacağını söylemiştir. Avrupa'da savaş çıkarsa, bundan Bolşeviklerin yararlanacağını; Sovyet Rusya'nın yalnız Avrupa'yı değil, Asya'yı da tehdit eden başlıca kuvvet hâlini alacağını belirterek, İkinci Dünya Savaşı ve sonrasındaki gelişmeleri önceden görebilmiştir.

Atatürk'ün gençlere söylediği “Yolunda yürüyen bir yolcunun yalnız ufku görmesi kâfi değildir. Muhakkak ufkun ötesini de görmesi ve bilmesi lâzımdır” sözü, onun ileri görüşlü bir lider olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Mustafa Kemal Atatürk, doğru bildiği şeyleri açıkça söylemekten çekinmezdi. Şu sözleri bunun en güzel örneğidir: “Ben düşündüklerimi sevdiklerime olduğu gibi söylerim. Aynı zamanda lüzumu olmayan bir sırrı

kalbimde taşımak iktidarında olmayan bir adamım. Çünkü ben bir halk adamıyım. Ben düşündüklerimi daima halkın huzurunda söylemeliyim”.

Büyük adamları ancak büyük milletler yetiştirir. Toplumların büyük adamlara ihtiyacı en çok bunalımlı dönemlerde ortaya çıkar. Toplumlari, bunalımlı dönemlerden ancak büyük liderler kurtarır. Mustafa Kemal Paşa, bu özellikleri taşıyan çok yönlü bir liderdir. O, Millî Mücadele'nin önderi, Türk inkılâbının hazırlayıcısıdır. Ayrıca birleştirici ve toplayıcı bir lider, büyük bir asker ve teşkilâtçı bir devlet adamıdır. Bütün bu yönleriyle çağa damgasını vuran bir dâhidir.

Atatürk, eğitimi sosyal ve kültürel kalkınmanın en etkili araçlardan biri olarak görmüştür. Kurtuluş Savaşı kazanıldıktan sonra yeni devletin varlığını sürdürebilmesi için çağdaş eğitim metotlarıyla yetiştirilecek bir nesle ihtiyaç vardı. Bu sebeple eğitim konusuna büyük bir önem verdi. Kurtuluş Savaşı'ndan sonra kendisine sorulan “işte memleketi kurtardınız, şimdi ne yapmak istersiniz?” sorusuna Atatürk: “Maarif vekili olarak millî irfanı yükseltmeye çalışmak, en büyük emelimdir” cevabını verir.

Türk Milleti'nin aydınlık yarınları için elinde tebeşir, kara tahta başına geçerek Türk Milleti'ne okuma-yazma öğreten Atatürk, milleti tarafından başöğretmenliğe lâıyk görüldü. O, maarif vekili olmadı ama modern bir eğitim politikasının esaslarını belirleyip eğitim alanında büyük inkılâplar yaptı. Öğretim programlarının hazırlanmasıyla ilgili komisyonları yönetti, ders kitabı yazdı, kürsüye çıkıp ders verdi. Milletın eğitimcisi oldu. Atatürk, eğitimin toplumun ihtiyaçlarına cevap vermesi ve çağın gereklerine uygun olması gerektiğini belirtmiştir.

Atatürk, Türk milletinin manevî ihtiyaçlarının da karşılanması gerektiğini biliyor ve bu nedenle kültürel kalkınmaya büyük önem veriyordu. Atatürk, Türk

kültür ve sanatını dünyaya tanıtmak için çok çalıştı. Bu konuda araştırmalar yapılmasını, sergiler açılmasını ve kültürle ilgili kongreler düzenlenmesini teşvik etti. Sanat ve sanatçılar hakkında takdir ve teşvik edici sözler söyledi. Bunlardan bazıları: “Sanatsız kalan bir milletin hayat damarlarından biri kopmuş demektir.” “Hepiniz mebus olabilirsiniz, vekil olabilirsiniz, hatta cumhurbaşkanı olabilirsiniz, fakat bir sanatkâr olamazsınız.”

“Bir millet, sanat ve sanatkârdan mahrum ise tam bir hayata malik olamaz.”

Atatürk, sanatçı yetiştiren kurumlar açtı. Çağdaş Türk sanatını geliştirmek amacıyla Avrupa’ya resim, heykel ve müzik öğrenimi için gençler gönderdi. Bu durum, onun sanata ve sanatçıya ne kadar önem verdiğini gösterir. İyi bir yönetici, milletin huzur ve saadetini sağlamak için çalışır.

Mustafa Kemal Atatürk, bütün hayatı boyunca bunu yapmaya çalıştı. Milleti için çalışmayı bir görev saydı. “Millete efendilik yoktur. Hadimlik vardır. Bu millete hizmet eden, onun efendisi olur” sözü ile yöneticilerde bulunması gereken özelliği belirtmiştir. Mustafa Kemal, hayatı boyunca Türk devletinin ve milletin çıkarlarını kendi çıkarlarının üstünde tutan, ender devlet adamlarından birisidir. Savaşta kahramanlığı kadar, devlet kurup yönetmedeki ustalığı, ileri görüşlülüğü ve barışseverliği ile Atatürk, tarihte eşine az rastlanan bir yöneticidir.

Mondros Ateşkes Anlaşması’ndan sonra başlayan işgal günlerinde, toplumu olaylar karşısında yönlendirecek bir öndere ihtiyaç vardı. İşte o karanlık günlerde Atatürk, milletine rehber oldu. Anadolu’ya geçerek kongreler topladı. Türkiye Büyük Millet Meclisi’nin açılmasını sağladı.

Millî Mücadele, Atatürk’ün önderliğinde başarıya ulaştı.

Türk Milleti'nin her alanda çağdaşlaşmasını hedef alan inkılâplar onun önderliğinde gerçekleşti. O'nun ilke ve inkılâpları, Türk milletine günümüzde de rehber olmaya devam etmektedir. Mustafa Kemal Atatürk, askerî zaferlerini ve başardığı inkılâpları kendisine mal etmemiştir. Büyük eserlerin, ancak büyük milletle başarılabilceğine inanan bir önderdi.

Atatürk'ün, milletine sonsuz bir güveni vardı. Türk milletinin geçmişte olduğu gibi büyük hamleler yapacağına bütün kalbiyle inanmıştı. Şan ve şerefle dolu tarihindeki başarılarına yenilerini ilâve edeceğine bütün kalbiyle inanmıştı. O, "Atatürk Zaferleri" denmesinden hoşlanmazdı. "Atatürk İnkılâpları" sözünü reddeder, "Türk İnkılâbı" sözünün kullanılmasını isterdi. Bütün başarıları milletine mal etmekten zevk duyardı. Mustafa Kemal bir konuşmasında "Millî Mücadele'yi yapan doğrudan doğruya milletin kendisidir, milletin evlâtlarıdır" demişti.

Atatürk, kararlı ve mücadeleci bir liderdi. Güçlükler karşısında yılmayan, ümitsizliğe düşmeyen kişiliği onun Millî Mücadele'nin lideri olmasını sağlamıştır. Samsun'a çıktıktan sonra, Kâzım Karabekir Paşaya çektiği bir telgrafta, o günlerdeki ağır durumu belirttikten sonra "Bununla beraber bütün umutlar kaybolmuş değildir. Memleketi bu durumdan ancak Türk milletinin mukavemet azmi kurtarabilir" diyordu.

Eskişehir-Kütahya Savaşları'ndan sonra Yunanlılar, Ankara'ya doğru ilerlemeye başladıkları zaman, Mustafa Kemal, Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından başkomutanlık görevine getirilmişti. Başkomutan olarak yaptığı ilk konuşmasındaki "Milletimizi esir etmek isteyen düşmanları, behemehâl (ne yapıp edip) yeneceğimize dair güvenim bir dakika olsun sarsılmamıştır" sözleri onun hiçbir zaman ümitsizliğe yer vermediğini ve mücadelesindeki kararlılığı gösteren başka bir örnektir.

Atatürk, bütün çalışmalarını bir plân dâhilinde yapardı. Bir işe karar verdiğinde; bu kararı bütün yönleriyle inceler, en iyi sonucu alacak şekilde uygulamaya geçerdi. Mustafa Kemal, yapacağı inkılâpları önceden düşünmüş, kamuoyunu bu değişiklikler konusunda aydınlattıktan sonra inkılâplarını yapmıştır. Kurtuluş Savaşı'nın plânını, İstanbul'dan Anadolu'ya geçmeden önce yapmış ve bunu yakın arkadaşlarıyla tartışmıştı. Zamanı geldikçe düşündüklerini uyguladı. Uygulamaya başladıktan sonra hiç taviz vermedi. Bütün hayatı boyunca metotlu çalışmayı hiç bırakmadı.

Atatürk, milletimizi çağdaş medeniyet seviyesinin üstüne çıkaracak ileri bir zihniyetin yerleşmesi çabasıydı.

Bu yolda birtakım inkılâplar yaptı. İnkılâpların amacı, modern bir devlet, çağdaş bir toplum meydana getirmektir. Atatürk, Türk Milleti'ni çağdaş milletlerin seviyesine çıkartmak için siyasal, toplumsal, ekonomik alanlarda inkılâplar yapmıştır.

O'nun şu sözleri inkılâpçı karakterini ortaya koyar: "Büyük davamız, en medenî ve en müreffeh millet olarak varlığımızı yükseltmektir. Bu yalnız kurumlarında değil, düşüncelerinde de temelli inkılâp yapmış olan büyük Türk Milleti'nin dinamik idealidir. Bu ideali en kısa zamanda başarmak için, fikir ve hareketi beraber yürütmek mecburiyetindeyiz".

Atatürk'ün birleştirici ve bütünleştirici özelliği sayesinde, Millî Mücadele başarıya ulaşmıştır. Atatürk, Millî Mücadele'nin karanlık günlerinde, değişik fikirlere sahip insanları bir mecliste, kendi etrafında toplamayı başardı. Kısacası, Atatürksüz Millî Mücadele düşünülemezdi. Atatürk'ün birleştirici gücü, kişisel özelliğinden ve karakterinden geliyordu. O, yalnız askerlerin değil, sivil halkın da güvenini kazanmıştı.

Atatürk'ün bu üstün meziyetleri, sıkıntı ve bunalım

içinde bulunan insanların, ona sevgi ve saygıyla bağlanmasını sağladı.

Atatürk, tarihte büyük devletler kuran ve yüksek bir medeniyet meydana getirmiş olan Türk Milleti'nin büyüklüğüne inanan ve bununla gurur duyan bir insandı. Atatürk; kahramanlık, vatan sevgisi, çalışkanlık, bilim ve sanata önem verme gibi değerlerin, Türklüğün yüksek vasıflarından olduğunu ifade etmiştir.

O, milletin bu özelliklerini her fırsatta dile getirip insanlık ailesi içinde lâyık olduğu yeri almasına çalıştı. Milletimizin yüksek karakteri, çalışkanlığı, zekâsı ve ilme bağlılığı ile millî birlik ve beraberlik duygusunu geliştirmeyi başlıca ilke kabul etti. Ona göre: "... Türklüğün unutulmuş büyük medenî vasfı ve büyük medenî kabiliyeti, bundan sonraki gelişmesi ile geleceğin yüksek medeniyet ufkundan yeni bir güneş gibi doğacaktır".

Atatürk, yalnız yakın geçmişte büyük hizmetler yapmış bir lider değildir. Eserleriyle ve düşünceleriyle, gerek Türk Milleti'nin, gerekse başka milletlerin geleceğine ışık tutmaya devam eden bir liderdir.

Atatürk, kendi milletini ve bütün insanları samimî duygularla seven, iyi kalpli bir insandı. Bütün milletleri bir vücut, her milleti de bu vücudun bir organı olarak görürdü. Dünyanın herhangi bir yerinde bir rahatsızlık varsa ilgisiz kalamazdı. "İnsanları mesut edecek tek vasıta, onları birbirlerine yaklaştırarak, onlara birbirlerini sevdirecek, karşılıklı maddî ve manevî ihtiyaçlarını karşılamaya yarayan hareket ve enerjidir" derken insanlar için ne kadar iyi duygular beslediğini açıklıyordu.

Atatürk, çocukları ve gençleri çok sever, onların en iyi şartlarda yetişip yükselmesini isterdi. Çünkü bir milletin ancak iyi nesiller yetiştirebilirse yükseleceği düşüncesini taşıyordu.

Atatürk, insanlara değer vermiş, insanlığın

hizmetinde çalışmayı amaç edinmiştir. Romanya dışişleri bakanı ile yaptığı bir konuşmada insanlık ailesinin yerini ve değerini şu sözlerle belirtmiştir: “İnsan, mensup olduğu milletin varlığını ve mutluluğunu düşündüğü kadar, bütün dünya milletlerinin huzur ve refahını düşünmeli ve kendi milletinin mutluluğuna ne kadar kıymet veriyorsa, bütün dünya milletlerinin mutluluğuna hizmet etmeye elinden geldiği kadar çalışmalıdır.

Bütün akıllı adamlar takdir ederler ki bu yolda çalışmakla hiçbir şey kaybedilmez. Çünkü dünya milletlerinin mutluluğuna çalışmak, diğer bir yoldan kendi huzur ve mutluluğunu temine çalışmak demektir”

Atatürk, barışa önem veren bir liderdi. Ona göre barışın bozulmasından bütün dünya ülkeleri ıstırap duymalıydı. Anlaşmazlıkların ortadan kalkması, insanlığın başlıca dileği olmalıydı. Dünyada yalnızca sevgi egemen olmalıydı. Atatürk'ün bu sevgi anlayışının nedeni insana duyduğu saygıdır.

Onun “Yurtta sulh, cihanda sulh” sözü barış idealinin simgesi hâline gelmiştir. İşte benim sizlere tanımlamaya ve anlatmaya çalıştığım Mustafa Kemal ATATÜK budur.

Emperyalistlerle Mücadele etmenin yolu
“Halkın Cephesini” kurmakla aşılacaktır!!!

Emperyalistler ve İşbirlikçileri!!!.

Emperyalistler ve işbirlikçileri dışında her kesimi birleştirmek ve halkımızın iktidarda olduğu bağımsız Türkiye için birleşmek gerekiyor.

Kurtuluş savaşımızdan sonra Mar şal ve Truman doktrinleri çerçevesinde yeniden kısaca alınan ülkemizde, iscimizin memurumuzun maaşını IMF belirler hale geldi. Egemenliğin kayıtsız şartsız millete ait olduğu yazılı TBMM’de bütçenin genel yapısını IMF belirliyor.

Devlet adeta emperyalist tekellerin tahsildarı durumuna düşürüldü deprem vergisi, özel tüketim vergisi, dolaylı vergi adi altında halkımızdan toplanan paralar ben yiyemedim sen ye, dercesine emperyalistlere aktarılıyor.

Özelleştirme adına ülkenin önemli demirbaşları emperyalist tekellere babalar gibi satılıyor, Satılan vatandır, satılan kurtuluş savaşında geri aldığımız her şeyin savaştan para karşılığı satışıdır.

Ülkede siyasi yönetimlerin oluşumunda bu emperyalist güçler belirleyici rol oynamaya başlamıştır. İktidarı ele geçiren ve geçirmek isteyenler ve hatta yeni bir siyasi parti kuranların önce bir ABD turu yapması çok olağan karşılanıyor.

Emperyalistler ve işbirlikçileri hayatın her alanına hâkim olmuşken halk güçlerinde büyük bir dağınıklık hâkim durumdadır.

Halk Güçleri: Emperyalistler ve işbirlikçileri dışında kalan tüm yurttaşlarımız halk kesimini oluşturmaktadır.

Halkımızın büyük bir çoğunluğu bu gidişatın farkında değildir. İşbirlikçi siyasi partilerde çöreklenmiş bir avuç kan emici ve onların basını, onların bankaları, onların emperyalist babaları çok yoğun bir piskolojik savaş saldırısı içindedirler. Onlar yeri geldiğinde, Dinleri bazen Alevi bazen sünni, yeri gelince soroscu olmuşlardır ancak hiç bir zaman acık toplumcu olamadılar.

Artık medeniyetleri buluşturan; amma ülkeyi babalar gibi satan "Müslümanları" Kendi vatandaşlarını sokak ortasında vuran; amma Marmaris'te ABD kahrolsun diyen yöneticilerini partiden atan sahte " milliyetçileri"

AB'ye girerek milli gelirimiz artar işsizlik yok olur vb yalan söyleyen umut tacirlerini ve köşelerinde "köselik" yapılan köse yazarlarını ve emperyalistlerin çeşitli şekilde besledikleri başını ile ülke resmen işgal altındadır.

Etnik Milliyetçilik Tuzağı: Yugoslavya ve Irak'ta olanlar bir defa daha göstermiştir ki, emperyalistler” böl parçala ve yut politikası uygulamaktadırlar. Yugoslavya parçalanmış o bölgede petrolün bulunduğu Tuzla bölgesine bir ABD-NATO ustu yerleştirilmiştir.

İran'da Azeri ve Kürt, Irak'ta biryanda mezhep çatışmaları ve etnik milliyetçilik ve bol yut politikası çok net bir şekilde oynanıyor ve ülkemizde de bu oyun tezgâhlanmaya çalışılıyor. Gerçek milliyetçilik Anti-emperyalistliktir ve ülkenin bağımsızlığını savunmaktır.

Esnaf ve Zanaatkârlar: Emperyalistlerin dev dağıtım şirketleri ülke pazarına hâkim olmuş durumdadır. Carrefour vb dev dağıtım şirketleri arkalarına aldıkları ortağı olduğu ABD ve AB” Bankaları ile birlikte esnaf ve zanaatkârlarımızın kepenklerini gayet çok “demokratik” yollardan kapattırmakta, esnaf ve zanaatkârlarımız mülksüzleştirilmekte, köleleştirilmekte ve bu kesimin elde ettiği milli gelirdeki pay resmen emperyalistler ve işbirlikçilerine kaydırılmaktadır.

Bu da yetmezmiş gibi karşı taraf esnaf ve zanaatkârlarımızın kurup geliştirdiği ve bu günlere onların sayesinde gelen Halk Bankası ve onlara hiç sorulmadan özelleştirme adi altında emperyalistler ve işbirlikçilerine teslim edilmektedir. Burada en vahim olan bu peşkeş karsısında esnaf ve zanaatkârlarımızın ve halk güçlerinin suskunluğudur.

Bu gidişat esnaf ve zanaatkârlarımıza düşman bir gidişattır.

Köylülük: Emperyalistler ve işbirlikçileri köylünün üretim için gübre, mazot vb girdilerini vergisiyle beraber pahalıya satmakta, üretilen ürün ise çok ucuza gasp edilmektedir. Koylumuz cumhuriyet tarihinin hiç bu kadar kötü duruma düşürülmemiştir.

Köylünün ürününe ucuza el koyanlar bu da yetmemiş gibi bu güne kadar köylümüzün omuzlarında yükselen Ziraat bankasını özelleştirme adında resmen hortumlamak istemektedirler.

Bunlar Türk koylusunun de düşmanlarıdır. İşçiler: Özelleştirmeye karşı çıkan Şeydi Şehir işçilerine aileleri ve çocukları dâhil fabrikaları önünde meydan sopası çeken bu düşman güçler IMF reçeteleri ile örgütsüz köle bir emek istemektedirler.

Ülke büyüyor her şey çok iyi diye işbirlikçi basın ve partiler yalan soyluyorlar. Gerçekte isleri iyi olan ve büyüyen onlardır. İşçi sınıfımızın da durumu esnaf ve zanaatkârlarımızdan ve köylümüzden farklı değildir.

Gençlik: Emperyalist kültüre (Yani) Cocacola çocukları yetiştirmek istiyor, bir yanda paparazzi arabesk kültürü diğer yanda İngilizce ve Arapça eğitim yapan eğitim kurumlarımızın rezaleti ve en önemlisi geleceğinden umudunu kesmiş milyonlarca işsiz genç.

Baş Düşman: Ülkemizdeki durumun sorumlusu onlardır ve halkımızın onlar baş düşmanlarıdır. IMF ve diğer emperyalist bankalara olan "borcu" onlar almış onlar yemişlerdir.

İssizliğin ve geri kalmışlığın sebebi onlardır dün işgal ederek el koydukları ülkemizi savunduk ve kazandık. Bu gün yine birleşmeli mücadele etmeli ve tekrar ülkemizi onlardan geri almalıyız.

"Türkiye"yi savunmak her yurttaşın birinci görevidir Ülkemizde bize ait ne kaldı?

Sözde sattılar, gerçekte resmen gayri millileştirdiler elimizden aldılar. Hangi banka, sanayi kuruluşu, basın vb bizim diyebilirsiniz. Ülkemizde bize layık görülen kendi ülkemizde bu emperyalist ayılara köleliktir. Bu kabul edilmez bir durumdur. Bu rezalet duruma dur demek için birleşelim. Örgütlenelim ve yeni bir kurtuluş mücadelesinin meşalesini hep birlikte yakalım.

Çağrımız emperyalistler ve işbirlikçileri dışında kalan tüm vatandaşlarımızadır.

Cumhuriyet'in temel değerlerine yönelik saldırıların, Önüne geçilemiyor. "Yolsuzluklar" eğitim ve sağlık başta olmak üzere çöken kamusal sistemler ve her

gecen gün artan işsizlik sorunlarına çözüm getirmesi kirlenmiş kirli siyasetten beklenemez.

Bütün bu sorunların çözümünü ve işleyişini iktidarlardan ve siyasilere de beklemek doğru değildir. Ülkemizde ciddi örgütlenmiş sivil toplum kuruluşunca bu gidişe dur denilebilir burada en büyük görev ve sorumluluk da sanırız ADD'ye düşmektedir.

Bu sorumluluğun sahibi olarak da görülen ADD Örgütlülüğü gerek konumu gerek işlevi bakımından daha da önem kazanmaktadır. Çünkü ADD "M.K. ATATÜRK'ÜN ismiyle hareket eden büyük bir sivil toplum kuruluşudur." Çağdaşlığın ve aydınlanmanın da simgesidir. Gerek üyelerinin konumları gerek genel başkanın konumu itibarıyla de ayrıca önem taşımaktadır Çünkü emekli olmuş bir kuvvet komutanı olması ise ADD' de bir dezavantaj olmalıdır.

Ülkemizdeki dinamik güçleri harekete geçirerek "emperyalizmin" karşısında durmak mümkündür. Tıpkı Sivas'ta Erzurum'da Samsun'da Amasya'da olduğu gibi, 1919 ruhunun yeniden hayata geçmesiyle mümkündür. Aksi davranışlarla cumhuriyetimizi, laikliği ve hukukun üstünlüğünü korumak güçleşmiştir.

Türkiye, bugün "Bağımsızlığı ve bölünmez bütünlüğü"nü tartışıldığı bir süreçten hızla geçmektedir. Bu oldubittelerin önünün kesilmesi, ciddi örgütlenerek mümkündür. Ülkemizin ÜNİTER YAPISININ, her önüne gelenlerce de tartışılıyor olması ise tarihimizin ve kurulmuş felsefesinin ve Cumhuriyet ilkelerinin ortadan kaldırılması için karşı devrimin taraftarlarının harekete geçmiş olduğunun bir gerçeğidir bu karşı devrim hareketinin belirleyicileri ise irticai faaliyetlerini ciddi olarak alt yapılarını tamamlamış ve örgütlenilmiş olduğunu göstermektedirler.

Kıbrıs'tan, Ege'den, Kuzey Irak'tan, Güneydoğu'dan Türkiye'ye bayrak gösteriliyor. Karşı devrim hareketinin Kemalizm ve M.K. Atatürk düşüncesini ortadan kaldırmak istemesinin en anlamlı işaretlerinden de birisidir.

Osmanlı'nın çöküşünü hatırlayın! Oradaki uygulamalarla bugünkü uygulama aynı olduğudur.

Sözde, Ermeni soykırımı iddiaları, Ermenilere Türkiye sınırlarını açma patrikhane'nin statüsü, Heybeliada, Ruhban, Okulu, Azınlık vakıfları, Anadilde yayın ve eğitim gibi başlıklar üzerinden Türkiye'nin ulusal direnci kırılmak isteniyor. Ve tüm bunlar olurken, Türkiye yoğun, hızlı ve yaygın bir insan kirlenmesine özellikle de aydın kirlenmesine tanık oluyor bunlar yetmezmiş gibi birde yalan yanlış haberlerle Türk toplumu aldatılarak temel inanç ve hürriyetleri adına alay edilmekte. Tüm bunları ise sözde demokrasi ve hukukun gerekçeleri olarak yapıyor olmalarıdır. Tıpkı "ABD'nin Demokrasi ve Hukuk için diyerek IRAK'I İŞGAL ETTİĞİ GİBİ..."

Bütün bu olumsuzluklar ise Türk kamuoyuna amaçları dışında sunuluyor olması ise sözde bazı çürümüş aydınlarca da doğruluğu teyit ettirilerek gazetelerde ve bazı TV 'ler de saptırarak bir hukuki zemine oturturmaya çalışmaları ise Türkiye'nin bir komplo teorileriyle karşı karşıya olduğunu göstermektedir. Tam da bu noktada yukarıda bahsettiğimiz Kuvveyi Milliye ruhunun yeniden harekete geçirmeliyiz. Kişisel taleplerimizi değil ülkemizin öncelikleri taleplerini hedef alarak halkı hareketlendirmeliyiz bilinçlendirmeliyiz hem de hemen yapmalıyız. Saygılarımla.

**43 17 MAYIS 2009 MİTİNG SONRASI ADD
ÖRGÜTÜNE SESLENİŞ**

Değerli Başkanlar ve üyelerimiz; 17 Mayıs Miting'i sonrasında, bu çağrışı yayınladığımızdan dolayı sözde bulunmaz ADD'li bazı yöneticiler bizi disipline göndererek önümüzü kesmek istemişlerdir. Maalesef yapılan bireysel hesaplar yargıdan dönerek:

“DEMOKRASİ ÇERÇEVESİNDE KİŞİLERE DEĞİL SİSTEME YÖNELİK ÇAĞDAŞ BİR ELEŞTİRİDİR” DENMİŞ VE GÖREVİMİZE İADEMİZE KARAR VERİLMİŞTİR. BİLGİLERİNİZE...

Saygı değer ADD örgütlülüğü ve değerli başkanlarım hepimizin bildiği bir ADD Genel Merkez yönetiminin gerçeğiyle karşı karşıya olduğumuzun biliniyor olmasıdır.

Saygı değer ADD “örgütlülüğü ADD'nin Genel Başkanı Sayın Mehmet Şener ERUYGUR” Paşamızın anlamsız ve bir o kadarda hukuk da yeri olmayan, Anti Demokratik uygulamalarla (ERGENEKON) sanığı olarak gözaltına alınmasıyla başlayan ADD, yi yok etme projesinin böylelikle startı da verilmiştir. Emperyalizmi destekleyen işbirlikçileri bu gelişmeler karşısında ADD'NİN yönetsel anlamda güçsüz ve yeteneksiz kalmasını ise büyük bir sevinçle karşılamıştır. Mevcut yönetimin atadığı yeni genel başkanımızın da aynı gerekçelerle gözaltına alınmasıyla da mevcut yönetimde gözle görülür bir tedirginlik başlamıştır. Bu tedirginlik sıradan insanların bile fark edileceği boyutlara taşınmıştır Adeta ADD, yle ilişkilerinin kopma noktasına kadar getirilmiştir işlevsiz bırakılan ADD sadece ve sadece görünürde kalmıştır.

Değerli başkan arkadaşlarım “ADD, yönetiminde büyük infial yaratan bu davranışlar ADD' nin yok edilmesini isteyenlerce de iyiden iyiye ADD, nin mevcut başka Şubelerini irdelemeye başlamışlardır. Oralarda

psikolojik baskılar yapılarak ADD, Örgütlülüğüne bir gözdağı vermeye çalış maktalardır.” Oysa Güçlü bir ADD, Yönetimi olsaydı bu hukuka aykırı davranışlar karşısında ani yanıtlar verilseydi emperyalist güçlere ve işbirlikçilerine, daha ileriye taşıyabilirlerimiydi bu eylemlerini “zayıf” tepkisiz ve yetersiz görülen ADD’nin elbet ki yok edilmesini isteyecek” ya da yok edemiyorsa sürekli tutuklamalar ve baskı yaparak işlevsiz hale getirecek.

Sevgili başkanlarım, sizler ki ADD’yi yıllarca yaşatan haklı ve bir o kadarda onurlu mücadeleyi veren başkanları veya ADD Örgütlülüğüsünüz. M.K. ATATÜK’ÜN, Önderliğinde kurulmuş olan Cumhuriyetimizi korumak ve kollamak için en önde saf tutmuş başkanlarımızızsınız. Ancak unutmamız gereken ve göz ardı edemeyeceğimiz bir hususu da siz değerli hocalarımla ve başkanlarımla paylaşmada yarar görüyorum.

Değerli Başkanlar ADD’ nin gerek tüzüğü, gerek kuruluş felsefesi acık ve anlaşılır olması da sayın genel merkez yönetimince anlaşılammış olacak ki gereği yapılamamakta.” Oysa sayın M.Şener ERUYGUR ve Sayın Mustafa YURTKURAN” Başkanlarımızın anlamsız ve bir o kadarda anti demokratik uygulamalarla tutuklanmaları bile yeterli olmamış gibi davranış içinde olmalarını da doğrusu anlayamıyorum. Acaba yapılacak olağan genel kuruldaki listelerde yer bulamayacakları endişesini mi taşımaktalar ki, ADD, yi işlevsiz kılmak için ellerinden geleni yapmaktan kaçınmaktalar.

Değerli arkadaşlar başka bir kurumda veya başka bir sivil toplum kuruluşunda böyle bir olayın yaşanması veya soruşturuluyor olması halinde mevcut yönetim tüzüğünün gereği olan neyse yapmaktan kaçınmazdı çünkü burada kişiler değil kurumlar söz konusudur. Genel kurulun toplanması için çağrı çıkarırlardı nitekim örnekleri de çoktur.

Değerli ADD, Örgütlülüğünün onurlu başkanları ve üyeleri şunu bilmeliyiz ki yıllardır ülkemizde yaşanan ANTI DEMOKRATİK UYGULAMALAR M.K. ATATÜRK'ÜN gerek örgütlülüğüne gerek Kemalizm'e gerek Laikliğe büyük bir darbe vurmuştur. O nedenledir ki seçilmiş ve seçilecek isimler üzerinde iyice müzakere yapılmadan ve birilerinin tanıdığı diye değil gerçekten örgütlenmeden ve örgütlülüğü bilenler arasından seçilmelidir unvanlar değil. Türk halkıyla, işçisiyle, köylüsüyle, esnafıyla yan yana gele biliyorlar mı ona bakılarak seçilmelidir. Yoksa bugünkü gibi sözde bazı ADD Yöneticilerinin hemen hemen % 80'nin ADD, ye gelmiyor olmaları da bir tesadüfümüdür ne bir bildiri yayınlıyorlar nede tutuklanmış iki başkan için bir eylem ilanı hazırlıyorlar. Kendi içlerinde çelişkilerle dolu bir havadar sanki küçük dağları kendileri yaratmış çağına bir eylem ve gaflet içindeler. Oysa tutuklanmış bir genel başkanları bir de genel başkan yardımcısı olan bir ADD örgütlülüğü bu görüntüyü ve bu duyarsızlığı sergilemesi NORMAL Mİ? (Belki kendi açılardan onlarda haklı)

Çünkü her birinin başka görevleri olabilir ADD' de bulunuyor olmaları belki bu nedenledir. Yoksa ortada kocaman bir ERGENEKON Operasyonu yapılmış olduğu gerçeği varken % 80'ni ADD' ye gelmezken nasıl yorumlamalıyız bu durumu ortada iki şey var ya seçilmiş arkadaşlarımız uyumlu değil yâda bazıları ADD, nin tamamen kapatma taraftarlarıdırılar." Sözlerim belki biraz sert oldu: ancak bazı gerçekleri de maalesef göz göre göre de değinmeden geçemeyiz ADD ahbap çavuş ilişkileriyle yürüyecek kurum değildir. Türk kamuoyunun saygınlığın kazanmış bir ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCEYİ İFADE EDEN" Tüzel kişilik kazanmış saygın kurumdur 3-5 kişinin yanlış davranışlarıyla ADD, yıpratılmaz sevgili başkanlarım ve arkadaşlarım. Genel Başkanı ve yardımcısının gözaltına alınmış bir

ADD Örgütlülüğü böylemi olmalıdır siz ki 450 noktada ciddi örgütlenmiş bir sivil toplum kuruluşusunuz.

14 Nisan ve 12 Nisan Mitinglerini yapmış, milyonları Cumhuriyet alanlarına toplamış Türkiye'deki en büyük sivil toplum örgütüsünüz üstelik bir de adınız "Mustafa Kemal ATATÜRK'ÜN Adını taşımakta." O zaman demek ki sizi seçmiş olanlara büyük haksızlık yapıyorsunuz yâda seçilmişlerin % 80'ni ADD'yi bitirmeye kararlı demektir.

(Kusura bakmasınlar da ADD sahipsiz değil.)

Değerli Başkanlar ve ADD yönetiminde bulunan öğretmen arkadaşlarım sizler ki, bizleri yetiştiren bizlere doğruyu gösteren ailemizden sonraki en yakın tanık ve Öğretmenimizsiniz. Doğruyu ve dürüstlüğü Ailemizden sonra sizler söylersiniz bizlere. (Benim hocalarım bunları yapardı vatanına milletine ihanet etmeyeceksiniz M.K. Atatürk Devrimlerinden ve ilkelerinden sapmayacaksınız Laik Hukuk Devletini Emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı koruyacaksınız derlerdi. O nedenle biliyoruz ki, siz öğretmenlerimiz gerçekten M.K. Atatürk'ün öğretmenleri iseniz aynı duyguları paylaşıyor ve yaşıyoruz.) Bunlara neden değindiğim düşünülürse ADD bazı öğretim Üyelerinin ve bazı emekli olmuş Öğretmenlerimizin tasarrufundaymış gibi algılanıyor olmasından değindim.

ADD Kişilerin değil Tüm Türk halkının tasarrufunda bir tüzel kişiliktir ADD, yi kişilerle anılıyor olmanın sıkıntısını tüm Atatürkçülerin ve çağdaşlaşmanın mücadelesini veren milyonların sıkıntısıdır o nedenle ADD, yi kişilerin ve unvanların inisiyatifinde değil de ADD' yi "ÇADAŞLAŞMIŞ" bir kimlikle buluşturmak gerekir.

Değerli Başkanlarım bir düşününüz hepsi yası kırılmalardan ve anti demokratik uygulamalardan bahsederiz üç beş kişilik guruplarda bir arada olduğumuzda hep başkalarını başka siyasi partileri

eleştirir dururuz zaman zaman kendi partimiz diye bildiğimiz siyasi partileri de eleştirir dururuz neden hiç düşündünüz mü? Mutlaka düşünmüşünüz ve bir karar vermişinizdir. Buna bir örnek vereyim hemen hemen hepimize ve düşüncelerimize yakın olarak gördüğümüz ve kurucusu da önderimiz olan M.K. ATATÜRK'ÜN kurmuş olduğu siyasi partiden yani CHP, den söz etmekteyim. Onu bile bazen yan yana geldiğimizde gerek genel yönetimini yâda siyasal alanda pasif'e edilmiş oluşunu çok haklı olarak da eleştirmekteyiz. Oysa mevcut yönetimden gerçekten rahatsız olabiliriz izlediği politikaların bizleri tatmin etmediğinden yakınırsız yerden göğe kadar da haklıyız. Bekli de yeteneksizliğinden ve sosyal projeler üretmediğinden rahatsızsız ve hatta bu günkü AK-Parti'nin doğuşundan denilemese de bu kadar yol almasına neden olduğundan rahatsızsız olmuşuzdur.

Ancak unuttuğumuz bir şey var ki, oda hayati önem taşımakta kaçınılmaz gerçeklerdir. Şikâyet ettiğimiz bu siyasal alanda mücadeleyi verdik mi önce mücadele sonra eylem dedik mi kuşkusuz bazılarımız elbette bu mücadelelerin içindeyiz bunlar yeterlimi. (Hemen birçok yüksek ses duyar gibiyim bize ve bizim gibi düşünenlere yer mi var CHP'de ama başka siyasi alanlarda bazı ADD' yöneticileri yer bulmakta bunu da açıktan açığa yapmaktalar bunu eleştirmek ADD siyaset yapmayın demek ADD'yi aşağılamaksa evet bunları söylüyorum önce M.K. ATATÜRK DEVRİMLERİNE ve KEMALİZME sahip çıkılmalı diyorum çıkamayanlar ADD çatısı altında duramazlar diyorum. ADD' de bugün yaşanan Ergenekon kompleksine kapılmış telaşların yaşandığı herkesin herkesten kaçtığı gerçeğini hiç kimse gizleyemez...

Sayın Genel Başkanımız M. Şener ERUYGUR Paşa'nın bundan önceki çalışma arkadaşlarını da yakinen tanıyorum ve o yönetimle gerek 14 Nisan

gerek 12 Nisan Miting komiteleri dâhil tüm alanlarda bulundum ve Sayın Genel Başkanımızla yan yana oldum. Orda bir saygı, bir sevgi, vardı. Herkesin üzerinde bir güven vardı kendini bilen kişiler söz verilmeden söze karışmazlardı, bu da bir kültürün ve bir anlayışın yansımasıydı. Onun için ben diyorum ki 17 Mayıs Miting sonrası hemen OLAĞAN ÜSTÜ GENEL KURUL yapılmalıdır?..

ADD'NİN bu ikilemden çıkışının tek yolu idealist ve gerçek ATATÜRKÇÜ KEMALİST bir yönetimdir.

ADD ERGENEKONLA ANILAMAZ. Çünkü ADD Halka ait bir sivil toplum kuruluşudur.

M.K. ATATÜRK ERGENEKONLA ANILAMAZ!..

DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTLERİ BİRLİĞİ
PLATFORMU

Genel Başkanı Ali Berham ŞAHBUDAK

44 ATATÜRK'ÜN DİNE BAKIŞI

Mustafa Kemal Atatürk'ün Din ve Tanrı hakkındaki görüşleri baktığımız kaynağa göre çeşitlilik göstermektedir.

İslam'a yakın kaynaklar, Atatürk'ün İslam ve Peygamber'le ilgili söylediği olumlu şeyleri öne sürerken, bazı başka kaynaklarda da tam tersi demeçler karşımıza çıkıyor.

Peki, nasıl oluyor da, bir kişinin aynı konu hakkındaki görüşleri, farklı kaynaklara göre farklılık gösterebiliyor? Bunun olabilmesi için bir kaç senaryo mevcut.

1. Atatürk, din ve tanrı ile ilgili fikirlerini bir noktadan sonra değiştirdi

2. Atatürk, durumun gerektirdiği gibi davrandı, ve yeri gelince dini korudu, yeri gelince de aksi yönde görüş belirtti.

3. Atatürk, kendisine atfedilen şeyleri o şekilde/ anlamda söylemedi, sonradan söyledikleri sansürlendi/ çarpıtıldı.

İlk iki senaryo, olasılık dahilindedir. Atatürk, hayatının Cumhuriyetin ilk yıllarına kadar olan kısmını önce okulda, sonra da cepheden cepheye koşturarak geçirmişti, ve Cumhurbaşkanı olduktan sonraki boş vakitlerinde, konuyla ilgili araştırmalar yapıp, fikirlerini değiştirmiş olabilir. Ya da, konuyla ilgili düşünceleri gençliğinden beri aynı iken, içinde bulunduğu durumu zorlaştırmamak için ya da alabileceği her desteği almak için nabza göre şerbet vermeyi, ya da teşbihte hata olmaz, köprüyü geçene kadar ayıya dayı demeyi de uygun bulmuş olabilir.

3. senaryo, tamamen gerçektir. İleride göreceğimiz gibi, Atatürk'ün bizzat kendi el yazmalarından ve diktelerinden oluşturulan bazı kaynaklarda ileriki yıllarda sansüre gidilmiştir.

İslam'la ilgili olumlu görüşleri

Bizim dinimiz, en mâkul ve en tabîî bir dindir. Ve ancak bundan dolayıdır ki son din olmuştur. Bir dinin tabîî olması için akla, fenne, ilme ve mantığa uyması lâzımdır. Bizim dinimiz bunlara tamamen uygundur. Müslümanların toplumsal hayatında, hiç kimsenin özel bir sınıf halinde mevcudiyetini muhafazaya hakkı yoktur. Kendilerinde böyle bir hak görenler, dinî emirlere uygun harekette bulunmuş olmazlar. Bizde ruhbanlık yoktur, hepimiz eşitiz ve dinimizin hükümlerini eşit olarak öğrenmeye mecburuz. Her fert dinini, din duygusunu, imanını öğrenmek için bir yere muhtaçtır; orası da mekteptir.

1923 (Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri II, s. 90) Müslümanlık, aslında en geniş mânasıyla müsamahalı ve çağdaş bir dindir. (Atatürk'ten B.H., s. 70)

Kendisine, 1923 yılında armağan olarak küçük boyda bir Kuran gönderilmesi üzerine teşekkürü:

Bence kıymetini takdire imkân olmayan bu hediye, en derin ve hürmetkâr din duygularıyla muhafaza edeceğim.

1923 (Atatürk'ün T.T.B.IV, s. 480-481)

Büyük dinimiz, çalışmayanın insanlıkla alâkası olmadığını bildiriyor. Bazı kimseler zamanın yeniliklerine uymayı kâfir olmak sanıyorlar. Asıl küfür, onların bu zannıdır. Bu yanlış yorumu yapanların amacı, İslâmların kâfirlere esir olmasını istemek değil de nedir? Her sarıklıyı hoca sanmayın, hoca olmak sarıkla değil, beyinledir.

1923 (Atatürk'ün S.D.II, s. 128)

Allahın emri çok çalışmaktır. İtiraf ederim ki, düşmanlarımız çok çalışıyor. Biz de onlardan ziyade çalışmaya mecburuz. Çalışmak demek, boşuna yorulmak, terlemek değildir. Zamanın icaplarına göre ilim ve fen ve her türlü medeniyet buluşlarından azamî derecede istifade etmek zorunludur. Hepimiz itirafa mecburuz ki, bu husustaki hatalarımız çok büyüktür.

1923 (Atatürk'ün S.D.II, s. 92)

Bizim dinimiz, milletimize değersiz, miskin ve aşağı olmayı tavsiye etmez. Aksine Allah da, Peygamber de insanların ve milletlerin değer ve şerefini muhafaza etmelerini emrediyor. 1923 (Atatürk'ün S.D.II, s. 92)

Bakınız, bunların hepsinin tarihi 1923. Biraz daha yakın bir tarih verebilmek amacıyla:

Din lüzumlu bir müessesedir. Dinsiz milletlerin devamına imkân yoktur. Yalnız şurası var ki, din Allah ile kul arasındaki bağılıktır. 1930 (Kılıç Ali, Atatürk'ün Hususiyetleri, 1955 s. 116)

Din vardır ve lâzımdır.

(Asaf İlbay, Tan gazetesi, 13. 7. 1949)

Din, bir vicdan meselesidir. Herkes vicdanının emrine uymakta serbesttir, hürdür. Biz dine saygı gösteririz. Düşünüşe ve düşünceye muhalif değiliz. Biz, din işlerini millet ve devlet işleriyle karıştırmamaya çalışıyor, kaste ve fiile dayanan bağnaz hareketlerden sakınıyoruz ve buna asla meydan vermeyeceğiz. (Asaf İlbay, Tan gazetesi, 13.7.1949)

Hz. Muhammed'i, yüksek kişiliğine yaraşır şekilde belirtemeyen bir eser hakkında söylemiştir:

Muhammed'i bana, cezbeyle tutulmuş sönük bir derviş gibi tanıttirmek gayretine kapılan bu gibi cahil adamlar, onun yüksek şahsiyetini ve başarılarını asla kavrayamamışlardır. Anlamaktan da çok uzak görünüyorlar. Cezbeyle tutulmuş bir derviş, Uhud Muharebesi'nde en büyük bir komutanın yapabileceği bir plâni nasıl düşünür ve tatbik edebilir? Tarih, gerçekleri değiştiren bir sanat değil, belirten bir ilim olmalıdır. Bu küçük harpte bile askerî dehâsı kadar siyasî görüşüyle de yükselen bir insanı, cezbeli bir derviş gibi tasvire yeltenen cahil serseriler, bizim tarih çalışmamıza katılamazlar. Muhammed, bu harp sonunda çevresindekilerin direnmelerini yenerek ve kendisinin yaralı olmasına bakmayarak, galip düşmanı takibe kalkışmamış olsaydı, bugün yeryüzünde Müslümanlık diye bir varlık görülemezdi. 1930 Şemsettin Günaltay, Ülkü Dergisi, Cilt: 9, Sayı: 100, 1945, s. 3)

Tüm bu demeçler, Atatürk'ün inancı tam bir Müslüman olduğuna delil olarak kabul edilebilecek şeyler.

Ancak, daha ileri tarihlerde yazılan başka kaynaklardan özellikle ikisi, doğrudan Atatürk'ün el yazılarından ve Afet İnan'a dikte ettirdiği yazılardan derlenen lise okul kitaplarından alınması açısından önemlidir, ve yukarıda saydığım örnek demeçlere 180 derece ters düşecek yargılarda bulunmaktadır.

Hazırlattığı ders kitapları

1931 tarihli Lise 2 Orta Zamanlar ders kitabından bir kaç alıntı:

Tarihi noktai nazardan da mütalea edildiği zaman görüldü ki: Muhammed birdenbire Allahın Resulüyüm diyerek ortaya çıkmamıştır. O, Arapların ahlâk ve âdetlerinin pek fena ve pek iptidal ve ıslaha muhtaç olduğunu anlamış, bunları ıslah için tenha yerlere çekilerek senelerce düşünmüş ve yıllarca tefekkürden sora kendisinde vahiy ve ilham fikri doğmuştur. Vahiy, ilham fikri Muhammetten evel de Araplarda meçhul değildi. Bütün iptidal kavimler gibi, Araplar da, şairlerin, akıl erdiremedikleri kuvvetlerden ilham

Muhammedin koyduğu esasların toplu olduğu kitaba Kuran denir. Bu esasları ihtiva eden cümlelere ayet, ayetlerden mürekkep parçalara da sure derler. İslam an'anesinde bu ayetlerin Muhammed'e Cebrail adında bir melek vasıtası ile Allah tarafından vahiy, yani ilham edildiği kabul olunur.

Muhammet birdenbire Allah'ın Resulüyüm diye ortaya çıkmamıştır. O, Arapların ahlak ve adetlerinin pek fena ve pek iptidai ve ıslaha muhtaç olduğunu anlamış, bunları ıslah için تنها yerlere çekilerek senelerce düşünmüş ve yıllarca tefekkürden sonra kendisinde vahiy ve ilham fikri doğmuştur.

Vahiy insanda fikir olarak doğmaz ve bir insan hiç bir şekilde vahiy almaya karar veremez. Bir insanın kendisinde vahiy fikrinin doğması, ancak çevresine böyle bir telkinde bulunarak insanlar üzerinde etki sağlamaya çalışması fikrine kapılması şeklinde açıklanabilir. Burada da Muhammed'in aynı kavram içinde bulunduğu çok açık bir şekilde belirtilmektedir. تنها yerlere çekilerek, yıllarca tefekkürden kastedilen Hira dağında geçirdiği zamandır.

Vahiy, ilham fikri Muhammetten evvel de Araplarca meçhul değildi. Bütün iptidai kavimler gibi, Araplar da, şairlerin akıl erdiremedikleri kuvvetlerden ilham aldıklarına inanırlardı. Bu kuvvetler Araplar için cinlerdi. Cinler güya, kahinlere gayıptan haber vermek kudretini ilham ederlerdi. Bu nevi itikatlar Arabistan da her zaman o kadar canlı ve derin olmuştur ki, Muhammed dahi cinlerin vücuduna samimi olarak inanmıştır.

Araplar şairleri bir kahin gibi telakki ederlerdi. Muhammed'in Musa, İsa, dinlerine dair öğrendikleri de, kendisinde bu itikadı kuvvetlendirmiştir. Bu peygamberler de melekler vasıtası ile ilham aldıklarını söylemişlerdi.

Muhammet uzun bir devirdeki tefekkürlerin mahsulü olan ayetleri luzum ve ihtiyaçlara göre takrir ediyordu.

Bununla beraber kendisini tahrik eden kuvvetin tabiat fevkinde bir mevcudiyet olduğuna samimi surette kani idi. Muhammedi harekete getiren ilk amil bu samimi heyecanlar olmuştur.

Muhammet Medinede yerleştikten ve az çok teşkilat yaptıktan sonra Mekke ile Suriye arasında gelip giden tüccar kervanlarına tecavüzlere başlamıştı. Suriyeye ticaret içingitmiş bir kervan hepsi Kureyş kabilesine mensup 70 kadar suvari ile Mekke'ye dönüyordu. Bunların başında Ebu Süfyan vardı. Sahil yolu ile yürüyorlardı. Muhammet bunu haber aldı. Kervanın yanında ne kadar servet olduğunu ve kuvvetlerinin azlığını da öğrenmişti. Muhammet Müslümanları topladı. Onlara vaziyeti anlattı ve bu kervanı vurmak üzere Medine'den hareket olundu.

Tüm bu ifadelerden, konunun, herhangi başka bir tarihsel olay gibi, bilimsel tarih metoduyla ele alındığı, ve kanıtı olmayan iddiaların doğru olarak gösterilmediğini görebiliyoruz. Dikkat ederseniz, Muhammed'in Tanrı'dan vahiy aldığını onaylayan tek bir ifade yok. Bedir savaşı'nın ele alınışı da tarihsel kanıtlara dayanan bir anlatım olarak dikkat çekiyor.

Yurttaş için medeni bilgiler

Bunlara ek olarak, Atatürk'ün Afet İnan'a dikte ettirdiği "Yurttaş için medeni bilgiler" ders kitabında Din'in rolü üzerine söylediği şu ifadeler dikkat çekici.

(16)
Manasını bilmediği halde
Kurani ezberlemekten
beyni süslümüş, hafızla
ra döndüler. başlarına

+

Din birliğinin de bir millet teşkilinde müessir olduğunu söyleyenler vardır. Fakat biz, bizim gözümüz önündeki Türk milleti tablosunda bunun aksini görmekteyiz.

Türkler, **Arapların dini**'ni kabul etmeden evvel de büyük millet idi. **Arap dini**'ni kabul ettikten sonra, bu din, ne Arapların, ne aynı dinde bulunan Acemlerin ve ne de Mısırlıların ve sairenin Türklerle birleşip bir millet teşkil etmelerine hiçbir tesir etmedi. Bilakis, Türk milletinin milli rabıalarını gevşetti; milli hislerini, milli heyecanlarını uyuşturdu. Bu pek tabii idi. Çünkü, Muhammed-in kurduğu dinin gayesi, bütün milliyetlerin fevkinde şamil bir Arap milliyeti siyasetine müncer oluyordu.

Bu Arap fikri, Ümmet kelimesi ile ifade olundu. Muhammed'in dinini kabul edenler, kendilerini unutmaya, hayatlarını Allah kelimesinin, her yerde yükseltilmesine hasretmeğe mecburdular. Bununla beraber, Allaha kendi milli lisanında değil, Allah'ın Arap kavmine gönderdiği Arapça kitapla ibadet ve münacatta bunacaktı. Arapça öğrenmedikçe, Allah'a ne dediğini bilmeyecekti.

Bu vaziyet karşısında Türk milleti bir çok asırlar, ne yaptığını, ne yapacağını bilmeksizin, adeta, bir kelimesinin manasını bilmediği halde, Kuran'ı ezberlemekten beyni sulanmış hafızlara döndüler. Başlarına geçebilmiş olan haris serdarlar, Türk milletince, karışık, cahil hocalar ağzıyla, ateş ve azap ile müthiş bir muamma halinde kalan, dini, hırs ve siyasetlerine alet ittihaz ettiler. Bir taraftan Arapları zorla emirleri altına aldılar, bir taraftan Avrupa'da, Allah kelimesinin ilası (yüceltilmesi) parolası altında, Hıristiyan milletlerini idareleri altına geçirdiler, fakat onların dinlerine ve milliyetlerine ilişmeyi düşünmediler.

Ne onları ümmet yaptılar, ne onlarla birleşerek kuvvetli bir millet yaptılar. Mısır'da, belirsiz bir adamı

halifedir diye yok ettiler, hırkasıdır diye bir palas pareyi, hilafet alameti ve imtiyazı olarak altın sandıklara koydular, halife oldular. Gah şarka, gah garba veya her tarafa birden saldıra saldıra Türk milletini, topraklarını, menfaatlerini, benliğini unutturacak, Allah'a mütevekkil kılacak derin bir gaflet ve yorgunluk beşiğinde uyuttular. Milli duyguyu boğan, fani dünyaya kıymet verilmeyen, sefaletler, zaruretler, felaketler his olunmaya başlayınca, asıl hakiki saadete öldükten sonra ahrette kavuşacağını vaat ve temin eden dini akide ve dini his, millet uyandırdığı zaman onun şu acı hakikati görmesine mani olamadı. Bu feci manzara karşısında kalanlara, kendilerinden evvel ölenlerin, ahiretteki saadetlerini düşünerek veya bir an evvel ölüm niyaz ederek, ahiret hayatına kavuşmak telkin edendin hissi; dünyanın acısı duyulan tokadıyla derhal Türk milletinin vicdanındaki çadırını yıktı, davetlileri, Türk düşmanları olan Arap çöllerine gitti. Türk vicdanı umumisi, derhal, yüzlerce asırlık kudret ve küşayışıyle (açıklıkla, ferahlıkla), büyük heyecanlarla çarpıyordu. Ne oldu? Türkün milli hissi, artık ocağında ateşlenmişti. Artık Türk, cenneti değil, eski, hakiki büyük Türk cedlerinin mukaddes miraslarının son Türk ellerinin müdafaa ve muhafazasını düşünüyordu. İşte din hissinin Türk milletinde bıraktığı hatıra.

Türk milleti, milli hissi; dini hisle değil fakat insani hisle yan yana düşünmekten zevk alır, vicdanında, milli hissin yanında, insani hissin şerefli yerini daima muhafaza etmekle müftehirdir (öğünür). Çünkü, Türk milleti bilirki, bugün medeniyetin şahrında (büyük yolunda) müstakil ve fakat, kendilerine muvazi yürüdüğü umum medeni milletlerle, keşifleri, mütekebil insani ve medeni münasebet, elbette inkişafımızda devam için lazımdır. Ve yine malumdur ki, Türk Milleti, her medeni millet gibi, mazinin bütün devirlerinde keşifleriyle, ihtiralarıyla medeniyet alemine hizmet

etmiş insanların, milletlerin kıymetini takdir ve hatıralarını hürmetle muhafaza eder. Türk milleti, insaniyet aleminin, samimi bir ailesidir.

Türk milleti en eski tarihlerde, meşhur kurultaylarıyla, bu kurultaylarında devlet reislerini intihap etmeleriyle demokrasi fikrine ne kadar merbut olduklarını göstermişlerdir. Son tarih devirlerinde, Türklerin teşkil ettikleri devletlerde, başlarına geçen padişahlar, bu usulden ayrılarak müstebit olmuşlardır.

Kralların ve padişahların istibdadına, dinler mesnet olmuştur. Krallar, halifeler, padişahlar etraflarını alan papazlar, hocalar tarafından yapılmış teşviklerle, ilahi hukuka istinat etmişlerdir. Hakimiyet, bu hükümdarlara Allah tarafından verilmiş olduğu nazariyesi uydurulmuştur. Buna göre, hükümdar, ancak allaha karşı mesuldür. Kudret ve hakimiyetin hududu din kitaplarında aranabilir. İlahi hukuka mütenit bir mutlakiyet kaidesi önünde, demokrasi prensibinin, ilk aldığı vaziyet mütevazıdır. O, evvela hükümdarı devirmeğe değil, onun yalnız kuvvetlerini tahdide, mutlakiyeti kaldırmağa çalıştı. Bu çalışma 400-500 sene evvelinden başlar. Evvela, kuvvetin milletten geldiği ve kuvvet gayrı muktedir bir ele düşerse iştirak etmesiyledir.

Bu ifadeler, 1930larda basılan Medeni Bilgiler kitabının 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 402, 403. sayfalarında bulunurken, sonraki senelerde yapılan baskılarda bu ifadeler çıkarılmış yani sansürlenmiş. Gazeteci Can Dündar da bu konuya değinmişti bir süre önce.

Gökten ilham almıyoruz

Evet, Karabekir; Araboğlunun yavelerini Türk oğullarına öğretmek için Kur'ân'ı Türkçeye tercüme ettireceğim ve böylece de okutturacağım. Tâ ki, budalalık edip de aldanmakta devam etmesinler...

(Paşaların Kavgası, Yayına hazırlayan: İsmet Bozdağ, s. 159)

Benim bir dinim yok ve bazen bütün dinlerin denizin dibini boylamasını istiyorum. Hükümetini ayakta tutmak için dini kullanmaya gerek duyanlar zayıf yöneticilerdir, adeta halkı bir kapana kısıtırlar. Benim halkım demokrasi ilkelerini gerçeğin emirlerini ve bilimin öğretilerini öğrenecektir. Batıl inançlardan vazgeçilmelidir. İsteyen istediği gibi ibadet edebilir. Herkes kendi vicdanının sesini dinler. Ama bu davranış ne sağduyulu mantıkla çelişmeli ne de başkalarının özgürlüğüne karşı çıkmasına yol açmalıdır. Atatürk-1926 Andrew Mango, Atatürk Syf. 447

Ayrıca, ileriki yıllarda verdiği çeşitli demeçlerde de, aslında inançlı birisi olmadığını gösteriyor Mustafa Kemal:

Atatürk'ün bilime verdiği değeri göz önüne alırsak, pratik faydası tartışmalı ve çoğunlukla akla yatkın, makul ve kabul edilebilir kanıtlar ve arüganlardan oluşmayan din kurumunu kabul etmemesi şaşırtıcı bir durum olmaktan çıkıyor. Zaten Atatürk'ün cenaze namazının camide kılınmadığı, Dolmabahçe Sarayı önünde kılınan namaz ve kısa bir Türkçe duadan sonra cenazenin kaldırıldığı artık malum bir bilgidir.

Son alıntı, hayatının sonuna yaklaştığı bir dönemden: 1 Kasım 1937... Türkiye Büyük Millet Meclisi 5. dönem 3. yasama yılı konuşması:

Dünyaca bilinmektedir ki, bizim devlet yönetimimizdeki ana programımız, Cumhuriyet Halk Partisi programıdır. Bunun kapsadığı prensipler, yönetimde ve politikada bizi aydınlatıcı ana çizgilerdir. Fakat bu prensipleri, gökten indiği sanılan kitapların doğmalarıyla asla bir tutmamalıdır. Biz, ilhamlarımızı, gökten ve gaipten değil, doğrudan doğruya yaşamdan almış bulunuyoruz.

Yukarıda saydıklarım ve internette ve kitaplarda bulunabilen bir çok başka kaynağın kanıtladığını düşündüğüm gibi, Atatürk, muhtemelen Agnostik bir

anlayışa sahipti. Şartlar gerektirdiği zaman Din'e yakın görünmüş, gerek gördüğü zaman da dinle çatışan beyanlarda bulunmuştur. Elbette ölümünden sonra Atatürk'ün düşünce biçimini, yönetim anlayışıyla uyumlu görmeyen yöneticiler, bu bilgilerin, halka öğretilmesinin önüne geçerek, Atatürk'ün bile sansürlenmesine sebep olmuşlar. Bugün, Türkiye'nin içinde olduğu ve başını dinci çıkar gruplarının çektiği gerginlikler, bu sansürcü ve çıkarıcı uygulamanın dolaylı sonuçlarıdır dersem, herhalde çok da yersiz bir tespit yapmış olmam.

Kaynak

Atatürk'ün dini görüşleri

NOT: Atatürk'ün Agnostik olduğu çıkarımı makalenin yazarını bağlamaktadır. Agnostik. ORG bu iddianın karşısında olmadığı gibi arkasında da değildir.

Agnostik. ORG SİTESİNDEN, 12.2.010

45 TARİH BOYUNCA TÜM IRKLAR TÜRKLER'İ BÖYLE GÖRDÜLER...

Ye'cüc-Me'cüc taifesi...

*Türkler'in Orta Asya 'daki yurtlarından çıkıp dünyadaki diğer ırklarla tanışmasının üzerinden neredeyse 1500 yıl geçti. Türkler, yeni tanıştıkları ve çoğu kez yenilgiye uğrattıkları bu toplumlar üzerinde bıraktıkları kötü izlenimleri, aradan geçen bunca süre içinde silmeyi başaramadılar. **Ne yazık ki, sürekli Türkler aleyhine işlemiş olan bu süreç, günümüzde de devam ediyor.***

Asya'da fetihlerine devam eden Zülkarneyn'in önünde, Arap tarihçilerinin "Türkler" dediği Ye'cüc-Me'cüc kavmi...

Yeryüzünde iftiraya uğramış insanlar olduğu gibi, iftiraya uğrayan ve topluca suçlanan milletler de var... Günümüz iletişiminin henüz hayal, görüntünün

oldukça silik, haberleşmenin açıkça sakat, bilginin düpedüz yalan, deneyin alabildiğine eksik olduğu ve eğrinin doğrudan ayırt edilemediği karanlık çağlarda örnekleri pek fazla görülen bu suçlama ve iftiralar, ayrıca milletlerin topluca sergiledikleri ve kalın çizgilerle birbirinden ayrılan karakter farklılıklarından da kaynaklanıyordu...

İftiranın asıl itici gücü korku...

Yüzyıllarca korku ve dehşet içinde yaşadığı insanlar... Doğadan korktular, ele geçiremedikleri güçlerden korktular, birbirlerinden korktular, anlamadıkları şeylerden dehşete düştüler... Başlarına ne geldiyse, nedenlerini bir türlü bilemediler. Bu yüzden de, topluca suç işledikleri halde bu suçları bazen bireylere, bazen kalabalıklara yamadılar...

İşte, böyle bir ortamda dünyaya yayılmaya başlayan Türk milleti de bu çeşit iftiralardan payına düşeni aldı... Ortaçağ'da bilinmezlik, korku ve dehşetle açılan gözler, Asya'dan kopup gelen ve birkaç defa Avrupa'nın kapılarını zorlayan bu ulusa karşı kuşkuyla doldu... Onlar "Türk" diyorlardı... Savaşçı, yerinde durmaz, zıpkın gibi bir kavimdi... Şair Faruk Görtunca, yakın zamanda bu kavmin tarifini şöyle yapmıştı:

Tarihi çevir, nal sesi, kısrak sesi bunlar
Delmiş Roma'nın kalbini mızrak gibi Hunlar
Göktürkler'i Uygurlar, Oğuzlar, Peçenekler...
Türk 'ün yüce tarihine binbir zafer ekler...

* * *

Dünya atının nalları altında ezildi
Kaç haçlı sefer göğsüne çarpınca kesildi
Bir gün gemiler dağlara tırmandı denizden
Kudretle zafer bizlere miras dedemizden...

*Ama batılılar aynı görüşleri taşıyorlardı...
"Mamma mia, gli Turchi!" (Anacığım, Türkler!)*

İkinci Çin Seddi: Silivri'den Terkos Gölü'ne duvar

Türkler kendilerini böyle anlattılar, ama batılılar aynı görüşleri taşıyorlardı... Atilla'nın altını üstüne getirdiği İtalya'da annelerin küçük çocuklarını "Mamma mia, gli Turchi!" (Anacığım, Türkler!) haykırılarıyla korkutmaları Latin dünyasında atasözü olurken; yaşlı Bizans. Avarlar, Peçenekler, İskitler ve Bulgar Türkleri'nin saldırılarından kurtulmak için canını dişine takmış savaşıyordu. Bu amaçla Bizans, 5. yüzyılda İmparator Anastasios zamanı. **Silivri'den Terkos Gölü'ne duvar çekerek** dünyaya ikinci bir Çin Şeddi hediye etmişti... Bu set bugün yok; köylüler taşlarından duvar örmüşler...

Bir sözlükten "Türkler"...

"Bir nevi taifedir ki boyları uzun, gövdeleri kıllı ve renkleri gök ve kılları kızıl ve başlarının iki yanında yüzü ve iki yanında gözü var, her birisi erkek ve hem dişi olur ve her birisi yüklü olup doğurur ve ikisi bir fili tutup yirler, henüz dahi doymazlar, begayet yürük olurlar..."

"Ahterî-i Kebir"

Ahterî Mustafa Efendi

Bir batılı Ortaçağ ressamına göre, uzun boyunlu ve boynuzlu Asya Türkleri... Cengiz Han'ın veya 4. yüzyılda Avrupa'yı alt üst ederek asırlarca unutulmayacak korkunun kaynağı olan Atilla'nın askerleri...

Türk düşmanlığı ve iftiralar sadece Batı Hıristiyanlığında mı?

Kuşkusuz, bütün bu gelenekselleşmiş "Türk düşmanı" edebiyatını yalnızca Hıristiyan batıya özgü olduğunu düşünmek safdillik olur... Tarihe baktığımızda, Ortadoğu halklarının da benzer davranışları en az batıdaki kadar sıklıkla sergilediğini görüyoruz. Türklere iftira etmek için kolları sıvayan tarihçilerin başında. 12. yüzyılda yaşamış Antakya

Yâkûbi Patriği Mikail geliyor... Mikail, bilim tarihinde ün yapmış “Vekayiname”sinde Türkler hakkında aynen şu görüşlere yer veriyor:

“Yiyeceklerini bulma ve seçme konusunda Türkler’in hiçbir kuralları yoktur. Yerde sürünen bütün yaratıkları, hayvanları, vahşi canavarları, yılanları, böcekleri ve kuşları yerler. Leşleri yerler... Yavrulayan dişilerin karınlarından çıkan uzantıları yerler... Hatta, ölmüş insanların cenazelerini bile yerler...”

İranlı Kuran bilgini Kadı Beyzâvî:

“Bunlar insan eti yemeyi gelenek edinmişler...”

Türkler’in insan eti yedikleri iftirasını sadece Antakyalı Patrik Mikail değil. 7. yüzyılda yaşamış ünlü İranlı Kuran bilgini Kadı Beyzâvî de savurmaktadır. Onun görüşü ise şöyle: 1848 baskısı “Envar-ut tenzil” isimli eserinde *“Bunlar insan eti yemeyi gelenek edinmişler...”* diyor...

Herodot

İnsan eti yeme konusunda Türk milletine yöneltilmiş iftiralar kervanına ünlü Yunanlı tarihçi Herodot da katılmaktadır. Herodot, kitabının 4. cildinin 26. sayfasında, Orta Asya’nın Aral Gölü havzasında yaşayan ve kendilerine “Mesagetler” denen İskit Türkleri’nin, yaşlanan ana-babalarını öldürdüklerini ve koyun etleri ile birlikte pişirip yediklerini anlatıyor.

İmam Hazin

Kitab-ı Mukaddes’te “Gog-Megog” ya da İslam’ın kutsal kitabı Kuran-ı Kerim’de “Ye’cüc-Me’cüc” adı ile anılan topluluğun Türkler olduğu konusunda doğuda ve batıda pek çok yazar söz birliği etmiştir... Bunların ilki, Hicret’in 8. yılında yaşamış İmam Hazin’dir... “Ye’cüc-Me’cüc”ün Türkler olduğu konusunda kesin görüşünü açıklayan İmanı Hazin. 1304 baskısı “Lubab-ut-tevil” adlı kitabında *“Bunların işi gücü dünyayı tahrip etmektedir...”* diyor ve Türkleri şöyle tarif ediyor: *“Bir kısmı çam ağacı boyunda. bir kısmı 120 arşın eninde ve 120 ar-*

şın boyunda; diğer bir kısmının bir kulağı yatak, bir kulağı yorgan yapacak kadar geniş; nihayet bir grup bir karış boyunda...” Benzer çoğu İslam eserinde de sözü geçen bu halk “tiksinti verici yaratılıştta, basık burunlu, yayvan suratlı, küçük gözlü” nitelemeleriyle tanıtılır; bu milletin Türkler olduğu ve Türkler’le savaşılmadıkça “kıyamet günü”nün gelmeyeceği anlatılır.

Şihabeddin Ahmed

“Nihayet-ül-ireb fi fûnun-il edeb” adında bir kitap yazan Şihabeddin Ahmed-in Nüveyri isimli bir Arap yazarına göre Türkler, “Ye’cüc-Me’cüc” taifesinin “Nesnas” kolundandır. Bunlar, çok uzun ve çok kısa olmak üzere iki kısma ayrılır. “Çengel gibi” tırnakları ve “canavar gibi” dişleri vardır. Çeneleri “dev çenesi” gibidir. Bütün vücutları kıllarla kaplıdır...

Yahudi tarihçi Josephe Flavius

Miladın birinci yüzyılında yaşamış Yahudi tarihçi Josephe Flavius’un “İskitler’in Ye’cüc-Me’cüc” olduklarını yazdığı ve 8. yüzyıl yazarlarından Aethicus’un “Cosmographia” isimli eserinde Türk ırkının “Ye’cüc-Me’cüc” neslinden olduğunu ilan ettiğini İsmail Hami Danişmend “Türklük Meseleleri” isimli kitabında uzun uzun anlatıyor...

Ressam Ligozzi’nin bir Türk müftüsünü betimleyen resmi..

Türkler’in Papa’sı olarak tanımlanan müftü, Şeytan’ın hocası olarak gösteriliyor...

İftiradan / Yalan yanlış bilgiden senteze

Türkler’in boyları postarını, vücutlarının kıllarını, ayak parmaklarının tırnaklarına varıncaya kadar her yerini inceleyen Türk düşmanlarının vardıkları bir nokta var: Türkler medeniyet kuramazlar... Çünkü, zeka dereceleri ve medeni yetenekleri “bir medeniyet kurmaya uygun değildir...”

Tanınmış bir batılı bilgin olan Gerard de Rialle’in, 1875 baskısı “Memoire sur l’Asie Centrale” adlı kita-

binda yazdığına göre Türkler, Moğollar gibi sarı ırka bağlıdır ve her iki ırk da “aşağılık” ve “ilkel”dir. Bunların kafaları “zeka yoksunu”, hareketleri “ağır ve kaba”dır.

20. yüzyılda yaşamış bir Alman bilgini de Rialle’le aynı görüşü paylaşmaktadır. Doğu Türkistan’da araştırmalar yaparak geçmiş parlak bir medeniyetin izlerini bulan Von le Coq isimli bu bilgin, 1910’da yayınladığı “Exploration Archeologique a Tourfan” isimli kitabında Türkler’i şöyle anlatır: **“Bu yörenin insanları Türk olamazlar. Çünkü, Türkler böyle ileri bir medeniyet kuracak yeteneğe sahip değillerdir... Belki İranlılar’dır. Bu yüzden onlara Sogdlular diyorum...”**

İster Hıristiyan batı, isterse Müslüman Ortadoğu olsun;

Türkler’e karşı oluşan bu geleneksel düşmanlığın kökenine günümüzden bakınca, tarihsel ve psikolojik nedenlerin ağır bastığı kolaylıkla fark ediliyor. Tarihin belirli dönemlerinde her iki gücün de karşısına sıkça çıkan bu “üçüncü ve yok edilemeyen amansız güç”ün neden olduğu korkunun, dünyada başka hiçbir ulusa karşı yöneltilmemiş bir düşmanlık duygusunu pekiştirdiği görülüyor.

Ancak, burada ilginç ve belki de biraz tuhaf olan bir nokta var ki, o da, bu geleneksel düşmanlığı her iki dünyanın da bilinçli bir şekilde kuşaktan kuşağa aktarması ve Türkler’in hâlâ bu ikili tavrın farkına varamaması...

Nezih UZEL

Focus 1996 Kasım

Bir Ortaçağ ressamının **hayaline** göre, savaşlardan sonra sivil halka saldıran ve düşman nesilleri kurutmak için çocukları öldüren Türkler...

Çıkarların çatışması sonucu oluşmuş düşmanlık

Türkler, binlerce yıl, irili ufaklı çeşitli devletler ve boylar şeklinde Asya’nın ortalarından Avrupa’nın

içlerine kadar yayılmışlardı... Bütün bu farklı bölgelerde, onlarla birlikte yaşamış diğer halkların kuşkusuz, bu yaman ve acımasız göçebe savaşçılarla bir biçimde ilişkisi olmuştu. Ancak, halkları ve savaşçıları karşı karşıya getiren en temel ilişki de, çıkarların çatışması sonucu oluşmuş düşmanlıktan başka bir şey değildi... Aslında karşılaştıkları her kültüre kolaylıkla uyum sağlayan Türkler, böylece eski dünyanın belki düşmanı en bol uluslarından biri, hatta ilk sırada yer alanı oldular.

Böylesine ilginç bir düşmanlık oluşumunu tarihin en eski devirlerinden bu yana, kesintilerle de olsa izlemek mümkün... Herkesin bildiği gibi bu konudaki birikim öylesine çok ki, giderek “Türk düşmanlığı tarihi”nden, sosyolojisinden, hatta kültüründen bile söz etmek olanaklı bir hale geliyor.

Türk düşmanlığının Avrupa’daki ilk izleri

M.S. V. yüzyıldaki Hun saldırılarına kadar uzanıyor. Hunlar’ın Romalılar üzerindeki etkileri öylesine derindir ki, bugün bile Yunan basını, Türkiye’yi kötüleyeceği zaman bunu hâlâ “Attila” adında odaklaştırmayı ihmal etmiyor.

Papa II. Paschalis, 1100 yılında yazdığı bir mektubunda, bütün Müslümanlar’ı “barbarorum” sıfatıyla anmış ve “Turci” olarak nitelemiştir. “Turchia” adının ilk geçtiği Latince eser ise, Alman kralı Friedrich Barbarossa’nın Haçlı Seferi’ni (1188-1190) konu alan “*Ansbert Günlüğü*”dür. Bu tarz Haçlı kroniklerin de, Türkler’in korkak olduklarından ve tabana kuvvet nasıl kaçtıklarından söz edilirken, zaman zaman da savaşçılıkları ve yiğitlikleri anlatılır. Alman asıllı Georg’a göre, “*Türkler sinsi ve kötüdür, ama yeteneklerini kullanacak kadar da akıllıdırlar...*”

16. yüzyıl Türk-Avusturya savaşları sırasında, Viyana’da kurulu olan Avrupa’nın ender matbaalarından birinde basılan, Türklerin çocukları mızraklara geçirdiklerini ve ana-babayı esir ederek atlarının

arkasından sürüklediklerini anlatmaya çalışan bir propaganda broşürü...

Türkleri bir çırpıda “insan avcısı” olarak nitelemişti.

1185-1204 tarihleri arası Bizans'ı anlatan “Historia”sı hâlâ bir başyapıt olan Bizanslı ünlü tarihçi Niketas Khoniates'in özellikle Selçuklu Türkleri hakkında yazdıkları ilk elden kaynaktır. Türkler'e alabildiğince tarafsız yaklaşan Niketas, İmparator Manuel'in yeğenlerinden biri olan Teodoros Dasiotes'in Selçuklular tarafından esir edilerek Konya'daki Selçuklu Sultanı Mesud'un yanına götürülmesini şöyle anlatır: *“Orduya av eti getireceklerine, kendileri insan avcılarına av olmuşlardı...”* Ünlü tarihçi, Türkleri bir çırpıda *“insan avcısı”* olarak nitelemişti.

‘ellerimizi kanlarıyla yıkamak için’ and içtiğimiz Haç’ın düşmanlarıdır...

“Historia”, 2. Haçlı Seferi'nden de uzun uzun söz eder. Fransa Kralı VII. Louis, 1147 Ekimi'nde Menderes Nehri'nin kıyısına ordusuyla birlikte dizildiğinde, karşı kıyıda da Türk atlıları, yayalar ve okçular çarpışma için hazır beklemektedir. Türkler ok atışlarıyla ön sıradaki Latinler'i devirmeye başlarlar. Bunun üzerine Louis ordusunu geri çeker. Ertesi sabah atının üzerinde askerlerine cesaret vermek için uzun bir söylev verir. Tabii, Türkleri uzun uzun karalayarak...

“...Karşıda, aramızda sadece bu geçit (nehir) bulunan barbarlar, kendileri ile savaşmayı çoktan beri arzu ettiğimiz ve Davud'un dediği gibi, ‘ellerimizi kanlarıyla yıkamak için’ and içtiğimiz Haç’ın düşmanlarıdır... Bu Türkleri, vahşi hayvanlar gibi sürülerinden, ülke ve şehirlerinden söküp atmalıdır... Türkler rezil olacaklar. Bu nehrin kıyısında cesetleri zaferin çok uzaktan görülen şahidi olmak üzere, ölmez zaferimizin işareti olarak tepeler teşkil edecek...” Ve savaş VII. Louis'yi haklı çıkartacaktır.

“Daha ne kadar bu milletin sillelerine katlanmak zorundayız?...”

Niketas Khoniates, Türklerle yapılan savaşları anlatmaktan yorgun düşmüş gibidir ve yeni savaşları dile getirmeye başlamadan önce, “yüreğini ferahlatan” şöyle bir yakarışı da kitabının sayfalarına eklemeyi ihmal etmemiştir: *“Tanrım, daha ne zamana kadar gözlerini, buralarda yağma ve yangınlara terkedilmiş, sana tapmayan ve sana inanmayan akılsız bir milletin istihzalarına alçakça hedef kılınmış bu topraklardan çevireceksin?... Hizmetçi Hacer’in oğullarının (Türkler) biz hür insanları köleleştirmeleri, senin kutsal kavmini mahv-ü harap etmeleri gibi anlamsız durum daha ne kadar sürecektir?... Daha ne kadar bu rezil milletin sillelerine katlanmak zorundayız?...”*

Bu konudaki diğer önemli kaynaklardan birisi de 952-1136 yılları arasını anlatan *“Urfalı Mateos Vekayinamesi”* adındaki eserdir. Urfalı Mateos, kitabının 37. bölümüne şöyle girer: *“467’nci yılın (17 Mart 1018-16 Mart 1019) başlangıcında, mukaddes Haç’a tapınan bütün Hıristiyan halk, Allah’ın hiddetine maruz kaldı. Öldürücü nefesli ejder, kasıp kavuran ateşle beraber ortaya çıktı ve ‘Ekanimi Selase’ye tapınanları vurdu. Resul ve peygamber kitaplarının temelleri sarsıldı. Çünkü kanatlı yılanlar, bütün Hıristiyan memleketlerini ateşe vermek üzere geldiler. Kana susamış yırtıcı hayvanların ilk zuhuru böyle oldu. Bu zamanda Türk tesmiye edilen barbar millet toplanıp Ermenistan’ın Vaspurakan eyaletine geldi ve Hıristiyanlar’ı kılıçtan geçirdi...”*

Bu katliam haberi üzerine Ermeniler ordularını toplayıp Türk ordugahına karşı yürür, iki ordu korkunç bir savaşa tutuşur. Mateos burada ilginç bir tesbit yapıp şöyle diyor: *“Bu zamana kadar bu cins Türk atlı askeri görülmemiştir. Ermeni askerleri onlarla karşılaşınca, onların acaip şekilli, yaylı, kadın gibi uzun saçlı olduklarını gördüler...”* Düşmanlarının gücü

karşısında şaşkına dönem Ermeniler geri çekilirler. Türklerin durumunu Kral Senekerim'e anlatırlar. O da öylesine kederlenir ki, yemez, içmez, sabahlara kadar uyumaz. Durmadan azizlerin yazı ve sözlerini inceler. Sonunda bu yazılarda, Türk askerlerinin ilerleyecekleri devri görür ve yeryüzünün tahrip edileceğini anlar.

Hamin oğulları olan Türk milleti ...

Kralın okudukları, Aziz Ermeni Katolikosu Büyük Nerses'in, Hıristiyanların başına gelecek felaketleri sıralayıp, her kötülüğün "Ham'ın oğulları olan Türk milletinin eliyle birer birer husule geleceğini" anlattığı yazılardır. Nuh'un oğullarından olan "Ham", babasına karşı isyankar olmuş biridir ve bu nedenle hem kendisi hem de ondan türeyenler tüm tektanrılı dinlerin mitolojisinde lanetli kabul edilmişlerdir.

503 tarihinde (8 Mart 1054-7 Mart 1055), Büyük Selçuklu Sultanı Tuğrul Ermenistan üzerine yürümüş ve Mandzgert (Malazgirt) şehrini kuşatmıştır. Ne var ki Sultan, uzun uğraşlara rağmen kenti alamaz. Sonunda Malazgirtliler, mancınığa bir domuz koyup Sultan'ın ordusunun içine fırlatırlar ve hep bir ağızdan: *"Ey sultan bunu kendine karı yap, biz de Mandzgert şehrini cihaz olarak sana veririz"* diye bağıarak hakaret ederler. Çok değil, 16 yıl sonra Tuğrul'un kardeşi Alpaslan, Mateos'un Luka İncili'nden yorumlayıp *"Türklerin gelişini deprem, sel, güneşin kararması gibi beliren korkunç alametlerle"* anlatışında olduğu gibi, Malazgirt'i 1071 yılında bir gün içinde alır ve kardeşi Tuğrul'un öldüğü sırada yapmış olduğu vasiyeti yerine getirmek için, bütün şehir halkını kılıçtan geçirir...

ABD'de Ermeniler'in Türkiye'deki Ermeni katliamına karşı kamuoyu oluşturmak için dağıttığı el ilanları.

Trajikomik bir vahşet

Johannes Schiltberger, 1381'de Münih'te doğan, Niğbolu Savaşı sonunda Osmanlılar'a esir düşen, ama yaşı 16 olduğu için hayatı bağışlanan bir Alman'dır.

Yıllarca çeşitli Türk hakanlarının saraylarında gözde ve özel bir esir olarak yaşayan Schiltberger, “*Türkler ve Tatarlar Arasında, 1381-1440*” isimli eserinde Timur’un Şam kentini alışıını anlatır. Olay yalnızca Schiltberger açısından değil, Türkler için de oldukça trajikomik bir vahşettir:

Timur kenti alınca, kadı gelip hakanın ayaklarına kapanır, kendisi ve diğer hocalar için merhamet diler. Timur da, hocaların camide toplanmalarını emreder. Bunun üzerine kadı, kendi ailesini ve tüm hocaları alıp camiye gider. Ama bu arada fırsattan istifade bazı kurnaz kişiler de içeriye dalar, Balık istifi dolan camideki insanların sayısı 30 bine ulaşmıştır. Esir yazar, öykünün gerisini şöyle anlatıyor: “*Timur, cami dolunca kapıların kapanmasını emretti. Sonra caminin etrafına odunlar yığıldı ve ateşlenmesi emredildi. Camideki bütün insanlar öldü. Ayrıca, adamlarından her birinin kendisine bir adamın kellesini getirmesini emretti...*”

Türkler, tüm Hıristiyanların gözünde ister Müslüman olsun isterse şaman, hepsi “putperest”di.

Günümüzde bile pek yıkılamayan bu inanç, özellikle eski çağlarda gerçek bir önyargı anlamına gelmekteydi. Kanuni döneminde İstanbul’da dört yıl kalan Manuel Serrano adında bir İspanyol, günlük yaşamı ayrıntısına kadar anlatmıştı. Erkeklerin çok eş almaları, haremleri, kıskançlıkları, kadınların yaşam boyu kafeste yaşaması ve İslam’ın bu konudaki belirleyici tavrını şöyle yorumluyordu: “*Ne yaparlarsa yapsınlar, yine de şeytanın peşine takılıp cehenneme gideceklerine göre, biraz dünyadan kâm almalarını hoş görmek gerekir...*”

Osmanlıların asıllarını anlatan bir kitap sayfasında, batılı bir ressamın **hayaline** göre Avrupa feodal devirlerinin giysilerine benzer üniforma taşıyan bir Türk askeri.

Türkler, özellikle Hıristiyan kilise adamlarının gözünde “Tanrı’nın Cezası” olmuşlardı.

Ünlü reformcu Martin Luther (1518), bir makalesinde Türkleri “*Tanrı’nın kırbacı*”na benzetiyordu ve onlarla ilgili olarak, “*Türklere Karşı Savaş (1528)*” ve “*Türklere Karşı Duaya Çağrı (1541)*” adlarında iki küçük kitap yazmıştı... Luther’e göre “*Türk ordusu şeytanın ordusuydu*” ve “**Bugün Türklerin ayakları altında ezilip inleyen Hıristiyanlar, zamanı gelince onları yargılayıp cezalandıracaktı...**”

Hammer: “inançsız, acımasız, eli kanlı ve kutsal yerlere karşı saygısız”

Tarih yazarlarına göre de Türkler tüm kötülükleri taşımaktaydılar. Yansızlığı ile tanınan tarihçi Hammer bile, Rodos’un fethini anlatırken, Türkleri, “*inançsız, acımasız, eli kanlı ve kutsal yerlere karşı saygısız*” şeklinde nitelemişti.

Habsburg Hanedanı krallarında “Düşman Türk” imgesi

Rönesans ve Aydınlanma (XV-XVIII yy’lar arası) dönemlerinde ünlü Habsburg Hanedanı krallarında ve yöneticilerinde özel bir tür “*Düşman Türk imgesi*” vardı. Bu yaklaşım, günümüz tarihçilerinden Maximilian Grothaus’un konuyu özellikle araştırmasına neden olacak kadar çok yönlüydü. Habsburglar’ın bu tarihlerde tümüyle söyleneceye dayalı “*Düşman Türk*” imgesi, tarihçi Maximilian’a göre şu dört kaynaktan beslenmekteydi: “Askeri tehditlerden kaynaklanan Türk imgesi”, “*İslam Peygamberi ve Türk imgesi*”, “*Kafir, katil, şehvet düşkünü Türk imgesi: Tanrının kırbacı*”, “*Türklerle savaşta yardımcı olan tanrı, Meryem ve azizler*”...

Shakespeare de payına düşen kadar katkıda bulundu.

Batıda yüzyıllar boyu değişmeyen, klasikleşmiş bir moda akım şekline bürünen “Türk düşmanlı-

ğı"na Shakespeare de payına düşen kadar katkıda bulundu. Ünlü ozanın "IV. Henry" adlı oyununda tahta çıkan Kral, halkına şöyle sesleniyordu: "*İngiliz sarayı Türk sarayı değil. Ben Murat değil, Henry'im Henry!*" Kardeşlerini öldürmeyeceğini söyleyerek övünen Henry, söylevini, "*İstanbul'a varıp Türk'ü sakalından asacağım*" diyerek sürdürüyordu. Yine Shakespeare, "Kral Lear" isimli eserinde de Türkleri "kadın düşkün" olarak karalamıştı.

"...Türklerle savaşmak ve onları yok etmek zorundayız..."

Osmanlı Devleti'nin yöneticileri, 1839'da "Gülhane Hattı", 1859'da da "Islahat ve Tanzimat Fermanları" ile kendini Avrupa'ya kabul ettirmeye çabalıyordu. Ne var ki, Katolik Kilisesi kardinallerinden Newmann da, aynı tarihlerde Liverpool'da "Türk Tarihi" üzerine konferanslar vermekteydi. Kardinal Newmann, verdiği üçüncü konferansta konuyu şu cümlelerle adeta temelden özetlemekteydi: "*Türklerin savaş gücünü inkar etmiyorum. Ama işte bu güç, onları, iman ve uygarlığın amansız düşmanı yapıyor. Onun için Türklerle savaşmak ve onları yok etmek zorundayız...*"

İrfan UNUTMAZ

Focus 1996 Kasım

46 FEVZİ GÜNENÇ, "TATÜRK BUDUR" ADLI ÇALIŞMAMIZI ÖZETLİYOR:

Eren Bilge'den Atatürk Dersleri 1 KEMALİZM NEDİR, NE DEĞİLDİR?

Eren Bilge'nin arda arda yayınladığı 25 kitabından sonra e-kitap olarak hazırladığı "Atatürk Budur" adlı eseri beni son derece etkiledi.

Kitaptan kimi seçkileri sizlerle paylaşmak istiyorum. Önce kitapta yer alan konu başlıklarından seçmeler yapmak istedim.

Aslında konuların hiç birisi atlanacak gibi değil ama sonuç olarak bir karışık bir köşem var ve bu köşede bir kitabın tamamını tefrika edebilmem olası değil.

Ancak sizinle bir konuda uzlaşabiliriz. Eğer konular sizin fazlasıyla ilginizi çektiyse... Kitabın tümünü okumak istiyorsanız... O zaman Sayın Eren Bilge'nin iletisi adresinden isteyin, "Atatürk Budur" e-kitabı size de yollasın. İşte iletisi adresi: hayri@tabularatalanayalanabalta.com

Atatürk Budur kitabı ağırlıklı olarak Atatürk'ün dine, özellikle de İslamiyete bakışı ağırlık kazanıyor. Ancak dinsel konular benim ilgi alanım dışında kaldığı için o bölümleri atladım. Bu bakımdan yazarından ve okurlarından özür diliyorum.

Şimdi kitabın din dışında kalan içeriğini belirleyen ana başlıkların bir bölümüne bakalım:

Kemalizm Nedir? Kemalizm'i Oluşturan Nedenler... Kemalizm Nerelerde Kullanılmıştır? Atatürkçülük Nedir? Sınıf Mücadelesi, Atatürk Devrimi'nin Yaptıkları Ve Yapamadıkları; Bursa Söylevi... Kadınlarla İlgili Görüşleri; **Atatürk Diyor ki...** İnsanları Birbirine Boğazlatmak Üzüntü Vericidir; Atatürk'ün Sofrası; Atatürk'e Hakaret Eden Köylü; Atatürk de Ağlardı; İngiliz Konsolosunu Azarlaması; İngiliz Amirali İle Konuşması; Atatürk Ölümü Üzerine Yabancıların Söyledikleri; Bunları Biliyor muydunuz? Atatürk Budur İşte! Atamız Sayesinde Ne Kadar Rahat Uyuyoruz ki Hâla Uyanamadık?

"KEMALİZM NEDİR?"

Kemalizm bir "Çağdaşlaşma Modernleşme" ideolojisidir.

Kemalizm, Milli Hâkimiyet prensibine dayalı bir Demokratik Ekonomik Kalkınma ve Modernleşme İdeolojisidir.

Kemalist İdeolojinin en önemli niteliği, "Akılcı

ve Bilimci” olmasıdır. Bunun anlamı ise “Milli”, “Milletlerarası” sorunlara duygusal ve dogmatik açıdan ve peşin hükümler ve kalıplara değil, akılcı, bilimci ve faydacı bir yaklaşımla eğilmektir.

Bu konuda en başta belirtilmesi gereken nokta “Kemalizm” in katı bir “Doktrin” olmadığıdır. Esasen, bizzat Mustafa Kemal’in hareket ve dinamizmi önlediği gerekçesiyle çağın Marksizm - Leninizm, Faşizm, Nasyonal Sosyalizm gibi dogmatik, katı ve totaliter doktrinlere karşıdır.

Bu nedenle “Kemalizm” ile ifade ettiğimiz görüş, Modern Türk Devleti’ nin kuruluşunda temel olan ilke uygulamaların bütününe ortaya çıkardığı davranış ve hayat tarzı anlamındaki pozitivist, akılcı, deneye dayalı, faydacı bir ideoloji”dir.

Bu anlamda olmak üzere, çağımızdaki siyasal ideolojileri “totaliter” ve “demokratik” olarak ikiye ayırmak adet olmuştur. “Marksizm - Leninizm” sol’ un “Nasyonal Sosyalizm - Faşizm” ise sağ’ ın, hoşgörüsüz ve totaliter ideolojileridir.

Aralarında “demokratik sosyalizm” de bulunmak üzere, siyasal yelpazenin “ortanın solu”ndan “ortanın sağ”ına kadar yer alan tüm çağdaş ve sosyal adaletçi, hürriyetçi rejimlerin “demokratik” olan ideolojilerinin temeli “dogmatizm” değil, “rasyonel ampirizm” veya “faydacılık”dır.

Eren Bilge’den Atatürk Dersleri 2 DOGMATİZM’E KARŞI BİR BAŞKALDIRMA HAREKETİDİR KEMALİZM

Kendine akıl ve bilimi mürşit olarak kabul eden ve ayrıca 1789 Fransız İnsan ve Vatandaş Hakları Beyannamesinin “Milli Hakimiyet” ilkesinden ve İnsan Hakları anlayışından esinlenen Kemalizm “dogmatik” yada “totaliter” ideolojiler arasında değil; “rasyonalist”

ve “pragmatik” olan “demokratik” ideolojiler arasında yer almaktadır.

Bilindiği gibi, faşizmin “millet”, “devlet”, “lider” ve “ırk”; “Marksizm - Leninizm” ise, “sınıf” ve “sınıf kavgası” gibi değişmez ve dolayısıyla “dogmatik” kavramlara dayanmasına karşın, “Pragmatizm”, “mutlak gerçek” yerine, “deney”e; yani akıl ve bilimin gözlem ve bulgularına dayanan ve dolayısıyla zaman içinde değişen gerçekleri kabul eder.

Mustafa Kemal 1920 ve 1930’ların Komünist ve Faşist doktrin uygulamalarını görmüş, fakat bunları reddetmiş bir liderdir.

Atatürk katı bir parti programı içinde doktrin oluşturmak yerine, bu işi akıl ve bilimin önderliği altında Türk Toplumunun ihtiyaçlarına göre oluşturma yolunu seçmiştir.

Kurtuluş Savaşından sonra Türkiye Cumhuriyeti adı ile oluşturulan yeni Türk devleti’nin dayandığı “Atatürk İlkeleri”nin Cumhuriyetçilik, Milliyetçilik, Halkçılık, Laiklik, Devletçilik ve Devrimcilik gibi çeşitli ideolojik ilkelerden oluştuğu ve “Altı Ok” olarak sembolleşen bu ilkelerin özellikle tek parti döneminde “Kemalizm” olarak adlandırıldığı bilinmektedir. Fakat ideoloji olarak Kemalizm bunlardan ibaret değildir.

Hiç şüphe yok ki, Türk Toplumunun ihtiyaçlarından doğan bu ilkelerin yalnız sözlük anlamı ile tanımlanması mümkün değildir. Bunlar Atatürk tarafından hem sözle hem de uygulama ile belirlenmiştir.

Ayrıca bunları birbirinden çözüp ayırmaya tek tek değerlendirmeye girişmek büyük yanlışlık olur. Bunlar, bir bütünü oluşturan unsurlardır.

İşte bu uyum, bütünlük ve tutarlılık “Kemalizm” dediğimiz dünya görüşünü ortaya çıkarır.

Dogmatizm’e karşı bir başkaldırma hareketi ve akılcılık demek olan Kemalizm, sürekli çağdaşlık ve ilerencilik demektir. Esasen, önce Liberalizmin, daha

sonra da “Marksizm - Leninizm” in uğradığı bunalımlar karşısında çağımızda “katı ve dogmatik” ideolojilerin sona ermesinden dahi bahsedilmiştir.

Nitekim 1960’ların başında, devrin Sovyet lideri Kruşçev’in Marksist-Leninist Dogmatizm’ine “Pragmatik” bir yaklaşımla yaptığı değişiklikleri “revizyonizm” olarak suçlayan Çin yöneticileri, Mao’nun ölümünden sonra “Dogmatizm”den “Pragmatizm”e yönelik uygulama içine girmişlerdir.

Kemalizm’in bir ideoloji olmadığını ileri sürenlerin başında Türk Toplumunda bir “ideolojik boşluk” yaratmak ve bu boşluğu yabancı ve temsilcisi oldukları ideolojilerle doldurmak isteyenler gelmektedir.

“Kemalizm düşmanları” olan ve “Marksizm ve Leninizm”den “Nasyonal Sosyalizm”e, Kapitalist Liberalizm’e, Teokrasi’ ye kadar değişen “çağ dışı” dogmatik ve totaliter ideolojileri savunan bu gibi kimselerin, “Kemalist Atatürkçü” ideolojiyi inkâr veya tahrif etmek suretiyle Türk Toplumunda bir ideolojik boşluk yaratmak tabii karşılanmalıdır.

Ne var ki, “Kemalizm - Atatürkçülük’ ün bir ideoloji olmadığını düşünen bazı kimseler ise, ideolojiyi sadece “katı ideoloji” anlamakta, çağımızda dogmatik ve totaliter ideolojiler karşısında “Pragmatik ve Demokratik” ideolojilerin yer aldığını ve bir “hayat tarzı” anlamındaki bu tür ideolojiler arasında Kemalizm’ in yer alabileceği gerçeğini ya bilmemekte veya gözden kaçırmaktadırlar.

Eren Bilge’den Atatürk Dersleri 3 KEMALİZMİ OLUŞTURAN NEDENLER

Mustafa Kemal’i kendinden önce gelmiş reformculardan ayıran nokta; Tanzimat Hareketi gibi sadece kanun ve yönetim alanında kalmayıp, bütün hayatı içine alan bir değişiklik istemesiydi. Memleketin

siyasi yapısını değiştirmek, halkı uyandırıp, onu Fransız İhtilali ile doğan ve Batı Avrupa'nın birçok ülkesinde gelişen Milli Hâkimiyet kavramına çekmek istiyordu.

Böyle bir değişiklik pek çabuk olmayacaktı. Mustafa Kemal bunun da sebebini biliyordu. Gücünü tartışmadan değil, tahakkümden düşünce hürriyetinden değil, kayıtsız-şartsız itaatten alan “dinsel kuvvetler”, demokrasinin yerleşmesine karşı koyacaklardı. Onun için Mustafa Kemal, siyasi devrimi her şeyden önce, bir “inanç devrimi” olarak görüyordu.

Kurtuluş Savaşımızın askeri yönü sona erip, vatan toprakları dış düşmanlardan temizlenince, başta bilgisizlik, yoksulluk ve geri kalmışlık olmak üzere, bütün iç düşmanların tüm güçleri ile ayakta kaldığı ve ülkemizin çağdaş milletler düzeyine çıkarabilmek için çok şeyler yapmak gerektiği görüldü.

Bunun için, öncelikle, toplumda uyanmış bulunan “millet olma bilinci”ni pekiştirmeye lüzum vardı. Yüzyılların birikimi olan yanlış inançlar ve anlayışlar yüzünden, milletimiz bu bilinçten oldukça yoksun bir seviyede kalmıştı.

Öyleyse, belirgin ilkeler üzerinde yeni bir devlet yapısının kurulmasına ihtiyaç ortadaydı. Bu da, millet olma bilincinin uyanık tutulmasına bağlıydı. Böylece, Türk Toplumunun adı: “Yeni “Türk Devletinin adı “Türkiye Cumhuriyeti” olarak belirmiş, Kurtuluş Savaşından sonra, Türkiye Cumhuriyeti adı ile ortaya çıkan yeni Türk Devleti'nin dayandığı Atatürk ilkeleri ve fikirleri olarak gelişmiştir.

KEMALİZMİ OLUŞTURAN NEDENLER:

Cumhuriyetçilik, Milliyetçilik Halkçılık, Laiklik, Devletçilik ve Devrimcilik olarak ifadesini bulan bu ilkeler, bir bütünü oluşturan ve “ortak özellikleri” bulunan ilkelerdir.

Atatürk ilkeleri Türk Toplumunu'nun ihtiyaçlarından doğduğundan, bunlarda baskı, taklitçilik veya özenti yoktur.

Bu ilkeler yalnız sözlük anlamıyla tanımlanamaz. Zira bunlar Atatürk tarafından hem sözle, hem de uygulama ile belirlenmiştir. Bu ilkeler bir bütünü oluşturan unsurlar olduğuna göre, bunları tek tek değerlendirmeye girişmek yanlış olur.

Bunların sağladığı uyum ve bütünlük "Kemalizm" dediğimiz Dünya görüşünü ortaya çıkarır.

Kaynak: Demokratik Kitle Örgütleri Birliği Platformu Gn. Başk. Berham Şahbudak (Mak. Müh.)

Eren Bilge'den Atatürk Dersleri 4 ATATÜRK İHTİLALİ

Bir grupta bir tartışma esnasında bir arkadaş aynı Kentel gibi atıp tutan birine 7 belge sundu. Hepsinde Kemalizm resmen yazılı idi. Öyle ikinci el ani veya soylentiyle bu is olmaz. Arkadaşın sunduğu belgeler aşağıda. "Bilgi sahibi olmadan fikir sahibi olma."

gerçek acımasız.

1-) 1935 CHP kurultayı sonucu Atatürk'ün konuşmasından sonra kurultayca onaylanan program giriş kısmı.

"yanlış birkaç yıl için değil geleceği de kapsayan tasarılarımızın ana hatları burada toplu olarak yazılmıştır. partinin güttüğü bu esaslar Kemalizm prensipleridir."

Kaynak: CHP, 1935, cumhuriyet halk partisi programı, Ulus basımevi/Ankara,

2-) Mustafa Kemal Atatürk'ün el yazısıyla 1937 de 1939 kurultayı için hazırlanan tüzük taslağı "bunlardan Başka, 1935 kurultayınca saptanan fikirler de bu programa ulanmıştır. Partinin güttüğü bütün bu esaslar Kemalizm prensipleridir."

Kaynak: Anıtkabir arşivi dosya no: 1091. Ayrıca Fotokopisi D. Perinçek Kemalist devrim 3 belge 4 sf 110-111. da yayınlandı.

3-) 1939 da kabul edilen sadece giriş kısmı 1937 taslağından alınan CHP programı yalnız birkaç sene için değil istikbale de şamil olan tasavvurlarımızın ana hatları burada toplu yazılmıştır. Partiye esas Olan bütün bu prensipler (Kemalizm) yoludur.

Kaynak: CHP, 1939, Cumhuriyet Halk Partisi programı, Ulus basımevi. Ankara,

4-) 1937'de Atatürk locasından dinlerken başbakanın 7 defa Kemalizm sözünü kullandığı meclis konuşmasında kullandığı "bu yalnız Kemalist rejimin fikirlerde ve düşünce tarzında başardığı muazzam inkılâbın değil Türk tüccarına, adı bu memleketin en yüksek idealinin sinonimi olan şef tarafından verilmiş en şerefli en büyük ve o nispetlerde mesuliyetli milli vazifenin ifadesidir.

Kemalist rejimi, mülkiyet, ferdi mesai ve çalışma kıymetini, ekonomik politikasının esasi olarak almaktadır. Kemalist rejim, ekonomiyi bir teknik diye kabul etmektedir.

Kemalist rejimi milli menfâate uymayan, devamlı bir şahsi menfâat kabul etmemektedir ve etmeyecektir.

Kemalist rejimin karakteri, yapıcı ve yaptırıcı olması ve bazı memleketlerde olduğu gibi mevcut çeşitli sınıflar menfâati arasındaki mücadeleleri uzlaştırmak değil, umumi ve ferdi çalışmaya ve menfâate hizmet gayesini gütmesidir.

Kemalist rejimde okul yalnız (mecburi ahkam) değildir.

Büyük tarihimiz büyük milletimizin her ihtisas sahasında en büyük adamları yetiştirmiş olduğunu Gösteriyor. Bu kabiliyet kanı damarlarımızdadır."

Kaynak:<http://www.tbmm.gov.tr/ambar/hp9.htm>

5-) 15 eylül 1937 de Mahmut Esat Bozkurt tarafından

yazılan ve ancak 9 mart 1940 ta İstanbul üniversitesi tarafından bastırılan ve kaynak yayınları tarafından tekrar basılan -Atatürk İhtilali- kitabının ek 15 kısmında 226-229 saf arasında bulunan -yeni rejimler arasında mukayese,

Kemalizm, Komünizm Esasları, Milli Sosyalistlik, Kemalizm Ve Komünizmin Ayrılıkları, Kemalizm Ve Milli Sosyalizmin Ayrılıkları.

Eren Bilge'den Atatürk Dersleri 5 KEMALİZM VE FAŞİZM'İN AYRILDIKLARI NOKTALAR

Kemalizm Ve Faşizm'in Ayrıldıkları Noktalar başlığıyla yapılan tartışmalar.

6-) Hatay Başbakanının bağımsızlıklarını kazanmaları üzerine Mustafa Kemal'e hitaben yazdığı konuşmada Başbakanı'nın "programımızın ruhu ve esası Kemalizm rejimi ve bütün icabetidir. "sözleriyle başlar.

Kaynak: Kocatürk, 1988, Atatürk ve Türkiye Cumhuriyeti kronolojisi.TTK yay. Ankara, s 625.

7-) 1934-1939 arasında iki ayda bir kültür bakanlığının çıkardığı "la turqie kemaliste" dergisi milli kütüphanede okuyabilirsiniz. Bu dergide Kemalizmli ilgili basılan makalelerin referanslarını yazmaya gerek bile yok, adres aşağıda giden okur.

<http://kitap.mkutup.gov.tr:4500/aleph/tur/nlt/nlt/nlt/find?find->

Simdi ya gerçek belge ya da dedikodu. Sonuçta belgeye ve gerçeğe göre düşünce üretmek yerine bir şeye koru körüne inanıp yalan yanlış konuşmak iste mesele burada.

Rafta Suna Kili'nin "Cumhuriyet Halk Partisinde Gelişmeler" isimli bir çalışmasının 521 sayfalık 1976 baskılı Boğaziçi üniversitesi yayınları'ndan bir kitabı var.

Suna Kili'nin bu kitaba kaynaklık eden çalışması 1969 yılında Robert Kolej döneminde Kemalizm adı altında İngilizce olarak daha dar hacimde basılmıştı.

Kemalizm, bütün bir ömür öğrenmeye çaba verdiğimiz bir kavramı hala kavrayamadığımız çok açık. Tüm öbeklerde, adına kurulmuş derneklerde bu kavram üzerine küfürlü kavgalar yapıyor.

Büyük Larouse'da Kemalizm sözcüğüne bakıyorum: (Mustafa Kemal'in adı ve fr. Son ek 'isme'den). Atatürkçülük'ün eş anlamlısı" hepsi bu kadar.

TÜRK RÖNESANSÇI

Suna Kili'nin kitabına girmeden önce elime yeni geçen S. Eriş Ülger'in "Türk Rönesansçı" adlı kitabının 76 - 77. Sayfalarında Kemalizm ile ilgili tespitlerini aktarmak istiyorum.

"İlk defa 1918'de Amerikalılar tarafından kullanılan Kemalizm sonradan Mustafa Kemal ve arkadaşlarına karşı olan padişah ve İngilizler tarafından Mustafa Kemal'e ve yaptıklarını karalamak ve küçümsemek için kullanılmaya başlandı. Daha sonraları kasıtlı olarak Atatürk karşıtları tarafından zaman propaganda amacıyla kullanılır oldu.

Ancak özellikle dış basında Türkiye'den ve özellikle de Mustafa Kemal Atatürk'ten söz edilirken konuya olumlu yaklaşıyorsa çoğunluk gazi veya Atatürk Türkiyeci ya da Mustafa Kemal olumsuz yaklaşıyorsa kemal, Kemalist Türkiye veya Kemalizm gibi terimler kullanılıyordu. Mustafa Kemal sanki bugünleri görmüşçesine bir gün konu ile ilgili olarak Bozok mebusu Salih Bozok bey'in sorduğu suale su cevabi verir:

"Çocuk, ne beni düşüncelerimi benimseyenler Kemalist, ne başardığımız devrimler Kemalist devrimlerdir, ne de benim düşüncelerim Kemalizm veya Kemalist ideoloji adı altında doktrinleştirilebilir.

Biz bir savaş kazandık. Savaş alanlarında kazandığımız zaferi yaptığımız devrimlerle taçlandırdık. Daha da yapacağımız çok şey var. Ancak kazandıklarımızın ve yaptıklarımızın tümü Türk ulusuna aittir. Her şeyi onun zeka ve maharetine ve çalışkanlığına güvenerek yaptık. Doğrusu budur.

Eren Bilge'den Atatürk Dersleri 6 **“BİZ, KENDİMİZE BENZERİZ”**

Ben arkamda dondurulmuş, kalıplaştırılmış, değişmez doktrinler bırakmıyorum. Aksine yaptığımız ve yapacağımız devrimlerin tümü gelişmeye ve yenileşmeye açıktır. Açık da olmalıdır.

Şayet yaptıklarımız için Kemalist devrim, sizlere Kemalist denir, benim ulusumun yücelmesi ve yükselmesi için savunduğum düşüncelerim Kemalizm adı altında doktrin olarak sunulursa , ulus bundan çok zarar görür.

Benim düşüncelerim hiçbir zaman kalıplaştırılamaz. Çünkü ben ulusuma medeniyeti ve onu yakalayabilmesinin yollarını gösteriyorum. Medeniyet de düne bakmakla veya günü yaşamakla elde edilemez. Medeniyet bilimin yolundan geçer. Öyleyse medeni ulusların ne doktrinlere, ne de kalıplaşmış yaptırımlara ihtiyacı vardır.

Benim söylediklerim ve bizim yaptıklarımız ulusumuzun medeni uluslar arasındaki yerini alması içindir.

Gerçekçi, akıllı, mantıklı ve bilimsel düşünmeyen ulusların medeni alem içinde hem yerleri hem de şansları yoktur. Medeni toplum olma şansları ise hiç yoktur.

Suna Kili'ye dönecek olursak, Suna Kili, söze insanımızın özgülüşmesinden başlıyor ve şu tespitleri yapıyor:

“Özgür insan, sadece ekonomik, sosyal güvenliğe, eğitim olanaklarına, toplumda çeşitli fırsatlara sahip insan değildir.

Özgür insan aynı zamanda, siyasal özgürlüklere, siyasal seçeneklere ve insan olması nedeniyle ona kişiliğini, insanlığını sağlayan tüm özgürlüklere sahip insandır.

Bu nedenle modernleşmeyi sadece kavramlar, araçlar, en önemli alanlar, öncelik taşıması gereken aşamalar gibi açılardan ele almak konuya uzaktan bakıp, bilimselliği sadece bu yönde aramak, modernleşmenin temel aracı olan özgür insanın dogması, yasaması, gelişmesi konusunun zaman zaman gözden uzak tutulduğunu kanıtlar niteliktedir.

Özgür insan, siyasal, sosyal, ekonomik özgürlüklere, eğitim ve kültür olanaklarına sahip insandır.

Demek oluyor ki, çağdaş özgürlük kavramı ekonomik ve sosyal veya sadece siyasal içeriği olan bir kavram değildir. İnsan bütün bu kavram ve değerlerin hepsinin önemliliği üzerinde durulan ve bunların öngördüğü koşulların, olasılıkların varolduğu bir toplumda gerçek özgürlüğüne kavuşur” Kaynak: Suna Kili, S. 11-12)

“BİZ BİZE BENZİYORUZ”

1921 Anayasası'nın getirdiği sistem üzerinde yapılan eleştirilere: “demokrasiye benzemiyormuş! Sosyalizme benzemiyormuş, hiçbir şeye benzemiyormuş! Efendiler, biz bize benziyoruz efendiler!” (Suna Kili, S. 38)

“Jön Türkler, anayasal ve parlamenter sistemin taraftarı olarak iktidara geldiler, fakat zamanla iktidarı askerlerin elinde topladılar.

Bunun sonucu olarak ordunun birliği ve siyasal sistemin anayasa yönü büyük zarar gördü. Kemalist hareket ise bir askeri çıkışla başladı, fakat güçlü bir

sivil temele oturmak için çok uğraştı.

Kurtuluş savaşında sadece en güç koşullar altında askeri başarılar elde etmekle kalmadı, aynı zamanda Türkiye'ye ilk gerçek tartışmalı (meclis) hükümet sistemini kazandırdı." (Dankwart a. Rustow-s.k. 39)

Eren Bilge'den Atatürk Dersleri 7 "HALKÇILIK HALK İÇİN KANUN YAPMAKTIR."

"Bu memleketi bu istikamete sevk ederken daima muteber ve mevzubahis olan ekseriyettir. Bu milletin ekseriyeti bizimle olursa fırka deyiniz, ne dersiniz deyiniz, yürütmek mümkündür. Ekseriyet beraber değilse, grup deyiniz, heyet deyiniz, buna istinaden inkılâpta muvaffakiyet mümkün olamaz." (s k. 43)

"Türkiye'de anayasa sisteminin temelinde meclis üstünlüğü geleneği yatar.... 1961 anayasası yapılırken, kurtuluş savaşının ilk Anayasası'ndan beri kırk yıl geçmiş olmasına rağmen, gelenekten tam anlamıyla uzaklaşmamıştı.

Zaten bu gelenek öyle güçlüydü ki, 1924'te, Türk devletinin ikinci anayasası yapılırken de, Mustafa Kemal'in istediği fesih hakkı, yani meclisi dönem sonundan önce yürütme organının kararıyla seçime yollayabilme yetkisi kesinlikle reddedildi. Meclis zafer sonrasında güçlü adamına bile bu yetkiyi vermedi." (s k. 51)

"Atatürk'ün bağımsızlık savaşında ortaya attığı, 'hakimiyet kayıtsız şartsız milletindir.' sözünde büyük bir devlet mirasının o devleti vücuda getiren millete devri söz konusuydu." (s. 52)

"Gerçekleri korkmadan karşılayabilmiş olan bu meclis, dünya tarihinin ideolojik ihtilaller döneminde iş basındaydı. Millet, halk, köylü.... Hem bir hareket, hem de bir varis noktasıydılar. 'Halkçılık halk için kanun yapmaktı.' (Tarik Z. Tunaya. S. 55)

“Biz memleketimiz dahilindeki gezilerimizde, teşkilât-i milliyemizin mebde-i hakikiye, ferde kadar indiğini ve oradan tekrar yukarıya doğru hakiki taazzuvatın başladığını kemâli şükranla vasıl olduğunu iddia edemeyiz. Bunun için sureti mahsus ada aşağıdan yukarıya tekrar bir taazzuvun hukuki gayesine sureti mahsus ada sarfı mesai etmemiz bir vazifeyi milliyete vataniye telâkki edilmelidir.” (S. 58)

“Türkiye'nin sahib-i hakikisi ve efendisi, hakiki müstahsil olan köylüdür. O halde herkesten daha çok refah, saadet ve servete müstahak ve layık olan köylüdür. Binaenaleyh, Türkiye büyük millet meclisi hükümeti'nin siyaset-i iktisadiyesi bu gaye-i asliyeyi istihsale matuftur.” (s..68)

“Bu savaş bütün halkın, bütün sınıfların işbirliğiyle kazanılmıştır. Bu savaş bir sınıf çatışması görüşünde dayanmamıştır.” (S. K. 68)

“Kemalist devrimin kökeninde sınıfsallık aramak, onun gerçeklerine sırt çevirmek demektir. Kemalist devrimin temelinde Kemalist halkçılık anlayışı yatar. Dinamik bir halkçılığa dayanan Kemalist devrim bu nedenlerden dolayı sınıfsal açıdan çok halkçılık, halk yönetimi ve çağdaşlaşma gibi kendi ilkeleri çerçevesinde ele alınmalıdır.” (S. 69)

“Halkçılığın gerçekleşmesi için köklü sosyo-ekonomik devrimlerin yapılması lâzımdı. Kemalist görüş fikir düzeyinde bunun gerekliliğini benimsemiştir. Fakat uygulamalar yeterli ve geniş kapsamlı değildir. Atatürk ve onun devrimci kadrosu Osmanlı devleti yerine Türkiye cumhuriyeti'ni kurarak büyük bir rejim değişikliği sağlamış, Türk devletine yeni bir kimlik getirmiş ve birçok önemli devrimler yapmış olmalarına rağmen geleneksel toplumdan modern bir topluma geçişte önemli bir aşama olan sosyo-ekonomik alanda köklü devrimleri sağlayamamışlardır.” (S. 69)

“Dahil olduğumuz halk devrinin, milli devrin milli tarihini de yazabilmek için kalemler, sapanlar olacaktır. Bence halk devri, iktisat devri mefhumu ile ifade olunur. Öyle bir iktisat devri ki, memleketimiz mamur, milletimiz müreffeh ve zengin olsun.” (S. 72)

Eren Bilge'den Atatürk Dersleri 8 ATATÜRKÇÜLÜK NEDİR?

“Siyasi cidallerin çoğu basittir. Fakat içtimai mesai her vakit için müsmirdir. Bizim münevverlerimiz buna çalışmalı. Neden Anadolu'ya gelip uğraşmazlar? Neden milletle doğrudan doğruya temasta bulunmazlar? Memleketi gezmeli, milleti tanımalı, eksiği nedir, görüp göstermeli, milleti sevmek böyle olur. Yoksa lâfla muhabbet fayda vermez.” (S. 83)

“Atatürk'ün Cumhurbaşkanlığı döneminde, kaynağı ulusal kurtuluş savaşı'na dayanan Kemalist ilkeleri benimseyen ve devrimleri ilimli bir tek parti sistemi içinde uygulamaya çalışan CHP, devrim hareketinin önemli bir siyasi kuruluşu olarak faaliyette bulunmuş, fakat bütün modernleşme aşamalarında aynı oranda başarı sağlayamamış ve devrimleri tam anlamıyla halka indirememiştir.” (S. 84)

Her ne kadar Larousse Kemalizm ile Atatürkçülüğü aynı anlama ve içeriğe sahip olduklarını söylese de bize göre Kemalizm, Atatürk'ün yasadığı sürede Türkiye'nin çağı yakalaması için yaptıkları gerçekleştirdikleri ve gerçekleştirmek istedikleridir.

“Zannederim, bugünkü mevcudiyetimizin mahiyet-i asliyesi, milletin temayülâti umumiyetini ispat etmiştir, o da halkçılıktır ve halk hükümetidir. Hükümetlerin halkın eline geçmesidir.” (Suna Kili, S. 35)

ATATÜRKÇÜLÜK NEDİR?

Atatürk'ün gösterdiği hedef çağdaş uygarlık seviyesi ve onu aşmaktır. Bu hedefe ilmin gösterdiği yolda toplumun beraberliği ve dinamiği ile ulaşılabacaktır.

Ülkenin ilim ve bilim çevrelerinde, ukala ve ulema meclislerinde, akademilerinde Türk Milleti'nin bu hedefe ulaşması için gerekli yöntemler, taktikler, teknikler ve stratejiler tartışılmaz. İşte bunları sıradan konuşuruz, sonra birbirimize gireriz.

Siyasal partilerimizin Türkiye'nin, Atatürk'ün gösterdiği bu hedeflere ulaşması için yöntemlerini belirlemede dayanmaları gereken Anadolu insanının sosyolojik yapısından haberleri bile yoktur.

Atatürkçülük, bağımsızlığı, çağdaşlaşmayı ve ulusun egemenliğini öngörür.

Atatürkçülük Türkiye'yi kendine yeter yapacak ilkeler bütünüdür.

Atatürkçülük, Anadolu insanı ile bütünleşmeyi, onun dinamiğini yanına alarak ülkeyi 2000'li yıllarda dünyada sözü dinlenir bir ülke olmasını amaçlar.

Mustafa Kemal Atatürk der ki: "istiklal'i tam denildiği zaman, bittabi siyasi, mali, iktisadi, adli, askeri, harsı ve ila ahiri her hususta istiklal-i tam ve serbest-i tam demektir. Bu saydıklarımın herhangi birinden mahrumiyet, millet ve memleketin, malay-i hakikasiyla istiklalinden mahrumiyet demektir."

Atatürk'ün anladığı bağımsız yapı, sadece uluslararası hukuk içersinde kağıt üzerindeki bir devleti öngörmüyordu. O tam bağımsızlıkla, kendi kendine yetebilen, savunmasından teknolojisine, tarımından ekonomisine kadar her alanda dışarıya muhtaç olmadan, hiçbir ödün vermek zorunda kalmadan kendi ayaklarının üstünde durabilen bir yapıyı kastediyordu

Atatürk'ü Anadolu'ya götüremeyenler ülke yönetimine egemen de olsalar Türkiye'yi bu hedeflere ulaştıramaz, büyütemez, ancak geri götürürler.

Aha.. Atatürk olsaydı!" diyerek söze başlayanlar, onu örnek alınacak bir Türk büyüğü, bir halk adamı olarak değil, onu erişilmez yüce bir kişilik, insanüstü bir varlık gibi tanıtanlar genç nesillerin ulusal kimlik aşınmasının belki de en büyük nedenidirler.

Eren Bilge'den Atatürk Dersleri 9 SINIF MÜCADELESİ

Bunlar Atatürkçü düşüncenin sahibi olamazlar. Atatürkçü düşünce Anadolu insanını dışlamaz. Bugün Atatürkçülük çağın gelmiş olduğu bu noktada Anadolu insanının katılacağı düzlemlerde şekillenecektir.

Atatürkçülük Türkiye'yi kendine yeter yapacak ilkeler bütünüdür.

Atatürkçülük, Anadolu insanı ile bütünleşmeyi, onun dinamiğini yanına alarak ülkeyi 2000'li yıllarda dünyada sözü dinlenir bir ülke olmasını amaçlar.

Atatürk'ün 60 yıl önce söylediklerini kendi dar kafasına göre yorumlayarak toplumun aklına ipotek koymak Atatürkçülük olamaz. Elinde içki kadehi ile Atatürk üzerine ahkam kesmek, Atatürk'e ve ilkelerine yapılan en büyük kötülüktür.

Cumhuriyet için oğlunu şehit vermiş eli tespihli, başı takkeli, sakallı babaya madalyasını boynuna taktıktan sonra, onun önünde, aynı görünümdeki insanları mürteci ilan etmek, anlamını bilmediği şeriatçı sözcüğü ile suçlamak Atatürkçülüğe zarar verir.

Ağızlarında küfür olanlar, Atatürk'e ve ilkelerine ancak zarar verirler.

Atatürk'ü Anadolu'ya götüremeyenler ülke yönetimine egemen de olsalar Türkiye'yi bu hedeflere ulaştıramaz, büyütmez, ancak geri götürürler.

Bası örtülü olduğu için çocuğunu okutmayan bir Türkiye'nin dünyaya bakacak yüzü yoktur. Bu, kız çocuklarını diri gömen zihniyetle eş anlamlıdır.

Böyle uygulamalarla Anadolu'nun dinamiği sağlanamaz, birlik ve bütünlüğü korunamaz.

Atatürkçülük adına dayatmalara egemen söylemlerin ve yaptırımların Atatürkçülükle, onun çağdaş yorumu ile hiçbir ilgisi yoktur.

+

Ben, manevî miras olarak hiçbir ayet, hiçbir dogma, hiçbir donmuş ve kalıplaşmış kural bırakmıyorum. Benim manevî mirasım ilim ve akıldır. Benden sonrakiler, bizim asmak zorunda olduğumuz çetin ve köklü zorluklar karşısında, belki gayelere tamamen eremediğimizi fakat asla taviz vermediğimizi, akli ve ilmi rehber edindiğimizi tasdik edeceklerdir.

Zaman süratle ilerliyor, milletlerin, toplumların, kişilerin mutluluk ve mutsuzluk anlayışları bile değişiyor. Böyle bir dünyada, asla değişmeyecek hükümler getirdiğini iddia etmek, aklın ve ilmin gelişimini inkâr etmek olur. Benim Türk milleti için yapmak istediklerim ve başarmaya çalıştıklarım ortadadır. Benden sonra beni benimsemek isteyenler, bu temel eksen üzerinde aklın ve ilmin rehberliğini kabul ederlerse, manevi mirasçılarım olurlar. (Mustafa Kemal Atatürk 1923)

SINIF MÜCADELESİ

İstiklal Savaşımızın kendisi iç ve dış cephede sınıf mücadelesidir.

Emperyalizm, bir sınıftır ve emperyalizme karşı mücadele de, bizim gibi Ezilen Milletler açısından sınıf mücadelesinin milletlerarası boyutudur. Kaldı ki, her bağımsızlık savaşı, aynı zamanda bir içsavaştır. Nitekim İstiklal Savaşı iç cephede 23 gerici isyanın ezilmesiyle yürütülmüştür.

CHP Genel Başkan Yardımcısı Onur Öymen'in Dersim isyanı konusundaki sözleri yaygın bir kampanyayla karşılaştı. Bu tartışmanın, aslında yakın tarihimizdeki ilerici - gerici karşılaşmasını,

emperyalizme karşı mücadele ve Atatürk yönetiminin bu saflaşmalardaki konumunu gündeme getirmesi gerekirdi.

Eren Bilge'den Atatürk Dersleri 10 ATATÜRK'ÜN SINIF MÜCADELESİ PROGRAMI

Kemalist Devrim üzerine çalışan birçok araştırmacı, Atatürkçülüğün sınıf mücadelesini reddettiği görüşündedir. Oysa İstiklal Savaşımızın kendisi iç ve dış cephede sınıf mücadelesidir. Emperyalizm, bir sınıftır ve emperyalizme karşı mücadele de, bizim gibi Ezilen Milletler açısından sınıf mücadelesinin milletlerarası boyutudur. Kaldı ki, her bağımsızlık savaşı, aynı zamanda bir içsavaştır. Nitekim İstiklal Savaşı iç cephede 23 gerici isyanın ezilmesiyle yürütülmüştür. Bu isyanlardan ikisi, Kürt yurttaşlarımızın yaşadığı yerlerde: Urfa Milli aşireti ve Sivas Koçgiri isyanları. Diğer 21 isyan ise, batıda ve orta Anadolu'dadır. Bu gerici isyanlara karşı savaş da sınıf mücadelesiydi. Karşımızda feodal ve komprador sınıfları temsil eden Osmanlı padişahının ve gericiliğin üzerimize sürdüğü kuvvetler vardı.

ATATÜRK'ÜN SINIF MÜCADELESİ PROGRAMI

Atatürk, Cumhuriyet Devrimi'nin sınıfsal düşmanlarını sık sık belirlemiştir.

Kemalist Devrim-2 Din ve Allah başlıklı kitabımızda, bunlar açıklandı ve çözümlendi. Atatürk'ün "Türkiye şeyhler, dervişler, müritler ve mensuplar ülkesi olamaz" sözü, aslında bir sınıf mücadelesi programıdır ve uygulanmıştır. Bu program, Ortaçağ'ın hâkim sınıflarına ve arkalarındaki emperyalizme karşı mücadeleyi öngörür. "Cumhuriyet Devrimi Kanunları" adı verilen bütün yasalar, devleti ve toplumu feodal sınıflardan arındırmaya ilişkin düzenlemelerdir ve uygulanmıştır.

İstiklal Mahkemeleri, Devrim Kanunları'nın uygulanması için, idam cezalarına kadar varan yaptırımları hükme bağlamışlardır ve hükümler infaz edilmiştir. Ağa, Bey, Paşa Gibi Unvan ve Lakapları Kaldıran Kanun'un gerekçesinde, amacın bu unvanları "toplumsal ve ekonomik temelleriyle birlikte ortadan kaldırmak" olduğu belirtilmiştir. Nitekim yasalar çıkartılarak, Osmanlı hanedanının ve diğer feodal sınıf ve dinsel zümrelerin mülkiyetlerini kamulaştıran ve toplumun hizmetine kazanan uygulamalar gerçekleştirilmiştir. Bunların hepsi, Ortaçağ güçlerine karşı sınıf mücadelesi kapsamındadır.

HER TOPLUM ÖNÜNDEKİ SORUNU ÇÖZER

Kemalist Devrim, 19. yüzyıl ortalarında başlayan Türkiye'nin milli demokratik devriminin en güçlü atılımıdır. Milli demokratik devrimlerde sınıf mücadelesi, emperyalizm işbirlikçisi ve feodal sınıfları hedef alır. Marx'ın da çok özlü belirttiği gibi, "Her toplum önüne çıkan sorunları çözer." Hiçbir topluma, hiç kimse sınıf mücadelesi adına, tarihsel olarak önünde olmayan bir gündemi dayatamaz. Tarihe meydan okuyan veya tarihe çalım atabilecek kudrette bir güç yoktur.

Burjuvazi ile proletarya arasındaki sınıf mücadelesi, 19. Yüzyılın en gelişmiş kapitalist toplumlarının gündemiydi. Almanya ve İtalya bile, 19. yüzyılın sonlarında hâlâ milli birliği ve milli devletin kuruluşunu tamamlamak için mücadele ediyorlardı; demokratik devrim aşamasındaydılar.

Eren Bilge'den Atatürk Dersleri 11

ATATÜRK DEVRİMİ'NİN YAPTIKLARI VE YAPAMADIKLARI

Marx ve Engels, kendi ülkelerindeki bu milli birleşmeleri desteklediler. 19. yüzyıl ortalarında,

Lincoln'ün önderlik ettiği devrimci içsavaş döneminde, ABD'nin önünde bulunan tarihsel sorun da aynıydı.

19. yüzyılın sonlarında, kapitalizmin kalesi olan Avrupa'da dahi, burjuvazi ile proletarya arasındaki mücadelenin belirleyici önemde olduğu ülkelerin sayısı birkaçı geçmiyordu.

İnsanlığın büyük çoğunluğunu oluşturan Asya, Afrika, Latin Amerika ve Doğu Avrupa ise, demokratik devrimler çağını yaşıyordu.

Bu nedenlerle sınıf mücadelesini burjuvazi ile proletarya arasındaki mücadeleye indirgemek, 19. yüzyıl açısından bile, Batı Avrupa merkezli bir tarih şaşkınlığıdır; hele Kemalist Devrim Türkiye'si açısından eşzamanlılığın da ötesinde, bastığı topraktan haberi olmayanların cehalet örneğidir.

ATATÜRK DEVRİMİ'NİN YAPTIKLARI VE YAPAMADIKLARI

Atatürk önderliğindeki Cumhuriyet devrimciliğinin Ortaçağ sınıflarına karşı mücadelesini yakında yayımlanacak olan Kemalist Devrim-7 Kürt Meselesi ve Toprak Ağalığı başlıklı çalışmamızda inceliyoruz. Ancak Devrimin yaptıkları var, yapamadıkları var. Türk Devrimi, toprak ağalığını ve şeyhliği kökünden temizleyememiştir ve arkasından bir karşıdevrim gelmiştir. Acaba bu başarısızlıkta sınıf mücadelesi gerçeğinden ürkmenin payı nedir? Aslında toplumumuzun bugün yaşadığı bütün sorunlar, işte burada düğümlenmektedir.

Kemalist Devrim, toprak ağalığını ve şeyhliği niçin köklü olarak temizleyemedi? Toprak ağalığının varlığını sürdürmesi ile Türkiye'nin İkinci Dünya Savaşı sonrasında yeniden emperyalist-kapitalist sisteme bağlanması arasındaki ilişkiler nelerdir? Ortaçağ kalıntıları, Kemalist Devrim'in yıkımında hangi rolleri oynadı? Feodalizmin kökünü kurutamayan

Cumhuriyet, bugün hangi tehditlerle yüz yüze gelmiştir; hangi tarikat ağları içinde debelenmektedir, hangi bölünmelerin kenarına yuvarlanmıştır ve hangi bedelleri ödemektedir? Toprak ağalığı, aşiret reisliği ve şeyhlik ile Kürt isyanları ve bugünkü bölücü kalkışmalar arasındaki ilişkiler nelerdir? Feodalizmin köklü tasfiyesi görevini yerine getiren Çin Devrimi, bugün dünyanın en hızlı ekonomik ve toplumsal gelişme örneğini ortaya koyarken, Türkiye niçin devrimini yitirmiş ve bir yıkımla karşılaşmıştır? Demokratik devrimlerin sınıf mücadelesi programını önüne koyan ve toplumun bilincine çıkararak devrimler ile Kemalist Devrim'in ideolojik yönelişleri arasındaki farklar nelerdir? Bu farklar, hangi yol ayrımlarına neden olmuş ve bizim geleceğimizi nasıl etkilemiştir? Kemalist Devrim, niçin İsmet İnönü'nün de itiraf ettiği gibi, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra sürdürülemedi? Niçin bir karşıdevrimin kuyusuna düştük ve bugünkü yıkıma geldik? Türkiye bu yıkımdan nasıl çıkacaktır?

Görüyoruz ki, bu sorulara önümüze ışık tutan cevaplar vermek yerine, Türkiye'yi etnik ve mezhepsel çatışmalara sürükleyecek planların içinde roller almak birçok insanımızın kolayına gidiyor.

www.doguperincek.com.tr

Eren Bilge'den Atatürk Dersleri 12 ATATÜRK'ÜN BURSA SÖYLEVİ...

Türk genci devrimlerin ve yönetim biçiminin sahibi ve bekçisidir. Bunların gereğine, doğruluğuna herkesten çok inanmıştır; yönetim biçimini ve devrimleri benimsemiştir.

Bunları güçsüz düşürecek en küçük ya da büyük bir kırpıntı ve bir davranış duydu mu; bu ülkenin polisi vardır, jandarması vardır, ordusu vardır, adalet örgütü vardır demeyecektir.

Hemen araya girecektir. Elle, tasla ,sopa ve silahla; nesi varsa onunla kendi yapıtını koruyacaktır.

Polis gelecek; asil suçluları bırakıp suçlu diye onu yakalayacaktır.

Genç:

“Polis henüz devrim ve cumhuriyetin polisi değildir.” diye düşünecek ama hiçbir zaman yalvarmayacaktır.

Mahkeme onu yargılayacaktır. Yine düşünecek:

“Demek adalet örgütünü de düzeltmek, yönetim biçimine göre düzenlemek gerek!”

Onu hapse atacaklar. Yasa yolunda karşı çıkışlarda bulunmakla birlikte bana, İsmet Paşa'ya, Meclis'e telgraflar yağdırıp haklı ve suçsuz olduğu için salıverilmesine çalışılmasını, kayrılmasını istemeyecek.

Diyecek ki:

“Ben inanç ve kanı'mın gereğini yaptım. Araya girişimde ve eylemimde haklıyım. Eğer buraya haksiz olarak gelmişsem, bu haksızlığı ortaya koyan neden ve etkenleri düzeltmek de benim görevimdir!”

İşte benim anladığım Türk genci ve Türk gençliği!..

ATATÜRK'ÜN ANLATIMI İLE TÜRK KADINI

Büyük atalarımız ve onların anaları, tarihin, olayların tanıklığıyla sabittir ki, cidden yüksek faziletler göstermişlerdir. Burada birçok noktalardan sayabileceğimiz o faziletlerin en büyüğü ve en ehemmiyetlisi kıymetli evlâtlar yetiştirmeleriydi.

Şunu söylemek istiyorum ki, kadınlarımızın umumî vazifelerde üzerlerine düşen hisselerden başka kendileri için en ehemmiyetli, en hayırlı, en faziletli bir vazifeleri de iyi anne olmaktır. Bugünün anaları için gerekli özellikler taşıyan evlât yetiştirmek, evlâtlarını bugünkü hayat için faal bir uzuv haline koymak, pek çok yüksek özelliği şahıslarında taşımalarına bağlıdır.

Bu sebeple kadınlarımız hattâ erkeklerden daha çok aydın, daha çok feyizli, daha fazla bilgili olmağa mecburdurlar. Eğer hakikaten milletin anası olmak istiyorlarsa böyle olmalıdırlar. 1923 (Atatürk'ün S.D. II, S. 151-52)

Bizce: Türkiye Cumhuriyet anlamınca kadın, bütün Türk tarihinde olduğu gibi bugün de en muhterem mevkide, her şeyin üstünde yüksek ve şerefli bir mevcudiyettir. (Perihan Naci Eldeniz, T.T.K. Belleten, Cilt: XX, Sayı: 80, 1956, S. 740)

Bizim dinimiz hiçbir vakit kadınların erkeklerden geri kalmasını talep etmemiştir. Allah'ın emrettiği şey, erkek ve kadının beraber olarak ilim ve bilgiyi kazanmasıdır.

Kadın ve erkek bu ilim ve bilgiyi kazanmasıdır. Kadın ve erkek bu ilim ve bilgiyi aramak ve nerede bulursa oraya gitmek ve onunla donanmak mecburiyetindedir.

Eren Bilge'den Atatürk Dersleri 13 İNKİLAP NASIL MUVAFFAK OLUR?

İslâm ve Türk tarihi tetkik edilirse görülür ki, bugün kendimizi bir türlü kayıtlarla bağlı zannettiğimiz şeyler yoktur.

Türk sosyal hayatında kadınlar ilim ve bilgi yönünden ve diğer hususlarda erkeklerden asla geri kalmamışlardır. Belki daha ileri gitmişlerdir. 1923 (Atatürk'ün S.D. II, S. 86)

Türk kadını dünyanın en münevver, en faziletli ve en ağır kadını olmalıdır. Ağır sıklette değil; ahlâkta, fazilette ağır, ağırbaşlı bir kadın olmalıdır.

Türk kadınının vazifesi, Türk'ü zihniyetiyle, azmiyle koruma ve müdafaaya gücü yeter nesiller yetiştirmektir.

Milletin kaynağı, sosyal hayatın esası olan kadın, ancak faziletli olursa vazifesini yapabilir. Herhalde kadın çok yüksek olmalıdır. 1925 (Atatürk'ün S.D. II, S. 231)

Türkiye Cumhuriyetinin esas düşüncesi, kadınları değil, erkekleri dahi, savaş meydanına götürmemektir. Fakat Türk Milleti'nin yüksek varlığına, herhangi taraftan olursa olsun, ilişildiği zaman, işte o vakit Türk kadınları Türk erkeklerinin bulunduğu yerde hazır ve gözleyici ve faal olacaklardır. Bu, insanlığın yüksek huzuru, sükûnu ve dünya insanlığı için lâzım bir ödev olduğundandır ki, Türk kadını bunu yapacaktır ve yapa gelmektedir ve yapar. (Perihan Naci Eldeniz, T.T.K. Belleten, Cilt: XX, Sayı: 80, 1956, S. 742)

Kadının en büyük vazifesi analıktır. İlk terbiye verilen yerin, ana kucağı olduğu düşünülürse bu vazifenin ehemmiyeti lâyikiyle anlaşılır. Milletimiz kuvvetli bir millet olmaya karar vermiştir. Bugünün gereçlerinden biri de kadınlarımızın her hususta yükselmelerini temindir. Bu sebeple kadınlarımız da âlim ve teknik bilgi sahibi olacaklar ve erkeklerin geçtikleri bütün tahsil derecelerinden geçeceklerdir. Sonra kadınlar sosyal hayatta erkeklerle beraber yürüyerek birbirinin yardımcısı ve koruyucusu olacaklardır. 1923 (Atatürk'ün S.D. II, S. 85-86)

Arkadaşlar, Türk milleti çok büyük vak'alarla ispat etti ki, yenilik sever ve inkılâpçı bir millettir.

Son senelerden önce de milletimiz yenileşme yolları üzerinde yürümeğe, sosyal inkılâba teşebbüs etmemiş değildir. Fakat hakikî neticeler görülemedi.

Bunun sebebini araştırdınız mı? Bence sebep işe esasından, temelinden başlanmamış olmasıdır.

Bu hususta açık söyleyeceğim:

Bir toplum, bir millet, erkek ve kadın denilen iki cins insandan meydana gelir. Kaabil midir ki bir kütlenin bir parçasını ilerletelim, diğerine müsamaha edelim de kütlenin hepsi yükselme şerefine erişebilsin?

Mümkün müdür ki bir topluluğun yarısı topraklara zincirlerle bağlı kaldıkça diğer kısmı göklere yükselebilsin?

Şüphe yok yükselme adımları, dediğim gibi, iki cins tarafından beraber, arkadaşça atılmak ve ilerleme ve yenilik alanında birlikte yol alınmak gerektir.

Böyle olursa inkılâp muvaffak olur.

(1925, *Atatürk'ün B.N. S. 95*)

Eren Bilge'den Atatürk Dersleri 14 EY KAHRAMAN TÜRK KADINI, SEN OMUZLAR ÜZERİNDE GÖKLERE YÜKSELMEMEYE LÂYIKSIN

Atatürk Söylevini şöyle sürdürmüştür:

“Ey kahraman Türk kadını, sen omuzlar üzerinde göklere yükselmeye lâıksın. (1923 *Tarsus*)

Dünyada hiçbir milletin kadını, “Ben Anadolu kadınından daha fazla çalıştım, milletimi kurtuluşa ve zafere götürmekte Anadolu kadını kadar hizmet gösterdim” diyemez.

Kimse inkâr edemez ki, bu harpte ve ondan evvelki harplerde milletin hayat kabiliyetini tutan hep kadınlarımızdır.

Çift süren, tarlayı eken, ormandan odun ve keresteyi getiren, mahsulleri pazara götürerek paraya çeviren, aile ocaklarının dumanını tütüren, bütün bunlarla beraber sırtıyla, kağnısı ile kucağındaki yavrusuyla, yağmur demeyip cephenin mühimmatını taşıyan hep onlar, hep o ilâhi Anadolu kadınları olmuştur.

<http://www.facebook.com/1/;http://www.yenidenergenekon.com/20-ataturk...>

ATATÜRK DİYOR Kİ...

Biz Türkler, bütün tarihimiz boyunca hürriyet ve istiklâle timsal olmuş bir milletiz.

Ne kadar zengin ve müreffeh olursa olsun, istiklâlden mahrum bir millet, medenî insanlık karşısında uşak olmak mevkiinden yüksek bir muameleye lâıık sayılamaz.

Özgürlük ve bağımsızlık benim karakterimdir. Ben milletimin en büyük ve ecdadımın en değerli mirası olan bağımsızlık aşkı ile dolu bir adamım.

Çocukluğumdan bugüne kadar ailevî, hususî ve resmî hayatımın her safhasını yakından bilenler bu aşkım malumdur.

Bence bir millete şeref, haysiyetin, namusun ve insanlığın vücut ve beka bulabilmesi mutlaka o milletin özgürlük ve bağımsızlığına sahip olmasıyla kaimdir.

Ben şahsen bu saydığım vasıflara, çok ehemmiyet veririm. Ve bu vasıfların kendimde mevcut olduğunu iddia edebilmek için milletimin de aynı vasıfları taşımasını esas şart bilirim.

Ben yaşayabilmek için mutlaka bağımsız bir milletin evladı kalmalıyım. Bu sebeple milli bağımsızlık bence bir hayat meselesidir.

Millet ve memleketin menfaatleri icap ettirirse, insanlığı teşkil eden milletlerden her biriyle medeniyet icabı olan dostluk ve siyaset münasebetlerini büyük bir hassasiyetle takdir ederim.

Ancak, benim milletimi esir etmek isteyen herhangi bir milletin, bu arzusundan vazgeçinceye kadar, amansız düşmanıyım.

Milli egemenlik öyle bir nurdur ki, onun karşısında zincirler erir, taç ve tahtlar batır, mahvolur.

Milletlerin esirliği üzerine kurulmuş müesseseler her tarafta yıkılmaya mahkumdurlar.

Cumhuriyet fikir serbestliği taraftarıdır. Samimi ve meşru olmak şartıyla her fikre saygı duyarız.

Egemenlik kayıtsız ve şartsız milletindir.

**Eren Bilge'den Atatürk Dersleri 15
MİLLİ BENLİĞİNİ BİLMEYEN MİLLETLER
BAŞKA MİLLETLERE YEM OLUR”**

Gerçi bize milliyetçi derler. Ama, biz öyle

milliyetçileriz ki, işbirliği eden bütün milletlere hürmet ve riayet ederiz.

Onların milliyetlerinin bütün icaplarını tanırız. Bizim milliyetçiliğimiz herhalde hodbince ve mağrurca bir milliyetçilik değildir.

Bilelim ki milli benliğini bilmeyen milletler başka milletlere yem olurlar.

Milli mücadelelere şahsî hırs değil, milli ideal, milli onur sebep olmuştur.

Türk çocuğu ecdadını tanıdıkça daha büyük işler yapmak için kendinde kuvvet bulacaktır.

Milli his ile dil arasındaki bağ çok kuvvetlidir. Dilin milli ve zengin olması, milli hissin gelişmesinde başlıca etkindir.

Türk dili, dillerin en zenginlerindedir. Yeter ki, bu dil şuurla işlensin. Ülkesini, yüksek bağımsızlığını korumasını bilen Türk milleti, dilini de yabancı diller boyunduruğundan kurtarmalıdır.

Bir dinin tabiî olması için akla, fenne, ilme ve mantığa uygun olması lazımdır.

Her fert istediğini düşünmek, istediğine inanmak, kendine mahsus siyasi bir fikre sahip olmak, seçtiği bir dinin icaplarını yapmak veya yapmamak hak ve hürriyetine sahiptir. Kimsenin fikrine ve vicdanına hakim olunamaz.

Türk Milletinin istidadı ve kesin kararı medeniyet yolunda, durmadan, yılmadan ilerlemektir.

Medeni olmayan insanlar, medeni olanların ayakları altında kalmaya mahkumdurlar.

Büyük dinimiz çalışmayanın insanlıkla hiç ilgisi olmadığını bildiriyor. Bazı kimseler çağdaş olmayı kâfir olmak sayıyorlar. Asıl küfür onların bu zannıdır. Bu yanlış tefsiri yapanların maksadı İslâmların kâfirlere esir olmasını istemek değil de nedir? Her sarıklıyı hoca sanmayın, hoca olmak sarıkla değil, dimağladır.

Arkadaşlar, efendiler ve ey millet, iyi biliniz ki,

Türkiye Cumhuriyeti şeyhler, dervişler, müritler, meczuplar memleketi olamaz. En doğru, en hakiki tarikat, medeniyet tarikatıdır.

Medeniyetin emir ve talep ettiğini yapmak insan olmak için yeterlidir.

Biz dünya medeniyeti ailesi içinde bulunuyoruz. Medeniyetin bütün icaplarını tatbik edeceğiz.

.....

Milletimiz her güçlük ve zorluk karşısında, durmadan ilerlemekte ve yükselmektedir. Büyük Türk Milletinin bu yoldaki hızını, her vasıtayla arttırmaya çalışmak, bizim hepimizin en kutlu vazifemizdir.

KADINLAR...

İnsan topluluğu kadın ve erkek denilen iki cins insandan mürekkeptir. Kabil midir ki, bu kütlenin bir parçasını ilerletelim, ötekini ihmal edelim de kütlenin bütünlüğü ilerleyebilsin? Mümkün müdür ki, bir cismin yarısı toprağa zincirlerle bağlı kaldıkça öteki kısmı göklere yükselebilsin?

Ey kahraman Türk kadını, sen yerde sürünmeye değil, omuzlar üzerinde göklere yükselmeye layıksın.

Eren Bilge'den Atatürk Dersleri 16

“MİLLETİ KURTARANLAR YALNIZ VE ANCAK ÖĞRETMENLERDİR”

Anaların bugünkü evlatlarına vereceği terbiye eski devirlerdeki gibi basit değildir. Bugünün anaları için gerekli vasıfları taşıyan evlat yetiştirmek, evlatlarını bugünkü hayat için faal bir uzuv haline koymak pek çok yüksek vasıflar taşımalarına bağlıdır. Onun için kadınlarımız, hattâ erkeklerimizden çok aydın, daha çok feyizli, daha fazla bilgili olmaya mecburdurlar; eğer hakikaten milletin anası olmak istiyorlarsa.

Ben icap ettiği zaman en büyük hediyem olmak üzere, Türk Milletine canımı vereceğim.

GENÇLER...

Gençler cesaretimizi takviye ve idame eden sizlersiniz. Siz, almakta olduğunuz terbiye ve irfan ile insanlık ve medeniyetin, vatan sevgisinin, fikir hürriyetinin en kıymetli timsali olacaksınız. Yükselen yeni nesil, istikbal sizsiniz.

Cumhuriyeti biz kurduk, onu yükseltecek ve yaşatacak sizsiniz.

Yüksek Türk! Senin için yüksekliğin hududu yoktur. İşte parola budur.

Benim naçiz vücudum nasıl olsa bir gün toprak olacaktır. Fakat Türkiy

Cumhuriyeti ebediyen yaşayacaktır.

Sizler, yani yeni Türkiye'nin genç evlatları! Yorulsanız dahi beni takip edeceksiniz... Dinlenmemek üzere yürümeye karar verenler, asla ve asla yorulmazlar. Türk Gençliği gayeye, bizim yüksek idealimize durmadan, yorulmadan yürüyecektir.

Biz cahil dediğimiz zaman, mektepte okumamış olanları kastetmiyoruz. Kastettiğimiz ilim, hakikati bilmektir. Yoksa okumuş olanlardan en büyük cahiller çıktığı gibi, hiç okumak bilmeyenlerden de hakikati gören gerçek alimler çıkabilir.

Müsbet bilimlerin temellerine dayanan, güzel sanatları seven, fikir terbiyesinde olduğu kadar beden terbiyesinde de kabiliyeti artmış ve yükselmiş olan erdemli, kudretli bir nesil yetiştirmek ana siyasetimizin açık dileğidir.

ÖĞRETMENLER...

Mualimler! Yeni nesli, Cumhuriyetin fedakâr öğretmenleri ve eğiticileri, sizler yetiştireceksiniz. Ve yeni nesil sizin eseriniz olacaktır.

Eserin kıymeti, sizin maharetiniz ve fedakârlığınız derecesiyle mütenasip bulunacaktır.

Milleti kurtaranlar yalnız ve ancak öğretmenlerdir. Öğretmenden, eğiticiden yoksun bir millet, henüz millet namını almak istidadını keşfetmemiştir.

Dünyanın her tarafından öğretmenler insan topluluğunun en fedakâr ve muhterem unsurlarıdır.

Okul sayesinde, okulun vereceği ilim ve fen sayesinde ki, Türk milleti, Türk sanatı, Türk iktisadiyatı, Türk şiir ve edebiyatı bütün güzellikleriyle gelişir.

Türkiye'nin asıl sahibi ve efendisi, gerçek üretici olan köylüdür.

O halde, herkesten daha çok refah, saadet ve servete müstahak ve layık olan köylüdür. Onun için, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin iktisadi siyaseti bu aslı gayeye erişmek maksadını güder.

Ekonomik kalkınma, Türkiye'nin hür, müstakil, daima daha kuvvetli, daima daha refahlı Türkiye idealinin belkemiğidir.

KAYNAK: <http://www.tsk.tr/anitkabir/atasoz.htm>,
<http://ahmetdursun374.blogcu.com>

Eren Bilge'den Atatürk Dersleri 17 İNSANLARI BİRBİRİNE BOĞAZLATMAK ÜZÜNTÜ VERİCİDİR

Bin türlü beşeri ihtiraslarla, dini ayrılıklarla, bazı tarihi hadiselerin bıraktığı dargın izlerle, geçmiş zamanlarda, gevşetilmiş, hatta unutturulmuş olan hakiki bağların ihya olunması lüzumlu ve faydalı olduğu yeni insani devre girdik.

Asırlardan ve asırlardan beri, zavallı beşeriyeti mesut etmek için tutulan yolların, kullanılan vasıtaların verdikleri neticelerin ne derece emniyetbahş oldukları tetkike şayan değil midir ?

Artık insanlık mefhumu, vicdanlarımızı tasfiyeye ve hislerimizi ulvileştirmeğe yardım edecek kadar yükselmiştir.

Vaziyetleri ve onların icaplarını medeni insan fikriyle ve yüksek vicdan aydınlığı ile müşahede ve mütalaa edersek şu neticelere varırız:

İnsanları mesut edeceğim diye onları birbirine boğazlatmak gayri insani ve son derece teessüfe şayan bir sistemdir.

İnsanları mesut edecek yegane vasıta, onları birbirlerine yaklaştırarak, onlara birbirlerini sevdirecek, karşılıklı maddi ve manevi ihtiyaçlarını temine yarayan hareket ve enerjidir.

Cihan sulhu içinde beşeriyetin hakiki saadeti, ancak bu yüksek ideal yolcularının çoğalması ve muvaffak olmasıyla mümkün olacaktır.

Şimdi, Atatürk'ün yukarıdaki sözlerini biraz irdeleyelim.

1- Atatürk, gökten indiği sanılan kitaplar ifadesiyle hangi kitapları işaret etmektedir?

2- Atatürk, Biz ilhamlarımızı, gökten ve gaipten değil, diyerek, biraz da istihza içeren ifadelerle neyin karşılaştırmasını yapmaktadır ?

3- Atatürk'ün son derece teessüfe şayan bir sistem, dediği sistem nedir ?

4- Asırlardan beri, zavallı beşeriyeti mesut etmek için tutulan yollar ifadesinin karşılığı nedir ?

5- Eğer yukarıdaki ifadelerinden hala, doğrudan Din Kurumunu kastettiği anlaşılıyorsa, veya yanlış anlaşılan, ya da yorumlanan Din Kurumunu kastettiği, anlamı çıkarılmaya çalışılıyorsa, neden, İnsanları mesut edecek yegane vasıta, sözcükleri ile başlayan paragrafına, hiçbir şekilde din kavramını dahil etmeyerek, din'i hayatın vazgeçilemez bir temel ögesi olarak görenlerin, istedikleri gibi daha açık ve seçik anlamalarına yardımcı olacak belirleyici bir ifade kullanmamıştır ?

6- Gökten indiği sanılan kitaplar ifadesinin, gene din'i hayatın vazgeçilemez bir temel ögesi olarak görenler tarafından 'tabi ki kitaplar gökten gelmemiştir, vahiy yolu ile yazılmışlardır' yaklaşımları ile çarpıtma cihetine gitmelerini, neden Biz, ilhamlarımızı, gökten

ve gaipten değil, doğrudan doğruya hayattan almış bulunuyoruz ifadeleriyle önceden kesmek ihtiyacını hissetmiştir ?

7- Bilindiği gibi, asırlar boyunca dinlerin insanların mutluluğu üzerine kurulan bir sistem olduğu iddia edilmiştir. Ancak, özellikle İslamiyet'in anayasasını içeren Kuran ayetlerinin, bir çoğu öldür emirleriyle doludur. Burada Atatürk'ün, İnsanları mesut edeceğim diye onları birbirine boğazlatmak gayri insani ve son derece teessüfe şayan bir sistemdir. sözlerinin üzerinde çok dikkatli bir şekilde durmak gerekmektedir. Atatürk, İnsanları mesut edecek yegane vasita'nın karşılıklı insan sevgisine dayalı bir hareket ve enerji olduğunu söylerken, herhangi bir dini inanç vurgusu yapmamakta, ancak medeni insan fikriyle ve yüksek vicdan aydınlığı ifadelerini kullanmaktadır. (Söylev ve Demeçler. Cilt 2. s. 273)

Eren Bilge'den Atatürk Dersleri 18 ATATÜRK'ÜN SOFRASI

Atatürk ve Nuri Conker, birinin hazırladığı, ötekinin uyguladığı plan sonunda Florya Köşkü'nün tüm nöbetçilerini atlattılar ve köşkten kaçarlar...

Altlarında, Nuri Conker'in bir arkadaşının arabası vardı.

Eylül sonu akşamı sonbaharın tadını çıkararak, Çekmece'ye doğru gidiyorlardı. Birden Atatürk'ün gözleri akşam güneşi altında çift süren bir köylüye takıldı.

Yaşlı bir adamdı bu. Sapanının sapına iyice yapışmış, toprakları yavaş yavaş deviriyordu.

Fakat çiftin bir yanında öküz, bir yanında merkep vardı. Eşit güçlerle çekilmediği için sapan yalpa yapıyordu. Atatürk şoföre durmasını söyledi. İndiler. Köylüye seslendi:

“Kolay gelsin Ağa!..”

Köylü bu sese başını çevirmeden karşılık verdi:

“Kolay gelsin”

“İşler nasıl Ağa? Bu yıl mahsulden yüzünüz güldümü?”

Köylü isteksiz konuştu:

“Tanrı'nın gücüne gitmesin bey, bu yıl yufkaydı mahsul. Kabahatin açığı bizde, açığı yukarda! Biz geç davrandık, yukarısı da rahmeti esirgedi.”

“Bakıyorum, sapanın bir yanında öküz, bir yanında merkep koşulu. Öküzün yok mu senin?”

“Var olmasına vardı ya, hıdrellezde vergi memurları sattılar.”

“Hiç vergi memurları köylünün üretim aracını satar mı? Olmaz böyle şey! Muhtara şikayet etseydin...”

Köylü güldü:

“Muhtar başında deel miydi memurun, a bey?”

Atatürk dudaklarını dişleri arasında ezerek konuştu:

“Kaymakama gitseydin.”

Köylü iyice güldü.

“Sen de benle gönül mü eyleyon beyim?” dedi.

Atatürk konuşmayı sürdürdü.

“E peki, İstanbul şuracıkta geleydin valiye anlataydın derdini... Onun işi bu değil mi?”

Köylü, Atatürk'ün saflığına inanmış iyiden iyiye gülüyordu. Konuşmanın tadını çıkardığı için keyiflenmişti de biraz. Kestirip attı:

“Bırak şu sağarı Allasen, biz onun buralardan gelip geçtiğini çok gördük. Yakasına yapışsak acep derdimizi duyurabilir miyiz?”

Atatürk sordu:

“Adın ne senin Ağa?”

“Halil... Köylük yerde sorsan, Halil Ağa derler...”

“Demek varlıklısın?.. Ağa dediklerine göre.”

“Acık çiftimiz- çubuğumuz varken adımız ağa'ya çıkmış.”

“Peki Halil Ağa, bu senin için beni bayağı meraklandırdı. Benim bildiğime göre, bir çiftçinin üretim aracı elinden alınmaz. Sen aldılar diyorsun. Hadi kaymakam şöyle, vali öyle diyelim; e peki bir başvekil İsmet Paşa var bilir misin?”

“Bilmez olur muyum, beyim?”

“Tamam öyleyse, hemen her hafta İstanbul'a geliyor. Florya Köşkü'ne iniyor. Köşk de şuracıkta. Bir gün kapıda bekleseydin de derdini dökseydin ona... Herhalde çaresini bulurdu.”

Eren Bilge'den Atatürk Dersleri 19

“BU AKŞAM SOFRAMIZA EFENDİMİZ GELECEK”

“Sen benim konuşmamdan hoşlaştın, gönül eğliyorsun. Ama bak şimdi, tutalım gittim vardım, beni o kapıya koymazlar ya... Tutalım ki kodular, koskoca İsmet Paşa'mızı göstertmezler ya. Tut ki gösterdiler ya ona halimi nasıl yanacağım hele; o sağarın sağarı! Heç işitmez beni...”

Nuri Conker, lafa karışmak istedi, Atatürk bir hareketiyle onu durdurdu.

“E peki, bakalım bu dediğime ne bulacaksın!” dedi “Atatürk koca yaz şuracıkta oturup duruyordu. Gitseydin, çıksaydın önüne, anlatsaydın halini. O da seni yüzüstü bırakacak değildi ya!..”

Köylü iyice keyiflenmiş, gülüyordu.

“Sen ne diyorsun bey?” dedi. “Mustafa Kemal Paşa Atatürk'ümüzün yüzünü görmek için Peygamber gücü gerek... Hem, tut ki gördük; yiyip içmekten, işinden gücünden başını kaldırıp bizim öküzün arkasından mı seyrecek?..”

Halil Ağa, sigarasının son nefesini ciğerlerine doldururken, Atatürk'ten yeni aldığı sigarayı da kulağının arkasına yerleştiriyor, çiftinin başına gitmeye hazırlanıyordu.

Konuşacak bir şey de kalmamıştı. Atatürk köylünün omzuna elini koyarak:

“Senden hoşlandım Halil Ağa” dedi. “Bir gün köyüne de gelir, bir ayranını içerim. Açık yürekli bir vatandaşsın. Ama yine de sana söylüyorum, hakkını kimsede bırakma ara!..”

Döndüler, arabaya bindiler. Halil Ağa, onları uğurladı.

“Meraklanma beyim, evelallah heç kimse bizim hakkımıza el değdiremez. Fakat bu, Devlet Baba’ya borçtur. Ödenmesi gerek...”

Otomobil hareket etti. Atatürk’ün canı sıkılmıştı. “Bir uygun yerden dönelim, tadı kaçtı bu işin!..” dedi.

Dönüş yolunda Atatürk konuşmuyor, sigara üstüne sigara yakıyordu. Yüzünde ince bir keder vardı. “Yahu çocuk, şu Halil Ağa’nın vergi borcundan öküzünü satmışız, merkeple çift sürüyor, hala da ‘Devlet Baba’ diyor. Ne mübarek millet, bu millet!..”

Köşke döndüklerinde Atatürk yaverine emretti: “Şimdi” dedi: “İstanbul’da ne kadar bakan, milletvekili varsa hepsini telefonla bulacaksınız!.. Bu akşam kendilerini yemeğe bekliyorum. Ayrıca Vali Muhittin Üstündağ ile İsmet Paşa’yı bul, onlara da haber ver.”

Yaver odadan çıktı. Atatürk, Nuri Conker’e döndü:

“Şimdi sen de arabayla çıkıp o Halil Ağa’ya gideceksin. Ona benim kim olduğumu söyleme. Tüccar, zengin bir adam filan dersin. ‘Seni sevdi, sana öküz alıverecek’ diye bir şeyler söyle, kandır. Kuşkulandırmadan al getir buraya.”

O akşam Atatürk’ün sofrasında Başbakan İsmet İnönü, bakanlar, milletvekilleri ve İstanbul Valisi Muhittin Üstündağ’dan oluşan yirmi beş konuk vardı.

Atatürk:

“Bu akşam soframıza efendimiz gelecek” dedi. “Kendisine nasıl davranacağınızı çok merak ediyorum.”

Bir süre sonra içeri Başyaver girdi ve Atatürk’ün kulağına bir şeyler söyledi.

Atatürk:

“Buyursun!” dedi.

Başyaver kapıyı açıp da Halil Ağa, gündüz konuştuğu beyin sofranın başında oturduğunu; yanı başında da İsmet Paşa'nın yer aldığını görünce, şaşkınlıktan dona kaldı. Dizlerinin bağı çözülmüştü. Atatürk onu görünce ayağa kalktı. Arkasından tüm konukları da ayağa kalktılar.

Eren Bilge'den Atatürk Dersleri 20 “ÖKÜZÜN YOK MU SENİN?”

Atatürk son konuğunu:

“Hoş geldin Halil Ağa” diye karşıladıktan sonra kendisini sofradaki konuklarına tanıttı: “İşte beklediğimiz, Efendimiz” dedi.

Nuri Conker, Halil Ağa'yı Atatürk'ün sağ başına oturttu, kendisi de yanındaki sandalyeye geçti. Atatürk, sofradakilere, o gün köşkten Conker'le birlikte nasıl kaçtığını, Halil Ağa'yı, bir yanında öküz, bir yanında merkeple çift sürerken nasıl gördüğünü, sigara yakmak bahanesiyle nasıl kendisi ile konuştuğunu ayrıntılı bir şekilde anlattıktan sonra şöyle dedi:

“Şimdi gerisini Halil Ağa ile birlikte yanınızda tekrarlayacağız. Ben sorduklarımı baştan soracağım Halil Ağa da orada bana söylediklerini olduğu gibi tekrarlayacak.”

Atatürk Halil Ağa'ya döndü:

“Bak beri, Halil Ağa” dedi. “Sen bu akşam benim baş misafirimsin. Senin açık sözlülüğünü pek çok beğendiğimi bugün söyledim. Konuşmamızdan sonra sana hiçbir zarar gelmeyecek. Öküzünü de alacağım. Ama şimdi ben tarlada sorduklarımı baştan soracağım, sen de orada söylediklerini aynen tekrarlayacaksın. İşte soruyorum:

‘Bakıyorum sapanın bir yanında öküz, bir yanında

merkep koşulu. Öküzün yok mu senin?

“Halil Ağa dudakları titreyerek Atatürk’ün ayağına kapanacak oldu.

Atatürk önledi:

“Yoo, bak böyle şey istemem. Soruyorum cevap ver.”

Soru - cevap valiye kadar aynen tekrarlandı. Sofradakiler, soluk almadan konuşmayı izliyorlardı. Ürkütücü sorulara gelmişti sıra.

Atatürk sordu:

“Peki İstanbul şuracıkta, gideydin valiye, anlataydın derdini, onun işi bu değil mi?”

Vali Muhittin Üstündağ, Hali Ağa’nın ancak iki metre ötesinden kendisine bakıyordu. Nasıl desin? Ter basmıştı iyice, işi savuşturmanın yoluna kaçtı:

“Vali Paşamızı biz görüp dururuz buralarda. Eteğine düşsek derdimizi duyurabilir miyiz ki...”

“Olmadı bu, Halil Ağa... Bana dediğin gibi, dosdoğru...”

“Böyle demedik mi beyim?..”

“Ya, ben mi yanlış anladım?.. Dur soralım bakalım Nuri’ye. Nuri, böyle mi dedi bize Halil Ağa?”

Nuri Conker karşılık verdi.

“Hayır Paşam!..”

“Gördün mü?.. Demek aklında yanlış kalmış. Hani bir şey dediydin sen, vali neden duymazmış?.. Aynen bana söylediğin gibi söyle.” Halil Ağa kekeleyerek konuştu:

“Köylük yerinde bizim dilimiz sağar demeye alışmıştır, paşam” dedi. “Kusura kalma gayri...”

Atatürk gülmeye başladı:

“Diplomatsın ki, yaman diplomatsın, Halil Ağa... Ama şimdi diplomatlığın sırası değil, doğruyu konuşacağız... Söyle bana, orada dediğin gibi...”

Halil Ağa gözünü yumup, başını yere eğdi:

“Şaşırılmışım, ağızımdan yanlışlıkla ‘Bırak bu sağarı’ diye bir laf kaçırılmışım...”

Eren Bilge'den Atatürk Dersleri 21
“ATATÜRK DE SARHOŞUN BİRİ’ DEMEYE
GETİRDİN YA”

Sofrada gülüşmeler başlamıştı.

“Hadi buna da oldu diyelim. Geçelim gerisine: “E, peki bir Başvekil İsmet Paşa var, bilir misin?”

Halil Ağa İsmet Paşa'nın yüzüne baktı ve gözlerini yere indirdi:

“Şanlı İsmet Paşamız bilinmez olur mu hiç? O bugüne bugün...”

Atatürk Halil Ağa'yı durdurdu. “Bırak şimdi övgüleri” dedi. “Ben lafın gerisini getireyim:

“Tamam öyleyse, hemen her hafta İstanbul'a geliyor, Florya Köşkü'ne iniyor, köşk de şuracıkta. Bir gün kapıda bekleyseydin de derdini dökseydin ona. Herhalde bir çaresini bulurdu.”

Halil Ağa yine kaçamak yanıt verdi:

“Kapıya koymazlar ya bizi, koysalar da şanlı paşamıza öküzümüzü mü yanacağız!..”

Atatürk'ün sesi iyice sertleşti:

“Beni uğraştırma, Halil Ağa” dedi. “Erkek adam sözünü yalamaz. Ne dediysen, tıpkısını tekrarlayacaksın!..”

Halil Ağa ürktü, toparlandı. Başını yine yere gömüp konuştu: “Şanlı Paşamıza da sağar dedikti ya...”

“Yalnız sağar değil, ‘sağarın sağarı’ değil miydi?”

Halil Ağa yere eğik başını acıyla salladı:

“Öyle dedikti paşam, doğrusun!..” diyebildi.

Atatürk, İsmet Paşa konusunda daha fazla ısrar etmedi, sözü kendine getirdi.

“Son soruyu sorayım şimdi” dedi. “Bunun da karşılığını ver, öküzünü al git.”

“Koca yaz şuracıkta Atatürk oturmuyor mu? Gitseydin, çıksaydın önüne, anlatsaydın halini. O da seni yüzüstü bırakacak değildi ya?”

“Hiç bırakır mı Aslan Paşam benim!.. Erip erişir de tarlama dek gelir, halimi dinler.”

“Bırak bunları Halil Ağa, dediğini tekrarla.” Halil Ağa birden diklendi. Her şeyi göze almış insanların yiğitliği içinde doğruldu. Atatürk’ün gözlerinin içlerine bakarak konuştu.

“İşte bunu demem Paşam” dedi. “Ağzıma ataş doldur, işte bunu demem!”

Atatürk gülmeye başladı:

“Zorlatacak bizi bu Halil Ağa, laf anlamıyor.” dedi.

“Mustafa Kemal Paşa Atatürk’ümüzün yüzünü görmek için, Peygamber gücü gerek demiştin, yanılmıyorsam. ‘Görsem de işinden gücünden, yiyip içmekten başını kaldıracak da bizim öküzün arkasından mı seğirtecek’ demiştin.”

Halil Ağa’nın gözlerinden yaşlar inmeye başladı. Taş kesilmiş, duruyordu. Atatürk konuşmasını içtenlikle sürdürdü:

“Atatürk de işi içkiye vurmuş, sarhoşun biri’ demeye getirdin ya fazla üstelemeyeyim” dedi.

“Şimdi bak beni dinle, Halil Ağa... Seni şu kadar üzmemin sebebi, şunu anlatmak içindi:

Şu gördüğün altı bay hükümet... Yani, biri Başbakan, ötekiler de Bakan! Memlekete göz kulak olacak, işleri evirip çevirecekler diye bu makama getirilmişler.

Eren Bilge’den Atatürk Dersleri 22

“EFENDİMİZİN HALİNİ GÖRDÜNÜZ MÜ BEYLER?”

Bir kanun gerekti mi, bu baylar hemen sıvanırlar, İsviçre’den mi olur, İtalya’dan mı olur, Fransa’dan mı, velhasıl neredense, bir kanun buluştururlar, Türkçe’ye çevirtirler, sonra basıp imzayı gönderirler Büyük Millet Meclisi’ne...

Bu Millet Meclisi dediğim, şu altı baştan senin

yanına kadar olan beyler. Kanun bunlara gelir. Bunlar da 'hükümet elbette incelemiş, gerekeni düşünmüştür, benim ayrıca zorlanmama gerek yok' derler ve kaldırırlar parmaklarını, olur sana bir kanun!..

Ama sonra bir vergi memuru gelir, vergi borcundan Halil Ağa'nın öküzünü çeker, satar...

Halil Ağa da tarlasını bir yanda merkep, bir yanda öküz, ırgalana ırgalana sürmeye çalışır. Ama üretim düşürmüş, ekim zorlaşmış, kimin umurunda...

Sonra ben bunları görürüm, içim kan ağlar, iştirim, tasalanırım! E, hakça söyle bakalım şimdi Halil Ağa...

Sen benim yerimde olsan, efkar dağıtmak için, bunları bu beylerle konuşmak için içmez misin? Ama sonra da Halil Ağa tutar, sana 'sarhoş' der..."

Halil Ağa'nın dili çözülmüştü: "Öyle diyen yok haşa!.. Dinden çıkmak gibidir... Buldun mu bunu, hacısı da içer, hocası da içer..." Atatürk sordu: "Peki sen de içer misin?"

"Hiç bulunur da içilmez olur mu, Paşam?.. İçeriz ki, tıpkı şerbet gibi!.."

Atatürk hizmet edenlere işaret etti, kadehleri doldurttu. Kendi kadehini Halil Ağa'ya uzattı:

"Hadi bakalım Halil Ağa" dedi. "Sağlığına içelim."

Halil Ağa, "Koca Allah, benim ömrümden de sana pay düşürsün Paşam, sağlık düşürsün" dedikten sonra Halil Ağa, edeple başını kenara çevirdi, eline verilen kadehi bir yudumda boşaltıverdi.

Yüzü kızarmış, gözleri parlıyordu. Ellerini dizlerinin üzerine koyarak Atatürk'e döndü:

"Yunan'ı denize döktün Paşam, bayrağımızı başucumuza diktin. Benim gibi bir köylü parçasını sofrana alıp içirdin, sana duaya bilem dilim dönmez ki... Nideyim ben şimdi? Bırak ki oh paşam, ayağını öpem..."

Halil Ağa Atatürk'ün ayağını öpmek için davranınca, Atatürk onu sıkıca tuttu ve bu hareketi yapmasını önledi.

Halil Ağa bu kez, Atatürk'ün ellerine sarıldı, ellerini öpmeye başladı: “Bayrağımız gibi sen de başımızdan eksik olma inşallah! Sana her kim düşman ise, onun yeri senin ayağının altı olsun!.. Gayri bana izin, koca Paşam!..”

“Yemek yemedin!..”

“Yemek kolay... Meraklanır çocuklar, ben köyüme döneyim.”

Atatürk Nuri Conker'e işaret etti. Conker kalkıp Halil Ağa'nın yanına geldi, kalktı Halil Ağa, önce Atatürk'ü, sonra sofradakileri selamlayıp kapıya doğru edeple geri geri çekildi.

Kapı kapandığı zaman Atatürk sofradaki öteki konuklarına döndü: “Efendimizin halini gördünüz mü beyler?” dedi.

“Devlet size böyle davransa, siz ne yaparsınız? Mübarek millet bu, adam millet bu... Şimdi bu adam milletin karşısında ‘adam olmak,’ bize düşüyor!..”

Eren Bilge'den Atatürk Dersleri 23 ATATÜRK DE AĞLARDI

Sofrada kesin bir sessizlik vardı. Kimse gözlerini Atatürk'ten ayıramıyordu:

“Halil Ağa'nın öküzünü satıp, üretimini aksatan kanunu ya biz yaptık ya da bizim yaptığımız kanun yanlış yorumlanarak Halil Ağa'nın öküzünü satıyor.

İkisi de bence birbirinden farksız... Böyle bir kanun yaptıksa, memleket çıkarlarına aykırıdır.

Nasıl yaparız, nasıl yapmışız bunu? Eğer yaptığımız kanun doğru da, yorumlaması yanlış oluyorsa, o zaman sormak lazım. Hükümet nasıl bir yönetim içindedir?

Sonra unutmayın ki, olay İstanbul'da geçiyor. Bunun Van'ı var, Bitlis'i var, kıyı bucak ilçesi var; acaba oralarda neler oluyor? Bu çark iyi dönmüyor beyefendiler!..”

Kaynak: Hanri Benazus - Bütün Dünya. Kaynak: İsmet Bozdağ'ın "Atatürk'ün Sofrası" kitabı. Hasan Rıza Soyak, Behçet Kemal Çağlar ve Kasım Gülek'in anıları...

Atatürk'e hakaretten sanık bir köylü hakkında takibat yapılıyordu. Durumu Ata'ya arz ettiler:

"-Mahkemeye veriyoruz, size küfür etmiş..." dediler.

Ata sordu:

"-Ben ne yapmışım ona?"

Evrakı tetkik edenler açıkladılar:

"-Gazete kağıdı ile sardığı sigarayı yakarken kağıt tutuşmuş da ondan.

"Atatürk'e bunu söyleyen bir milletvekilidir.

Ata sormuş:

"-Siz hiç gazete kağıdı ile sigara içtiniz mi?"

"-Hayır..."

"-Ben Trablus'tayken içmiştim, bilirim. Pek berbat şey. Köylü, bana az küfretmiş. Siz bunun için mahkemeye vereceğinize, ona insan gibi sigara içmeyi sağlayınız."

Kaynak: Kazım Balaban; Avusturya Alevi Birlikleri Başkanı. 6.4.2003

Amret Sangeeret, 7.4.2003

ATATÜRK DE AĞLARDI

1. Eryaman Bülteni Ağustos 2006, (Şair Şükrü Anat'tan alınmıştır.)

"Reşat Bey 57'nci Alay Komutanlığı'na atanmış, bizzat Başkomutan Mustafa Kemal Paşa tarafından büyük taarruz'un ikinci gününde, muharebenin ve ülkenin, ulusun kaderini etkileyecek, en kritik mevkiilerden olan Sincanlı Ovası'ndan Dumlupınar'a kadar tüm yolların önündeki en stratejik engel olan Çiğiltepe'yi düşmandan temizlemesi emredilmiştir. Ne var ki, bu tepenin önemini çok iyi Yunan Başkomutan'ı

Trikopis ise en zinde kuvvetlerini, üstün ateş gücüyle bu tepeye yığmış; tahkimatı tamamlamıştır. Olayın bundan sonrasını kayıtlardan izleyelim. olayın bundan sonrasını kayıtlardan izleyelim:

“... 27 Ağustos 1922 sabahı, 57’nci Alay bu tepeyi kuşatmış, saat 10 30’da Mustafa Kemal, telefonda komutana:

“Reşat Bey, bu önemli tepeyi ne zaman alacaksınız?”

“Komutanım yarım saat sonra alacağız”

“Başarılar diliyorum

Mustafa Kemal (saat 10 45)

“Düşmanın halen direndiğini görüyorum. Gözümüz o tepede çok önemli”

“Komutanım, tepeye düşman bir tümen yığmış direniyorlar. Ama alacağız komutanım. Mutlaka alacağız.

Eren Bilge’den Atatürk Dersleri 24 “BURALARIN BEKÇİSİ MİSİN?”

Mustafa Kemal, (saat: 11.00)

“Reşat beyi istiyorum.”

“Komutanım Reşat bey size bir not bırakarak intihar etti. Okuyorum, komutanım.”

“Yarım saat zarfında bu tepeyi almak için söz verdiğim halde sözümü yapamamış olduğumdan dolayı yaşayamam komutanım.”

Mustafa Kemal’in **gözlerinden yaşlar boşanır:**

“Allah rahmet eylesin, Reşat Bey büyük bir vatanseverdir.”

(Saat 11 45) komutanın telefonu çalar:

“Çiğiltepe alınmıştır komutanım. Yüzlerce ölüsünü bırakan düşman Sincanlı Ovası’na doğru kaçmaktadır arz ederim.”

İlgili resmi kayıt burada biter, sonrasını Mustafa Kemal Paşa şöyle ifade eder:

“Türk askeri, dünyanın hiçbir ordusunda yüreği seninkinden daha temiz, daha sağlam bir askere rast gelinmemiştir.”

+

“İskan Vekili Mustafa Necati’yi çok severdi.

Öldüğü zaman, arkasından AĞLAMIŞTIR.” Falih Rıfkı Atay-“Çankaya”

+

Atamızın Türk kadınına verdiği değeri, Sabiha Gökçen’in de tanık olduğu bir olayı, Gözcü Gazetesi yazarı Kurtul Altuğ’dan aktaralım:

Atatürk’ün manevi kızı Türk’ün ilk kadın havacısı Sabiha Gökçen anlatıyor:

“Gazi Çiftliği’nde dolaşıp hava alırken yaşlı bir kadının rastladık. Atatürk, attan inerek, bu yaşlı kadının yanına sokuldu:

“- Merhaba nine...”

Kadın Atanın yüzüne bakarak, hafif bir sesle;

“- Merhaba” dedi

“- Nereden gelip nereye gidiyorsun?”

Kadın, şöyle bir duraklayıp,

“- Neden sordun ki” dedi. “Buraların ağababası mısın? Yoksa bekçisi mi?”

Paşa gülümsedi:

“- Ne sahibiyim, ne de bekçisiyim nine. Bu topraklar Türk Milletinin malıdır. Buranın bekçisi de Türk Milletinin kendisidir. Şimdi nereden gelip nereye gittiğini söyleyecek misin?”

Kadın başını salladı.

“- Tabii söyleyeceğim, ben Sincan’ın köylerindenim bey. Ot’un güç, at’ın geç yetiştiği kavruk köylerden birisindenim. Bizim muhtar bana bilet aldı trene bindirdi. Kodum Angara’ya geldim. “

“- Muhtar niçin Ankara’ya gönderdi seni?”

“- Gazi Paşa’mızı görmem için. Başını pek ağrıttım da... benim iki oğlum gavur harbinde şehit düştü.

Memleketi gâvurdan kurtaran kişiyi bir kez görmeden ölmeyeyim diye hep dua ettim durdum. Angara'ya giceleyn geldimdi!. Yolu neyi de bilemediğimden işte ağşamdan belli böyle kendimi ordan oraya vurup duruyom bey”

“- Senin Gazi Paşa'dan başka bir isteğin var mı?”

Eren Bilge'den Atatürk Dersleri 25 **“BENİM VEFALI TÜRK ANAM BU”**

Kadın sertleşti;

“- Tövbe de bey, tövbe de! Daha ne isteyebilirim ki... O, bizim vatanımızı gurtardı. Sizi düşmanın elinden gurtardı. Şehitlerimizin mezarların onlara çiğnetmedi. Aha ne isteyebilirim ondan?

O'nun sayesinde şimdi istediğimiz gibi yaşıyoruz. Şunun bunun gavur dölünün köpeği olmaktan onun sayesinde kurtulmadık mı?

Buralara bir defa yüzünü görmek, O'na sağ ol Paşam! Demek için düştüm. O'nu görmeden gidersem, gözlerim açık gidecek.

Sen efendi bir adama benziyon, bana bir yardım ediver de, Gazi Paşa'yı bulacağım yeri deyiver.”

Atatürk'ün gözleri dolu dolu olmuştu. Bana dönerek; “- Görüyorsun ya gökçen, işte bu bizim insanımızdır. Benim köylüm, benim vefalı Türk anam bu” dedi. Ben onun üzerine attan inip, köylü kadına: Seni buralara kadar koşturan “Gazi Paşa' yani Atatürk işte karşında dedim.

Köylü kadın, bunu öğrenince şaşkına döndü. Atatürk'ün ellerine sarıldı. Görülecek manzaraydı bu.

İkisi de ağlıyordu...”

İşte Türk insanı ve onun ATASI bu!...

Şunu unutmamak gerekir ki, Atatürk, yalnızca yurdun kurtarıcı değil, Türk kadınının da kurtarıcısıdır.

“1916 Kasımıdır. Doğu cephesinde 16. kolordu

komutanlığını ele almış, çökme tehlikesi geçiren cepheyi kurtarmıştır. Günlerce süren bir muharebeden sonra bulabildiği birkaç saatlik istirahat zamanında kurmay başkanı izzettin çalışlara şu notu yazdırır:

“- Muktedir ve hayata vakıf anneler yetiştirilecek. Kadınlara serbesti verilecek. Kadınlara genel işbirliği sağlanacak ve kadınların eğitimi üzerinde hassasiyetle durulacaktır.” (64)

+

Aralık 2003’de Gözcü Gazetesi’nde yayımlandı
Rahmetli, Yaveri Muzaffer Kılıç hatıralarında yazıyor:

“Büyük Taarruz sabahı, 26 Ağustos’ta, Kocatepe’deler. Daha “Topçu Ateşi” düşman mevzileri üstünde gülemeye başlamamış. Mustafa Kemal, çadırından çıkıyor, ellerini göğe kaldırıyor, tıpkı 1071 yılı 26 Ağustos’unda, Malazgirt’te Alparslan’ın duası gibi:

“Ya Rabbi! Sen Türk Ordusunu muzaffer et. Türklüğün, Müslümanlığın düşman ayakları altında, esaret zincirinde kalmasına müsaade etme!” diye Dua ediyor ve GÖZLERİNDEN Birkaç DAMLA YAŞ SÜZÜLÜYOR.

Bu duayı, Ta... içten gelen bir huşu ile okuyan bir insanın “Dinsiz” Olduğunu söylemek, Dinsizliğin ta... kendisi değil midir?

+

“İki Bine Doğru” isimli dergiden okuyoruz:

“Atatürk, 15 Ocak 1923 günü çeşitli ziyaretler ve görüşmelerde bulundu. Aynı gün telgraf memuru, çok acı bir haberi, Mustafa Kemal Paşa’ya ulaştırıyordu. annesi Zübeyde Hanım İzmir’de hayata veda etmişti; Gazi GÖZYAŞLARINI TUTAMAMIŞ,. Fakat:

“Vatan görevinin yanında hiçbir duygunun, hiçbir düşüncenin hükmü yoktur” diyerek gezi programını sürdürmüştür.”

**Eren Bilge'den Atatürk Dersleri 26
GAZİ MUSTAFA KEMAL AĞLIYORDU**

Nilgün Kalıpçı Hanım Efendi'nin konferansından:

“Atatürk, Cumhurbaşkanıdır, Çankaya'daki köşkünde kalmaktadır. Köşk'ten, Ulustaki Meclise düzgün olmayan bir yoldan gidip gelmektedir. Bu yol; kenarlarında çalı çırpıların ve bir İĞDE AĞACININ da. Bulunduğu, bozuk bir dağ yoludur. Atatürk, Bu “İğde Ağacı”nın yanından her geçişinde o'nu selamlar, bazen de gölgesinde dinlenir ve yeni gelişmekte olan ANKARA'yı seyrederdi.

Zaman gelmiştir, yol düzeltilmek, genişletilmek istenmiştir, Bu çalışmaların yapıldığı günlerden birgün, Atatürk, ÇANKAYA'ya çıkarken, her zaman selam vererek geçtiği, İĞDE AĞACINI yine SELAMLAMAK için gözleriyle aramış ve ağacı bulamamıştır. Hemen, Yol çalışması yapanlara, iğde ağacına ne olduğu sorulmuş ve ilgili, Atatürk'e “Paşam, yolu genişletmek için İĞDE AĞACINI KESTİK” demiştir. Bunun üzerine,

Paşa, çocuğunu kaybetmiş bir baba gibi AĞLAMAYA başlamıştır.

Bu olay da göstermektedir ki; Atatürk, çok yoğun duyguları olan Yüce bir İnsandır.”

Kemal Arıburnu'nun “Atatürk ve Çevresindekiler” adlı esrinden;

“Güneş doğarken çok eşsiz bir olay oldu: Bayramlaşma Salonu'nunda bayramın güzelliklerinden konuşuluyordu. Bu çerçevenin içinde, Gazi'nin manevi kızlarından NEBİLE Hanım, Gazi'nin işaretiyle, sandalyesinin üstüne, çıktı, SABAH EZANI okunmaya başladı. bir aralık baktım: Nebile Hanım'ın Ses Damlalarına, Yaş Damlaları karışıyordu;

GAZİ MUSTAFA KEMAL AĞLIYORDU.”

Ali Fuat Cebesoy'un, “Sınıf Arkadaşım Atatürk - I”

adlı hatıralarından:

“Kolağası Mustafa Kemal’le SELANİK’te bir bahçede konuşarak sabahladık. Ay Olimpos Dağları’nın arkasında kaybolurken, Mustafa Kemal içini çekerek:

“- Ah SELANİK,” dedi. “Seni bir daha TÜRK OLARAK görecek miyim?” Baktım: AĞLIYORDU..”

+

Oktay Akbal’ın “Atatürk Yaşadı mı?” adlı eserinden: “SİVAS Kongresi günleridir. 9 Eylül’ü 10 Eylül’e bağlayan gece, “Manda” konusu hararetle tartışılmaktadır. Bu arada bir genç adam, asker elbisesi giyinmiş bir delikanlı, atılır ortaya. Bu İstanbul Tıp Fakültesi Öğrencisi Hikmet Bey’dir. Genç Tıbbiyeli Paşa’ya şu yanıtı verir:

“Paşam! temsilcisi bulunduğum “Tıbbiyeli Gençler” beni buraya bağımsızlık yolundaki amacımızı başaracak çalışmalara katılmak üzere gönderdiler. MANDA’YI kabul edecek olanlar varsa bunları, her kim olursa olsun karşısına çıkar, şiddetle reddeder ve suçlarız. Söz konusu manda düşüncesini siz kabul ederseniz sizi de istemez ve Mustafa Kemal Paşa’yı vatan kurtarıcısı değil, vatan batırıcısı olarak, adlandırırız” der..

PAŞA’NIN GÖZLERİ YAŞARIR, gülümseyerek, tatlı bir sesle şöyle der oradakilere:

“Arkadaşlar gençliğe bakınız ve Türk Ulusu’nun yapısındaki temiz kanın söylediklerine dikkat ediniz” sonra Hikmet Bey’e döner.

“Evladım, gönlün rahat olsun, gençlikle övünüyor ve gençliğe güveniyorum. parolamız tektir ve değişmez: YA İSTİKLAL YA ÖLÜM”

Eren Bilge’den Atatürk Dersleri 27

“TÜRK KADINI, SEN OMUZLARIMIZ ÜSTÜNDE YÜKSELMEYE LAYIKSIN”

Falih Rıfki Atay'ın "Babamız Atatürk" adlı eserinden:

"Atamız, İzmir, Zaferi'nden sonra trenle Ankara'ya dönmüştü. Ankara Valisi Atatürk'ün ahbabı idi, teklifsizce, kompartımanın kapısından Atatürk'e seslendi:

- Büsbütün çıplak değilsiniz ya! efendim."

- "Hayır Ceketsizim."

İçeri gidi. Atatürk:

- "Uyuyamadım" dedi. "Battaniye, Yastık koymamışlar. Koluma dayandım ağrıdı. Ceketimi Yastık Yapayım dedim, Üşüdüm, uyuyamadım, kalktım".

- Peki ama efendim niçin haber vermediniz?

Gülümseyerek cevap verdi:

"HEPSİ DE BENİM KADAR UYKUSUZDURLAR.

RAHATSIZ ETMEK İSTEMEDİM." Burada atamızın gözyaşları değil, YÜREĞİNDEN AKAN SEVGİ YAŞLARI var".

"Tarsus'a bir gezintisinde, halk Gazi'yi alkışlamak için toplanmıştı. Yaşlı bir savaşçı kadın;

Kara Adile Çavuş, önünde secdeye kapanarak ona saygısını göstermek istedi. Mustafa Kemal, kadını yerden kaldırdı ve

"GÖZLERİ YAŞLA DOLU" şöyle dedi:

"Kahraman Türk kadını, sen yerlerde sürünmeye değil, omuzlarımız üstünde göklere kadar yükselmeye layıksın"

ATATÜRK'ÜN SOFRACISI CEMAL GRANDA ANLATIYOR:

"CHP tarafından Sarayburnu Parkı'nda düzenlenen müsamereye, beraberinde Kılıç Ali, Recep Zühtü, Salih, Hasan Cavit, Abbas, Tefik ve Rusuhi Beyler'le giden Atatürk, Türk harfinde yeni bir inkılabaya yol açacak Latin harflerinin kabulü ve önemi hakkında bir konuşma yaptıktan sonra halkın arasına girerek onlarla bu heyecanı paylaşmıştı. Kendisini uğurlayan

halk arasında Atatürk'ün gözüne çarşafı bir kadın ilişmişti. Kadın sımsıkı bir çarşaf giymiş ve yalnız gözü açıktaydı. Hemen o kadına doğru giden Atatürk kendisiyle konuşmaya başladı:

-Hanımefendi adınız nedir?

-Hafız Hanım...

-Nerelisiniz?

-Eyüplüyüm.

-Hafız Hanım, benim hatırım için başındaki şu siyah örtüyü atıp etrafı daha rahat görmek istemez misin?

Atatürk bu sözleri söyler söylemez, kadın hiç cevap vermeden iki eliyle sımsıkı sarıldığı çarşafı başından çıkarıp attı. "Sana kurban olurum" diyerek Atatürk'ün ellerine sarılıp öptü."

Aradan geçen yıllar nelerimizi alıp götürmüş..

Başkumandan Atatürk'ün Düşmandan kurtardığı İzmir'deki ilk günü Atatürk'ün başyaveri Salih Bozok anlatıyor.

Eren Bilge'den Atatürk Dersleri 28 İNGİLİZ KONSOLOSUNU AZARLAMASI

Başkumandan, düşmandan kurtardığı İzmir'de geçireceği ilk gecesinin tarif edilemez sevincini yasıyordu. İzmir'deki yeni evinde Mustafa Kemal Pasa ilk gecesini çalışarak geçirdi. kendisi için zengin bir sofraya hazırlandığı halde hiçbir yemeğe dokunmadan ufaktefekle karnını doyurdu ve geç vakitlere kadar çalıştı.

Ertesi sabah erkenden uyanmıştık. Hafif bir kahvaltıdan sonra vilayet konağına gittik ve doğruca Vali'nin odasına girdik. Vali, İngiliz Konsolosu ile konuşuyordu. Biz gelince Vali ayağa kalktı ve Konsolos ile Mustafa Kemal Paşa'yı tanıştırdı.

Konsolos, iyi Türkçe biliyordu. Pasa Vali'ye sordu:

- Konu nedir?

Vali anlattı:

- Sayın Konsolos, İngiliz tabasından olan vatandaşlar ile Rum, Ermeni, Yahudi gibi azınlıkların güven altında bulduklarını belirtir bir "güvence" istiyorlar. Ben kendilerine herkesin eşit biçimde güven altında olduklarını bildirdim.

Mustafa Kemal Pasa, Konsolos'un Türkçe bildiğini biliyordu, öyle olduğu halde öfkesini belirtmek için sordu:

- Ee, peki daha ne istiyormuş?

Bu soruya Konsolos Türkçe cevap verdi.

- Tabamız hakkında hükümetinizden yazılı teminat istiyorum!

Konsolos garip bir biçimde diklenmişti. .. Paşa'nın sesi havada kırbaç gibi sakladı:

-Yunanlılar zamanında kendi tabanızı daha emniyette mi görüyordunuz?

Konsolos gerisinde İngiliz devletinin bulunduğunu belli eden bir kasılma ile

- Evet, dedi. Yunanlılar burada iken tabanızı emniyette görüyorduk.

- Öyleyse buyrun tabanızla birlikte Yunanistan'a gidin, efendim!

Konsolos kendisinden umulmayacak bir cesaret gösterdi:

-Yani majestelerimin hükümetine savaş mı acıyorsunuz?

Mustafa Kemal iyice öfkelenmişti fakat öfkesini tuttu ve Konsolos'a:

-Siz, kiminle ve ne konuştuğunuzu biliyor musunuz?.. Ben Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanı ve Türk Orduları Başkomutanıyım. Savaş açmaya, barış yapmaya hakkım var. Siz kimsiniz!.. Hükümetiniz adına savaş ve barış görüşmeleri yapmaya yetkili misiniz? Böyle bir yetkiniz varsa görüşelim. Yoksa

(eliyle kapıyı gösterdi) buyurunuz efendim!..

O kasım kasım kasılan Konsolos, Mustafa Kemal Paşa'nın son cümlesi üzerine sapsarı kesildi ve tek bir kelime söylemeden kapıdan çıktı gitti.

Mustafa Kemal Pasa arkasından bir süre baktıktan sonra Vali'ye döndü:

- Yüz vermeyin Vali Bey! Bunlar karsılarında hala Babaili Hükümeti var sanıyorlar. Bir zırhlısı önünde pusacak, bir blöfü önünde yelkenleri suya indirecek "devletçik" sanıyorlar bizi!..

Küstahlığın derecesine bakın, bana "Savaş mı acıyorsunuz?" diye soruyor, barut kokan bir odada sorduğuna bak!.. Savaş halinde değil miyiz sanki!..

GAZİ'NİN İNGİLİZ AMİRALİ İLE KONUŞMASI

Kollarında ve omuzlarındaki işaretlerden amiral rütbesinde olduğu anlaşılan İngiliz Donanması Komutanı, Hükümet Konağı'nın kapısından girerek Mustafa Kemal Paşa'nın odasına doğruldu. Nazik, fakat öfkeli bir hali vardı.

Eren Bilge'den Atatürk Dersleri 29

"ŞU, EFENDİ DEVLET ROLÜNÜ BİR KENARA KOYUNUZ AMİRALİ!"

Ruşen Eşref önüne çıkıp ne istediğini sorunca İngiliz Donanmasının Komutanı:

- Başkomutan Mustafa Kemal Pasa ile görüşmek istiyorum!.. dedi.

Birlikte odaya girdiler kapı kapandı. Amiral önce:

- Çok güç koşullar altında bir savaş kazandınız, sizi asker olarak içtenlikle kutlarım. Çanakkale'deki başarısını rastlantıya borçlu olmadığınız, kanıtlanmış oldu. Büyük bir askerle tanıştığım için memnunum.

Amiral bir süre sonra konuya girmiş:

- Ülkenin kontrolünüz altında bulunan bölümünde

bizim tabamız ve sizin azınlıklarınızdan Ermeniler, Rumlar var. Yeni askeri yönetim altında bu insanların statüsü nedir? Güvende midirler?..

- Hiç kuşkunuz olmasın Amiral!. Türkiye'deki bütün insanlar gibi tabanız ve sözünü ettiğiniz azınlıklar da TBMM Hükümeti'nin eşit koruması altındadır. Suç işlemeyenler, kendilerini bu memlekette benim kadar güvende sayabilirler.

- Suç isleyenler?..

- Suç isleyenler Sayın Amiral, dünyanın her yerinde olduğu gibi, ülkemizde de adaletin huzuruna çıkarlar... Suçlu iseler, cezalarını elbette çekeceklerdir...

- Fakat Paşa Hazretleri, fevkalade günler geçirdik. Yunan ordusundan cesaret alan Rumların bazıları, şımarıklıklar yapmış olabilir.

Buğün bu insanlar yerli halkın düşmanlığı ile yüzyüzedirler. Ermeniler için de başka açıdan aynı şeyleri söyleyebilirim.

Biliyorsunuz, arkadaşlarının büyük bir bölümü göçe zorlandı ve önemlice bir bölümü de hayatını kaybettiler.

Bu ruh tedirginliği içinde Yunan ordusu ile işbirliği yapmış, bazı Türklere zor günler geçirtmiş olabilirler.

Bunlar, fevkalade günlerin olaylarıdır. Bağışlanması, hoş görülmesi gerekir. Eğer bu kimseler, halkın husumetine bırakılacak olursa, bütün dünya aleyhinize kıyameti koparır!

Son cümleye kadar Amiral'i gülümseyerek dinleyen Mustafa Kemal Pasa, dünyanın koparacağı gürültü ile kendini tehlide girişince, sözünü bıçak gibi kesmiş:

- Şu "Efendi Devlet" rolünü bir kenara koyunuz Amiral! Milletleri de tehdit etmekten vazgeçiniz!

İngiltere ve müttefiklerinin kıyameti koparıp koparmayacağını düşünmem! Bunlar memleketimin iç işleridir; kimsenin bu işlere karışmasına müsaade etmem.

Majestelerinin devleti memleketimizin azınlıkları

ile uğraşmaktan vazgeçsinler!.. Kim bize saygı beslemezse, bizden saygı beklemeye hakkı olmaz!..

Amiralin benzi kül gibi olmuş:

- İngiltere Hükümeti'nin tabasını her yerde koruma hakkı, devletler hukuku teminatı altındadır. Avrupa devletleriyle birlikte arkaladığımız Rum ve Ermenilerin güven içinde bulundurulmasını sadece rica ettik. Yoksa biz bu güvenliği sağlayacak güçteyiz...

İşte o zaman Mustafa Kemal Paşa'nın tepesi iyice atmış:

“Arkaladığınız Yunan ordusunun denizde yüzen leşlerini herhalde görmüş olmalısınız! Türk ordusu asayişi sağlayacak güçte olduğu gibi, limanı (o dönemde İngiliz donanması İzmir limanında bulunmaktaydı) boşaltacak güçtedir de...

Eren Bilge'den Atatürk Dersleri 30

“BİZ SERV'İ ÇOKTAN YIRTTIK!”

Gazi Paşa sözlerini aynı sertlikle sürdürdü:

“İsterseniz, Türk'e ihanet eden tebanızın ve azınlıklarınızın adaletten kaçan sefillerini geminize doldurabilirsiniz! Donanmanızın da en kısa zamanda limanı terk etmesini istiyorum!”

Mustafa Kemal Paşa'nın cümleleri, art arda Osmanlı tokatları gibi Amiralin yüzünde sakladıkça, Amiral ne yapacağını şaşırılmış ve en sonunda:

- İngiltere'ye savaş mi acıyorsunuz? demiş.

İşte Pasa burada son sözünü söylemiş:

- Savaş açmak mı? Siz yoksa Sevr Antlaşması'nın hala yürürlükte olduğunu mu sanıyorsunuz? Biz onu çoktan yırttık... Karşımda oturduğunuz, sizi konuk saymama borçlusunuz! Fakat görüyorum ki, nezaketimizi kötüye kullanmak eğiliminiz var... Buna müsaade edemem. Bizim gözümüzde “Barış” antlaşması yapmamış” iki devletiz. Savaş hukuku

yürürlüktedir. Gemilerinizi derhal karasularımızdan çekmenizi size ihtar ediyorum!

Bir balmumu heykeline donmuş Amiral..... Şişegereğine girdiği Mustafa Kemal Paşa'nın odasında oturduğu sandalyede küçüldükçe küçülmüş ve sonunda kekeleyerek:

- Affedersiniz!.. demiş ve yerlere kadar eğilerek geri kapıya gidip dışarı çıkmış.

Ruşen Eşref hem düşünceli hem de gülüyordu:

- Paşa, Amirali anasından doğduğuna pişman etti. "Kendisinin Türk topraklarında bir savaşçı olarak bulunduğunu "Paşa'dan öğrendiği zaman sapsarı kesildi...

Tutuklanacağını, tutsak edileceğini sandı. İnce dudaklarını ısıyor, parmaklarını birbirine kenetlemiş titriyordu.

Karşısında bir Babıali Paşası bulacağını sanıyordu herhalde...

"İngiltere devletini kendi devletine eşit gören bir Paşa ile karşılaştığı için, ihtiyatsızlık edip karaya çıktığına kim bilir nasıl lanet etmiştir...

Aradan bir saat geçti geçmedi... İngiliz gemisinden bir müfreze ve bir teğmen çıktı. Amiralden, devleti adına bir ultiatom getiriyordu, başkomutan'a kendi eliyle verecekti.

Paşa'ya bildirdim;

"Gelsin" dedi. Teğmeni içeri aldım. Ruşen Eşref tercümanlık yapıyordu.

İngiliz çakı gibi bir teğmendi. Paşa'nın karşısında gösterişli bir selam verdi ve Ruşen Eşref aracılığıyla ultiatomu Paşa'ya ulaştırdı.

Pasa:

- Peki teğmen! Hükümetimiz ultiatomunuzu inceler ve hükümetinize gereken karşılığı verir. Siz geminize dönebilirsiniz...

Teğmen önce dışarı çıkacakmış gibi bir hareket yaptı, sonra da Ruşen Eşref'e donup:

- Başkomutan ellerini öpmeme müsaade buyururlar mı?

Ruşen Eşref, teğmenin dileğini Paşa'ya söyledi.

Paşa:

- Nereden icap etmiş sor bakalım!.. dedi.

Teğmen:

- Asker olarak zaferlerine, insan olarak kendisine hayranım... Lütfetsinler...

Teğmen, Paşa'nın elini öptü, Paşa da teğmenin yanağını okşadı.

Eren Bilge'den Atatürk Dersleri 31 ATATÜRK'ÜN ÖLÜMÜ ÜZERİNE YABANCILARIN SÖYLEDİKLERİ

Odayı boşalttık. Az sonra Ruşen Eşref'i çağırdı:

- Metni okudunuz mu? Ne istiyorlar?..

- Paşam Amiral ile görüşüklerinizin yazı ile de pekiştirilmesi isteniyor.

“Öyleyse Halide Hanım'ı (Edip Ediver) bulunuz, hemen tercümesini yapsın ve metin olarak bana getirsin...”

Öte yandan bir kopyasını şifre ile Dışişleri Bakanlığına gönderin gerekeni yapsınlar... Durumu, ordu komutanı Nurettin Paşa'ya da bildiriniz.

Gerekliyse benimle temas etsin.”

Olay kısa bir süre içinde şehirde duyulmuştu.

İngiliz ve Fransızlar, kendi devletlerinin uyuğunda olanlar gemilere bindirmeye başlamışlardı. Nitekim birkaç saat sonra da sessizce çekilip gittiler...

M. İsmet SİMSEK, 0505-467 9061

(1922'de Türk ordularının zaferi neticesi Anadolu'daki emelleri gerçekleşmeyen İngiltere'nin

Türk düşmanı olarak bilinen Başbakanı Lloyd George, Parlamento'da kendisine yöneltilen suçlama ve tenkitleri şöyle cevaplandırmıştır:

'Arkadaşlar, yüzyıllar nadir olarak dahi yetiştirir. Şu talihsizliğimize bakın ki o büyük dahi çağımızda Türk Milleti'ne nasip oldu. Mustafa Kemâl'in dehasına karşı elden ne gelirdi. (D. Lloyd George, İngiltere Başbakanı, 1922)

Bir ulusun hayatında bu kadar az sürede bu denli kökten değişiklik pek seyrek gerçekleşir... Bu olağanüstü işleri yapanlar, hiç kuşkusuz kelimenin tam anlamıyla büyük adam niteliğine hak kazanmışlardır. Ve bundan dolayı Türkiye övünebilir. (Eleftherios Venizelos, Yunanistan Başbakanı, 1933)

Bir insana ölümünden sonra bu derece sevgi ve yas gösterileri yapılması milletler tarihinde az görülen şeylerdendir.' (ATHİNAİKA, Atina, 12 Kasım 1938)

'Atatürk'ün Türkiye'de yaptığını hiçbir tarafta, hiçbir kimse yapmadı: Ne Cavour, ne Cromwel, ne de Washington... Atatürk'ün bulduğunu, hiç kimse bulmadı ve Atatürk'ün yaptığını da hiç kimse yapmadı. İlham ettiği kimselere ve kendi prensiplerine göre yarattığı yeni kuşak, O'nun eserine devam edecektir.' (Tipos Gazetesi)

İngiliz, Fransız ve İtalyanları Anadolu'dan uzaklaştırıp bizi de yenince,, karşımızda sıradan bir adam bulunmadığını ve O'nun gerçek yaratıcı kudretini kavramaktan uzak kalmış olduğumuzu kabul ettik. (1938) (Yorgi PESMAZOĞLU, Yunan Ekonomi Başkanı)

Çok, pek çok devrimciler görüldü. Fakat hiçbiri Atatürk'ün cesaret ettiği ve muvaffak olduğu şeyi yapmadı.'

(Messenger D'Athenes, Yunanistan Gazetesi, 11 Kasım 1938)

Tarih, silinmez harflerle bu devlet adamın ismini

hakedecektir. Atatürk bir halk adamıdır. Kırılmaz azmi, keskin zekâsı ve kudreti kendisini yendiği alın yazısının önüne getirmiş, böylece yeni Türkiye'nin yaratıcısı olmuştur.

(Yugoslavya, Politika Gazetesi, 11 Kasım 1938)

Sakarya Savaşı, Sakarya Zaferi, yirmi yaşımın en kuvvetli hatırası olmuştur. O zamanlar, kendi kendime diyordum: Acaba ben de ulusumu böylesine seferber edemez miyim, onun ruhuna kurtarıcı hamleyi, bu dizgin tanımaz ihtirası aşılabilir miyim? (Habib BURGİBA, Tunus Devlet Başkanı, 1965)

Eren Bilge'den Atatürk Dersleri 32 ROMANYA MİLLETİ, EN BÜYÜK TÜRK'ÜN KARŞISINDA KEDERLİ BİR SAYGI İLE EĞİLİR

Atatürk, tarihin her devresi için, insanlığın bir mucizesidir. (Suriye)

Atatürk'ün ölümü yalnız Türk Milleti için değil, onun örneğine çok muhtaç olan bütün Doğu milletleri için en büyük kayıptır. (ELEYAM Gazetesi, Şam- 1938)

Vatanını muhakkak bir parçalanmaktan kurtararak gemisini güvenilir bir limana götürdükten sonra milletinden bir taht istemedi. O, kelimenin bütün anlamıyla bir insan, eşsiz bir dahi, kahraman bir asker ve siyaset adamı idi. Hayatını milleti'nin mutluluğuna adadı, bu uğurda genç yaşta hayata gözlerini kapadı. (Elifba Gazetesi, Şam-1938)

O'nun ölümü, dünya için de derinliği ölçülmez bir kayıptır. (Sovyetler)

Adı, Türk Milleti'nin millî kurtuluş savaşında ve Türkiye'nin siyasi alanda yeniden örgütlenmesine gayet sıkı bir surette bağlı olan Kemal Atatürk'ün ölümü gerek Türkiye için, gerekse bütün dostları için derinliği ölçülmez bir kayıptır.

Türk Milleti'nin en samimi dostları arasında bulunan Sovyetler, zamanımızın bu örneksiz devlet adamının öneminden dolayı derin bir acı içindedirler. (İzvestia Gazetesi, Moskova, 1938)

Atatürk, dünya üzerinde yeni bir devir açmış bir insandır. Ben, O'nun Türk kadınlarına hak vererek ve bir ülkede anayı, yakışır olduğu yüceliğe erdirtirerek Batı'ya ders verdiğini nasıl unuturum. (Uluslararası Kadınlar Birliği Delegatesi, Prens Aleksandrina)

Romanya'da Atatürk'ün ölüm haberi geldiği gün, bütün okullarda dersler tatil edildi. (Romanya-Rador Ajansı: Bükreş)

Milletimiz, en büyük Türk'ün karşısında kederli bir saygı ile eğilmektedir. (Romanya)

Atatürk, başı dumanlı doruklarda yüce bir dağ tepesidir. Siz O'na yaklaştıkça o yükselir ve aranızdaki mesafe sonsuza değin aynı kalır. Devirlerinde büyük gözüken, zamanla küçülen benzerlerinden farkı budur ve böyle kalacaktır. (Arriba Gazetesi, Portekiz, 1938)

Uzun bir yol aşılmış, yüce bir eser ortaya konmuş, bir çok zaferler elde edilmiştir. Bütün bunlar Atatürk'ün eseridir. (Polanya, Kurjer Warszawski Gazetesi)

O, Türkiye'yi kurmakla bütün dünya uluslarına Müslümanların seslerini duyuracak kudrette olduğunu ispat etti. Kemal Atatürk'ün ölümüyle Müslüman dünyası en büyük kahramanını kaybetmiştir. Atatürk gibi bir önder önlerinde bir ilham kaynağı olarak dikildiği halde Hind Müslümanları bugünkü durumlarına hâlâ razı olacaklar mı? (Muhammet Ali Cinnah-Kaidiâzam, Pakistan Cumhurbaşkanı, 1954)

Bizim aslımız rengi uçmuş bir kıvılcım iken, O'nun bakışı ile cihanı kaplayan ve aydınlatan bir güneş haline geldik. (İkbal, Pakistan Millî Şairi)

'Atatürk'ün yaptıkları insanoğlunun kolay kolay yapabileceği şeylerden değildir. O; büsbütün başka bir

insandı.’ (El-Mısri Gazetesi, Mısır, 11 Kasım 1938)

Yüzyılımızda, ‘olmayacak hiçbir şey yoktur’ şeklindeki tarihi gerçeği isbatlayan ilk adam olmuştur. (Eski Ujsag. Macar.)

Eren Bilge’den Atatürk Dersleri 33
“TARİHİN EN BÜYÜK ADAM’INI BAŞIMI
HÜRMETLE EĞEREK SELÂMLARIM”

Budapeşte, 20 (a,a) - Macar ajansı tebliğ ediyor: Başvekil İmredi, Atatürk’ün cenaze törenini yapılacağı 21 Kasım Pazartesi gününü Macaristan’ın millî yas günü sayarak bütün memlekette resmi binalara siyah bayraklar çekilmesini emretmiştir.

Harbiye Nazırı ve Budapeşte Belediye Reisi de, askeri binalar ve belediye binaları için aynı kararı almışlar ve Belediye Reisi ayrıca, halkı da siyah bayrak çekmeye dâvet etmiştir.

(Namzetti Ujsang Gazetesi, Budapeşte-1938)

Türkler, Atatürk’ü olağanüstü bir tutkunlukla seviyorlar. Bursa’ya giderken trende rast geldiğim bir çocuğa İstanbul veya Ankara’dan hangisini sevdiğini sordum. Çocuk Ankara’yı sevdiğini söyledi. Nedenini sorduğumda: ‘Ankara’da Atatürk bulunduğu için..’ cevabını verdi.

(Mısır, El Bela Gazetesi)

Dünyanın çok nadir yetiştirdiği dahilerdendir. Dünya tarihinin gidişini değiştirmiştir.

(An Nahar, Beyrut)

Yüzyıldanberi Küçük Asya’nın çıkardığı en büyük lider.

(The Japan Chronicle, Kobe)

‘Hayatının sonuna kadar milleti’nin mutlak güveni ile kurduğu devletin başında muzaffer kumandanının kişiliği, eşi görülmemiş bir karakter örneğidir.’

(Comte Carlo Sforza, İtalya Eski Dışişleri Bakanı)

Üstün iradesi, tükenmez cesareti ve eşsiz seziş ile hasımlarını dize getirdi. Fazilet ve ciddiyeti, üç yılda memleketine yalnız askeri, aynı zamanda tam ve doyurucu bir siyasi zafer kazandırdı.

(F. Perrone Di San Martino, İtalyan Yazarı)

‘Atatürk’ün ölümü ile dünya büyük bir liderini kaybetti.’

(Gazeta Del Popolo Gazetesi, İtalya, 11 Kasım 1938)

(Lozan Üniversitesi salonunda, Lozan Türk Talebe Cemiyeti’nin hazırladığı törende:

‘Siz Türk gençleri, bugün Büyük Şef’inizi kaybettiğinizden dolayı ne kadar ağlasanız haklısınız. Üniversite, sizin bu büyük yasınıza katılmaktadır.

Atatürk’ün bu Büyük Adam’ın hayatını burada az bir vakit içinde bildirmeye imkân yoktur. Bu dâhinin, vatanının tarihinde işgal ettiği parlak sayfaları size hatırlatmak isterim.

Türkiye’yi yaratan, tarihimizin bu en Büyük Adam’ını başımı en derin hürmetle eğerek selâmlarım.

(Profesör MORRF)

‘Atatürk, bir medeniyet kaynağı idi.’ (İsviçre)

Modern Türkiye’nin yaratıcısı Kemal Atatürk’ün eserleri, memleketi için yaptıkları İsveç’te çok iyi bilinmektedir.

Atatürk’ün liderliği altında Türkiye’nin kalkınmasını, fevkâlâde ileri hamlelerini hayranlıkla takibettik.

Atatürk’ün, hukuk alanında olduğu gibi, diğer alanlarda da getirdiği reformlarla Türkiye, içinde bulunduğu çok zor durumdan kurtarılıp kuvvetli ve güvenilir temeller üzerine yerleştirilmiştir.

(ERLANDER, İsveç Başbakanı)

Eren Bilge’den Atatürk Dersleri 34

ÇİN BASINI: “ATATÜRK, BÜTÜN ASYAKITASININ ATA’SIDIR”

‘Mustafa Kemal Atatürk, kuşkusuz 20. yüzyılda dünya savaşından önce yetişen en büyük devlet adamlarından biri, hiçbir millete nasip olmayan cesur ve büyük bir inkılâpçı olmuştur.’

(Ben Gurion, İsrail Başbakanı, 1963)

Atatürk'ün ölümü dolayısı ile Kraliyet Sarayı Şehinşâhi ve hükümet bir ay resmî yas ilân etmiştir. Majeste Şehinşah, gömme töreninin sonuna kadar İran'da askerî ve resmî binalar üzerinde ve yabancı ülkelerdeki İran temsilciliklerinde bayrakların yarıya indirilmesini emir buyurmuşlardır.

Bu irade Şehinşahî bugün bütün gazetelerde ilân edilmiştir. (Tahran)

‘Atatürk, askeri dehâ ile devlet adamı filozof dehâsını toplamıştır.’ (İspanya)

İslam dünyasının büyük insan yetiştirme gücünü yitirdiğini öne sürenler, Atatürk'ü hatırlamalı ve utanmalıdırlar. (Tahran Gazetesi, İran, 1939)

Bugün Türkiye, büyük ve yeni bir memleketdir. Ve savaş sonrasının dehşet, sefalet ve bitkinliğinden çıkmış olan bu yeni Türkiye, Atatürk'ün dimağında vücut bulmuştu. O, bu Türkiye'yi kendi elleriyle dünyaya getirdi. (Dela Mail Gazetesi)

Kadınlar başka hiçbir ülkede bu kadar hızla ilerlememişlerdir. Bir ulusun bu derece değişmesi, tarihte, gerçekten eşî olmayan bir olaydır. (İngiliz, Daily Telegraph Gazetesi)

Atatürk, yalnız Türk Milleti'nin değil, özgürlüğü uğruna savaşan bütün milletler önderiydi. O'nun direktifleri altında siz bağımsızlığınıza kavuştunuz. Biz de o yoldan yürüyerek özgürlüğümüze kavuştuk. (Bayan Sucheta KRIPALANI, Hint Parlamento Heyeti Başkanı)

Denilebilir ki onsuz, İslâm alemi yolunu bulabilmek için elli yıl daha bekleyecekti. (Fransız, Berthe Georges-Gaulis)

Atatürk öldü. Barış kubbesinin Doğu sütunu yıkıldı.

Artık evrende barışı kimse garanti edemez.

Nitekim Avrupalı devlet adamları; O'nun 1930'da yaptığı uyarı ve tavsiyeleri dinlememiş ve dünyayı 1939 yılında ikinci büyük savaş felâketinin içine sürüklemişlerdir.

(Fransız Gazetesi Sanerwin)

Tarih çok büyükler gördü. İskenderler'i, Napolyon'ları, Washington'ları gördü. Fakat yirminci yüzyılda büyüklük rekorunu Atatürk, bu Türk oğlu Türk kırdı.

(L'illustration, Fransa)

'Atatürk, yirminci yüzyılın en büyük mucizesidir.'

(National Tidence Gazetesi, Danimarka, 11 Kasım 1938)

Eğer tarih bir kalbe sahip olsaydı, Mustafa Kemal'i mutlaka kıskanırdı.

(Tchang Yang Yee Pan Gazetesi, Çin, 1958)

'Atatürk, bütün Asya kıtasının Ata'sıdır.' (Çin)

'Biz Çinliler, hepimiz bu yasa katılıyoruz. Zira büyük bir milletin, çok sevilen Büyük Ata'sının ölümü, yalnız Türkiye için değil, aynı zamanda bizim kıtamızda ve bütün dünyada büyük bir boşluk bırakmaktadır.' (Çin Basını)

'Hiçbirülke, Atatürk'ün Türkiye'sinin gördüğü değişiklikleri bu kadar hızlı bir şekilde görmemiştir. Bugünün Türkiye'sinin tarihi Mustafa Kemal'in tarihidir.'

(Dness Gazetesi, Bulgaristan, 11 Kasım 1938)

Eren Bilge'den Atatürk Dersleri 35

YUNAN BAŞKOMUTANI TRİKOPİS HER CUMHURİYET BAYRAMINDA ATATÜRK RESMİNİN ÖNÜNDE SAYGI DURUŞUNDA BULUNURDU

Türkiye'nin uluslararası ünü, prestij ve otoritesi durmaksızın yükselmiştir. Milletine bu kadar az zamanda bu ölçüde hizmet edebilen tek devlet adamı

Atatürk'tür.

(Libre Belgique Gazetesi)

Bir yenilginin uçurumuna düştüğü halde, ilkin neticesiz sanılan İstiklâl Mücadelesini yapan Türk Milleti, önünde saygıyla eğilmeden bu satırlara son veremez.

Zafer neşesiyle kendinden geçmiş bir diplomasinin kararını 'hayır' diyerek yırtmak ve yüzlerine fırlatmak örneğini biz Almanlar, Türklere borçluyuz.

(Alman Askeri Dergisi Vissen Und Vehr)

Benim üzüntüm iki türlüdür; önce böyle büyük bir adamın kaybindan dolayı bütün dünya gibi üzgünüm.

İkinci üzüntüm ise, bu adamla tanışmak hususundaki şiddetli arzumun gerçekleşmesine artık imkân kalmamış olmasıdır.

(Franklin ROOSEVELT, A.B.D. Başk)

(Ressam Diyarbakırlıoğlu'nun 8.4.2009 tarihli iletisinden... Kendisine teşekkürler...)

BUNLARI BİLİYOR MUYDUNUZ?

* Atatürk'ün dünyada 'başöğretmen' sıfatlı tek lider olduğunu...

* Bir geometri kitabı yazdığını...

* Üç gen, açı, dikdörtgen gibi ve 48 tane geometri teriminin (Türkçe) isim babasının bizzat Mustafa Kemal olduğunu...

* Norveç'de 'Atatürk gibi olmak' diye bir deyim olduğunu.

* Atatürk Çiçeği'nin adını, çiçeği bulan Wanderbit Üniversitesi profesörlerinden doktor Kirk Landın'ın koyduğunu ve bu çiçeğin tüm dünyada bu isimle üretilip satıldığını...

Yunan Başkomutanı Trikopolis'in, hiçbir zorlama ve baskı olmadan her Cumhuriyet bayramında Atina'daki; Türk büyükelçiliğine giderek, Atatürk'ün resminin

önüne geçtiğini ve saygı duruşunda bulunduğunu...

* Kurtuluş Savaşı'nda rütbe alan bir çok kadın askerlerimizin olduğu, dünya tarihine geçen tek bir üsteğmenimizin olduğunu,

Üsteğmen Kara Fatma'nın 700 erkek, 43 kadından oluşan bir müfrezenin reisliğine bizzat Atatürk, tarafından atanmış olduğunu...

* Bir röportajda Birleşmiş Milletlere üye olmayı düşünüyor musunuz?' diye sorulduğunda

'Şartlarımızı koyarız, kabullerine bağlı. Biz müracaat etmeyiz üye olmak için, davet gelirse düşünüyoruz' dediğini ve bunun üzerine BM yasasının değiştirildiğini ve üyeliğe davet edilen ilk ülkenin Türkiye Cumhuriyeti olduğunu....

* 1938'de, General Mc Arthur'un en zor, en problemlili, en buhranlı döneminde, danışman, senatör ve bakanlarından oluşan yüz yirmiden fazla kişiye;

'Şu anda hiçbirinizi değil, büyük istidadı ile Mustafa Kemal'i görmek için neler vermezdim' dediğini...

* 1938'de Ata'nın ölümünde Tahran gazetesinde yayınlanan bir şiirde;

'Allah bir ülkeye yardım etmek isterse onun elinden tutmak isterse başına Mustafa Kemal, gibi lider getirir' denildiğini...

Eren Bilge'den Atatürk Dersleri 36

"ÖNEMLİ OLAN BENİM DEĞİL, MİLLETİMİN RAHAT UYUMASI"

* 1996'da Haiti Cumhurbaşkanı'nın vasiyetinde, mezar taşına yazılmasını istediği metinde;

'Bütün ömrüm boyunca Türkiye'nin lideri Mustafa Kemal ATATÜRK'Ü anlamış ve uygulamış olmaktan dolayı mutlu öldüm' yazdığını...

* 2000'de ABD Başkanı'nın milenyum mesajında; "Milenyumun hiç şüpheli yoktur ki; tek devle t adamı

Mustafa Kemal ATATÜRK'TÜR.

Çünkü o yılın değil asrın lideri olabilmeyi başarmış, tek liderdir' denildiğini...

2005'de Amerika'nın en ünlü ekonomistlerinden birisi olan Mr. Johns'un önerisinin 'Türkiye ekonomiyile savaşta bir tek Atatürk'ü örnek alsın yeter' olduğunu...

*2006'da ise AB Uyum yasaları gereğince devlet dairelerinden Atatürk resimlerinin kaldırılmasının istendiğini...BİLİYOR MUYDUNUZ!!!

Gülhan Büyükerbil,
gulberbil58@hotmail.com

NEDEN UYUMAMIŞ

İzmir kurtulmuş, çok tatlı bir yorgunluk, Ankara'ya hareket edecekler... Trene binerler ve kompartımana çekilirler.

Ertesi gün, yaveri, Atatürk'ün kompartımanının kapısını çalar. Atatürk, yorgun, bitkin bir halde kravatını yıkamaktadır.

Yaveri: 'Paşam bu ne hal, hiç uyumadınız herhalde; niye böylesiniz', der.

'Çocuk, kompartımanıma yastıkla battaniye koymayı unutmuşsunuz, kolumu yastık yaptım ağrıdı, setremi yastık yaptım üşüdüm, uyumadım kalktım', der.

Yaveri: 'Aman Paşam! Birimize haber vereydiniz; hemen size bir yastıkla battaniye getirirdik', der.

Bir ülke kurtarmaktan dönen komutan tarihi bir cevap verir:

'Geç fark ettim, hepiniz en az benim kadar yorgundunuz, hiç birinize kıyamadım. Önemli olan benim uyumam değil; milletimin rahat uyuması'.

ATAMIZ SAYESİNDE NE KADAR RAHAT UYUYORUZ Kİ; HÂLA UYANAMADIK?

Siz bu metinleri inceledikten sonra bir de Mustafa

Kemal'e kulak verin.

Bizi yönetenler,yönetmeye talip olanlar neden Atatürk'ten uzaklaşmak istediler daha iyi anlayacaksınız.

Atatürk ve ilkelerini unutanlar iyi bilsinler ki;bu milleti tarih öncesi çağlara asla götüremeyeceklerdir.

Saygı ile...

Alıntı: Ahmet Dursun'dan

Eren Bilge'nin Atatürk Dersleri adını verdiğim "Atatürk Budur" adını verdiği e-kitabından alıntılarım bu kadar. Atatürk'ün ne olduğunu ya da ne olmadığını sizler de bizim kadar biliyorsunuzdur. Bizim yapmak istediğimiz sadece bir anımsatma. Umarım bu Atatürk Derslerinden ders alacak birileri daha çıkacaktır.

47 PROF. DR. SİNA AKŞİN

Dostlar,

Tarihçi Prof. Dr. Sina Akşin'den çok öğretici bir derlemeyi sunmak istiyoruz.

Yakın tarihin özlü bir irdelemesi. Lütfen okuyalım ve okutalım.

Sevgi ve saygı ile. 13.2.13, Ankara

Dr. Ahmet SALTİK www.ahmetsaltik.net

+

Atatürk Devrimi, Atatürkçülük Nedir?*

1. Atatürkçülüğün Yeniden Doğması:

Türkiye'ye gelen yabancılar çok kez Mustafa Kemal Atatürk'ün her yerde görünür olmasına şaşmaktadırlar. Her yerde O'nun heykelleri, büstleri, resimlerine rastlamaktadırlar. Sanırım bunu çoğunlukla bir kişi yüceltmesi olarak görüp olumsuz yönde yorumlamaktadırlar. Atatürk'ün böyle her yerde olmasının açıklaması şudur: O,

Türk devrimini temsil eden kişidir. Çoğu devrimler birçok kişilerin yapıtıdır. **Fransız Devrimi** bir kişiyle özdeşleştirilemez. **Sovyet Devriminde Lenin'in ağırlığını görüyoruz**, fakat iktidar olduktan sonra

Devrimi ancak 7 yıl yönlendirilebildi. **Stalin** olmadan Sovyet Devrimi anlaşılabilir.

Belki **Mao Zedong'un Çin Devrimindeki rolü Atatürk'ünkine benzetilebilir**. 27 yıl Çin'i yönetti. Ne var ki ardılları onu neredeyse yadsımışlardır. Bir de değişik komünist önderlerin "tamamlayıcıları" sorunu var. Mao deyince Stalin, Lenin ve **Marx**'ın rol ve tamamlayıcılıkları görmezlikten gelinemez. Atatürk deyince böyle tamamlayıcı kişiler akla gelmiyor. Atatürk bağımsızlık mücadelesinin muzaffer önderidir, Türkiye Cumhuriyetinin kurucusudur, Türk Devriminin önderidir. Buna dört başı mamur bir başarı öyküsü diyebiliriz. Onun içindir ki kişiliği Cumhuriyetin ve Devrimin simgesidir. **Özgürlük-eşitlik-kardeşlik** düsturu Fransız Devrimi için neyi temsil ediyorsa,

Türk Devrimi için Atatürk onu temsil ediyor, onun simgesidir. Türk devriminden yana olup da Atatürk'e karşı olamazsınız. Fakat Fransız Devriminden yana olup, diyelim **Robespierre, Rousseau, Danton** ya da **Voltaire**'e karşı olabilirsiniz.

Atatürk'ün ölümünden sonra nice onyıllar, Türklerin büyük çoğunluğu O'na katıksız bir sevgi ve hayranlık beslemişlerdir. Açıktır ki böyle bir düşünce ortamı Atatürkçülüğün eleştirel bir değerlendirmesine uygun değildi. Atatürkçülük hayli yüzeysel biçimde daha sonra Anayasa'ya da giren **resmi Altıok**'la (**Cumhuriyetçilik, Milliyetçilik, Laiklik, Halkçılık, Devletçilik, Devrimcilik**) açıklanıyordu. Bu ilkelerin genellikle derinlemesine çözümlenmediği söylenebilir. **İslam köktendincileri** arasında Atatürk'e yönelik eleştiri, hatta nefret vardı, ama 1945'e değin bastırıldılar. Bu bastırma işi 1945'ten sonra da sürdü, ama çok daha

gevşek olarak. Buna rağmen genellikle sıradışı, bir çeşit anormallik olarak değerlendiriliyordu. 1972'de **dinci Milli Selamet Partisinin (MSP)** kurulması ve 1973 seçimlerinde %12 oy almasıyla işler ciddileşti. Dinci parti ve ardıllarının desteği yıllar geçtikçe artacaktı. Hatta 12 Eylül 1980 darbesini yapan askeri cunta, bir yandan "**Türk-İslam sentezi**" diye gerici resmi bir ideoloji yaratmaya kalkışırken, Atatürkçüler dahil sola karşı sert bir bastırma siyaseti uygulayacaktı.

İşin tuhafı, bu siyaset güya Atatürkçülük adına yapıldı. (1)

1983'te çok partili siyasete dönülmesiyle birlikte, **sol aydınlar** cuntayı eleştirmeye başladılar. Bu eleştiri aynı zamanda cuntanın sözümona Atatürkçülüğüne de yöneliyordu. Bunlar kendilerini "sivil toplumcu" diye tanımlayan bir kesimdi. Aralarında kimileri Atatürk'ün kurduğu cumhuriyetin yıkılarak "**ikinci cumhuriyetin**" kurulmasını savunuyorlardı. Çok kez şiddetli olabilen bu Atatürkçülüğe yönelik eleştiriler İslamcılar, Atatürkçülük hakkındaki olumsuz görüşleriyle ortaya çıkmaya özendirdi. Böylece Atatürkçülüğün laik eleştirmenleriyle kimi İslamcılar arasında garip bir ittifak oluştu.(2)

Bütün bunlar, Atatürkçülük karşıtlarının görüşlerinin nasıl çürütülebileceğini düşünmek zorunda kalan Atatürkçüler için acı bir durumdu. Denilebilir ki, Atatürkçülük karşıtı eleştiriler Atatürkçülüğün daha iyi anlaşılması sürecini hızlandırmıştır. Hızlandırmıştır diyorum, çünkü genellikle toplumsal olayların zaman geçtikçe daha iyi yorumlanması ve anlaşılması doğaldır. **Rönesans ve Aydınlanma** gibi hareketler bir zaman sonra adlandırılır ve daha iyi anlaşılır. Türkiye Atatürkçülüğü 1919'dan 1938'de Atatürk'ün ölümüne, sonra da 1950'ye değin yaşadı. Bugün Türkiye Atatürkçülüğü daha iyi anlıyor ve bu anlayış Atatürkçülüğün yeniden doğmasına (Rönesansına) yol açmıştır.

2. Atatürkçülüğün Felsefi Niteliği:

Atatürkçülük bir aydınlanma hareketidir.

Tek bir örnek vermek gerekirse Atatürk öğretmenlerden “fikri hür, vicdanı hür, irfanı hür” kuşaklar yetiştirmelerini istemektedir (3). Böylece Atatürk şair **Tevfik Fikret**’in bir şiirinde kendini tanımlamak için söylemiş olduğu ünlü sözünü benimsemiş oluyordu.

Suat Sinanoğlu Atatürkçülüğün felsefi görünümünü “zihnin sınırsız özgürlüğü” diye tanımlıyor (4). Felsefe profesörleri Bedia Akarsu ve Macit Gökberk de Atatürkçülüğü bir aydınlanma hareketi olarak betimlemişlerdir (5).

Atatürk hümanisttir.

Bağımsızlık savaşının en tehlikeli anlarında bile cihat ilan etmedi. 1922’de tutsak düşen **Yunan komutanı Trikupis**’le nazik görüşmesi, önüne serilen Yunan bayrağına basmayı reddetmesi, 1934’te **Anzak ölüleri** için söylediği sözler (6) hümanizminin kanıtıdır. Bir seferinde anayurdu savunmak için yapılmayan savaşı cinayet olarak betimlemiştir (7). Avrupa’nın çoğu yerlerinde bütüncül (totaliter) ve ırkçı diktatörlükler muzaffer olurken ve birçok Türkler bunların çekiciliğine kapılmışken Atatürk sıkı durdu. Yahudi ya da muhalif oldukları için Hitler düzenince 1933’te üniversitelerinden kovulan **142 Alman bilim adamını Türkiye’ye çağırıp** onları yüksek eğitim kurumlarında çalıştırması bu yönde anlamlı bir göstergedir.

3. Bir Kalkınma Modeli Olarak Atatürkçülük:

Atatürkçü kalkınma modeli “bütünsel kalkınma” olarak açıklanabilir. Bu topyekûn kalkınma demektir. Batının makine, alet, fabrikalarını edinmek yetmez. Bu teknolojinin gerisinde Batının bilimi vardır. Onu da benimsemek durumundayız. Yoksa benimsediğimiz teknoloji elimizde iğreti ve yapay duracaktır. Fakat bilimin üst katmanları felsefenin alanına girmektedir.

Onun için Batı felsefesini ve onun bir parçası olduğu insan bilimlerini de benimsememiz gerekmektedir. Tabii sosyal bilimlerin bilimin onsuz olmaz bir parçası olduğunu da unutmuyacağız. Öte yandan felsefenin sanat ve genel olarak kültürle yakın ilişkisini gözardı etmemeliyiz. Böylece teknoloji, bilim, felsefe, sanat ve kültürün bir bütün oluşturduğunu görüyoruz. Bunların gelişmesi için, düşünce özgürlüğü gereklidir. Bilim, kültür ve sanata ve bu işlerle uğraşan insanlara saygı ve değerbilirlik önemli bir gereksinimdir. Bu insanlar toplumsal, siyasal, dinsel dogmaların baskısı altında olmamalıdır. Atatürkçülüğün bütünsel kalkınma modelinde, bir üniversitenin kurulması, bir demiryolunun yapımı denli önemlidir; bir konservatuarın açılması, bir fabrikanın yapılması denli önemlidir.

Bütünsel kalkınma modelini anlamak için karşıtı olan **maddi kalkınma** modeliyle karşılaştırabiliriz. Bu modelin en iyi örneklerinden biri petrol zengini şeyhliklerdir.

Bu ülkeler en son teknolojiyi edinebilecek durumdadırlar. En modern otomobiller, uçaklar, bilgisayarlar, fabrikalar. Deniz suyunu arıtabiliyorlar, çölde tarım yapabiliyorlar. Buna karşın bunlar en son teknolojinin ürünlerinden yararlanırken, toplumsal ve kültürel koşullarıyla aşağı yukarı 9. yüzyılda yaşıyorlar. Türkiye’de 1950’den sonra bütünsel kalkınma modeli bir ölçüde terk edilerek maddi kalkınma modeline bir kayma olmuştur. Böylece yol, baraj, fabrika yapımı ön düzleme geldi ve toplumsal, kültürel kalkınma ikincil duruma düştü.

4. Atatürkçülüğün İdeolojik Programı:

Bu, **Atatürk’ün Cumhuriyet Halk Partisi**’nin ilan etmiş olduğu “**6 ilke**” ya da “**6 Ok**” tur. İlk ilke Cumhuriyetçiliktir. Atatürkçülüğü eleştirenler, demokrasi ilkesinin yokluğuna dikkat çekmişlerdir. Hatta kimilerine göre cumhuriyetçilik, birçok diktacı,

hatta bütüncül (totaliter) cumhuriyetler varken, anlamlı bir ilke değildir. Bu, tabii anlaşılır bir görüştür ama Atatürk'e uygulanamaz. 1929'da **Afet İnan**'ın yardımıyla bir Yurttaşlık Bilgisi ders kitabı yazdı. Kitap Afet İnan'ın imzasıyla yayımlandı. İnan, 1969'da kitabın yeni basımını yaptığında, kitabın büyük ölçüde Atatürk tarafından yazılmış olduğunu açıkladı ve O'nun el yazısıyla yazılmış sayfaların fotokopilerini yayımladı. Siyasal düzenlerle ilgili bölümler bunlar arasındaydı. O'na göre demokrasi en iyi düzendi. Demokrasilerden cumhuriyet türü meşrutiyet türünden daha mükemmeldi.

Yalnızca Atatürk'ün kuramsal görüşü değildi söz konusu olan. O sıra birçok Avrupa ülkeleri şu ya da bu türden bütüncül diktatörlüğe doğru giderken Atatürkçü düzen görece demokratikti. Bir ülke düzeninin demokrasi derecesi onu çağdaş diğer düzenlerle karşılaştırarak saptanabilir. **Eski Atina köleleri**'nin, yabancı ve kadınların hiçbir siyasal hakları olmamasına karşın, çağdaş öbür düzenlerden daha demokratik olduğu için demokrasi sayılmaktadır. Aynı biçimde Atatürkçü düzen, tek partili olmasına karşın, Avrupa'nın demokrasi derecesi ortalamasının üstünde bir demokrasi derecesine sahipti. Bu yüzdendir ki Hitler hükümetinin üniversitelerden tasfiye ettiği 142 Alman bilim insanı Türkiye'ye yerleşmeyi seçmişlerdir. Bu kişilerin, ki içlerinde birçok parlak kişiler vardı, bir diktatörlükten diğerine gidecek kadar saf ya da çaresiz olduklarına inanmak için neden yoktur. Bugün Türkiye belki Atatürk döneminden daha demokratiktir.

Bununla birlikte bu bizi mutlu kılmıyor, çünkü II. Dünya Savaşından sonra Avrupa bize yetişip daha da ileri gitmiştir.

Milliyetçilik (Ulusçuluk) İlkesi: saldırgan olmayan, yayımlacı olmayan, barışçı nitelikteydi. Atatürk'ün düsturu "**Yurtta sulh; cihanda sulh**" idi. Bu milliyetçilik

ırkçı değildi. Atatürk “*Ne Mutlu Türk’üm diyene!*” (8) demişti (“Ne mutlu Türk olana” değil), Türk Milletinin tanımı şöyleydi:

“*Türkiye Cumhuriyetini kuran Türkiye halkı*” (1929) (9). Türkiye Cumhuriyeti’nin her yurttaşı, etnik bakımdan Rum, Çerkez, Kürt, Ermeni, Yahudi olsalar da Türk sayılıyordu. Bu milliyetçilik sağcı, tutucu değildi. Türkiye’yi bölgenin ya da

İslam dünyasının en güçlü ülkesi yapmak gibi sınırlı hedefler gütmüyordu. Her alanda Türkiye’yi dünyanın en ileri ülkelerinden biri yapmayı amaçlıyordu. Yalnız iktisadi ya da askeri anlamda değil, Türkiye sanat ve edebiyatta, insan hakları ve bilimde de en önde olmalıydı. Sağcı, tutucu milliyetçiler genellikle, iktisat, askeri güç ve siyaset alanları üzerinde dururlar, onunla yetinirler.

Devrimcilik (İnkılapçılık) aydınlanmayı her yere ve olanaklıysa herkese yaymak, bütünsel kalkınmayı gerçekleştirmek ve bu amaçlara ulaşmak için canla başla çaba göstermek demektir.

Bu amaçlara henüz ulaşılammıştır ve görece uzun erimlidir, fakat bunlara olanaklı olduğu kadar önce ulaşmak gerekmektedir. O zaman değin devrimciliğin gündemde kalması zorunludur.

Halkçılık, halktan yana siyaset gütmektir.

Halk kavramı nüfusun bütün sınıf ve kesimlerini içerecek biçimde yorumlanabilir (öyle yorumlanıyordu), fakat en çok köylü, işçi gibi düşük gelirli kesimleri amaçlıyordu. Böyle kesimlerin maddi ve kültürel gelişmesini hedefler. Yığınlara dalkavukluk yapmak anlamındaki popülizm ile karıştırılmamalıdır. Tabii, çok partili bir düzende popülizme direnmek çok kolay değildir. En azından kuramsal olarak denebilir ki, tek partili bir düzende yığınların hoşlanmadığı, fakat uzun erimde onlara yararlı olacak siyasalar yürütmek daha kolaydır. Atatürk düzeni, iki çok partili siyaset

girişimi dışında tek partili bir düzendi. Eğer devrim halk arasında hatırı sayılır bir yaygınlık kazanmışsa, çok partili bir dizgede de gelişmesini sürdürebilir. Bunun için, iktidarda olmasa bile en az bir büyük parti ilkeli bir Atatürkçülüğü savunmalı ve diğer büyük partiler de son çözümlemede Atatürkçü olmalıdır.

Devletçilik deneyimle oluşmuş bir ilkedir.

Türkiye'nin yeni doğan kapitalist sınıfı 1920'lerde hatırı sayılır bir sanayileşme düzeyi yaratamamıştı. Üstelik **1929 dünya bunalımı** her yerde büyük sefaletle yol açmış bulunuyordu. Devletçilik bu gereksinimlerden doğmuştu. Atatürkçü dönemde ve sonrasında bir sanayi temeli yaratılabildi. Sanayi yaratmanın ve devlete ekonomiyi düzenleme olanağını sağlamanın ötesinde, devletçilik işçilere işletmelerde doğru dürüst barınma, okullar, sağlık hizmetleri, toplumsal ve kültürel bir ortam yaratıyordu. Başka bir deyişle halkçılığın, sosyal devletin gerekleri de karşılanmış oluyordu. 1980'e değin devletçilik yalnız Türkiye'de değil, kimi gelişmiş kapitalist ülkelerde de önemli işlevler gördü. Örneğin Fransa'da **Renault** otomobil firması yıllardan beri başarılı bir kamu iktisadi kuruluşudur. 1980'lerde kamu işletmelerine karşı dünya çapında bir kampanya açıldı. **Sovyetler Birliğinde komünizmin çökmesi** bu kampanyayı besledi. Yalnız eski komünist ülkelerle değil, başka yerlerde de **kamu işletmelerinin özelleştirilmesi** gündeme gelmiştir.

Türkiye bakımından şu denebilir: Türk kapitalist sınıfı büyük ilerlemeler göstermiş olsa da, gelişmiş ülkelerdeki düzeye ulaştığı söylenemez. Demek ki Türkiye'de devletçiliğin bir işlevi olmaya devam edecektir. Dahası kamu işletmeciliğinin verimsiz olduğuna inanmıyorum. Hükümetler, yani siyasal irade isterse, devlet işletmelerini kazançlı yapabilirler. Fakat bunları gereksiz işçilerle doldururlarsa, nitelikli yöneticiler görevlendirilmezse, demek ki, söz konusu

hükümetler bu işletmelerin verimli olmasını, hatta yaşamasını istememektedirler. Bugün Tekel bütün ülkeye üç marka rakı sağlayabiliyor, fakat yeterince bira ve kibrit yapamıyorsa, bunun böyle olması istendiği içindir. Bira ve kibrit üretimi özel girişime açılmıştır. Özel kesim işletmelerinin daha çok satış yapabilmesi için devletin bu ürünleri az miktarda üretmesi, kaliteye dikkat etmemesi vb. gerekmektedir.

Başka bir nokta: Kamu işletmeciliğinin günahları konusunda kimi insanlar ne kadar inanmış olurlarsa olsunlar, bunların istihdam sağladığının da farkındadırlar. Kamuoyu yoklamaları bunu belli ediyor. Böylece özelleştirmeye daha yatkın bir partinin daha az oy alacağı düşünülebilir. Bu da seçmenlerin uç partileri güçlendirecek protesto oyları vermelerine yol açabilir. Bu, herhangi bir çok partili düzen için sağlıklı bir durum olacaktır. En azından Türkiye bakımından, bu ülke Avrupa düzeyinde gelişmişliğe ulaşınca da değin devletçiliği gündemde tutmak gerekir gibi görünüyor. Topyekûn bir **özelleştirme** siyasası demokratik bir çok-partili düzenle pek bağdaşmaz gibime geliyor.

Gelelim Laikli İlkesine:

Bu, dinle devlet işlerinin ayrı tutulması demektir. Hiçbir din, mezhep ya da dinsel küme devlet işlerine karışamaz, devletten ayrıcalıklar isteyemez. Devletin yasa ya da siyasaları herhangi bir din ya da dinsel küme tarafından etkilenemez. Devlet bütün dinsel kümeler karşısında yansız olmalıdır. Öte yandan, devlet de din işlerine karışmamalıdır. Kural budur, fakat devlet bazen dinsel işlere karışmak durumunda olabilir. Örneğin, dinsel bir küme mensuplarının insan kurban etmesini ya da mensuplarının intihar etmesini isterse devlet müdahale etmelidir. **ABD’de Hıristiyan Bilimciler (Christian Scientists) adındaki bir tarikat, inancın bütün hastalıkların üstesinden geleceğine inandığı için her türlü tıbbi yardımı reddetmektedir.**

Bana göre böyle bir cemaatten bir çocuk apandisit bunalımına girerse ve anne-babası tıbbi yardımı geri çevirirlerse, devlet müdahale ederek çocuğu kurtarmalıdır.

Türkiye’de Sünnilerin dinsel işlerine bakan bir Diyanet İşleri Genel Müdürlüğü var.

Bu, devletin dine müdahalesidir, fakat gerekli olduğunu düşünüyorum. İki yararı var: Sünni çoğunluğu gözlem altında tutarak, onların arasında laiklik karşıtı hareketlerin çıkmasını önleyebilir. İkincisi, **Diyanet İşleri** kaldırılacak olsa, Sünniliğin içindeki kümeler arasında camileri denetimleri altına almak için bir savaşım başlayacaktır.

Bunu başaramayan küme ya da kümeler kendi camilerini yapmaya zorlanacaklardır. Ulusal servetin büyük bir bölümü yeni camiler yapmaya ayrılacaktır. Oysa şimdi camiler Diyanetin gözetimi altında ve dolayısıyla bütün Sünni kümelere açıktır.

Kimi şeriatçılar laikliği İslamiyete karşı yapılmış bir kötülük olarak görmektedirler.

Bu görüşe katılmak olanaksızdır. **Şeriat**, İslamiyeti Orta Çağa bağlayan, 9. Yüzyılda oluşturulmuş bir hukuk dizgesidir, bir zincirdir. Türkiye’de bu zincirin kırılması İslamiyet’e çağcıl (modern) dünyanın, ileri ülkelerinin bir dini olmak fırsatını vermiştir. Çağcıl insanlar için Orta Çağ İslamiyetinin bir çekiciliği pek olamaz. Ayrıca, şeriatın kaldırılması hem Türkiye, hem öbür Müslüman ülkeleri için bir kalkınma ve ilerleme sorunudur.

Şeriat ve yandaşları kadınların kapatılmasını isterler. Bu demektir ki nüfusun yarısı evrensel kalkınma ve ilerleme yarışının dışında tutulacaktır. Tek ayakla yarışmak olanaklı değildir. Kadınları kapatan ülkelerin dünyanın ileri ülkelerinden biri olmak umudu olamaz. Kadınların kapatılması sözkonusu ülkelerin kültür düzeylerinin gerilemesi anlamını taşır, çünkü erkek

çocukları dili annelerinden öğrenirler, babalarından değil (ana dili). **En önemli kültür aletimiz dilimizdir** ve annelerin çocuklara dil öğretmesi en temel eğitimidir. Annesi yalnızca 500 sözcük kullanabilen bir oğlanın temel eğitimi annesi 1500 sözcük bilen bir anneninkinden çok farklı olacaktır.

Demek ki kadınların kapatılması erkeklerin niteliğini de olumsuz etkileyecektir.

Laikliğin başka bir yararı da devletin bütün dinsel kümeler karşısında yansızlığını gerektirdiği için iç barışın da bir garantisidir. Türkiye’de Sünnilerle Aleviler arasındaki geleneksel geçimsizlik ancak laiklik siyasalarıyla sonlandırılabilir. Öyle olmayınca, 1978’de Kahramanmaraş’ta, 1995’te İstanbul’da (Gazi olayları) olduğu gibi kanlı kavgalar ya da kırımlara tanık oluruz.

Türkiye’de kimileri, ki ne yazık ki aralarında devlet adamları da vardır, “devlet laik olabilir, bir kişi (örneğin bir Müslüman) laik olamaz” görüşündedirler. Bu görüşe katılmıyorum. Laikliği kabul eden bir kişi, laik bir insandır. Böyle bir kişi, dinli, hatta dindar da olabilir (Müslüman, Hıristiyan vb.). Devrim sayesinde Türkiye’de pek çok laik Müslümanlar, yani laikliği benimsemiş insan var. Birçokları da dinsel vecibelerini tam olarak yerine getirmektedirler. Aydınlanma yayıldıkça, laik Müslüman sayısının daha da artması beklenebilir.

İslamiyet dünyanın pek çok köşesine yayılmış bir dindir. Öbür büyük dinler gibi İslamiyet’in birçok mezhep, tarikat, anlayış içermesi beklenebilecek bir durumdur. Hepsi de Müslüman’dırlar ama farklıdırlar da. Öyle olmasa ayrı kümeler olmazlardı. İslamiyet’te barış ve kardeşlik olması için başka kümelere saygı gerekir. Laik İslamiyet bugün bu kümelere saygı göstermeleri, laik Müslümanların da onlara saygı göstermeleri gerekir.

5. Atatürk Devrimi’nin Zorunluluğu:

Zaman zaman kimi gözlemcilerin Atatürk Devrimi'nin, kendisini felaketten kurtarmış muzaffer bir önderin isteksiz bir halka uyguladığı bir çeşit kişisel program olduğu görüşlerine rastlanıyor. Oysa böyle olsaydı Atatürk'ün ölümünden sonra Devrim uzun sürmezdi. Kısa zamanda son bulur ve Türkiye eski yoluna dönerdi. Oysa ölümünden bu yana 75 yıl oldu ve 1950'lerden sonra esaslı biçimde yavaşlatıldıysa da, Devrimin yapısı birçok bakımdan olduğu gibi duruyor. Böylece zorunlu olarak Devrimin bir diktatörün keyfi uygulaması olmayıp nesnel bir zorunluluk olduğu sonucuna varmamız gerekiyor.

Şimdi bu zorunluluğun ne olduğuna bakalım.

Türkler, Osmanlı Devleti çerçevesinde "Viyana kapılarına değin" Güneydoğu Avrupa'yı fethetmeyi başardılar. **1699 Karlofça antlaşması**'yla birlikte Orta Avrupa ve Balkanlar'dan çekilme süreci başladı. Ardı ardına gelen askeri yenilgilerin sonucu, 200 yıl sürdü. Balkan ulusçuluğu, başından itibaren son zamanlarda "etnik temizlik" denen siyaseti uyguladığı içinsüreç Türkler için çok acıklı olmuştu. Çünkü Balkanlar öz yurtlarıydı. Bütün bu sınav boyunca Türklerin bir tesellisi vardı: Son kertede, yüzlerce yıl önce yurtları olan Anadolu'ya yerleşip şerefli bir yaşam sürdürebilirlerdi. I. Dünya Savaşı arefesinde Osmanlı Devletinin hala Rumeli'de küçük bir ülke parçası vardı: Edirne dahil, doğu Trakya.

I. Dünya Savaşı Osmanlılar için yeni bir felaket oldu. Sevr'de Osmanlının 1920'de imzalamak zorunda kaldığı barış antlaşması bütün Türkler için dev boyutta bir travmaydı. Anladılar ki, nasıl Rumeli'den çıkarıldılarsa, şimdi de Anadolu'dan çıkarılıyorlardı. Osmanlı Doğu Trakya'yı, Ege Bölgesinin kuzeyini Yunanistan'a Kuzeydoğu Anadolu'yu Ermenistan'a verecekti. Bu bölgelerin etnik yapısını belirlemek söz konusu değildi. Yapılan düzenleme tümüyle "tarihsel

hak" esasına dayanıyordu. Bin yıl önce buralarda Türk yoktu, bu yüzden muzaffer devletler o sıradaki etnik yapı ne olursa olsun, buraları Yunanistan ve Ermenistan'a vermekte hiçbir tereddüt duymuyorlardı. Sözümona devamına izin verilen gölge Osmanlı Devleti de maliyesi ve ordusu olmayan kurbanlık bir koyun durumuna getirilmişti. Böylece Türkler Anadolu'dan çıkarılıyorsa da bir çeşit köleliğe mahkum ediliyorlardı. Birçok Türkler için apaçık ortadaydı ki, süreç **Sevr ile durmayacak** ve Rumeli'de olduğu gibi kaçınılmaz sona doğru gidecekti.

Kurtuluş Savaşı sayesinde bu büyük felaket önlendi ve **Lozan Antlaşması Sevr'in yerine geldi**. Fakat ortaya çıkmıştı ki Lozan'ı sürekli kılmak için Türk toplumunun geri toplumsal, siyasal, iktisadi, kültürel koşullarının kökten, devrimci bir değişime uğraması gerekiyordu. Türkler Ortaçağ'dan çıkıp çağcillaşmak zorundaydılar. İşte Atatürk Devrimi bunu gerçekleştirmek amacıyla yapıldı. Devrimin uzun zaman sürmüş olmasının nedeni de budur. Devrim yapılmıyorsa Sevr Antlaşması ya da bir benzerinin ilk fırsatta yeniden bize dayatılması çok olasıydı. Devrimin amacı Türklere Avrupalılarınki kadar eğitim ve kültür vermek, onları Avrupalılar kadar üretken kılmak, başka deyişle Türkiye'yi bir Avrupa ülkesi düzeyine yükselmektir.

6. Kısmi Karşıdevrim:

Türkiye'de Atatürkçülüğün bugünkü durumunu anlayabilmek için 1950 Kısmi Karşıdevrimini açıklamak gerekiyor. Atatürk'ün zamanında bile Cumhuriyet Halk Partisinde karşıdevrimci unsurlar vardı. Dediğim gibi, sözkonusu karşıdevrim kısmiydi. Herhalde Atatürk'ün yandaşları arasında da bir karşıdevrim isteyen hiç yoktu. **Sevr travması** bu derece bir gericiliğe engeldi. Tutucuların istedikleri, Devrimin başlıca kazanımlarını muhafaza ederken Devrimi dondurmak ya da

yavaşılatmaktı. II. Dünya Savaşının sonu beledikleri fırsatı verdi. Savaşı katılmamanın sonucu olan Türkiye'nin yalnızlığı, **Atatürk'ün ardılı olan İsmet İnönü**'yü çok partili dizgeyi benimsemeye götürdü. Ama muhalefet partisinin Atatürk Devrimini sorgulamaması için CHP içindeki rakiplerini kısmen zorlayarak, kısmen ikna ederek **Demokrat Parti**'yi kurdu.

Bu kişiler çoğunlukla sağcı, tutucu kimselerdi.

Bu sağcılık iki gelişmeyle pekişti. Sovyet Rusya'nın 1945'te 1925 Dostluk ve Saldırmazlık Antlaşmasını feshetmesi ve Boğazlarda denetim kurma ve Doğu Anadolu'da toprak kazanma girişimi şiddetle sol düşmanı, **McCarthy**'ci bir hareket için bahane oldu. İnönü sosyalist parti ve yayınları yasaklayarak bu hareketi güçlendirmiş oldu. Sağa doğru bu savrulma CHP'yi de etkiledi. Başarılı Millî Eğitim Bakanı **Hasan Âli Yücel**, ki ünlü **Köy Enstitülerinin** ileri gelen mimarlarından, görevine devam ettirilmedi (1946). Yerine gelen bakan bu mucize kurumları bozmaya girişti. 1950'de Demokrat Parti iktidara geldiğinde bu yönelişler genel bir harekete dönüştü. 1951'de kültür ve toplumsal yardım merkezleri olan **Halkevleri** (478 tanesi) ve daha küçük ölçekli **Halkodaları** (4322 tane) kapatıldılar. 1954'te Köy Enstitüleri aynı yazgıyı paylaştı.

Devrimin aydınlanma programı rafa kaldırılmış, karanlık bir dönem başlamıştı. Bütünsel kalkınma modeli bu gelişmeyle ağır darbeler yedi.

Atatürk Devrimi donduruldu. Bunu gizlemek için **tören Atatürkçülüğü** büyük önem kazandı. Devrimin yıldönümleri gittikçe artan bir heyecanla kutlanır oldu. Atatürk'ün resim ve büstleri kamusal alanları doldurdu. Nasıl olduysa, CHP Atatürk Devrimine dönüşü isteyen bir muhalefet yürütemedi ya da bunu istemedi. Çok kez hayli sert olan muhalefeti daha çok siyasal özgürlük talebinde yoğunlaştı. Siyasal dizgeye

yeni bir anayasa ve büyük ölçüde bir özgürlük getiren **27 Mayıs 1960 askeri müdahalesi**'nden sonra, aydınlar Atatürkçülükten çok sosyalizm ve sosyal demokrasiyle ilgilenmeye başladılar. Fakat Sovyetlerde ve Doğu Avrupa'da komünizmin çökmesi, **Türkiye'de köktendinciliğin çoğalması**, Atatürkçülüğe yöneltilen sert eleştiriler yukarıda sözünü ettiğim Atatürkçülüğün yeniden doğmasına yol açtı. (1998)

Dipnotları:

1. Sina Akşin, *Kısa Türkiye Tarihi (İstanbul, T.C. İş Bankası Kültür Yayınları)*;

Sina Akşin (Yayın Yönetmeni), Türkiye Tarihi V: Bugünkü Türkiye, 1980-1995 (İstanbul, Cem Yayınevi).

2. Sina Akşin, *Düşünce Tarihi, Bugünkü Türkiye, 1980-1995, s. 267-273.*

3. 25 Ağustos 1924, *Enver Ziya Karal, Atatürk'ten Düşünceler (İstanbul, Devlet Kitapları, 1986) s.82.*

4. Suat Sinanoğlu, *Türk Hümanizmi (Ankara, Türk Tarih Kurumu Y.,1980).*

5. Daha 1960'ta Bedia Akarsu **Atatürk Devrimini Türk Aydınlanması** diye tanımlamıştı.

"Atatürk ve Aydınlanma", Atatürk Devrimi ve Temelleri(İstanbul İnkılap Kitapevi,1995) s. 93-97.

Macit Gökberk, **"Aydınlanma Felsefesi, Devrimler ve Atatürk", Çağdaş Düşüncenin Işığında Atatürk**(İstanbul, Eczacıbaşı Y.,1983).

6. Uluğ İğdemir, *Atatürk and the Anzacs (Ankara, Türk Tarih Kurumu Y.).*

7. 16 Mart 1923, **Mustafa Kemal Atatürk, Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri, II.**

8. *Cumhuriyetin 10. yıldönümü söylevi (1933).*

9. **Afet İnan, Medeni Bilgiler ve Mustafa Kemal Atatürk'ün El Yazıları**

(Ankara, *Türk Tarih Kurumu y,1988).*

* Yazar tarafından İngilizceden çevrilmiştir: Sina Akşin,

“The Nature of the Kemalist Revolution”, The Turkish Republic at Seventy - Five Years (D. Shankland, ed., Huntingdon, The Eothen Press, 1999).

Prof.Dr. Sina AKŞİN ADD Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyesi 11.2.13, http://www.add.org.tr/ataturk-devrimi-ataturkculuk-nedir-*.html

(Armağan Büker'den. 30.3.2015. Kendisine teşekkürler...)

48 AV. HAYRİ BALTA'NIN ÖZ GEÇMİŞİ...

1932 yılında Gaziantep'te doğdu. 10 yaşında iken annesi öldü. Babası, eşinin ölümüne dayanamayarak yaşama küstü.

Çocukluğunun kış günlerini Gaziantep'in Tabakhane semtinde; yaz günlerini de Gaziantep'e yakın İbrahimli köyündeki bağlarında geçirdi.

Yaz günlerinin gecelerinde kayan gök taşlarını görünce “Tanrım! Ölen annemi geri gönder!” diye dileklerde bulundu...

Dileklerinin yerine getirilmemesi üzerine sükut-u hayale uğradı ve Allah'ı aramaya başladı...

1945 yılında Gaziantep Lisesi Ortaokul 1. Sınıfa giderken yapılan bir temizlik yoklamasında Türkçe öğretmeni: “Gömleğin kirli, git değiştir gel!” deyince, çok da istediği halde, utancından bir daha okula gidemedi...

Okula gidememesine karşın; okuma ve öğrenme tutkusu ile yanıp tutuştu. Okuyamamış olmasının eksikliğini; günlük gazeteleri, haftalık ve aylık dergilerle kitaplar okuyarak gidermeye çalıştı.

Okuldan koptuğu yıllarda geçimini dericilik, kilimcilik yaparak sağladı... Çalışmaktan artan boş zamanlarında futbol oynadı. Kendisi futbolu değil de futbol kendisini

bıraktığı zaman futbol hakemlik kursuna bitirdi...

Stajyer olarak yönettiği ilk maçta taraftarlarca geleneksel tezahürat yapınca futbol hakemliğini bıraktı.

25 yaşında Gaziantepli tasavvufçu, tasavvuf müziği ustası olgun insan Dindar Filozof Dr. Emin Kılıç Kale'den; Ahlak, tasavvuf, yaşam ve müzik dersleri aldı... O toplulukta kimi zaman tef vurdu ve kimi zaman da ney (nay) üfledi.

Bu toplulukta "fırınlara girip çıktı", "ölmeden önce öldü", "yeniden doğdu". Bu topluluğa "ölü" olarak girdi "diri" olarak çıktı.

Dünya görüşü nedeniyle kavmiyetçi ve ümmetçi kişilerce hakaretlere ve iftiralara uğrayarak komünistlikten yargılandı.

Yargılama sonunda mahkeme: "Hayri Balta, Atatürkçü ve aydın bir kimse!" (Gaziantep Sorgu Hakimliği. E. 962. K. 127/16) diye karar verdi. Böylece Türkiye'de mahkeme kararı ile "Atatürkçü ve Aydın" sayılan bir kişi oldu. Ne var ki aklanmasına karşın 10'a yakın işyerinden kovuldu. 10'a yakın ev değiştirmek ve sonunda Gaziantep'ten ayrılmak zorunda kaldı...

1965 yılında, 33 yaşında iken, Gaziantep Lisesi Akşam Ortaokuluna başladı. 1969 yılında dört yıllık olan bu okulu sınıf ve okul birincisi olarak bitirdi.

Gaziantep Akşam Lisesi 1. Sınıfında okurken "Kavmiyetçi ve Ümmetçi" kişilerce rahat verilmemesi üzerine 11 Mart 1971'de Ankara'ya göçtü.

Gaziantep'ten ayrıldıktan bir gün sonra 12 Mart 1971'de Ordu, yönetime el koydu. Böylece 12 Mart'ın hişmindan kurtulmuş oldu. Eğer o tarihte Gaziantep'te olsaydı başına gelecek vardı...

Ankara'ya gelir gelmez Anafartalar Akşam Lisesi 1. sınıfına kaydını yaptırdı ve Genel-İş Genel Merkezi Hukuk Bürosunda yazman, bir süre sonra da muhasebe bölümünde muhasebeci ve daktilo olarak

çalıştıktan sonra muhasebe şefliğine getirildi.

Gündüzleri çalıştı, akşamları okula gitti. 4 yıllık Anafartalar Akşam lisesini bitirdikten sonra Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Akşam Türkçe Bölümüne kaydını yaptırmakla derslere gidip gelmeye başladı. 15 gün sonra yaşının geçmiş olduğu gerekçesiyle okuldan kaydı silindi.

Bunun üzerine yılmadı bir yıl da üniversite sınavlarına çalıştıktan sonra 1974'te Ankara Hukuk Fakültesine girmeyi başardı ve hem çalışıp hem okuyarak 1979 yılında Hukuk Fakültesini bitirdi ve bir yıl da staj gördükten sonra 1980 yılında (48 yaşında) avukatlığa başladı.

Hukuk Fakültesi öğrencisi iken, 27 Mart 1977'de, ölüm döşeğindeki babaannesini görmek için gittiği Gaziantep'te, gece yarısı evinin önünde, faşistlerce kurşunlandı... Sağ göğsünden giren kurşun akciğerinin üst lobunu delerek kürek kemiğinden çıktı. 15 gün ağzından kan geldikten sonra "hayatî tehlikeyi" atlatarak yeniden yaşama döndü. Hâlâ zaman zaman kurşun yarasının acısını hisseder ve düşlerinde yakın mesafeden ateş edilen tabanca sesi ile uyanır...

Avukatlık yaptığı sırada Atatürkçü Düşünce Derneği'nin kurucularından oldu.

İlk iki Yönetim Kurulunda Genel Sekreter yardımcısı olarak görevli iken 11 Mart 1991 tarihinde ağır bir kalp krizi geçirince kalbinin % 70'i çalışamaz bir duruma geldi. ADD'deki görevinden ayrıldı ve doktorların sözü üzerine avukatlığı bıraktı. O günden bu güne değin de evinde yazarlık yapmaktadır...

Yaşamı boyunca emeğinden başka geliri olmadığı için eşi ve dört çocuğu ile geçim zorluğu çekti. Ankara'da iki kışı, ailesi ile birlikte, odunsuz, kömürsüz, elektrik sobası ile geçirdi...

65 yaşına kadar yoksul olarak yaşadıkten sonra babaannesinden kendisine kalan trilyonlar değerindeki

taşınmazları, kendisine yeteri kadarını ayırdıktan sonra, dört kızına bıraktı...

Şu an dört kızından 6 torunu bulunmaktadır. Torunlarından biri Amerika'da bir üniversitede Siyaset Bilimi hocalığı yapmaktadır. Biri de İnşaat Fakültesini bitirmiş olup bir şirkette inşaat mühendisi olarak çalışmaktadır...

Yaşamı boyunca, hastalığında bile, bir Aydınlanmacı olarak düşünce özgürlüğünü, Laikliği ve Cumhuriyetin kazanımlarını korumaya çalışmıştır. Laikliği savunmak için birçok dava açmış ve bu davalardan birinin sonucunda da ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ kurulmuştur.

Gaziantep yerel gazetelerinin, bir ikisi dışında, hemen hemen hepsine günlük yazı verdi. Kimisi kapandığı için, kimisinden de, bir süre sonra, yazılarına yer verilmediği için, ayrıldı.

Ankara'da ise Barış ve Ulus gazetelerinde ve kimi dergilerde yazdı.

Bu günkü tarih itibariyle basılmış 44 kitabı vardır. Bu kitaplar parasız dağıtılmaktadır... (Kitapların listesi aşağıdadır...)

2000 yılından beri www.tabularatalanayalanabalta.com adresli Sitesinde aydınlanma savaşı vermektedir...

Düşünce ve inanışlarından ötürü hakaretlere, küfürlere ve tehditlere karşı; bireyciliğe karşı toplumculuğu, dine karşı bilimi, şeriata karşı cumhuriyeti, teokrasiye karşı Laikliği, vahye karşı akıllı, yaratılış teorisine karşı evrim teorisini, ruhçuluğa karşı maddeciliği savunmuştur...

Ne var ki çok az kişi tarafından anlaşılabilmiştir. Şimdi bile dinciler tarafından dinsiz; dinsizler tarafından da dinci sayılır...

Av. Hayri Balta, 19.11.2014

**49 TABULARA TALANA YALANA BALTA
YAYINLARI:**

(Alfabetik olarak)

1. Anılar 1: Bir Aydın Adayı
2. Anılar 2: Muhbir ve Tertipçilerim
3. Anılar 3: Röportaj ve ...
4. Anılar 4: Son Nokta
5. Anılar 5: Alleben (Kaybolan Cennet)
6. Anılar 6: Emanet (Şafık Güvenç Emaneti)
7. Anılar 7: Cahilin Dünyası
8. Anılar 8: Cehaleti Yeniden Doğanlar Bilir
9. Anılar 9: Zilli Kurt'un Çırpınışı
10. Anılar 10: Dindar Filozof
11. Anılar 11: İtilmiş Bir Adam
12. Anılar 12: Ölümsüz Yazman
13. Atatürk 1: Atatürk Budur
14. Atatürk 2: Atatürk'ün Son Mesajı
15. Atatürk 3: Türk Ulusuna Temyiz Dilekçesi
16. Köşe Yazıları 1: Kızmak Yok 1/60
17. Laiklik 1: Laiklerin El Kitabı
18. Laiklik 2: Laikliği Benimsemeden...
19. Laiklik 3: Laiklik Bir Yaşam Biçimidir
20. Oyun 1: Halkevi Çalışmaları ve İki Oyun
21. Öykü 1: Yitmiş Bir Adam
22. Öykü 2: Muzır'dan Kes!..
23. Öykü 3: Cambazlar
24. SSS 1: Sevenler-Soranlar-Sövenler
25. SSS 2: Aşağılık Maymun
26. Şiir 1: Ellerim Ellerim Suçsuz Ellerim
27. Tasavvuf 1: Allah Denince 1/6
28. Tasavvuf 2: Allah Denince 2/6
29. Tasavvuf 3: Allah Denince 3/6
30. Tasavvuf 4: Allah Denince 4/6
31. Tasavvuf 5: Allah Denince 5/6
32. Tasavvuf 6: Allah Denince 6/6

33. Tasavvuf 7: Aydınlanma
34. Tasavvuf 8: Sırların Sırrı
35. Tasavvuf 9: Tanrı'ya Yakınlık
36. Tasavvuf 10: Erenlerin Dünyası
37. Tasavvuf 11: Aydınlara Mektup
38. Tasavvuf 12: Kaygılarım
39. Tasavvuf 13: Kuran'a Akılcı Bir Bakış
40. Tasavvuf 14: İncil'den
41. Tasavvuf 15: Tevrat'tan
42. Tasavvuf 16: Takvimlerden
43. Tasavvuf 17: Misyoner'e Yanıt
44. Tasavvuf 18: Sanal Katılım-Taç'a Atılanlar

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

IRKÇILIĞA, SÖMÜRÜYE, ŞERİATA HAYIR!..

AV. HAYRİ BALTA'NIN ÖZGEÇMİŞİ

1932 yılında Gaziantep'te doğdu. 10 yaşında iken annesi öldü. Babası, eşinin ölümüne dayanamayıp yaşama küstü.

Çocukluğunun kış günlerini Gaziantep'in Tabakhane semtinde; yaz günlerini de Gaziantep'e yakın İbrahimli köyündeki üzüm bağlarında geçirdi.

Yaz günlerinin gecelerinde kayan gök taşlarını görünce "Tanrım! Ölen annemi geri gönder!" diye dileklerde bulundu...

Dileklerinin yerine getirilmemesi üzerine sükut-u hayale uğradı ve Allah'ı aramaya başladı...

1945 yılında Gaziantep lisesi Ortaokul 1. Sınıfa giderken yapılan bir temizlik yoklamasında Türkçe öğretmeni: "Gömleğin kirli, git değiştir gel!" deyince, çok da istediği halde, bir daha okula gidemedi...

Okula gidememesine karşın; okuma ve öğrenme tutkusu ile yanıp tutuştu. Okuyamamış olmasının eksikliğini; günlük gazeteleri, haftalık ve aylık dergilerle kitaplar okuyarak gidermeye çalıştı.

Okuldan koptuğu yıllarda geçimini dericilik ve kilimci kalfalığı yaparak sağlamaya çalıştı... Çalışmaktan artan boş zamanlarında futbol oynadı. Kendisi futbolu değil de futbol kendisini bıraktığı zaman futbol hakemlik kursunu bitirdi.

Stajyer olarak yönettiği ilk maçta taraftarlarca geleneksel tezahürat yapılırca futbol hakemliğini de bıraktı.

25 yaşında Gaziantep'te tasavvufçu, tekke ve tasavvuf müziği ustası olgun insan Dindar Filozof Dr. Emin Kılıç Kale'den; Ahlak, tasavvuf, yaşam ve müzik dersleri aldı... O toplulukta kimi zaman tef çaldı ve kimi zaman da ney (nay) üfledi.

Bu topluluğa "firinlara girip çıktı", "ölmeden önce öldü", "yeniden doğdu". Bu topluluğa "ölü" olarak girdi "diri" olarak çıktı.

Dünya görüşü nedeniyle kavmiyetçi ve ümmetçi kişilerce hakaretlere ve iftiralara uğrayarak komünistlikten yargılandı.